

Ичак узар ҳанюмалар

Тўпловчи ва таржимон

ОЗОД ШАРАФИДДИНОВ

«ШАРҚ» НАШРИЁТ-МАТБАА
КОНЦЕРНИНИНГ
БОШ ТАҲРИРИЯТИ
ТОШКЕНТ — 1994

**ЖАҲОН ХАЛҚЛАРИНИНГ ҲАЗИЛ —
МУТОБИБАЛАРИДАН**

© «Шарқ» нашриёт-матбаа концернининг
Бош таҳририяти, 1994.

МИТТИ ҲАҚИҚАТЛАР

Аввало латифалар тўпламига ёзиладиган сўз боши бамисоли латифадек қисқа ва лўнда бўлиши лозим.

Латифа (кўплиги латоиф) — арабча сўз бўлиб — ҳазил-мутойиба, ҳозиржавоблик, зарофат, ҳамда гўзаллик маъноларини билдиради. Латифани дунёнинг деярли ярми халқлари грекча «анекдот» деб юритишади.

Латифа дастлаб оғзаки ҳикоя тарзида туғилиши ҳеч кимга сир эмас. Икки киши, ёки улфатлар даврасида туғилган кулгили ҳолат оғиздан-оғизга, сўнг юртдан-юртга, халқдан-халққа кўчиб, умумбашар мулжига айланади. Ҳар бир латифа маълум бир давр маълум бир мамлакат, ёки халқнинг маънавияти, одоб-ахлоқидан баҳс юритади. Унинг асрларга қолғувчи тарихига айланади. Ҳар бир халқ хоҳ у катта бўлсин, хоҳ кичик, ўзининг латифа ташувчи қаҳрамонларига эга. Масалан, арабларнинг Жуҳоси, ҳиндларнинг Бирбали, туркий халқларнинг Хўжа Насриддини, русларнинг Иванушка тентаквойи, эронийларнинг Убайд Законийси, немисларнинг Ойленшпигели... хуллас, ҳар бир халқнинг ўз миллий қаҳрамони бор.

Бошқа ғарб мамлакатларини камситмаган ҳолда бир ҳақиқатни айтишга тўғри келади. Қаерда қуёш кўп бўлса, ўт-олов, иссиқлик кўп бўлса, қаерда илм-фан ривожланган, яна қаерда зулм-истибдод кучайган бўлса, ўша ерда латифа кўп туғиларкан. Латифа, масал ва доно фикрларни бир сюжет маржонига тизган шарқнинг бу соҳадаги қадимий тажрибалари етти иқлимга маълум ва машҳур. «Жуҳо латифалари», «Калила ва Димна», «Синдбоднома», «Тўтинома», «Зарбулмасал» ва ҳоказо ўлмас китоблар ўз вақтида ғарб адабиётига катта таъсир кўрсатган.

Айни пайтда латифани бир халқнинг мулки деювчилар хато қилишади. Жисмоний эҳтиёж — кулги ёшу қарига барабар бўлганидек, латифа — ҳамманики, биринчи навбатда тушунганники, тушуниб кула билганиники.

Кейинги йилларда жаҳоннинг қатор мамлакатларида кулги-латифа маркаслари пайдо бўлди. Ҳиндистонда — Калкутта, Болгарияда — Габрово, Эронда — Исфакон, Украинада — Одесса шаҳарларида туғилган ҳар бир латифа олтиндек қадрланади. Ўша шаҳарларда кулги байрамлари ўтказилади.

Бу тадбир мустақил Ўзбекистонимизда ҳам кенг қулоч ёя бошлаганидан мамнунмиз. Лекин бу борада ҳали кўп ишлар қилишга тўғри келади. Қўлингиздаги ушбу китоб ҳам ана шу олийжаноб мақсадга хизмат қилади, деб ўйлаймиз.

Машҳур адабиётшунос олим, Беруний номидаги Давлат мукофоти совриндори Озод Шарафиддинов савобли бир ишга қўл урибдилар. Катта ҳафсала билан жаҳон халқларининг латифалари, ҳазил-мутойибаларини тўплаб «Ичак узди хангомалар» деб номладилар. Айрим зорлоқ кимсалар, оббо, Озод ака шу соҳани ҳам қўймабди-да, дейиши мумкин. Уларга жавобимиз тайёр. Бунга Озод аканинг маънавий ҳаққи бор. Чунки Озод ака ўзбек ҳажвий адабиёти талқинида энг кўп меҳнат қилган адабиётшунос. Қолаверса, у зукко олим, таржимон бўлиш билан бирга, давраларнинг гули, ҳазилни, кулгини яхши ҳис этади, латифа-

гўйлиги билан дўстлари, шоғирдларини оғзига қарата олади. Шу ўринда бир нарсани таъкидлашни истардим, айримлар латифа айтганда юрагингиз сиқилиб, латифагўйнинг қийналганини кўриб йиғлаворгингиз... гоҳида уни роса дўп-послагингиз келади...

Озод ака узун йиллар мобайнида «Крокодил», «Муштум» журналларида, шунингдек, бошқа кўплаб жаридалар ва ойномаларда эълон қилинган латифаларини «бирон кунимга асқотиб қолар» деган мақсадда тўплаб юрганга ўхшайдилар. Назаримда ана шу ният бу китобни ўз вақтида тўпланишига сабаб бўлган. Китобни варақлар экансиз ундаги кўп латифаларнинг янгилигига, эскиларини тўпловчи таҳрир қилиб, жуда кўп латифаларни ўзи таржима қилганлигига гувоҳ бўласиз. Яна шуниси қизиқки, ҳар бир халқнинг латифасида ўша халқнинг табиати, феъли-хўйи акс этади.

Оғзаки халқ ижодининг энг нодир ва кент тарқалган намуналаридан бўлмиш латифалар инсон тафаккурининг бениҳоя ранго-ранглиги ҳамда теранлигидан далолат беради. Мазкур латифаларнинг аксар қисми машҳур кишилар, ёзувчилар, рассомлар, бастакор ва сиёсий раҳбарлар ҳаётидан олинган. Яна бир кўп латифаларда тоталитар тузум даврининг иллатлари, эр-хотин, қайнона-куёв» (ёки келин), бошлиқ билан ходим, борлик ва йўқлик, мастлик ва ростлик орасидаги муносабатлардан беозор кулинади. Жаҳон халқларининг кечаги кунни, бугуни ва келажаги ана шу латифалар кўзгусида асл ҳолида намён бўлади.

«Шарқ» концернининг Бош таҳририяти ушбу латифаларни алоҳида тўплам ҳолида китобхонларга ҳавола этар экан, бу митти хандалар халқимизга ўткинчи ҳаёт қийинчиликларини енгшига қўл келади, уларнинг чеҳраларини табассум нурлари билан безайди, тирикчилик бўронларида қотиб кетган юраклар чигилини ёзади, деган мақсадни кўзда тутган бўлса керак. Зотан, инсон ҳаётнинг энг муҳим қонуниятларидан бири ҳам шу — ҳаёт ўткинчи, ундаги ҳамма қийинчиликларга бардош бериб «Ин ҳам мегузарад» деган маънода жилмайиб қарай билмоқ керак.

Неъмат АМИНОВ,

«Муштум» журнали бош муҳаррири.

МАШҲУР ОДАМЛАР ҲАЁТИДАН

Маяковский адабий кечалардан бирида шундай мактуб олипти: «Ўртоқ Маяковский! Шу билан мен сизнинг гапингизни учинчи шаҳарда эшитяпман. Лекин уччала сафар ҳам сиз бир мазмундаги гапларни айтяпсиз?»

Маяковский жавоб берипти:

— Азизим, сизга менинг кетимдан шаҳарма-шаҳар юришдан бошқа иш қуриб қолганмиди?

* * *

Чўнтагида бир мири қолмаган Оскар Уайльд илтифот билан эшик очган швейцардан сўрайди:

— Менга йигирма франк бериб туролмайсизми?

— Марҳамат, мана.

Уайльд пулни швейцарга қайтаради:

— Олинг. Бу сизга чой-чақа...

* * *

РадиоЛокация аппаратини ихтиро этиб, Британиянинг фашистлар бомбардимонидан сақланишига ёрдам берган инглиз физиги Роберт Бэтсон-Уатт Канада шаҳарларидан бирида машинада кетаётиб, тезликни оширгани учун полиция тўхтатиб, унга жарима солади. Қизиғи шундаки, полиция уни унинг ўзи ихтиро қилган радиоЛокация ёрдамида тутган.

* * *

Рус ёзувчиси В. А. Гиляровский қишлоққа отасиникига боради. Оғир атлетика билан шуғулланиб юрган ёзувчи отаси олдида кучини намойиш қилиш мақсадида темир косовга тугун солиб қўяди. Буни кўрган ота косовни осонгина эски ҳолига қайтариб жойига қўяди.

* * *

Атоқли физик Нильс Бор Геттинген шаҳрида ўқиб юрган кезларида дарсларга тайёргарлик кўрмай келар ва чор-ночор жавоб берар экан. Бир кун у ўзини оқлаш учун депти:

— Бир маҳаллар мен жуда кўп бемаза лекциялар тинглаганман. Бугунги жавобимни шуларга қарши ўч олиш учун айтилган гап деб билгайсиз.

Анатоль Франс бир стенографист қизни ишга олаётиб сўрапти:

— Айтишларича сиз жуда тез ёзар эмишсиз?

— Ҳа, минутига бир юз ўттизта сўз...

— Вой-бў-ў! Шунча сўзни сизга қайдан топиб берман?

* * *

Афлотундан сўрашипти:

— Инсон бошига кулфат тушганда ўзини қандай юпатиши мумкин?

Файласуф жавоб берипти:

— Ақли расо киши содир бўлган бахтсизликнинг қонунийлигига иқрор бўлиш билан ўзини юпатади. тентак киши эса бундай бахтсизлик бошқалар бошига ҳам тушади деган хаёл билан ўзини юпатади.

* * *

Умумий алгебранинг ижодкори Эмин Нетер илмий хизматларига қарамай, кўп йиллар мобайнида доцентлик унвонини ололмаган экан. Бунга реакция олимлар қарши чиқиб, «аёл кишига доцентлик унвонини берсак, кейин профессорликни ҳам бериш керак, сўнг эса уни университет сенатига сайламоқ лозим бўлади», дейишипти. Шунда машҳур математик Давид Гильберт уларга мурожаат қилиб деган экан: «Университет сенати ҳаммом эдимики, унга аёл кишининг кириши ман этилар экан».

* * *

Бир чаласавод репортер Марк Твеннинг ҳузурига келиб, ҳозир қандай асар устида ишлаётганини сўрапти.

— Ҳозир тўрт парда ва уч антрактлик пьеса ёз-ялман. Газетангизда хабар қилишингиз мумкин — ҳозир унинг уч антрактини ёзиб тугатдим.

* * *

Немис физиги Конрад Рентген бир бадавлат одамдан хат олади. Бу одам Рентгеннинг олдига боришга вақти йўқлигини айтади ва нурдан юборишни,

ундан қандай фойдаланиш кераклигини маълум қилишни сўрайди. Рентген унга жавоб йўллайди:

— Афсуски, ҳозир қўлимда тайёр нурлар йўқ. Уларни юбориш ҳам жуда қийин. Бирдан бир иложи — сиз кўкрак қафасингизни юбора қолинг.

* * *

Қизиқ тасодифлар бўлади. Репин Мусоргскийнинг портретини чизиши билан у вафот этади. Писемскийнинг сувратини чизганда у ҳам вафот этади. Репин шоир Тютчевнинг портретини чизишга тайёргарлик кўраётганда у ҳам оламдан кўз юмади. Ниҳоят, Репин Саратов думасининг буюртмаси билан Столипиннинг сувратини чизади. Столипин ўша пайтда Бош вазир эди ва уни анча-мунча одам ёқтирмасди. Суврат битиши билан Столипин Киевга кетади ва у ерда уни отиб кетишади.

— Илья Ефимовичга раҳмат! — деб кулишади воқеадан хабардор танишлар.

* * *

Людовик XIV саройидаги зиёфатлардан бирида шоир Буало гап орасида ҳар ким ҳам эртами-кечми ўлиши муқаррарлигини айтипти. Лекин қирол газаб билан қараб турганини кўриб, дарҳол хатосини тузатибди:

— Йўқ, ҳамма эмас, деярлик ҳамма ўлади.

* * *

Мухлисларидан бири Катонга депти:

— Шу пайтгача Римда сенга ҳайкал қўйилгани йўқ. Бунга чидаб бўладими? Дарҳол ҳаракат қилмоқ керак.

— Қўйсанг-чи! — дебди унга Катон. — Одамлар «Катонга нима учун ҳайкал қўйишган?» деганидан кўра «Нимага Катонга ҳайкал қўйилмаган?» деб сўрагани маъқул эмасми?

* * *

Мариенбад курортида дам олаётган Бисмарк маҳаллий докторнинг ёрдамига муҳтож бўлиб қолипти.

Врач обдон унинг касалини суриштирипти. Тоқати тоқ бўлган Бисмарк депти:

— Гапни айлантириб ўтирмай, дорн бериб қўя-қолсангиз бўлмайдами?

Врач хотиржам жавоб берипти:

— Бўлмаса, мол докторига мурожаат қилақолинг. У бемордан битта ҳам савол сўрамайди.

* * *

Даниялик машҳур ҳажвчи рассом Херлуф Бидstrupдан сўрашипти:

— Уйингизда қайси рассомларнинг асарлари осиглиқ туради?

— Уйимда жуда кўп рассомларнинг асарлари бор. Мен уларни тез-тез ўзгартириб тураман. Аммо отам Херберт Бидstrup ижодига мансуб уч-тўртта асарнинг жойини ҳеч ўзгартирмайман. У асарлар доимо мени илҳомга чорлайди.

* * *

— Манави дунёдаги энг ноёб китоб,— дебди Бернард Шоу оғайнисига кутубхонасини кўрсатар экан.— Бу китобни ўқишга сўраб олиб, қайтариб беришган.

* * *

Таниқли француз ношири Гастон Галлимарнинг олдига муаллифлардан бири кирибди:

— Романимнинг қўлёзмасини ўқидингизми?

— Ўқидим,— дебди ношир.— Асарингиз бамисоли Улуғ Карлнинг қиличиға ўхшайди.

Бу ўхшатишдан муаллиф хурсанд бўлибди. Галлимар давом этипти.

— Романингиз ўша қиличдай узун, бесўнақай ва даҳшатли!

* * *

Машҳур итальян композитори Жакомо Пуччини жуда хушчақчақ одам бўлган. У оғир аҳволда қолган пайтларда ҳам ҳазил-мутойибани тарк этмас экан. Бир куни Пуччини оёғи синиб шифохонага тушипти. Дўстлари уни кўргани келишипти.

— Мен бир нарсадан хурсандман,— деди композитор.— Улмасимдан аввал ҳайкалимни ишлай бошлашди.

Пуччинининг дўстлари ҳайрон бўлишипти.

— Ҳазилингизни қўйинг.

— Ҳазил эмас,— дебди композитор ва гипсдаги оёғини кўрсатишти.

* * *

Бернард Шоу билан учрашиб қолган ёш драматург депти:

— Йигирма ёшимда врач менга чекишни ман қилиб, бу ақлингизни заифлаштиради деган эди.

— Унинг маслаҳатига кирмай чакки қилган экансиз-да,— депти Бернард Шоу.

* * *

Арасту дебди:

— Аҳмоқ ақлсизлигидан асло ҳам чекмагани каби, ичкилик ичган киши мастлигидан тиканнинг заҳрини сезмайди.

* * *

Бернард Шоу кўчада кетаётиб бир семиз бақалоқ одамга рўпара келипти. У қотмадан келган Шоуни масхаралаб дебди:

— Сизни кўрган одам Англияда очлик экан деб ўйлайди.

— Сизни кўрган одам эса шу очликнинг сабабчиси бўлса керак деб ўйлайди.

* * *

Дюманинг «Камелиялик аёл» деган пьесаси биринчи марта қўйилганда унинг отаси ҳам иштирок этипти. У спектаклнинг муваффақиятидан хурсанд бўлиб, қувончини ошкора изҳор қилипти. Шунда танқидчилардан бири унга депти:

— Спектаклнинг муваффақиятини таъминлашда сизнинг ҳам бир даражада иштирокингиз борга ўхшайди, а?

- Бир даража эмас, тўлалигича.
- Нечук? Бу асарни сиз яратганмисиз?
- Асарни эмас, унинг муаллифини яратганман.

* * *

Афина мустабиди Лисистратга хотини танбеҳ берипти.

— Ҳамманинг кўз ўнгида қизимизни ўпган йигитни ўлимга маҳкум этмай бекор қилдинг.

— Бизни яхши кўрадиганларни ўлимга маҳкум этсак, бизни ёмон кўрадиганларни нима қиламиз?

* * *

Эйнштейннинг ёрдамчиси профессорга депти:

— Профессор, бугун газеталар сизнинг етмишга кирганингизни ёзиштипти.

Ишга берилиб кетган профессор жавоб берипти:

— Яхши, яхши. Менинг номимдан табриклаб, унга бир гулдаста юборинг.

* * *

Волтернинг хизматкори жуда ялқов экан. Бир куни Волтер туфлини олиб келишни буюрибди. Хизматкор уни ифлослигича олиб келипти.

— Тозаламабсан-ку!— дебди Волтер.

— Тозалашнинг нима ҳожати бор? Ёмғир ёғяпти. Кўчалар лой. Икки соатдан кейин баттар ифлос бўлади.

Волтер ифлос туфлини кийиб уйдан чиқипти. Бироздан сўнг хизматкор унинг кетидан югурипти:

— Жаноб! Қалитни ташлаб кетмадингиз-ку!

— Қалит?

— Ҳа, буфетнинг калити. Овқатланишим керак-ку!

— Овқатланишнинг нима ҳожати бор? Яна икки соатдан кейин қорнинг баттарроқ очади.

* * *

Александр Дюма саёҳатни яхши кўрарди. Бир куни у немислар шаҳарида қорни очиб ресторанга кирди ва қўзиқорин буюрмоқчи бўлди. Аммо у не-

мис тилини билмасди. Шунда Дюма қоғоз, қалам олиб, қўзиқориннинг суратини чизди ва официантга имо-ишора билан мақсадини тушунтирди. Официант «тушундим» деган маънода бош ирғади-да, чиқиб кетди ва бироздан сўнг зонтик кўтариб келди.

* * *

Таниқли ашулачи Карузо ўзини дунёда энг машҳур одам деб ўйларди. Бир куни йўлда машинаси бузилиб қолиб, бир фермернинг уйига киришга мажбур бўлипти. Фермер унинг номини эшитиши билан сапчиб ўрнидан турипти-да, ҳаяжон ичида ашулачининг қўлини қисиб дебди: «Ўзимнинг кичик-кина ошхонамда буюк сайёҳни учратишни ҳеч хаёлимга келтирмаган эдим».

* * *

Бернард Шоудан сўрашипти:

— Сиз қандай қилиб ҳозиржавоблик билан доно гапларни топасиз?

— Бу жуда осон,— дебди Шоу.— Бемаъни нарсани хаёлимдан ўтказаман-да, кейин тескарисини гапираман.

* * *

Америкалик таниқли қизиқчи Билль Роджерсга музика асбоблари чиқарадиган фирманинг эгалари мурожаат қилиб, роялларининг сифатини мақташни илтимос қилипти. Икки кундан кейин жавоб олишипти. «Жаноблар! Ишончим комилки, сизнинг роялингиз умрим давомида мен суянган рояллар ичида энг яхшисидир!»

* * *

Машҳур рус кимёгари Николай Бекетов ўз хонасида ишлаб ўтирганида, хизматчиси ҳовлиқиб килипти:

— Николай Николаевич! Кутубхонангизда ўғрилар юришипти.

Олим ишдан аранг бош кўтариб, хотиржам сўрапти:

— Улар қайси китобларни ўқишапти?

* * *

Бир ёш шоир немис ёзувчиси ва муҳаррири Теодор Фонтальега шеърини юборипти. У шеърига хат ҳам илова қилган экан: «Жаноб муҳаррир. Мен шеъримга вергулларни қўйганим йўқ. Сиздан илтимос, вергулларни керакли жойига ўзингиз қўйиб чиқсангиз».

Фонталье шеърни қайтариб юборипти: «Сиздан илтимос, эндиги сафар фақат вергулларни жўнатинг. Шеърни ўзимиз ёзиб қўямиз».

* * *

Қадимги юнон файласуфи Афлотун айтган экан: «Ҳеч нарса билмайдиган ва бирон нарса билишга интилмайдиган одам жуда ёмон одамдир, чунки унда икки айб тажассум топган».

* * *

Бир куни Арастудан сўрашипти:

— Нега бахил кишилар доимо пешонаси тиришиб, тажанг бўлиб юради?

— Негаки ундай одамлар ўзларининг ишлари юришмаганидан ҳафа бўлиш билан баробар, бошқаларнинг муваффақиятларидан ҳам куяди.

* * *

Таниқли немис ҳажвчиси Мориц Сафир бир куни бир ёзувчи билан учрашипти.

— Сиз, жаноб Сафир, фақат пул учун асар ёзасиз. Мен эса обрўни ошириш учун ёзаман,— деб тегажоқлик қилипти ёзувчи.

— Ҳа, албатта. Иккаламиз ҳам ўзимизда йўқ нарсалар учун ёзамиз,— дебди Сафир.

* * *

Инглиз қироли Генрих VIII француз шаҳзодаси Франсисга элчи орқали бир совуқ хабарни етказмоқчи бўлипти. Аммо Франсис ғоят баджаҳл одам экан — элчи бундай хабар билан унинг ҳузурига боришга унча рағбати бўлмапти.

— Сиз қўрқманг,— депти қирол.— Агар француз қироли сизнинг бошингизни олишга журъат этса, мен Англиядаги ҳамма француз элчиларининг калласини оламан.

— Бу чиндан ҳам шоҳона олижаноблик,— дебди элчи,— лекин у каллаларнинг биронтаси менинг елкамга тўғри келармикан?

* * *

«Ньюсуик» ҳафталигининг бадий танқидчиси Джерри Ёзади: «Агар типратиканни ўриндиқ деб аташиб, замонавий санъат музейига қўйиб қўйишса, кўп америкаликлар бажону дил унга ўтиришга рози бўлишади».

* * *

Бир куни Бернард Шоу сартарошхонага кирди. Сартарош эзмалиги билан донг чиқарган эди. У Шоуни стулга ўтқазиб улгирмай, оламжаҳон гапни гапириб ташлади. Кейин сўради:

— Сочингизни қандай олай?

— Иложи бўлса гапирмасдан,— деб жавоб берди Шоу.

* * *

Бертран Рассел АҚШ китоб бозорларини тўлдириб ташлаган енгил-елпи китоблар ҳақида шундай деган экан: «Америкаликлар китобга қараганда сақичга кўпроқ пул сарфлайди, дейишади. Мен уч-тўртта олди-қочди китобни ўқиб чиқдим. Айтишим керакки, америкаликларнинг диди чакки эмас».

* * *

Улуғ физик Резерфорд кечқурун лабораториясига кирса, шогирдларидан бири ўтирган экан.

— Нима қилиб ўтирибсиз бемаҳалда?

— Ишляпман.

— Кундуз куни нима қиласиз?

— Ишлайман.

— Эрталаб ҳам ишласангиз керак, албатта?

— Ҳа, профессор.

— Менга қаранг, сиз қачон ўйлайсиз?

* * *

Француз ёзувчиси ва файласуфи Монтень деган экан:

— Менимча, дунёда энг тўғри тақсимланган нарса ақл бўлса керак.

— Нега бунақа деб ўйлайсиз?

— Чунки ҳалигача бирор кимсанинг ақли камлигидан шикоят қилганини эшитган эмасман.

* * *

Етти яшар Моцарт Франкфурт шаҳрида концерт бераётганида унинг олдига тўрт яшар бола келипти.

— Сен жуда ажойиб чалар экансан. Мен ҳеч қачон бунақа чалолмайман.

— Нега энди? Бир уриниб кўр. Ҳеч нарса чиқмаса, нота ёза бошла.

— Мен... шеър ёзаман.

— Бу ҳам яхши. Яхши шеър ёзиш музика ёзишдан қийин.

— Йўғ-е, шеър ёзиш осон. Сен ёзиб кўр.

Моцартнинг суҳбатдоши Гёте эди.

* * *

Француз қироли Людовик XIV шеър машқ қилиб турар экан ва уларни баҳолашни фақат Буалога ишонаркан. Қиролнинг навбатдаги бемаза шеърини ўқигач, Буало дебди: «Сизнинг қўлингиздан келмайдиган нарса йўқ, ҳазрати олийлари! Мана, бемаза шеър ёзишни ихтиёр этган экансиз, бунини жуда моҳирона амалга оширибсиз».

* * *

Бернард Шоу олтмишга кирганида мухлисларидан бири шундай дебди:

— Сиз ҳозир олтмишда эмас, балки уч карра йигирмадасиз...

— Ҳа, баракалла,— дея маъқуллабди улуғ ёзувчи.— Фақат қўрқаманки, мен саксонга кирганимда «сиз саксон ёшда эмассиз, балки йигирма карра тўрт ёшдасиз» дейишмаса...

* * *

Музейда:

— Сиз Димитр Кантемирнинг тахтига ўтирдингиз.

— Ҳеч қиси йўқ. Келса, бўшатиб бераман.

* * *

Бир куни Марк Твен бир шаҳарга лекция ўқигани келибди-ю, сартарошхонага кирипти.

— Сиз яқинда келганга ўхшайсиз шаҳаримизга?

— Ҳа.

— Омадингиз бор экан. Бугун Марк Твен лекция ўқийди. Борасизми?

— Ҳа, албатта.

— Лекин тик туришингизга тўғри келади — ҳамма билетлар сотилган.

— Буни қарангки, у қачон лекция ўқиса, менинг тик туришимга тўғри келади.

* * *

Бир куни бир аслзода аёл радиони ихтиро этган А. С. Поповдан Атлантика океани орқали ўтказилган кабель қандай ишлашини тушунтириб беришни сўраган. Олимнинг гапини эшитгач, у деган:

— Мен ҳар хил олимлар билан кўп гаплашганман. Уларнинг ҳеч қайсиси сизчалик содда ва тушунарли қилиб гапирмаган эди. Лекин айтинг-чи, Европадан Америкага юборилган телеграмма қандай қилиб ҳўл бўлмасдан қуруқ боради?

* * *

Машҳур немис ёзувчиси Томас Манндан маданиятли одамнинг қайси хусусияти биринчи ўринда туради деб сўрашипти.

— Маданиятли деб энг аввало маданиятсиз киши билан худди маданиятли одам билан гаплашаётгандек муносабатда бўлган кишини ҳисобламоқ керак. Энг асосийси ҳам шу!

* * *

Бир куни Венада Берлиознинг ёнига кичик жусалик одам югуриб келипти-да, ҳовлиқиб гапира кетипти:

— Жаноб Берлиоз, мен талантингизнинг ашаддий мухлисман. Ижозат берсангиз — «Фантастик симфония»ни ёзган қўлингизни бир ушласам...— Шундай деб у композиторнинг енгидан ушлапти-ю, донг қотиб тураверипти.

— Афандим,— деб уни аста елкасидан ушлабди Берлиоз.— Бошқа қўлимни ушлаганингиз маъқул. Мен одатда ўяг қўлим билан ёзаман.

* * *

Медичи букри бўлган экан, лекин Микеланджело уни қадди-қомати келишган барно йигит қиёфасида тасвирлапти. Тасвирни кўрганлар ҳайрон бўлиб, «Нега бундай қилдингиз?» деб сўрашса, Микеланджело жавоб берипти.

— 500 йилдан кейин унинг букрилигини ким ҳам биларди?

* * *

Сиракузлик золим подшоҳ Дионисий шоир Филонсенга шеърини ўқиб берипти. Аммо шоир бу шеърни қаттиқ танқид қилипти. Шунда золим подшоҳ уни тош йўниш ишларига жўнатган экан. Орадан бирмунча вақт ўтгач, подшоҳ шоирни саройга қайтариб олиб келипти ва янги шеърини ўқиб берипти. Шоир шеърни эшитиб бўлиб, индамай кета бошлабди.

— Ҳа, қаёққа?— деб сўрапти подшоҳ.

— Тош йўнишга!

* * *

Машҳур профессор И. А. Шабер талабалик кезларида тарихдан имтиҳон топширипти. Унга қадимги Афинанинг ҳуқуқлари камситилган граждандари бўлмиш метеклар ҳақида савол тушипти.

— Метеклар масаласи жуда қийин ва чигалмасала,— деб бошлабди у.

— Бўлди! Жуда соз!— дебди профессор ва «5» қўйиб берипти.

Кейин шу савол бошқа талабага тушипти. У жуда муфассал ва атрофлича жавоб берипти. Про-

фессор унга «3» қўйипти. Шунда Шабер унинг ёнига бориб дебди:

— Нега менга «5» қўйдингиз-у, шеригимга «3» қўйдингиз? Ростини айтсам, мен бу масалани унга қараганда ёмонроқ биламан.

— Биласизми? Сиз масалага танқидий ёндошдингиз. У эса бундай қилмади.

* * *

Таниқли француз артисти Фернандельдан бир жувон дастхат сўраб, бир парча қоғоз узатди. Фернандель дастхат берди-да, жувондан сўради:

— Дастхат йиғар экансиз, наҳотки бунинг учун махсус дафтарингиз йўқ?

— Дафтарим бор,— деб жавоб берипти жувон.— Аммо у уйда туради. Уйга борганда йиққан дастхатларнинг ҳаммасини унга кўчириб қўяман.

* * *

Таниқли француз киноартисти ва қўшиқчиси Морис Шевалье меҳмонхонада 500 франклик пулини йўқотиб қўйипти. Бир неча муддат ўтгач югурдак бола унга пулини олиб келиб берипти. Шевалье пул топилганига хурсанд бўлипти. Шундоқ бўлса ҳам сўрапти:

— Менинг пулим 500 франклик битта яхлит пул эди. Менга 50 франкликдан 10 та беряпсиз.

— Сиз ҳақсиз,— дебди югурдак бола.— Аммо аввалги гал бир меҳмонга йўқотиб қўйган йирик пулини келтириб берганимда суюнчига майда тополмаганди.

* * *

«Гудок» газетасида ишлаган Евгений Петров билан Юрий Олеша ҳар бир ҳазил-мутойибага жуда уста эканлар. Бир куни улар редакция фотографика Алоқа йўллари халқ комиссарлигига бориб, Ньютоннинг сувратини олиб келишни буюришипти. Фотограф комиссарликнинг ҳар хил бошқармаларида Ньютонни излаб узоқ юрипти. Бошқармалардан бирида ҳазилкашлар бор экан: «Қайси Ньютонни излаяпсиз? Исаак Иванович Ньютонми? Паровозлар бошқармасига бориб кўринг-чи? У ўша ерда ишлайди, шекилли».

* * *

Шоир Маяковский жуда ҳозиржавоб бўлган. Шеърят кечаларидан бирида залдан унга таъна қилишган.

— Маяковский! Сиз ўзингизни коллективчи пролетар шоири ҳисоблайсиз-у, доим «Мен! Мен!» деб ёзасиз?

— Нима бўпти? Сизнингча Николай Иккинчи коллективчи бўлганми? У ҳар доим «Биз — Николай Иккинчи...» деб ёзган.

— Нима, ҳаммамизни аҳмоқ деб ўйлайсизми?— деб қичқиради залдан бир йигит.

— Нега «ҳаммани»? Ҳозирча қаршимда биттасини кўриб турибман, холос.

* * *

Немис врачлари Маркус Герц бир беморни кўргани борипти. У ҳар хил тиббий китобларни ўқиб, ўшалардан ўзига маъқул рецептларни кўчириб оларканда, ўшаларга қараб дори ичиб, ўзини ўзи муолажа қилар экан. Бунини кўрган врач депти:

— Сизнинг вафотингизга нима сабаб бўлишини мен биламан. Сиз матбаа хатосидан вафот этасиз.

* * *

Шоу комедияларидан бирининг премьераси жуда муваффақиятли ўтипти. Залдагиларнинг ҳаммаси гулдирос қарсақлар билан олқишлапти. Шунда тўсатдан кимдир ҳуштак чалиб калака қилипти. Бернард Шоу қўлини кўтариб, зални тинчитибди-да, ҳуштак эшитилган томонга ишора қилиб дебди:

— Мен ҳуштак чалган жанобга жавоб бермоқчиман. Мен ҳам пьеса ҳақида шу жанобниқига ўхшаган фикрдаман. Лекин залда биз икки кишимиз, холос-да!

* * *

Эрнест Хемингуэй жуда ашаддий овчи эди. Бир куни у Африкадаги саргузаштларини гапириб бераётганида, тингловчилардан бири сўраб қолипти:

— Жунглида агар одам қўлида ёниб турган

машъала олиб юрса, биронта ҳам ҳайвон унга даф қилмайди дейишади. Шу ростми?

— Бу машъалани қандай тезликда олиб юришига боғлиқ,— деб жавоб берипти адиб.

* * *

— Нақадар гўзал! Қандай маҳорат! Иккинчи Тосканини!

— Гапларингизга тўла қўшиламан. Аммо биринчи Тосканини қаерда?

* * *

Александр Дюма театрда асари биринчи марта сахнага қўйилган драматург билан ёнма-ён ўтириб қолипти. Бир маҳал улар залда бир томошабиннинг ухлаб ўтирганини кўришипти. Дюма унга ишора қилиб, драматургга депти:

— Қара, асаринг нечоғлик муваффақият қозонди.

Орадан бир қанча вақт ўтиб, улар яна ёнма-ён ўтириб қолишипти. Бу гал Дюманинг асари қўйилаётган экан. Бу гал ҳам залда бир одам пинакка кетиб ўтирган экан. Драматург дарҳол писанда қилипти.

— Сенинг асарингнинг муваффақияти ҳам меникидан қолишмайди.

— Адашасан,— деб жавоб берипти Дюма.— Бу одам ўша кунги одам. Ҳали-ҳануз уйғонгани йўқ.

* * *

Лондон меҳмонхоналаридан бирига тушган Марк Твен мусофирлар қайд қилинадиган дафтarda «Лорд Л. хизматкори билан» деган ёзувни ўқиптида, «Марк Твен чемодани билан» деб ёзиб қўйипти.

* * *

Машҳур хонанда Энрико Карузо чек билан каттагина миқдорда пул олиши керак экан. Аммо банкка келганда маълум бўладики, унинг ёнида ҳеч қандай ҳужжати йўқ экан. Қассир унга пул тўлашдан бош тортади. Шунда Карузо «Тоска» операсидан бир

арияни зўр маҳорат билан ижро этади. Банк ходимларининг ҳаммаси ҳайратдан оғиз очиб, маҳлиё бўлиб қолишади. Бояги кассир ҳам гап-сўзсиз пулни бериб юборади.

* * *

Америка кинорежиссёри Джон Уэйн 1836 йилда Мексика билан Техас ўртасидаги уруш ҳақида «Аламо» деган фильм яратади. «Нью-Йорк пост» газетасининг ёзишича, бу фильмга йигирма миллион доллар ҳаражат қилинган. Ҳолбуки, Мексика билан Техас ўртасидаги уруш бор-йўғи тўрт миллион долларга тушган экан.

* * *

Джек Лондон ваъда қилинган қўлёзмани вақтида ноширга жўнатмабди. Бесабр ношир телеграмма йўллапти: «Жаноб Лондон! Яқин йигирма тўрт соат ичида ҳикоянгиз қўлимга етиб келмаса, мен ўз қўлларим билан сизни ваъдангизни бажаришга мажбур қиламан. Огоҳлантириб қўяй — мен ўз ваъдамнинг устидан чиқаман».

Джек Лондон жавоб юборипти: «Афандим, агар фақат қўлларим билан иш юритадиган бўлсам, унда мен ҳам ҳаминша сўзимнинг устидан чиққан бўлардим».

* * *

Бир одам Бернард Шоудан сўрапти:

— Отангиз қашшоқ бичиқчи бўлган, шекилли?

— Ҳа, шунақа.

— Унда нега сизни ҳам бичиқчи қилмади?

Бернард Шоу жилмайиб сўрапти:

— Сизнинг отангиз ким бўлган?

— Менинг отамми? Менинг отам, афандим, яхши тарбия кўрган олижаноб одам бўлган,— дебди бояги одам ифтихор билан.

— Унда нега у сизни ҳам яхши тарбия кўрган олижаноб одам қилмади?

* * *

Бир нўноқ драматург таниқли артист Далматовга янги пьесасини ўқиб берипти.

— Қалай, маъқулми?— деб сўрапти муаллиф асарни ўқиб бўлгач.

Эснашдан зўрға ўзини тийиб ўтирган артист депти:

— Ростини айтсам, фақат асарингизнинг бир мисраси ёқди. «Парда тушади» деган сўнгги мисра.

* * *

Бир мунаққид машҳур скрипкачи Пабло Саросотени «даҳо» деб атапти. Буни эшитган скрипкачи бошини чайқаб дебди: «Ўттиз етти йил мобайнида мен ҳар куни скрипка чалишни камида ўн икки соатдан машқ қилдим. Энди бўлса, бу кишим мени «даҳо» деб ўтириптилар!»

* * *

Карел Чапек трамвайда кетаётган экан. У ўтирган жойида чуқур хаёлга толипти. Назоратчи унинг ёнига келиб, билетини сўрапти. Чапек чўнтагига қўл солипти-ю, паришонхотирлик билан чўнтак соатини чиқариб, назоратчига кўрсатипти. Назоратчи ҳам паришонхотирлик билан бир неча дақиқа соатга қараб турибди-да, «узр» деб чекинибди.

* * *

Бир куни Марк Твен дўстлариникига борипти, меҳмонга. У одатига кўра жуда кўп чекипти ва ҳамма жойга сигаретининг кулини тўкаверипти. Уй эгаси кулларни бир қутига йиғипти-да, унинг тепасига дастхат ёзиб беришни Твендан сўрапти. Марк Твен ёзиб берипти: «Бу ҳақиқатан ҳам менинг кулим эканини тасдиқлайман. С. Л. Клеменс».

* * *

— Мен универсал эритгич топмоқчиман,— дебди бир йигит Эдисонга.— У суюқ жисмларни ҳам, қаттиқ жисмларни ҳам эритади.

— Универсал эритгич денг?— деб луқма ташлабди Эдисон,— уни қанақа идишда асрайсиз?

* * *

Виктор Гюгога аллақандай ишини сурункасига ўтириб, муддатида тугатишга тўғри келипти. У ишни чала қолдириб, кўчаларга чиқиб кетиш имконига эга бўлмаслиги учун сочи ва соқолининг ярмини олиб, қайчини кўчага улоқтирипти. Шу тарзда соч билан соқол ўсгунча узлуксиз ўтириб ишлаб, ишни муддатида битирган экан.

* * *

Америкалик бир миллионер машҳур инглиз рассоми Тернердан суврат сотиб олипти. Аммо юз фунт стерлингга олинган бу сувратни Тернер борйўғи икки соатда ишлаганини билиб, миллионеруни судга берипти.

Судя рассомдан сўрапти:

— Қани, айтчи, бу сувратни қанча вақт ичида ишладинг?

— Бутун умрим-у, яна икки соатда,— деб жавоб берипти Тернер.

* * *

Бир рассом улуғ химик Менделеевга дебди:

— Олим бўлатуриб, ўзингизни эҳтиёт қилмайсиз-а, Дмитрий Иванович! Жуда кўп чекасииз. Олимлар буни кони зарар дейди-ку...

— Олимлар гапираверади. Мен тамакининг тутунини пахтадан ўтказдим. Баъзи микробларни ўлдирди. Демак, фойдадан ҳоли эмас экан...

* * *

Машҳур итальян актёри Сальвини бир куни Отелло ролини ўйнаётиб, қўлини қорага бўяшни унутиб қўйипти ва бу хатосини саҳнага чиққандан кейин пайқапти. Буни томошабинлар ҳам сезипти. Лекин Сальвини ўзини йўқотмапти — саҳнага кейинги чиқиши олдидан қўлини қорага бўяпти-да, оқ қўл-

қоп кийиб олипти. Саҳнада эса қўлқопни ечипти —
гўё биринчи саҳнада ҳам қўлқоп кийгандек...

* * *

Бир куни композитор Бородин хотини билан чет
элга жўнапти. Чегарада паспорт текширадиган амал-
дор Бородиндан хотинининг исмини сўрапти. Пари-
шонхотир композитор хотинининг исмини эслолмай,
индамай тураверипти. Амалдор ҳар хил ўйларга бо-
риб, унга ўқрайиб қарапти. Шу пайт хонага Екатери-
на Сергеевна кириб келипти.

— Катя! Қаёқларда юрибсан? Отинг нима эди?—
дебди композитор енгил тортиб.

* * *

Бир йигит Марк Твенга мактуб ёзиб, ота-онаси-
нинг ҳеч нарсани тушунмаслигидан шикоят қилипти.
Твен унга жавоб йўллапти. «Сабр қилинг, мен ўн
тўртга кирганимда, отам шунақа аҳмоқ эдики, бунга
зўрға чидар эдим. Аммо йигирма бир ёшга кирга-
нимда қарасам, отам етти йил мобайнида жуда-жуда
ақлли бўлиб қолипти. Буни кўриб лол қолишдан
бошқа иложим бўлмади».

* * *

Маҳмадана ва сафсатабоз бир шоир Абдурахмон
Жомий ҳузурида мақтанди:

— Кеча тушимда Ҳизр пайғамбар оғзимга мубо-
рак тупугидан туфлади.

Жомий унга жавоб берипти:

— Бекор айтибсан. Ҳизр пайғамбар сенинг юзинг-
га туфлаган. Оғзингни очиб турганинг учун тупуги
оғзингга ҳам тушган бўлса керак.

* * *

Ҳирот шайхлари авлодидан бир бемаъни одам
шоирлик даъвосида юраркан. Бир куни у Жомийнинг
ҳузурига келипти-да; унинг

Бас эрурсан жонфигору, чашми бедоримда сан,

Ким узоқдан бўлса пайдо ўйлагум сен ўшасан,
деган байтини танқид қилипти.

— Сиз «Ким узоқдан бўлса пайдо ўйлагум сен ўшасан» дебсиз. Мабодо эшак ёки ҳўкиз пайдо бўлиб қолса-чи?

— «Сен ўшасен»...

* * *

Талхакка худо фарзанд берди. Султон Маҳмуд ундан сўради:

— Фарзандинг қизми, ўғилми?

— Фақирлардан қиз ё ўғилдан бошқа яна нима ҳам туғиларди?

— Эй, мардак! Фақирлардан қиз ва ўғил туғилса, аслзода амалдорлардан нима туғилади?

— Бадфелъллик, золимлик, хонавайронлик...

* * *

Бағдодлик суҳандон ва олим Абдулайно ва мисрлик олим Ибн Мукаррам ҳокимлардан бирининг мажлисида ёнма-ён ўтириб қолишипти. Улар зерикишиб, шивирлашиб гаплашиб ўтиришипти. Бун пайқаб гаши келган ҳоким сўрапти:

— Қандай ёлғон-яшиқ гаплар тўқияпсизлар?

— Сизни мадҳ этипмиз.

* * *

Хожа Маҳмуд Шаҳоб Амир Темурнинг вазири эди. Амир вафотидан сўнг у маҳалласидаги нураган масжидни таъмир этмоқчи бўлди. Бир неча мардикор олиб келиб, кўҳна деворларни буздира бошлади. Шу маҳалла кексаларидан бири чанг-тўзон сабабини билиб деди:

— Амир тириклигида бу вазир мусулмонлар хонадонини вайрон қилди. Амир вафот этгач, Худонинг уйини бузишга киришипти-да...

* * *

Қамол Хўжандий ғазалларида «сак» сўзини кўп ишлатар эди. Ҳасан Деҳлавий эса «дилбанд» сўзини кўп ишлатган. Бир шоир ҳар иккаласининг девонини бир жилдда бир кишининг қўлида кўриб қолиб дебди:

— Бу иккисини бир-биридан ажратиб, йироқ тутгин, токи Камолнинг итлари Ҳасаннинг дилбандларини еб қўймасин.

* * *

Бир шоир Жомийга депти:

— Мен Камолнинг девонига, Хожанинг девонига ва Ҳазрат Алининг юз калимасига жавоб ёздим.

Жомий сўрапти:

— Энди Худога нима жавоб ёзасан?

* * *

Бир куни шайх Зайниддин Хавофийнинг халифаларидан бўлган Садриддин Равосий пирининг мозорини зиёрат қилишга келди. Бу ерда у фозиллар даврасида каромат қилди.

— Шу йил муборак рамазон йилининг иккинчи ярмидан вабо бошланиш имкони бор.

Буни эшитган улуғлардан бири «Вабонинг бўлмаслик имкони ҳам бор» депти. Шайх «имкониятнинг ақли борми?» деб сўрапти.

Жомий жавоб берипти:

— Ақлсизликнинг имкони кўп.

* * *

Бир бахил ўзини зукко ва саҳий кўрсатиш даъвосида юрарди. Бир куни у Жомий ҳузурда «донолигини» намойиш этиб қолипти.

— Уч танга пулим бор. Унга бирор мазали нарса сотиб олмоқчиман. Қорним тўйгач, қолганини яна уч тангага пуллайман.

Жомий деди:

— Қушхонага боргил. Уч тангага қорин сотиб ол. Ичидагини тўйгунингча еб, қориннинг ўзини яна уч тангага сотасан.

* * *

Абдурахмон Жомий бирмунча вақт Самарқандда ҳам истиқомат қилган. Уша замонда қобуллик Ҳокий тахаллусли шоир ҳам Самарқандда экан. Бир куни Жомий бир гуруҳ хуросонлик фозилу шоирлар билан кетиб бораётган экан, талабалар ва олимлар даврасида турган Ҳокий уларни кўриб, гап отипти.

— Йўл бўлсин, Хуросон харларига?
Жомий жавоб берипти:
— Юмшоқроқ Хок истаб юришипти. Ағанаш-
моқчи!

* * *

Буюк туркман шоири Камина тез-тез Хивага келиб турар экан. Бир куни у бир кўзи ожиз қозининг ҳузурига келипти. Қози унга:

— Галбмисиз!— дея мурожаат қилипти.

Туркман тилида ва Хоразм шеvasида «келдингизми» деган маънони англатувчи бу сўз арабчада «итмисиз?» деган мазмунга эгалигини билган Камина дарҳол жавоб берипти:

— Ҳа, тақсир. Сизни бир кўр сак деб келувдик.

* * *

Машҳур врач Кохнинг лабораториясига ёш врач кирипти. Кох ёпиқ идишда нимадир қайнатаётган экан.

— Бунинг нималигини биласизми?— деб сўрапти Кох.

— Шарсимон бактерияларми?

— Йўқ.

— Стрептокок бактерияларими?

— Йўқ.

— Нима бўлмаса? Узингиз айтақолинг.

— Сосискажон, биродари азиз, сосискажон!

* * *

Бир куни Сўқрот бир бой билан йўлда кетиб бораётган экан. Гап айланиб, шу атрофда қароқчилар борлигига кетипти.

— Вой, улар мени биллиб қолишса шўрим қурийди-ку!— дебди бой.

— Вой, улар мени танишмаса нима бўлади?— дебди Сўқрот.

* * *

Бир одам пианинода Листнинг «Венгер рапсодияси»ни завқ билан ижро этаётганди.

— Сиз, афтидан, венгер бўлсангиз керак?— деб сўради унинг қўшниси.

— Йўқ, мен музикачиман.

* * *

Бир зиёфатда Софи Лоренни банк хўжайинининг хотинига таништиришипти.

— Соҳибжамол, келишган аёл экансиз. Бемалол кинода қатнашсангиз ҳам бўлавереди.

— Мен Софи Лоренман-да...

— Нима бўпти! Номингизни ўзгартирасиз, қўясиз.

* * *

Бир танқидчи Хемингуэйдан «асарларингизда тасвирлаган мамлакатларнинг ҳаммасида ўзингиз бўлганмисиз?» деб сўрапти.

— Мен бу саволни «Дўзах»ни яратган Дантега ҳеч қачон бермаган бўлардим.

* * *

Ҳаддан ташқари тортинчоқ ва камсуқум бир йигит Брижит Бордонинг ёнига туриб қолади. Биринчи бўлиб актриса луқма ташлайди:

— Менинг исмим Брижит Бордо. Сиз-чи?

— Йўқ, мен Брижит Бордо эмасман.

* * *

Кунлардан бирида Чехов врач сифатида Максим Горькийни кўрикдан ўтқазипти. Текширишдан кейин Горький депти:

— Мана, доктор, энди ҳамма сирларимни билиб олдингиз. Менинг ички дунём сизга тўла аён бўлди.

— Умуман, шундай... Муқовачи ҳам ўзи муқавалаётган китобнинг мазмунини шунчалик билса керак.

* * *

«Рус авиациясининг отаси» Жуковский жуда па-
ришонхотир бўлган. Бир куни кечқурун ўз уйида
шогирдлари билан анча суҳбатлашиб ўтириб қо-
липти. Кейин тўсатдан туриб, хайрлаша бошлапти:

— Кечирасиз, жаноблар, анча ўтириб қолибман,
энди уйга бориш керак.

* * *

Бир сафсатабоз шоир Жомийга деди:

— Мен Қаъбага борганимда шеърий девоним
омадли ва табаррук бўлсин деб уни муборак қора
тошга суртдим.

— Уни обизамзамга ювганингда пок ҳам бўлар-
ди,— деб жавоб берди Жомий.

* * *

Альберт Эйнштейн уйига қайтаётиб, кутилмаган-
да швейцарга мурожаат қилади:

— Кечирасиз, профессор Эйнштейн қаерда исти-
қомат қилади?

Швейцар ҳанг-манг бўлиб жавоб беради:

— Ие... ахир... ўзингиз профессор Эйнштейн-ку...

— Бунни-ку, биламан-а. Лекин қайси қаватда ту-
ришим эсимдан чиқиб қолди.

* * *

Буюк донишманд Сўқрот жуда хунук, бадбаша-
ра одам бўлган экан. Бир гўзал аёл келиб унга
депти:

— Афандим, икковимиз турмуш курсак... Шояд
худонинг инояти билан бир ўғил кўрсак. У сиздек
доно, мендек ҳуснда танҳо бўлса...

— Борди-ю, акси бўлиб чиқса-чи. Уғлимиз мен-
дай бадбашара ва сиздай ақли қосир бўлса?..

* * *

Генрих Гейнедан сўрашипти:

— Қандай қилиб, сиз шоир бўлиб етишдингиз-у,
амакингиз бадавлат банкир бўлди?

— Болалигимда менинг ойим кўпроқ шеър ўқиб берарди. Амакимнинг ойиси эса унга кўпроқ қароқчилар ҳақида эртақлар ўқиб берарди.

* * *

— Шиллер билан Гетенинг асарлари унутилиб кетганда, менинг асарларимни ўқишади,— деб мақтанди бир ўртамиёна ёзувчи.

— Албатта, асло ундан олдин эмас,— деб жавоб берди ҳажвчи ва шоир Мориц Сапфир.

* * *

Бир хонимни немис химиги Бунзен билан таништиришти. Бу хоним Бунзени марҳум илоҳиётчи Бунзен билан аралаштириб юборар экан.

— Худонинг тарихдаги роли тўғрисидаги илмий ишингизни тугатдингизми?— деб сўрапти хоним буюк олимдан.

— Афсуски, йўқ,— дебди у.— Бевақт ўлимим менга бу ишни тугатишга имкон бермади.

* * *

Бернард Шоу бир кун букинист дўконидан ўз пьесаларидан бирининг илк нашрини топиб олади. Китобда «Роберт Фуксга. Ҳурмат билан Бернард Шоудан» деган ёзув бор экан. Драматург китобни харид қилиб, уни яна Роберт Фуксга юборди. Бу гал аввалги ёзувнинг тагига янгиси илова қилинган эди: «Сизга бўлган ҳурматимни яна бир бора тасдиқлайман. Шоу».

* * *

Ҳаваскор композитор Моцартдан «Симфония қандай ёзилади?» деб сўрапти.

— Сиз ҳали ёш экансиз, балки баллада ёзишдан бошларсиз?— дебди Моцарт.

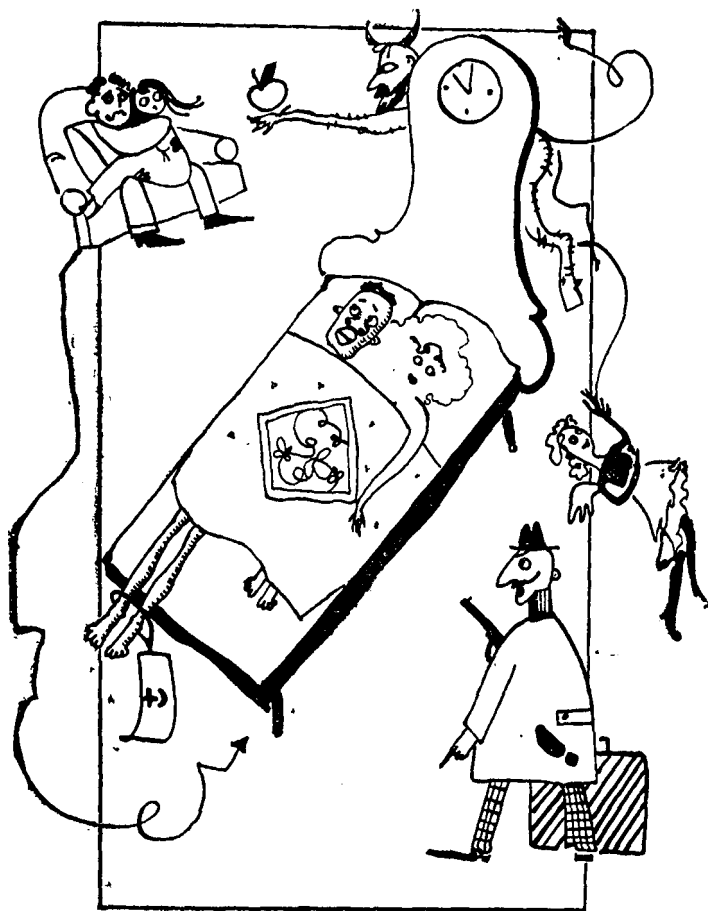
— Ўзингиз дастлабки симфонияларингизни ўн беш ёшда ёзгансиз-ку?

— Жуда тўғри,— дебди Моцарт.— Лекин мен қандай ёзишни ҳеч кимдан сўрамаган эдим.

* * *

Бир ўртамиёна актёр Бернард Шоудан тавсиянома сўрапти. Шоу ёзиб берипти: «Бу актёр Гамлет, Ромео, Фердинанд ролларида ва пианино, флейта, бильярдда ўйнайди. Айниқса, охиригида маҳорат билан ўйнайди».

ГАБРОВО ЛАТИФАЛАРИ

Судья: Сиз хотинингизнинг бошига тарелка билан урибсиз. Наҳотки, унга ачинмаган бўлсангиз?

Габроволик: Ачинмай бўладими?! Тарелка японги эди.

* * *

Нарвондан томга чиқиб кетаётган габроволик тоғиб кетиб йиқилиб тушди. Ҳушига келиши билан ҳовлиқиб сўради:

— Нарвон бутунми?

* * *

Мижоз берган пулга кўнгли тўлмайдоктор киноя билан сўради:

— Бу пул менгами, хизматкоримгами?

— Икковингизга,— деб жавоб берди габроволик пинагини бузмай.

* * *

Бир габроволик текин маслаҳат олиш учун докторнинг олдига келди.

— Доктор, шамоллаганда нима қиласиз?

— Аксираман,— деб жавоб берипти доктор.

* * *

— Буви, қайчини бериб тулинг.

— Қайчини меҳмонларнинг олдидагина ишлатиш керак, қўзичоғим, ишни тишинг билан узавер.

* * *

Бир габроволикдан ўтин харид қилаётганида нега кўзлик ғўлаларни афзал кўришининг сабабини сўрашипти.

— Сабаби шуки,— деб жавоб берипти габроволик,— кўзлик ғўлалар икки марта иситади: бир марта уларни ёраётганинда, иккинчи марта эса — ёнаётганида...

* * *

Габрово касалхонасида бир чет эллик кишига қон қуйиш зарур бўлиб қолди. Қон қуйилгандан сўнг бемор ўзини яхши ҳис қила бошлади ва қон берган габроволикка кўп совғалар берди.

Қасалга иккинчи марта қон қуйилди. Бу сафар у мундайроқ муомала қилди. Учинчи марта қон қуйил-

ганидан кейин у умуман ҳеч нарса бермади. Чунки унинг томирларида энди габроволикнинг қони оқа бошлаган эди.

* * *

Габроволик печкага ўтин қалаб, ёнига ўтирипти-да, хаёлида гугуртни чаққандай, ўтинлар гуриллаб ёниб кетаётгандай, хона ҳам исиб кетгандай бўпти. Бу фикрлардан ўзи ҳам исиб кетипти.

— Эссизгина-я, бекор печкани ёқдим-да... Аввал обдон совқотганимдан кейин ёқиш керак эди.

* * *

Бир габроволик бойиб кетиб, Парижга жўнапти. Кетишидан олдин қариндошларига улуғ шаҳар манзаралари тасвирланган откриткалардан тез-тез юбориб туришни ваъда қилипти. Аммо анча вақтгача ундан дом-дарак бўлмапти. Ниҳоят, бир куни у Эйфель минораси тасвирланган откритка юборипти. Унинг орқасида шундай ёзув бор экан: «Бу Эйфель минораси. Шу минорадаё қолган манзараларнинг ҳаммасини кўрса бўлади».

* * *

Габроволик бир ўсмир бола отасидан пул ундирмоқ ниятида депти:

— Дада, туш кўрдим. Тушимда менга ўн лев берибсиз.

— Жуда яхши бўлибди-да, ўғлим. Яхши бола бўлганинг учун ўша пулни ўзингга олиб қолақол.

* * *

Юз ёшли габроволик чўпоннинг ҳузурига журналист келиб сўрапти:

— Сиз қандай овқатланасиз? Қўй сути ичасизми, эчки сугими?

— Қайси арзон бўлса, ўшани ичаман.

* * *

Бир рассом ўз асарини базозга сотмоқчи бўлипти. Базоз унга 50 лев берипти.

— Эсингиз жойидами! — дебди рассом зарда билан. — Шу расмга кетган матонинг ўзини сиздан 120 левга олган эдим.

— Тўғри,— дебди габроволик баззоз,— лекин унда мато тоза эди-да.

* * *

— Ваннанинг пули қанча туради?

— Икки лев.

— Мана сизга бир лев, ваннанинг суви ярим бўлақолсин.

* * *

Габроволик гастрономда 100 грамм колбасага чек урдирипти. Сотувчи унга жиндай горчица ҳам қўшиб берипти.

— Мен горчицани ёмон кўраман, — дебди габроволик.

— Олаверинг, горчица текин.

— Ундай бўлса, колбасанинг ўрнига ҳам горчица берақолинг.

* * *

— Дада, бизникида ижара турадиган одам нега ҳар куни кабоб ейди?

— Нега деганда, помидор экиб, катта қилиб, пишириб ейишга эринади-да, ялқов.

* * *

— Официант,— дебди габроволик ресторанда,— стол тагига чақа тушиб кетди. Уни топсанг, менга қайтариб бер, тополмасанг, ўзингга чойчақа ўрнида олақол.

* * *

Бир одам габроволикдан қарз сўради. Габроволик тўққиз фоиз фойда талаб қилди.

— Бу — талончилик-ку! Худодан қўрқмайсанми?

— Ахир, худога юқоридан қараганда тўққиз олти бўлиб кўринади-да...

* * *

Бир габроволик хотин эридан «шўрвани хушхўр қилиш учун тухумнинг қайси бўлагини — оқиними ё сариғини солай?» деб сўради.

— Бугун байрам,— деди эри.— Ярмини солақол.

* * *

- Никоҳ узугинг кўринмайдими?
— Узукни бу ҳафта хотиним тақади.

* * *

Икки габроволик гаплашяпти:

— Хў анави муттаҳам мени бир неча миллион левга туширди.

— У қандай қилиб сени шунча пулга туширсин, ахир, умринг бино бўлиб бундай пулни кўрмаган-санку?

— У менга қизини бермади-да...

* * *

Бир габроволик иккита ўспиринни гилос теришга ёллади. Кечқурун улардан бирига ҳақни озроқ берди.

— Нега бундай?— деб сўради ўспирин норози оҳангда.

— Шунинг учунки, шеригинг гилос терганда доим ҳуштак чалиб турди, сенинг бўлса овозинг чиқмади.

* * *

Габровога келган бир одам кўчада папиросини тутатиб олмоқчи бўлиб, ёнидан гугурт чиқарди.

— Гугуртни бекорга исроф қилма,— деди ўтиб кетаётган габроволик. Шундай деб унга ўзининг ёниб турган сигаретини тутди. У одам папиросини тутатиб олди.

— Энди гугурт донасини бу ёққа чўз,— деди габроволик.

* * *

Бир габроволик балиқ харид қилаётган эди. Сотувчи унга балиқнинг қайси бўлагини кесиб беришни сўради.

— Бош тарафидан жиндай қирқ... Энди дум томонидан ҳам қирқ... Баракалла. Энди ўртасини узатавер.

ШОТЛАНДЛИКЛАР—ҒАРБИЙ ЕВРОПАНИНГ ГАБРОВОЛИКЛАРИ

Шотландиялик ҳаддан ташқари шитоб билан уйни бўяётган экан. Оғайниси сўрапти:

— Намунча шошмасанг.

— Э оғайни, бўёғим тамом бўлиб қолмай, ҳамма уйни бўяб олай деяпман-да.

* * *

Шотландиядаги кичик қишлоқлардан бирининг аҳолиси дафн маросимининг чиқимини камайтириш мақсадида ўзларининг дафн бюрларини очишмоқчи бўлишипти. Таъсис мажлисида бюро очилиши билан биринчи дафн маросимини бепул ўтказишга қарор қилишипти. Мажлис аҳли бу қарор учун яқдиллик билан овоз беришлари биланоқ залда ўқ товуши янграбди — кимдир шоша-пиша ўзини отипти.

* * *

Шотландиялик одамнинг бир қулоғи кар экан. Шу асосда у уйдаги радио учун ярим ҳақ тўлашга жазм қилипти.

* * *

Икки шотландлик гаплашяпти.

— Бир тангани йўқотиб қўйиб, ҳамма чўнтакларимни қараб чиқдим — тополмадим. Фақат битта костюмим қолди қаралмаган.

— Унинг чўнтаklarини ҳам кўр қўй-да...

— Қўрқаман. Агар унда ҳам бўлмаса-чи? Нақ юрагим ёрилиб кетади-я?

* * *

Кемадан тушиб кетган бир шотландияликни матрослар сувдан олиб чиқиб, бир стакан тўла виски тутишипти. Шотландиялик стаканга қаралти-да, депти:

— Йигитлар, сизлар аввал мени айлангириб қўйинглар, ичимдаги чиқиб кетсин. Бўлмаса, сув қўшилган вискига сира тоқатим йўқ-да.

* * *

Бир шотландиялик бир йил Софияда бўлиб, уйга қайтиб келипти. Бекатда уни иккита укаси кутиб олибди. Шотландиялик қараса, икковининг ҳам соқоли бор.

— Нима бало, соқол қўйиб юбордиларингми?— деб сўрапти у.— Соқол қўйиш аллақачон урфдан қолган-ку...

— Урф дейсиз-а!— дебди укаларидан бири ранжиб.— Устарани ўзингиз олиб кетиб қолибсиз-ку...

* * *

Бир инглиз сувга чўкаётганда габроволик уни қутқариб қолди.

— Сизга раҳмат! — деди инглиз.— Миннатдорлигимни изҳор қилмоқ учун сизга ўн фунт стерлинг бермоқчиман. Аммо пулим яхлит йигирма фунтлик экан. Қайтимига сизда ўн фунт топиладими?

— Ҳозир йўлини топамиз,— деди габроволик ва пулни чўнтагига солиб бўлгач, инглизни сувга итариб юборди. Кейин уни иккинчи марта қутқарди.— Мана энди орамиз очиқ бўлди,— деди у инглизга.

* * *

Янги турмуш қурган келин-куёв Габроводан Римга саёҳатга келишипти ва меҳмонхонага жойлашишипти. Меҳмонхона ходимлари шаҳарни айланиб томоша қилиш учун камида тўрт кун кераклигини айтишипти. Лекин габроволик икки кун ўтгандан кейин ҳисобкитоб қилишни сўради.

— Ажаб, икки кун ичида шаҳарни қандоқ айланиб чиқдинглар? — деб ҳайрон бўлишпти меҳмонхона ходимлари,

— Бу жуда осон,— деб жавоб беради габроволик.— Хотиним шаҳарнинг ярмини айланди, мен бўлсам иккинчи томонини.

* * *

Габроволикдан сўрадилар:

— Азизим, вафот этгандан сўнг жаннатга борасанми, дўзахгами?

— Қайси бирида чиқим кам бўлса, ўшанисига бораман.

* * *

Габроволик бола магазинчидан сўради:

— Амаки, тешик кулчанинг тешиги неча пул?

— Бепул.
— Ундай бўлса, анави катта тешик кулчани менга беринг.

* * *

Икки шотландиялик гаплашяпти:

— Уғлинг дўконда сенга ёрдам бермаяптими?

— Йўқ. Мен уни қишлоққа бувисиникига жўнатдим.

— Нега? Бетоб бўлиб қолдими?

— Йўқ. Харидорларга қайтимини берганимни кўриб, ўғлим нуқул йиғлайди.

* * *

Иккита шотландиялик гаплашяпти:

— Ҳозир нима қиляпсан?

— Брайльнинг кўзи ожизлар учун алифбесини ўрганапман.

— Нима қиласан уни? Нима бало, кўришинг заифлашяптими?

— Йўқ. Агар уни билсам, электрни ёқмай туриб ҳам бемалол ўқийвераман.

* * *

Шотландиялик кема врачидан денгиз касалига қарши энг яхши дори нима эканини суриштирипти.

— Бевосита сизга келсак,— деб жавоб беради врач,— оғзингизда бир шиллингни тутиб турсангиз ҳам бўлаверади.

* * *

Шотландиялик тиш докторига борипти.

— Тишни қанчага оласиз?

— Йигирма крон.

— Ух-ҳў, жуда қиммат-ку! Уни икки кронга қимирлатиб беролмайсизми? Қолганини ўзим қилиб қўяқолардим.

* * *

Оламдан кўз юмиш олдидан шотландиялик роҳибга мурожаат қиляпти:

— Менга қаранг, ҳазрат, нима дейсиз — агар ҳам-
ма пулимни черковга қолдирсам, жаннатга тушар-
миканман?

— Албатта, аниқ ваъда беролмайман, лекин бир
уриниб кўрса бўлади.

* * *

Кема ҳалокатга учраб, бир инглиз аёли билан бир
шотланд аёли кичкинагина кимсасиз оролга тушиб
қолишипти. Орадан кўп ўтмай, емишлари тугапти ва
халос бўлишга ҳеч қандай умид қолмапти.

— Энди очимиздан ўладиганга ўхшаймиз,— деб-
ди инглиз аёл маъюс оҳангда.

— Бу ҳам майли-я, қайтиш билетини йўқотиб қўй-
ганим ёмон бўлди-да,— деб ҳўнг-ҳўнг йиғлабди шот-
ланд аёли.

* * *

Бир габроволик иккинчисига:

— Сигаретангдан битта чектир.

— Менинг сигаретим тугаган.

— Ундай бўлса, мен ўзимникини чекаман, кейин
менга битта сигарета берасан.

* * *

Иккита хасис гаплашяпти:

— Джон, гугуртингни бериб тур.

— Йўқ, бу найрангинг бошқа ўтмайди.

— Қайси найрангим?

— Ҳар гал сенга гугурт берсам, бир донаси кам
қилиб қайтарасан.

* * *

— Марҳамат қилиб, менга костюм тикиб берсан-
гиз. Лекин андозасини ўғлимдан олсангиз.

— Нега?

— Чунки кейинчалик уни ўғлим кияди-да.

* * *

Бир габроволик кашанда чеккиси келганда одам-
лардан битта сигарет тилаб оларкан-да, эвазига бир

лев узатаркан. Табиийки, ҳеч ким унинг пулини олмас экан. Шу аҳволда йиллар ўтипти. Бир куни бир одам битта сигарета берилти-ю, узатилган пулни олиб, индамай киссасига солиб қўйипти. Ҳанг-манг бўлган кашанда сўрапти:

— Узлари қаердан бўладилар?

— Габроводан,— дебди бояги одам пинагини бузмай.

* * *

— Хонада ҳарорат қанча? — деб сўради габроволик хотинидан.

— Ун беш даража.

— Ташқарида-чи?

— Йигирма.

— Ундай бўлса, дарров деразаларни оч

* * *

Бир шотландиялик тасодифан теннис коптогини ютиб юборилти-ю, касалхонага тушипти. Уни операция қилишипти. Ҳамшира санитар аёлдан сўрапти:

— Анави юзи тунд, операциянинг қандай ўтишини асабийлашиб кутаётгандан беморнинг қариндоши-ми дейман?

— Йўқ. У беморнинг теннис ўйинидаги ҳарифи. У коптогидан умидвор.

* * *

Шотландиялик шалағи чиққан эски машина харид қилипти. У узоқ савдолашиб, ниҳоят машина эгасидан сўрайди:

— Қанча бензин ейди бу машина?

— Э, бунинг ташвишини қилмай қўяқолинг. Ҳар юз километрга бир қошиққина бензин ишлатади, холос.

Шотландиялик мамнун, лекин бироз ўтгач, яна сўрайди:

— Қанақа қошиқда — чой қошиқдами, ош қошиқда?

* * *

— Пейчевга қаттиқ парҳез буюришипти.

— Бўлмаса Пейчевни меҳмонга чақириш керак экан.

* * *

- Менга, марҳамат қилиб, котлет келтиринг.
- Жоним билан.
- Жонингиз керак эмас-у, картошкаси кўпроқ бўлсин.

* * *

Бемор операция олдидан ҳамёнини чиқариб, пуллари санай кетди.

— Илтимос, ҳозир шошилманг, операциядан кейин ҳисоблашамиз,— деди доктор.

— Йўғ-е, мен пулларим жойидамикин деб хавотир олгандим.

* * *

— Жонгинам, сенга айтмоқчи бўлган гапимни тополмаяпман.

— Ҳечқиси йўқ. Энг муҳими — керак пулни топишда.

* * *

Хотин эрига:

— Жонгинам, пальтом шунчалик эскириб кетдики, ҳамма тугмалари синиб тушди. Қийишга уяламан.

— Ҳечқиси йўқ. Эртага сотиб оламан.

— Вой, қандай яхши, пальтоми?

— Йўқ, тугма.

* * *

Урмоннинг тақиқланган жойида ов қилиб юрган габроволик қўлга тушиб қолипти. У қоровулга ялиниб-ёлвориб, «сени хурсанд қиламан» деб қутилипти. Шу ваъдаси юзасидан ўрмон қоровулини уйига меҳмонга чақирипти. Қоровул эса ярим кечагача ҳам кетай демас эмиш. Шунда габроволик депти:

— Бундан кейин тутиб олсанг, акт тузиб, мени қаматиб юборақол.

ЖОНИВОРЛАР ҲАҚИДА ЛАТИФАЛАР

Иккита арслон ҳайвонот боғидан қочиб кетипти. Биттаси оч-наҳор ҳолда икки кундан кейин қайтиб келипти. Иккинчисини бир ҳафтадан кейин ушлашипти. У тўқ, соғлом экан.

— Бир ҳафта давомида қандай тирикчилик қилдинг?— деб сўрапти қафасдаги шериги.

— Омадим юришди. Мен шаҳар маҳкамасига ёд-горликларни муҳофаза қилиш бошқармасига тушиб қолдим. Ҳар куни биттадан ходимни тановвул қилиб турдим. Лекин, менимча, ҳозирга қадар ҳеч ким ҳеч нарсани пайқагани йўқ.

* * *

Бўри қуённи учратиб қолиб депти:

— Ҳай қуён, мен сени ейман.

— Гўштга талонинг борми?

* * *

Ялмоғиз кампир ўрмонда кетаётган экан, бир дарахтда қип яланғоч ўтирган сув парисини кўриб қолипти.

— Ҳа, нега яланғочсан?— деб сўрапти Ялмоғиз.

— Сен нимани билардинг? Бу менинг шаҳвоний кўйлагим.

Ялмоғиз уйига келиб, устидаги эски-тускиларини ечипти-да, қип-яланғоч бўлиб, айвонга чиқиб ўтирипти. Кўчадан Кашчей ўтиб қолипти.

— Ҳа, кампир! Қариганда эсингни едингми? Нега яланғоч ўтирибсан?

— Қўп вайсама, тентак. Бу менинг шаҳвоний кўйлагим.

— Э-э, шунақами?— дебди Кашчей.— Бўлмаса, у ёқ-бу ёғини дазмоллаб олгинда...

* * *

Ҳайвонлар кўприк қуришмоқчи бўлишипти ва ёғоч олиб келгани вазирликка айиқни юборишипти. Айиқ ҳеч нарса ундиролмай, қуруқ қайтиб келипти. Тулкини юборишипти, у ҳам қуруқ қайтипти. Шунда эшак айтипти:

— Келинлар мен ҳам бир уннаб кўрай.

Бир қанча вақтдан кейин дарёдан ёғочлар сузиб кела бошлапти. Бир неча кун ичида ҳаммаёқни ёғоч босиб кетипти. Орадан кўп ўтмай эшакнинг ўзи ҳам келиб қолипти. Ҳайвонлар дарҳол эшакни ўраб олишиб, шунча ёғочни қандай ундирганини сўрашипти.

— Вазирликка кириб қарасам, ҳаммаси ўзимизникилар. Дарров ёрдам беришди. Фақат бир нарса ни билолмай гаранг бўлишди — биз кўприкни қандоқ қурмоқчимиз — дарё бўйлаб узунасигами ёки кўндалангигами?

* * *

Бир одам йўлда кетаётиб қараса, чўпон қўй билан шахмат ўйнапти. У ҳайрон бўлиб сўрапти:

- Хўш, қалай?
- Нима — қалай? Қўй қўй-да...
- Ҳисоб неча бўлди?
- Икки-ю икки...

* * *

Бир одам хўроз сотиб олибди-да, товуқхонага қўйиб юборипти. Эски хўроз янгисига айтипти:

— Иккимиз пойга қилайлик. Ким ютса, товуқлар ўшаники бўлади.

Улар уй теграсидан югура бошлашипти. Эски хўроз биринчи, янгиси унинг кетидан югурипти. Шу пайт эгаси чиқиб қолиб, янги хўрозни шартта отиб ташлабди-да, алам билан депти:

— Бир ҳафта ичида бешинчи хўроз олишим, аммо бу лаънати ҳам болабоз чиқди-я...

* * *

Маймун дарё бўйида ўтириб олиб, сувни қамчинлаб ҳайдаётган эмиш. Тимсоҳ сўрапти:

- Нима қиляпсан?
- Бир сўм берсанг айтаман. Тимсоҳ бир сўм берипти.
- Қани, айт-чи, нима қиляпсан?
- Қўрмайапсанми? Сувни қамчилаб ҳайдаяпман.
- Вой аҳмоқ-ей...
- Аҳмоқманми, йўқми, лекин ҳар кун икки сўм тушиб турипти.

* * *

Чумчуқ АҚШга учмоқчи бўлипти. Бошқа чумчуқ ундан сўрапти:

— У ерда нима қиласан? Ҳозир ўзимизда ҳам тузук бўлиб қолди. Ҳар томонда ошкоралик, ҳар қанча чирқилласанг бўлаверади.

— Э биродар, чирқиллаб бўлганман, энди уч-тўртта дон бўлса, насибамни териб ей дегандим.

* * *

Товуқ 5 килоли тухум қилипти. Дарров мухбир келиб, уни сўроққа тутипти:

— Қандай қилиб бунга эришдингиз?

— Бу сир.

— Келгусидаги режаларингиз?

— 7 килоли тухум қилиш.

Мухбир хўрознинг олдига бориб сўрапти:

— Қандай қилиб бунга эришдингиз?

— Бу сир.

— Келгусидаги режаларингиз?

— Туяқушнинг таъзирини бериб қўйиш.

* * *

Меҳмон уй бекасига ташвиш билан дейди:

— Итингиз бирам ёмон қаради менга...

— Парво қилманг. У идишидан овқат еганнинг ҳаммасига шунақа қарайди.

* * *

Икки ошна учрашипти.

— Ҳа, нега қовоғингдан қор ёғяпти?

— Менинг каналарим қўшнининг каналарига уруш эълон қилипти...

— Ундай бўлса, хурсанд бўл — бир-бирини қириб битиради.

— Хурсанд бўласан-а, бўласан. Кеча меникилар бир ярим минг асирни олиб келишди.

* * *

Ҳайвонот боғидан фил йўқолипти. Милиция бошлиғига уни топишга уч кун муҳлат беришипти. Муҳлат ўтипти. Милиция бошлиғидан:

- Филни топдингларми?— деб сўрашипти.
- Ҳа, албатта, топдик-да,— депти бошлиқ ва хонага қафас ичидаги қуённи олиб киришипти.
- Ие, шу филми?
- Қуён хавотирли овозда депти:
- Ҳа, мен филман! Филман! Фақат бошқа урманглар меи!

* * *

- Иккита ошна гаплашяпти.
- Уриндигимдаги каналар жуда жонимни оляпти. Улардан қандай қутилишни билмаяпман.
- Уриндигингни кўчага чиқариб ташла...
- Чиқариб ташлаяпман. Барибир, эртасига уйга киритиб қўйишади.

* * *

- Тулки ўрмондан кетаётиб қараса, қуён йиғлаб ўтирганмиш.
- Ҳа, қуёнвой, нима бўлди?
- Хотиним ўлиб қолди.
- Хотининг ким эди?
- Хотиним фил эди,— деб хўрсинипти қуён.
- Тулки хоҳолаб кулиб юборипти.
- Сенга кулги бўлса... Мен бечора ҳали гўр ковлашим керак...

* * *

- Илья Муромец ўрмондан бораётиб, қараса, дарахтлар айқаш-уйқаш, ағдарилган. Аждаҳонинг икки боши кесилган, биттаси зўрға пишиллаб нафас оляпти, нарироқда Қашчей дабдала бўлиб ётипти. Кейин Ялмоғиз кампирнинг уйи келипти. У ҳам хонавайрон. Ялмоғизнинг ўзи боғлаб ташланган. Илья Муромец уни банддан бўшатиб, нима бўлганини сўрапти:
- Нима бўлди? Қайси паҳлавоннинг иши бу?
- Эҳ Ильюшажон, ичмаган вақтингда бирам яхшисан-ей!— депти Ялмоғиз.

* * *

— Доктор, менинг чўчқамни даволасангиз. Иштаҳаси йўқ. Овқат емай қўйди.

— Қизиқмисиз! Мен сизга ветеринария доктори-манми! Мен — жарроҳман.

— Нима бўпти! Барибир, Чўчқа буни билармиди.

* * *

Икки пашша суҳбатлашяпти.

— Одамлар хўб аҳмоқ бўлади-да,— дейди бири,— оламжаҳон пул сарфлаб, шунақа шинам шифтлар қуришади-да, ундан ўзлари фойдаланишмайди.

* * *

Пештахта устида иккита жўжа ётипти — бири хорижий, иккинчиси советники. Хорижий жўжа мақтанибди:

— Семизлигимни кўриб қўйинглар, қандай чиройли пакетга жой бўлганман.

Бизники чидаёлмаяпти:

— Сен семиз бўлсанг, мен ўз ажалим билан ўлганман.

* * *

Америка ити билан совет ити учрашиб қолипти. Америка ити ўзининг турмуши яхшилигидан мақтаниб, совет итидан сўрапти:

— Хўш, сенинг ишларинг қалай? Сизларда қайта қуриш бўляпти, шекилли?

— Ҳа, нимасини айтасан. Занжиримни бир метрга узайтириб, товоғимни икки метрга суриб қўйишди.

* * *

Колхозга саккиз жуфт кигиз этик олиб келишипти. Уни тақсимлаш учун бошқарма мажлисини чақиршипти. Раис таклиф қилипти:

— Бир жуфти менга. Яна бир жуфти хотинимга. Кейингиси синглимга. Ундан кейин қайнонамга. Қолгани сизларга. Энди овозга қўяман. Қани, ким совет ҳокимиятига қарши?

* * *

— Эрталаб ёмғир ёғса керак,— деди пастлаб учаётган қалдирғоч иккинчисига.

— Қаердан билдинг?— деб сўради иккинчи қалдирғоч.

— Одамларнинг айтишича, биз паст учсак, албатта, ёмғир ёғар эмиш.

* * *

— Мен сиз билан маслаҳатга келдим,— дебди қўй бўрига.— Нима қилсак сиз ҳам тўқ бўласиз, биз ҳам соғ қоламиз?

— Келиб яхши қилибсан,— деди бўри.— Агар ҳамма шунақа ўз оёғи билан келиб турса, бизда ҳеч қанақа муаммо бўлмас эди.

* * *

Кўпчилик булбулни мақтабди. Бундан ҳайрон бўлган ҳўкиз сўрапти:

— Булбулни мақтаяпсизлар, шохи жуда зўрми дейман-да?

— Булбулнинг шохи йўқ.

— Тавба!— деб ҳайрон бўлипти ҳўкиз.— Шохи бўлмаса, нега мунча мақташади.

ШАРҚ ЛАТИФАЛАРИ

Бир ўқитувчи кечаси велосипед чирогини ёқмай кетаётган эди. Полиция уни ушлаб, ишини судга оширди. Судья бир маҳаллар шу ўқитувчининг қўлида ўқиган эди.

— Устоз!— деди у.— Эсингиздами, ҳар бир нотўғри ёзган сўзимизни юз марталаб қайта ёздирардингиз?

Ўқитувчи «оббо, ўшанинг аламини энди олса-я» деб ўйлаб, титраб кетди. Судья ҳукм чиқарди:

— Сизга бериладиган жазо шу: қоғоз, қалам олинг-да «кечаси чироқсиз велосипед минмайман» деб юз марта ёзинг.

* * *

Бир куни Рама деди:

— Оғайни, бахтинг бор экан, мана бир ўғлинг врач, иккинчиси адвокат. Илгариги қора кунларинг энди ўтиб кетди.

Оғайниси деди:

— Э-э, биродар! Кошкийди шундай бўлса... Қора кунлар энди бошланадиганга ўхшайди. Кеча мени машина туртиб кетди. Оёғим шилинди. Врач ўғлим «дарров дори-дармон қилиш керак, акс ҳолда оқибати ёмон бўлади» деса, адвокат ўғлим — «йўқ, дори-дармон керак эмас, яра обдон йиринг боғласин, шоферни жавобгарликка тортишга яхши бўлади» деди.

* * *

Маҳмуд ва Аҳмад учрашиб қолишди. Маҳмуд жаҳл билан деди:

— Сен кеча мени нега шарманда қилдинг? Ҳаманингни олдида «аҳмоқ» дединг-а...

— Кечирасан, мен бунинг сир эканини билмабман.

* * *

Икки ўғри суҳбатлашяпти:

— Тўғрилик яхши-да! Буни кеча билдим.

— Хўш?

— Эсингдами, тунов куни бир итни ўғирлаб келган эдим?

— Эсимда.

— Уша итни сотаман деб уч кун оворан сарсон бўлдим. Ҳеч ким бир рупияга ҳам олмади. Охири, эгасига олиб бориб берган эдим, хурсанд бўлиб, ўн рупия суюнчи берди.

* * *

Зоҳидий ошнасига деди:

— Биласанми, қайлиғим узукни қайтариб берди, бошқа кишига турмушга чиқмоқчи. Уша кишининг қаерда туришини билмоқчиман.

— Нима, у билан уришмоқчимисан?

— Йўғ-е! Унга мана шу узукни сотмоқчиман.

* * *

Бир тилшунос олим қайиқда дарёнинг нариги соҳилига ўтиб боряпти. Бир маҳал у қайиқчидан «сарф-наҳви биласанми? деб сўради. Қайиқчи «йўқ» деди. «Бўлмаса ярим умринг зое кетипти». Дарёнинг ўртасига етганларида қаттиқ тўлқин бошланипти. «Сузишни биласанми?» деб сўрапти, қайиқчи.

— Йўқ,— дебди олим.

— Бўлмаса, бутун умринг зое кетипти,— дебди қайиқчи.

* * *

— Жаннатда аёллар эркаклардан узоқроқ юрса керак-а?

— Ҳа, албатта. Бўлмаса жаннат жаннат бўлармиди?

* * *

— Қандай ҳодиса мамлакатнинг аксарият аҳолиси учун қувончли бўлади?— деб сўрашипти бир файласуфдан.

— Жоҳил подшонинг ўлими,— дебди у.

* * *

— Подшо билан сенинг ўртангда қандай тафовут бор?— деб сўрашипти яна бир файласуфдан.

— Подшо ҳирсу-ҳаваснинг қули, мен эса ҳирсу-ҳаваснинг амириман,— дебди у.

* * *

Шогирдлардан бири Сўқротга савол берипти:

— Нега сизнинг юзингизда ғамгинлик аломати кўринмайди? Ҳамиша кайфиятингиз чоғ?

— Чунки йўқотганимда ғам-андуҳ чекишга арзийдиган ҳеч нарсам йўқ,— дебди у.

* * *

— Ғам-ташвишингизга ҳамиша ҳамдард бўламан,— деди қиз севган йигитига.

— Менинг ҳеч қандай ташвишим йўқ.

— Шошилманг, мен билан турмуш қурганингиздан кейин ташвиш топилади.

* * *

Бир одам катта бир дарахтни кесаётган эди, қоровул сўради:

— Ҳа, нима қиляпсиз?

— Халақит берманг, дарахт орқасида биров борга ўхшайди, шуни кўрмоқчиман.

* * *

Паришонхотир бир жарроҳ беморнинг қорнини ёриб бўлгач, шогирдларидан сўради:

— Ҳм... Бу беморнинг қорнини нега ёрдик-а?

* * *

Бир доктор беморнинг кўкрагига уриб-уриб:

— Уҳў, бу туғма шиш-ку, зудлик билан олиб ташлаш керак,— деди.

— Соҳиб, доктор, бу шиш эмас, ҳамёним-ку!— деди бемор шоша-пиша.

* * *

Бир одам ўртоғига ўн рупия қарз берган экан, ўртоғи ҳа деганда қарзни қайтаравермапти. Қарз берган одам бир куни шама қилипти:

— Бугун туш кўрсам, менга ўн рупия берган эмишсан.

— Жуда соз бўлипти, қарзимдан қутилибман.

* * *

Бир одам карвонсарой эшигини қоқипти.

— Ким бўласиз?— деб сўрапти саройбон.

— Абу Ал Башириддин қози Низомиддин Муҳаммад Аҳмаджон Али Чоший Қодириддин бўламан,— деб жавоб берипти бояги одам.

— Вой бў-ў, тақсирлар, бунча одамга жой топилмади,— деб жавоб берипти саройбон.

* * *

Акбаршоҳ бир куни Бирбалга дебди:

— Бирбал, кейинги пайтларда одобсиз бўлиб кетяпсан.

— Шундоқ, подшоҳи олам. Чиллаки чиллакини кўриб чумак уради, дейишади. Сиздан таъсирланган бўлсам, ажаб эмас.

* * *

Бир киши товуқ гўшtidан кабоб қилиб сотарди. Унинг қаллоблигини сезиб қолиб қозига олиб боришипти.

— Ростини айт, кабобга товуқ гўшtidан ташқари яна қанақа гўшт қўшдинг?

— От гўшти, тақсир.

— Қанча?

— Тенгма-тенг.

— Яъни?

— Бир товуқ, битта от.

* * *

Бир киши дўконга кириб чиройли соябонга тикилиб қолипти. Сотувчи соябонни мақтай кетипти.

— Жуда чиройли, пишиқ. Юз йилга чидайди.

— Ростдан-а?

— Ҳа. Фақат юз йилга чидасин десангиз, уни қуёш билан ёмғирдан эҳтиёт қилинг.

* * *

Икки ўртоқ учрашиб қолипти.

— Уша севган қизингга уйланиб олдингми ё ҳа-
ли ҳам овқатингни ўзинг пиширяпсанми?

— Уйланиб ҳам олдим, ўзим пиширяпман ҳам...

* * *

Тўй пайтида куёв безовта — унинг янги туфлиси
сиқяпти. У тезроқ тўйнинг тугашини кутяпти. Шун-
да келин дейди:

— Азизим, тўй тезроқ тугаса-ю, икковимиз ёлғиз
қолсак...

— Нега, жонгинам? Сизнинг ҳам туфлингиз қис-
яптими?

* * *

— Бугун кайфиятим жуда ёмон!

— Нега?

— Хотинимнинг бемаъни қилиғи бор: мени уйғо-
тиш учун мушукни ичимга тиқиб қўяди.

— Бунинг ёмон жойи йўқ-ку?

— Тўғри-я! Лекин мен кучугимни олиб ётаман-
да...

* * *

Баҳлул Боқирдан сўради:

— Эсингдами, бир ой олдин мендан китоб олган
эдинг.

— Йўқ.

— Уша куни кечқурун бизникида овқатланган-
дик.

— Йўқ, йўқ. Сендан китоб олган эмасман.

— Ҳм... Уша куни сендан 100 риёл олгандим.
Эсингдан чиқибди-да?

— Э, бўлди, бўлди. Ҳаммасини эсладим.

* * *

— Азизим, менга тегасанми?— деб сўрапти йи-
гит янги танишган қизидан.

— Майли-ю, шартим бор. Онам биз билан
яшайди.

- Хўп.
- Қанча пул сўрасам берасан.
- Бажону дил.
- Қиз бош чайқапти.
- Мен ҳолва ва мумдан ясалган қўғирчоққа эмас, ҳақиқий эркакка тегаман.

* * *

Одамлар қаттиққўл ҳоким устидан подшога арз қилишди. Подшо унинг ёнини олипти.

— У жуда адолатли одам. Шунинг учун сизга ҳоким қилиб тайинлаганман.

— Ундоқ бўлса, адолатингиз ҳаммага баробар тегсин. Уни бошқа шахарларга ҳам ҳоким қилинг.

* * *

Бир дағал одам ўртоғини хафа қилиб қўйиб, узр сўрапти:

— Хафа бўлма, биродар, лойимни шундай қоришган.

— Лойингни қоришга қоришипти-ю, тепиб пиши-тишмапти-да...

* * *

Ошпаз овқат пишираётган экан. Атрофдагиларидан бири қозондан бир бўлак гўштни олиб ебди-да:

— Тузи паст, туз солиш керак,— дебди.

Иккинчиси ҳам гўшtdан татиб:

— Зиравори кам,— дебди.

Учинчиси сиркаси камлигини айтибди. Шунда ошпаз ҳам бир бўлак гўштни еб кўриб:

— Қозонда гўшт кам экан. Гўшт солиш керак,— дебди.

* * *

Бир одам бир неча йил Арабистонда ўқиб келган ўғлидан сўрапти:

— Уғлим, араблар ошнинг совуғини нима дейишар экан?

Уғил дарров жавоб берипти:

— Дадажон, араблар ошни совутмай, иссиғида ейишар экан.

Жухога отаси бир халта тилла бериб, яхшилаб яшириб қўйишни буюрибди. Жухо уни саҳрога элтиб кўмпти. Отаси бунни эшитиб дарғазаб бўлипти.

— Аҳмоқ, энди уни саҳродан қандай топасан?

— Хавотир олманг отажон. Кўмган жойимнинг тепасида булут бор.

* * *

Рашид ўн саккизга кирган куни отаси дебди:

— Уғлим, энди тамаки чекишингга рухсат.

— Раҳмат, дада. Чекишни ташлаганимга икки йил бўлди.

* * *

Бир одам дўстига ўғлининг икки йил қамоққа ҳукм қилинганидан нолипти.

— Уғлинг ўзи шу жазога лойиқ эди,— депти дўсти.

— Нега ундай дейсан? У жуда қобил бола чиққан эди. Уғирлаган нарсасининг ҳаммасини уйга олиб келарди.

* * *

Доктор олдига келган беморни кўриб чиқиб, калласини қимирлатди.

— Сиз менга ёқмай турибсиз.

— Ҳайронман, афандим, сиз ўзингиз ҳам унчалик чиройли эмассиз-ку!

* * *

Бир киши ўта хасис қариндошининг уйида тураркан. Ундан сўрашипти:

— Қариндошинг овқат еяётганда ёнида кимлар бўлади?

— Фақат пашшалар.

* * *

Дўкончи хотинига:

— Бугун Алининг дўконидан ҳеч нарса харид қилма.

— Нега?
— Унинг тарозиси бузилиб қолипти. Бизникида савдо қиляпти.

* * *

Бир чўпоннинг ўғли дадасига:
— Дада, мен қўй санашнинг осон йўлини топдим.
— Қандай?
— Аввал оёғини санаб чиқаман-да, кейин тўртга бўламан.

* * *

Бир бемор табибга дебди:
— Тақсир, йўталиш қолди, лекин нафас сиқиш қолгани йўқ.
— Қўрқманг, тез кунда нафасингиз ҳам тўхтайдди.

* * *

Болалар гаплашяпти:
— Кеча дадам чиройли қошиқ олиб келди. Унга дадамнинг исмлари ёзилган экан.
Иккинчи бола мақтанибди:
— Кеча менинг дадам ҳам анча кумуш қошиқ олиб келди. Уларга «Пресс меҳмонхонаси» деб ёзилган.

* * *

Эри жаҳл билан хотинига дейди:
— Болаларингдан бири чўнтагимдан икки рупия пулимни олипти.
— Вой, дадаси! Нега болаларимни айблайсиз? Нега мени олди деб ўйламайсиз?
— Чўнтагимда 20 рупия пул бор эди. Шундан атинги икки рупия йўқ, холос.

* * *

Бир кунни раис Мушфиқийни кўчада учратиб қолиб сўради:

— Бомдод намози неча ракат?

— Саккиз ракат, тақсир...

Бу жавобни эшитиб, раис Мушфиқийни ўн даррага ҳукм қилипти. Уйда воқеани эшитгач, хотини койипти:

— Тўрт ракат десангиз бўларди-ку...

— Саккиз ракат деб ўн дарра едим. Тўрт ракат десам йигирма дарра урарди. Унда тирик қолишим гумон эди.

* * *

Бир одам тўй қилипти-ю, Қози-калонни тўйга айтиш учун Мушфиқийни юборипти.

— Тўйга айтгани бирорта ҳам одам топилмаптими, сенга ўхшаган эшакни юборипти.

— Тақсир, одамлар одамларни тўйга айтгани кетди, сизни айтишга мени юборишди.

* * *

Мушфиқдан сўрашипти:

— Улик қабристонга олиб кетилаётганда, тобутнинг қайси томонида турган маъқул?

Мушфиқий:

— Қайси томонида турсангиз ҳам ихтиёр сизда, фақат ичида бўлмасангиз, бас!

* * *

Бир донишманддан сўраптилар:

— Сенинг кўпчилик одамлардан нима фарқинг бор?

— Фарқим шуки, кўпчилик одамлар ейиш учун яшайди, мен эсам яшаш учун ейман.

* * *

Бир файласуфдан сўрашипти:

— Одамлар энг қимматли бойликларидан қай бирини назар-писанд қилмайдилар?

— Камтарликни!

* * *

— Одам табиатининг энг ажаб томони нимада? — деб сўрашипти бир донодан.

— Одамлар молу мулкидан ажраса хафа бўлади-ю, умрининг ҳар бир куни ўтиб бораётганига парво ҳам қилишмайди.

* * *

Табиб: Гўшт, тухум, қаймоқ каби кучли овқатларни ема.

Бемор: Менинг меъдам эмас, оёғим оғрияпти-ку...

Табиб: Тўғри, лекин мен айтганимдек қилсанг, анча пулинг тежалади ва муолажа ҳақини бемалол тўлайсан.

* * *

Асаб касалига дучор бўлган бир хўшрўй аёлга врач бир қанча дори-дармон берипти-да, ҳар ҳафта келиб туришни буюрипти. Бироқ у аёл келмапти. Врач унга қўнғироқ қилиб, нега бедарак бўлиб кетганининг сабабини сўрапти:

— Жиғингизга тегадиган шилқимлардан ўзингизни тортиб юринг деган эдингиз-ку! — дебди аёл.

* * *

Врач бемордан сўрапти:

— Чекишнинг зарари ҳақида газетада босилган мақолани ўқидингизми?

— Ҳа.

— Қандай қарорга келдингиз?

— Газета ўқимасликка.

* * *

Даҳо Техронга келипти-ю, кўза олмоқчи бўлиб, кулоллар растасига борипти. Қараса, ҳамма кўзалар тўнтарилиб қўйилган.

— Ие, бу кўзаларнинг оғзи йўқ-ку! — дебди Даҳо. Сўнг бир кўзани қўлига олиб, остига қарапти:

— Бунинг устига таги ҳам тешик экан.

* * *

Бир одам қазвинлининг уйида намоз ўқимоқчи бўлиб сўрапти:

— Бу уйда қибла қай тарафда?

— Мен бу ерда атиги икки йилдан бери тураман. Қибла хонамнинг қайси томонида эканини қаёқдан билай?

* * *

Нишопур ҳоқими Шамсиддин Қаблдан сўрапти:

— Мен овқатни ҳазм қилолмай қолдим. Нима қилай?

— Ҳазм бўлганини енг.

* * *

Бир хуросонийнинг карвонда эшаги йўқолади. У бир эшакни ўзиники деб тутиб келади.

Ундан сўрашади:

— Эшагинг ҳангими ё мода?

— Ҳанги.

— Бу мода-ку?

— Меники ҳам унчалик ҳанги эмасди...

* * *

Бир казвинлик табибга борипти.

— Соқолимнинг мўйи оғрияпти.

— Нима овқат еган эдинг?

— Нону ях.

— Бориб ўлавер — на дардинг одамларникига ўхшайди, на ейдиган овқатинг.

* * *

Бир казвинлик уйида узугини йўқотди-ю, кўчага чиқиб қидира бошлади. Негаки, уйи қоронғи эди.

* * *

— Бир одам танишига дебди:

— Кўзим оғрияпти. Тадбири нима?

— Бултур менинг тишим оғриганда суғуриб ташлашганди.

* * *

Бир одамдан отини сўрашипти.
— Отни берар эдим-у, қора-да...
— Ажаб, қора отни миниб бўлмайдимиз?
— Бергим келмагандан кейин шу баҳона-да!

* * *

Бир киши уйига келган меҳмондан сўради:
— Қаердан келяпсиз?
— Нариги дунёдан.
— Менинг акамни кўрмадингизми?
— Йўқ. У кишини жаннатда учратмадим.

* * *

Тўй куни куёв келинга деди:
— Ҳақиқатни айтишга тўғри келди. Мен калман,
Бошимдаги сочларим сунъий.
— Жуда яхши. Менинг ҳам тишларим ясама.

* * *

Қозихонага йигит билан қиз кириб келди. Қиз арз қилди.
— Энди у юзини тутиб турсин, сен ўпичингни қайтиб ол,— деди қози.

* * *

Икки кўр кўчада борарди. Тўсатдан бири иккинчисининг оёғини босиб олди. Шунда шериги деди:
— Кўчадан ўтган аёлларга алангламай, кўзингга қараб юрсанг бўлмайдимиз?

* * *

Тўй кечаси куёвнинг жўраларидан бири келинни ўпиб олипти. Куёвнинг рашки келипти. Шунда дўсти депти:
— Хафа бўлмайсан, дўстим. Мен уни сўнгги марта ўпяпман. Сен эса умр бўйи ўпаверасан.

Сафарга отланаётган киши ўртоғига деди:

— Ун минут ичида чамадонимни тайёрлашим, билет буюришим, овқатланишим керак. Менга бироз ёрдамлаша олмайсанми?

— Бажону дил, овқатланишга ёрдам бераман.

* * *

— Кеча театр балконида бир киши қулаб тушди. Ҳамма роса кулди.

— Сен-чи?

— Мен нечук кулай? Қулаган ўзим эдим.

* * *

Бир хоним деди:

— Менга гапларимга қулоқ соладиган, буюрган ишларимни вақтида бажарадиган хизматчи керак.

— Сизга хизматчи эмас, эр керак экан.

* * *

Ҳимоячи: Ишни сенинг фойданга ҳал қиламан. Ҳимоя ҳаражатларини тўлашга пулинг борми?

Уғри: Пулим йўқ. Машинам бор.

Ҳимоячи: Жуда яхши. Сени қандай айб билан қамадилар?

Уғри: Машина ўғирлаганим учун.

* * *

Бир киши янги уйланган ўртоғидан сўради.

— Хотининг билан қандай яшайсизлар?

— Биринчи ҳафтада мен гапирдим, у тинглади, иккинчи ҳафтада у гапирди, мен тингладим, энди иккаламиз гапириб, қўшнилари тинглапти.

* * *

— Башарти, сенга шер ҳамла қилиб қолса, нима қилардинг?

— Отиб ўлдираддим.

— Тўппончанг бўлмаса-чи?

— Пичоқ санчардим.

— Пичоғинг ҳам бўлмаса-чи?

— Эй, қанақа одамсан ўзи, менда қасдинг бор-ми?— дебди иккинчи киши ғазабланиб.

* * *

Бир куни эр уйига лунжи шишган, кўзлари кў-карган, кийимлари йиртилган ҳолда кириб келди.

— Муштлашган экансиз, нега полицияни чақирмадингиз?

— Полиция билан муштлашдим-да.

* * *

— Жаноб врач, бир нарса сўрасам майлими?

— Марҳамат.

— Сиз беш йил бурун менга «бод касалига чалинибсиз, сувдан узоқ юринг» деган эдингиз. Энди ҳаммомга тушсам бўладими?

* * *

Бир ходим ишга кеч келар экан, бошлиқ эса унинг кеч қолгани учун маошидан ушлаб қолар экан. Ниҳоят, бир куни бошлиқнинг тоқати тоқ бўлипти.

— Айб эмасми ҳадеб кеч келиш?

— Нега айб бўлар экан. Кеч қолсам, ўз пулимга кеч қоляпманку!

* * *

Қотиба ишга кечикиб қолибди. Директор кўнгил сўрапти:

— Хоним, тинчликми? Нега кечикдингиз? Бунинг устига хомушроқ кўринасиз?

— Бир ярамас такасалтанга йўлиқиб қолсам бўладими? Орқамдан тушди. Ишга шошаётганимга қарамай, атайлаб секин юрди-я!

* * *

Бир аёл: Қизингиз имтиҳонни топширдими?

Иккинчи аёл: Қаёқдан топширсин! Имтиҳон олувчилар ундан минг йил аввалги воқеаларни сўрашипти.

* * *

Бир одамга ўртоғи хотинидан шикоят қилипти.

— Хотинингизнинг феъли ёмон бўлса, уни ташланг, қўйинг. Қутиласиз.

— Ие, қандай қилиб қўяй? У билан қирқ йилдан бери бир ёстиққа бош қўйиб келяпмиз.

— Бўлмаса, ёстиқни ташланг.

* * *

Она: Қизим, у сени ўпмоқчи бўлса, бунга йўл қўя кўрма!

Қиз: Ойижон, у мени ўпмоқчи бўлмаса-чи?

* * *

Бир лофчи иккинчисига дебди:

— Бир йили шундай қаттиқ совуқ бўлдики, ўша йили роса тўйгунча музлаган балиқ едик.

Унинг гапига шериги шундай жавоб берди:

— Уша айтганингиздан бир йил кейин ўша дарёга ўт тушиб, ҳамма нарса ёнди! Роса тўйиб қовурилган балиқ едик.

* * *

— Баланс қалай? Тийин-тийинига тўғри келяптими?— деб сўради тафтишчи бухгалтердан.

— Тийин тийинига-ку тўғри келяпти-я, лекин минг-мингига ҳеч тўғри келмаяпти.

* * *

Бир куни подшо патинжонни мақтабди.

— Шаҳаншоҳ! Патинжон бемаза бўлса, одамлар уни иштаҳа билан тановвул қилармиди?— деб уни маъқуллабди Бирбал.

Бир неча кундан кейин подшо патинжонни ёмонлабди. Бирбал унинг гапини ҳам маъқуллабди. Подшо аччиғланибди:

— Бирбал! Тайининг борми? Патинжонни бир мақтайсан, бир ёмон дейсан?

Бирбал дебди:

— Шаҳаншоҳ! Ахир мен патинжонга эмас, сизга хизмат қиляпман.

* * *

Редъс устида ётган одамдан сўрашипти:

— Нима қилиб ётибсиз?

— Улмоқчиман.

— Унда ёнингиздаги нонни нима қиласиз?

— Поезд кечикса, ёйман.

* * *

Бирбалнинг ҳозиржавоблигига қойил қолган подшо уни мукофотламоқчи эканини айтибди-ю, бу гапни унутиб юборипти.

Бир куни подшо сафар вақтида туяни кўриб қолди.

— Бирбал!— деб сўрабди подшо.— Нима учун туянинг бўйни қийшиқ?

— Шаҳаншоҳ! Эҳтимол, у ҳам бирор кишига мукофот ваъда қилгандир.

Подшо ваъдасини эслаб, уни ўша куниеқ бажарипти.

* * *

Бир куни подшо сўрапти:

— Бирбал! Қани, айт-чи, ҳақиқат билан ёлғон ўртасида қандай фарқ бор?

— Шаҳаншоҳ! Кўз билан қулоқ ўртасидаги фарқча фарқ бор.

— Бу нима деганинг?

— Шаҳаншоҳ! Ўз кўзимиз билан кўрган нарсалар ҳақиқатдир, қулоқ билан эшитган нарсалар эса ёлғондир. «Қулоғингга ишонма, кўзингга ишон» дейишади-ку...

* * *

Тиланчи уй эгасига мурожаат қилди:

— Бир пайса садақа қилинг.

— Пул йўқ, жўна.

— Бўлмаса, эски кийимлардан беринг.

— Эски кийим йўқ.

— Бир бурда нон беринг.

— Нон ҳам йўқ. Ҳеч нарса йўқ.

— Ие! Ҳеч нарса бўлмаса, нима қилиб ўтирибсиз? Туринг, бирга тиланчилик қиламиз.

* * *

— Менинг ўғлим доктор бўлаоладими?— деб сўрапти бир одам ўқитувчидан.

— Менимча бўлолса керак. Чунки ҳозирданоқ хати докторларникига ўхшайди.

* * *

Кинодан қайтаётиб, хотин эридан сўради:

— Ростини айтинг, фильмда кўринган қизлар ичидан мендан чиройлиси борми?

— Йўқ, йўқ, гўзалим! Бу фильм экан-ку, бутун жаҳонда сенга тенг келадигани йўқ.

Хотин жуда ийиб кетипти:

— О-о, қанчалик яхшисиз! Қанчалик вафодорсиз! Қанчалик суюмликсиз...

— ... ва қанчалиқ кўрқоқман!— деб қўшиб қўйибди эр.

* * *

Қамоқхона ходими маҳбусни қўйиб юбораётиб деди:

— Кечирасан, янглишиб, сени тўрт кун ушлаб қолибмиз.

— Зарари йўқ,— дебди маҳбус.— Менинг ҳисобимга ёзиб қўйинг. Янаги гал ҳисоблашармиз.

* * *

Икки киши суҳбатлашяпти:

— Дўстларим ниҳоятда кўп! Бироқ улардан ҳеч нарса сўрагим келмайди.

— Жуда хурсандман. Қўлингизни беринг, дўст бўламиз.

* * *

— Мен шайтоннинг башарасини кўрмоқчи эдим. Бунинг йўли қанақа?

— Йўли жуда осон. Бунинг учун ойнага қарасанг — кифоя.

* * *

Паппу: Мен дунёдаги бор олтин-кумуш, олмос-бриллиантлар конини сотиб олишни истардим.

Гаппу: Лекин, барибир, мен уларнинг барини сенга сотмайман-да...

* * *

Бир ёш деҳқон йигит хотинига шаҳардан ойна олиб келибди. Умрида ойнага қарамаган хотин унда ўз аксини кўрибди-ю, эрим иккинчи хотин олиб келибди деган ўйга борипти. Бу гапни дарров ойисига айтибди. Кампир ҳам умрида ойна кўрмаган экан. Кўзгуга қараб туриб дебди:

— Хафа бўлма, қизим. Шундай бадбашара кампир эрингнинг кўнглини сендан совута олармиди?

* * *

Бир одам қишлоққа бориб, 90 яшар чолга дуч келипти.

— Бу қишлоқнинг энг кексаси сиз бўлсангиз керак-а?

— Йўқ. Менинг отам. У киши 109 ёшдалар.

— Уҳ-ҳў! Табаррук одам эканлар. У кишини зиёрат қилсак бўладими?

— Имкони йўқ. У киши қўшни қишлоққа бобомни кўргани кетганлар.

* * *

Бир киши расмчининг олдига бориб;

— Тез сувратимни ол!— депти-да фотоаппаратга орқасини қилиб турипти.

— Нега тескари турибсиз?

— Расмни аразлашиб қолган ошнамга юбораман.

* * *

Икки шилқим бир киноактрисанинг отда сайр қилиб юрганини кўришипти.

— Қанийди мен шу гўзалнинг оти бўлиб қолсам,— депти бири.

Иккинчиси жавоб берипти:

— Эҳтимол, у хоним эшак минишни ҳам истарлар?

* * *

Хунук бир аёл автобусда жой берган кишига миннатдорлик билдирди:

— Раҳмат сизга! Яхши тарбия кўрган, олижаноб одам экансиз.

— Ҳа,— деб жавоб берипти йигит.— Мен фақат чиройли аёлларга жой берадиган шилқимлардан эмасман.

* * *

Бир киши дўстиникига меҳмонга борди. Дўсти бир коса сут қўйиб деди:

— Ичавер, дўстим, қатиқ ҳам, қаймоқ ҳам, пишлоқ ҳам шунинг ичида.

Орадан бир қанча вақт ўтгач, сут берган одам дўстиникига меҳмонга борипти. Мезбон бир бош узум қўйиб, деди:

— Олавер, дўстим. Сирка ҳам, шароб ҳам, кишмиш ҳам шунинг ичида.

* * *

Бир аскарнинг отини ўғирлаб кетишди. Бунни эшитган дўстларидан бири деди:

— Айб ўзингда, яхши қарамагансан.

Иккинчи ошнаси деди:

— Хизматкоринг айбдор, эшикни яхши ёпмаган.

— Фақат ўғри беайб экан-да!— деди аскар.

* * *

Бир ғилайга хўрозни кўрсатиб, сўрашипти:

— Ғилайлар кўзига битта нарса иккита бўлиб кўринадидейишади. Шу ростми?

— Ёлғон! Рост бўлганда, шу иккита товуқ менга тўртта бўлиб кўринмасмиди?

* * *

Бир одам ётганда доим кўзойнак тақиб ётар экан. Бир куни одамлар сабабини сўрашса, шундай жавоб берипти:

— Кўзим анча хиралашиб қолган, кўзойнак тақмасам тушимни ҳам кўролмайман.

* * *

Бир одам ҳовлисидан қудуқ қазипти. Лекин чиққан тупроқни қаерга ташлашни билмай боши қотипти. Ниҳоят, қўшнисидан маслаҳат сўрапти. Қўшнисиде депти:

— Ёнидан яна битта қудуқ қазигинда, тупроқни ўшанга сол.

* * *

Бир киши шаҳар хизматкори билан уришиб, унинг бурнини тишлаб олибди.

— Нега унинг бурнини тишладинг?— деб сўрабди қози.

— Мен эмас, ўзи тишлаб олди.

— Одам ўз бурнини ўзи тишлай олмайди-ку.

— Ҳокимнинг хизматкори бўлгандан кейин нимани хоҳласа қилаверади-да...

* * *

Бир одамнинг хотини суюқоёқ экан. Унинг доврўғи ҳокимнинг қулоғига ҳам етиб боришти. Ҳоким унинг эрини чақиртирипти.

— Қандай қилиб, шундай бузуқ хотинни севиш мумкин? Ҳайдаб юбориш керак бунақа хотинни!

— Афандим! Хотинимни бутун шаҳар эркаклари севганда нечук мен севмас эканман?

* * *

Бир одам меҳмонига пастки қаватдан жой қилиб берипти. Бир маҳал қараса, иккинчи қаватдан унинг қиқир-қиқир кулаётгани эшитилипти.

— Ҳа, нима бўлди? Нима қилиб юрибсан у ерда?

— Уйқумда йиқилиб кетибман.

— Ҳамма юқоридан пастга йиқилса, сен пастдан юқорига йиқилдингми?

— Шунинг учун куляпман-да...

БОЛАНИНГ ТИЛИ ШИРИН

* * *

География ўқитувчиси хаёл суриб ўтирган ўқувчидан сўради:

— Қани айт-чи, ер юзида энг иссиқ жой қаерда?

— Мен ўтирган печканинг олди,— деб жавоб берди ўқувчи.

* * *

Опаси тўрт яшар синглисига китоб ўқишни ўргатмоқчи бўлди.

— Йўқ, мен телевизорда кино кўраман,— деди синглиси.

— Вой, бу фильм катталар учун-ку! Дадам уришиб берадилар.

— Нега уришар эканлар? Дадам «Ну. погоди»ни кўрганларида биз уришмаймизку!

* * *

— Ниҳоят қўлга тушдинг-ку! Қани, дарров дарахтдан тушиб, дадангни чақир-чи!

Бола боғбоннинг амрини бажо келтирди. Кейин юқорига қараб қичқирди:

— Дада, тушаркансиз. Сиз билан боғбон амаки гаплашмоқчи.

* * *

— Дада, ёруғлик секундига 300000 километр тезликда тарқалар экан-а?

— Ҳа, ўғлим, шунақа. Бунинг бари ҳозирги техниканинг мўъжизаси.

* * *

— Отанг онангга эллик марка беради. Кейин йигирма маркани қайтариб олади. Хўш, Вилли, кейин нима чиқади?

— Жанжал чиқади, жаноби ўқитувчи.

* * *

Болалар ўқитувчининг олдига югуриб келишди.
— Мсье, Жак сувга тушиб кетди.

— Уни чиқариб олгандирсизлар?
— Ҳа.
— Сунъий нафас олдирдингларми?
— Анча уриндик, аммо у типирчилаб, юлқиниб қўлимиздан чиқиб, қочиб кетди.

* * *

— Биласанми, бугун мен 16 қаватли бинонинг зинасидан йиқилиб тушдим.

— Омадинг бор экан, тирик қолганингни қара-я!
— Бўлмасам-чи, мен зипанинг биринчи поғонасида турган эдим-да...

* * *

— Кўрдингми, бу қизча ҳали бир ёшга тўлмаган бўлса ҳам ўқишни билади.

— Унда нега у китобни индамасдан варақламоқда.
— Чунки у ўқишни билади-ю, лекин ёш бўлгани учун ҳали гапиришга ўрганмаган.

* * *

Қорни жуда очган меҳмон уй эгасининг ўғлидан секингина сўради:

— Сизлар одатда қачон овқатланасизлар?

Бола жавоб берди:

— Ўзимиз соат бирда, аммо уйда меҳмон бўлса, у кетгунча сабр қиламиз.

* * *

Гердт дадасидан сўради:

— Дада, нима учун ер айланади?

Унга жавобан дадаси бақирди:

— Яна менинг коньягимни ичиб қўйдингми, зум-раша?

* * *

Ота-онаси уйда йўқлигида кичкина Курт сингилчасини чўмилтиряпти.

— Мана, кўряпсанми,— деди у,— мен ҳатто сени чўмилтираман ҳам-а?

— Ҳа!— жавоб берди сингилчаси.— Фақат ойим чўмилтиришдан аввал туфлимни ечиб қўярдилар.

* * *

Циркда кўзбоғлағич томошабинлар ичида ўтирган болани чақириб олиб, деди:

— Ҳой бола, сен мени биринчи бор кўришингми?
— Ҳа, дада.

* * *

Она дангаса ўғлини уришяпти:

— Ўғлим, сен ишламасанг ҳам иккита одамнинг овқатини ейсан.

— Ташвишланманг, ойи,— жавоб берди ўғли,— агар мен ишлаганимда тўртта одамнинг тегишини ердим.

* * *

— Бир сутка неча соатдан иборат?

— Йигирма беш соатдан.

— Ие, нега?

— Кеча ўзингиз кунлар бир соатга узайди деб айтдингиз-ку, жаноб ўқитувчи.

* * *

Фрау Клуге дугонаси Найманникига келди. Уйда фақат қизча Эльза бор экан.

— Ойинг қаерда?

— Ойим икки соат олдин беш минутга Мария холламникига чиқиб кетувдилар.

* * *

— Ханс, бугун нега кинога бормадинг?

— Отамга уй вазифаларини бажаришда ёрдамлашиб юбордим.

* * *

Бола онасининг янги шляпасини кўрсатиб деди:

— Мана, кўринг отажон, энди ойим шляпаларини сира ҳам йўқотмайдилар, чунки мен шляпанинг устига номларини сиёҳ билан ёзиб қўйдим.

* * *

— Судралувчи жониворлар доимо ерда эмаклаб юрадилар. Петр, судралувчиларга мисол келтира оласанми?

— Ҳа, судралиб юрувчи — менинг кичкина синглим.

* * *

— Жим! — дейди ўқитувчи. — Овоз чиқармай ўтиринглар. Пашша учгани билинсин.

Болалар жим бўлиб қолишди. Ниҳоят, биринчи синф ўқувчиларидан биттаси чидаб туролмай қичқирди.

— Нимани кутяпсиз, домла! Қўйиб юборинг пашшани!

* * *

— Дада, бугун ўқитувчимиз айтдики, биз ҳаммамиз ернинг тортиш қонуни сабабдан ер устида юрарканмиз. Шу тўғрими?

— Ҳа, тўғри ўғлим.

— Ундай бўлса, бу қонун кашф этилишидан аввал одамлар қандай юришган.

* * *

Тото имтиҳон топширишга кетяпти. Жаъми онла ҳаяжонда, чунки Тотога даҳоликка пича бор. Бир соатдан сўнг эшик очилиб, имтиҳон бўлаётган хонадан Тото чиқиб келади.

— Хўш, қалай? — деб сўрашади ҳаммалари бир овоздан.

— Ҳар нима бўлганда ҳам, саломатликка нима етсин!

* * *

— Ҳой бола, деразани сен синдирдингми? Тўғриси айтиб, айбингни бўйнингга олсанг, жазонинг ярмини оласан.

Бола савол берди:

— Агар айбимга икки марта иқрор бўлсам-чи?

* * *

— Столнинг нариги бошига қўлингни чўзма, Питер. Нима, тилинг йўқми?

— Тилим-ку бор-а, лекин қўлим узунроқда...

* * *

Отаси беш яшар ўғлига тушунтиряпти:

— Сен энди анча катта бўлиб қолдинг. Энди шуни билмоғинг керакки, ҳеч қанақа Қорбобо йўқ. «Қорбобо» мен эдим...

— Биламан, биламан... Лайлак ҳам сёнсан...

* * *

Ўқитувчи ўқувчини уришади:

— Наҳотки, сен ўндан ортиқни санашни билмансан! Ақлим етмай қолди, катта бўлсанг ким бўлсан?

— Бокс бўйича судья бўламан.

* * *

— Мсье,— деди ўқитувчига Морис,— Отам айтди — биз маймундан тарқалган эканмиз.

— Жим ўтир, Морис!— деб танбеҳ берди ўқитувчи.— Сизнинг оилангизнинг тарихи мени қизиқтирмайди.

* * *

Ота метереолог экан. Уғли сўраяпти:

— Дада, об-ҳавони айтиб беришларингиз ҳамма вақт тўғри чиқадики?

— Ҳа, ҳамма вақт тўғри чиқади. Фақат кунлари ҳаммиша ҳам тўғри келавермайди.

* * *

Дин дарсини ўқитадиган ўқитувчи қуйи синфда болалардан сўраяпти:

— Малла пўстинни бор, узун бароқ думли, шохдан-шохга сакраб юради, кўзлари кичкина, ёнғоқни яхши кўради. Қандай жонвор бу?

Кичкина Оскар қўлини кўтариб, жавоб беради:
— Оддий нуқтаи назардан қараса, бу олмахон бўлиши керак. Аммо модомики буни сиз сўраётган экансиз, бу Исо алайҳиссалом бўлиши керак.

* * *

Мактаб ўқувчисини биринчи марта концертга олиб боришди. Уйга қайтгач, бувиси сўради:

— Қани, Вилли, қалай, артистлар ашулани яхши айтишдими?

— Унчалик эмас. Баъзи қўшиқларни одамларнинг талаби билан икки марта ҳам айтишди.

* * *

Кичкина бола ҳайвонот боғида сўрайди:

— Нега жирафнинг бўйни бунақа узун?

— Жирафнинг боши танасидан анча узоқда,— деб жавоб берди қоровул,— шунинг учун унга шунақа узун бўйин зарур...

* * *

Отаси билан сайр қилиб юрган кичкина бола сизирларга дуч келиб қолади.

— Қўрқма,— дейди отаси,— бу — сизир. Сен дейрлик ҳар куни унинг гўштини еб турасан.

— Майли-ю, лекин бу сизирлар пишмаган-да...

* * *

Ўқитувчи синф тахтасида химёвий формулани ёзиб, ўқувчидан сўрайди:

— Бу қанақа формула?

— М-м, домлажон, шундоққина тилимнинг учиди турипти-ю...

— Ундоқ бўлса, дарров туфлаб ташла-е, бу кислота-ку...

* * *

Ўғли етмиш яшар отасининг ўтин ёраётганини анча вақт томоша қилиб тургач, деди:

— Жуда ҳам сизга ачиниб кетдим, дадажон. Жуда чарчадингиз, ҳамма ёгингиздан тер қуйиляпти.

Мен сизнинг ўрнингизда бўлсам, сочиқни олиб арти-
ниб олардим...

* * *

Онаси кўз ёриш арафасида. Отаси беш яшар қи-
зини бу воқеага тайёрлаш учун гап бошлайди:

— Генриэтта, яқинда бизнинг уйимизга лайлак
келади.

— Вой, ишқилиб, бу лайлак ойимни қўрқитиб
юбормасин-да...

— Нечук?

— Наҳотки билмайсиз, дадажон, ҳомиладор хо-
тинлар ҳамма нарсадан чўчийдиган бўлишади.

* * *

Уч ёшли Жожо кеч кираётганида деразадан қа-
ради-да, онасини чақирди.

— Ойи, ойи, тез келинг, деразани ёпинг.

— Нега энди, совуқ эмас-ку?

— Ҳа, совуқ эмас, лекин қоронғу уйга кирапти.

* * *

— Рене, алфавитни биласанми?

— Ҳа, дада, албатта, биламан.

— Айт-чи, «А»дан кейин қайси ҳарфлар келади?

— Қолганлари-да...

* * *

Онаси Тотога:

— Пианино чалсанг бир франк бераман.

— Қўшнимиз пианино чалмасанг икки франк бе-
раман деб ваъда қилганди...

* * *

— Ҳой ўғлим, нега бировнинг боғидаги олмага
чиқиб олдинг?

— Битта олма узилиб тушган экан, шуни жойи-
га илиб қўяй деб чиққан эдим.

* * *

Уқитувчи Ракшдан сўради:

— Ракш, қани айтчи, энг кейин чиқадиган тишнинг номи нима?

— Сунъий тиш, афандим...

* * *

Боғбон олмага чиққан болага:

— Нима учун олмага чиқдинг?

— «Майса устидан юрилмасин» деб ёзиб қўйибсиз-ку! Қаердан юришимни билмадим.

* * *

— Джек, эшитяпсанми? Анави томонда кимдир бақиряпти, ёрдам сўраяпти. Бориб билиб келиш керак.

— Нима зарури бор, ҳаммасини эрталабки газеталардан билиб оламиз.

* * *

Жозефина онасидан сўради:

— Ойижон, мен ҳам денгизда чўмилсам майлими?

— Йўқ, йўқ. Тўлқин кучли бўляпти.

— Дадам чўмиляпти-ку?

— Даданг суғурта қилинган...

* * *

— Нега йиғлаяпсан, ўғлим?

— Отамни йўқотиб қўйдим.

— Узинг уйингни топиб боролмайсанми?

— Мен-ку тополаман, аммо отам тополмайди-да...

* * *

Уқитувчи:

— Ҳой бола, бир ўзинг шунча хато қилгани уялмайсанми?

— Бир ўзим эмас, дадам билан бирга ёзганман.

* * *

Уқитувчи:

— Қани айт-чи, нега сен кеча мактабга келмадинг.

— Опам турмушга чиқаётган эди.

— Ҳа, шундайми! Майли ўтир, лекин бу ҳол иккинчи такрорланмасин.

* * *

Бир бола ўртоғига мақтанди:

— Менинг дадам истаган мавзуингда гаплаша олади.

— Бунинг ажабланидиган жойи йўқ. Менинг дадам мавзусиз ҳам гаплаша олади,— деб жавоб берди ўртоғи.

* * *

— «Уғирламоқ» феълининг келаси замон шакли қандай бўлади,— сўради ўқитувчи.

— Қамоқ бўлади,— жавоб берди ўқувчи.

* * *

— Бу қандай гап. синглим.— деди аёл сотувчи жувонга норози оҳангда.— Уғлимга бир кило деб берган олмангиз зўрга ярим кило чиқди.

— Шунақами? Лекин сиз ўғлингизни ҳам тортиб кўрдингизми?

* * *

— Биласизми, ойижон, бугун ўқитувчимнинг саволига ҳеч ким жавоб беролмади.

— Қанақа савол экан?

— У «деразани ким синдирди?»— деб сўради.

* * *

Генрих тиш докторидан қайтиб келгач, онаси сўради:

— Тишинг ҳали ҳам оғрияптими?

— Билмадим. Доктор уни олиб қолди.

* * *

- Тото, катта бўлсанг, ким бўлмоқчисан?
- Мен эрта-ю кеч машинада юришни, чўнтакларим доимо пулга тўла бўлишни орзу қиламан.
- Бўлди, ўғлим, билдим, катта бўлсанг, автобус кондуктори бўлишни орзу қиларкансан.

* * *

Уқитувчи Тотодан сўради:

- Партанг устида саккизта пашша бор. Агар улардан бирини ўлдирсанг, нечтаси қолади?
- Битта ўлган пашша қолади-да...

* * *

- Қизим, олмадан синглинга ҳам бердингми?
- Ҳа, бердим. Унга яхшисини бердим.
- Қандай яхшисини?
- Мен унга уругини бердим. Экиб қўйса ҳадемай дарахт бўлади ва жуда кўп олма қолади.

* * *

- Жан, ростингни айт, иншони сенга ким ёзиб берди?
- Чин сўзим, билмайман, мсье, мен жуда эрта ухлашга ётаман.

* * *

- Дада, нега сизнинг автомобилингиз йўқ?
- Уни сотиб олишга менда пул йўқ. Агар сен мактабда яхши ўқисанг, эҳтимол, катта бўлганинга да автомобиль сотиб оларсан.
- Дада, демак, сиз мактабда жуда ёмон ўқиган экансиз-да...

* * *

Уқитувчи ўқувчидан сўради:

- Таркибида сут бор бешта нарсани айт.
- Сарёғ, пишлоқ ва учта сигир.

— Эртага еймиз деб олиб қўйган сомсаларни сен едингми, ўғлим?

— Ҳа, мен едим, ойнжон. Ўзингиз айтган эдингиз-ку, бугунги ишни эртага қўйма деб.

* * *

Ота: Соатни устага олиб бориш керак. Тўхтаб қолипти. Уни тозалатиш керакка ўхшайди.

Қиз: Ия, дада, мен уни кечагина совунлаб ювганман. Топтоза...

* * *

Ўқитувчи ўқувчига энг узун француз сўзидан мисол келтиришни буюрипти. Ўқувчи иккиланмай:

— Қаучук,— дебди.

— Нега энди, бу сўз узун эмас-ку...

— Ажабланманг, каучукни истаганингизча чўзса бўлади.

* * *

Бола фермага борипти:

— Ойим юбордилар, бир литр сигир сути бераркансиз.

— Идишинг жуда кичкина-ку, болакай?

— Унда бир литр эчки сути берақолинг.

* * *

— Менинг бурним ойимникига, кўзим дадамникига ўхшайди,— деди бир бола.

— Менинг пешонам баайни бувамники, қулоғим амакимники,— деди иккинчиси.

— Менинг кийиб юрган иштоним — акамники,— деб мақтанди учинчиси.

* * *

Автобусда иккита бола кетяпти. Бири иккинчиси-ни тирсаги билан туртиб, сўрайди:

— Нечага киргансан?

— Тўртга. Ўзинг-чи?

— Билмайман.

- Ароқ ичасанми?
- Йўқ.
- Чекасанми?
- Йўқ.
- Қизлар билан юрасанми?
- Йўқ.
- Демак, сен ҳали учда экансан...

* * *

— Жан, қандай бўлдики, сизнинг фарзандингиз тўйингиз арафасида туғилди.

— Гўдак бечора Луиза билан тўйимиз қачон бўлишини билмаган-да.

* * *

Онаси ўғлига танбеҳ бeryпти:

— Уялмайсанми, ўғлим. Синф раҳбаринг яна сендан шикоят қilyпти. Отангдан ўртак олсанг бўлмайдими? Намунали ҳулқи учун уни муддатидан олдин турмадан бўшатишипти.

* * *

Бувиси невараси билан кўчада кетишяпти. Бирдан невараси рўпараларидан чиққан одамга тилини кўрсатади:

— Нима қilyпсан!— деб хафа бўлади бувиси.— Катталарга тилни кўрсатиб бўлмайди.

— Бу киши бизнинг врачимиз,— деб тушунтиради невара.— У киши тилни кўрсатганни яхши кўради. Дoим «тилингни кўрсат» деб илтимос қilyади.

* * *

Автобуста:

Кондуктор: Ҳой бола, неча ёшдасан?

Бола: Энди еттига кирдим.

Кондуктор: Ёшингдан кўра каттароқ кўринар экансан.

Бола: На илож, синьор, ташвишлар одамни қаритар экан.

— Менинг дадам машина олди,— деб мақтанди Пеппино кўчада.

— Қани у машина?— деб сўради ўртоғи.

— Гаражда. Дадам кечаси билан уни бошқа рангга бўяб, номерини ўзгартирди.

* * *

— Бўлақол, мактабга кеч қолсан,— деди она ўғлига.

— Хавотир бўлманг, ойи. Мактабимизнинг эшиги кечгача очиқ туради.

* * *

Тоққа кўтарилган ота нафасини ростлаб олиб, ўғлига деди:

— Қуйига қара, қандай гўзал манзара; ажойиб дара, жозибадор дарё...

— Дада, ҳамма гўзаллик пастда қолган бўлса, нима учун уч соат нафасимиз тиқилиб юқорига чиқдик?

* * *

— Қизалоғим, Люси, югуриб бориб кўриб келгин, қассобда чўчқанинг оёғи бормикин — йўқмикин?

Ярим соатдан кейин қизалоқ қайғиб келади.

— Хўш, билиб келдингми?

— Йўқ, пойлаб турдим-турдим, лекин у ботинкасини ечмади, «оёғингизни кўрсатинг» дейишга тортиндим.

* * *

— Эшнтяпсанми? Уйда биров борга ўхшайди.

— Биров бўлса мен нима қилай?

— Нима қилай дейди-я! Югуриб бориб, итни уйғот.

* * *

Ҳайвонот боғида арслоннинг қафаси олдида кичкина бола отасидан сўраяпти:

— Дада! Арслон қафасдан югуриб чиқиб, сени еб қўйса, уйга қайси автобусда кетай?

* * *

Трамвайда кетаётган чол жой бермаган болага деди:

— Уғлим, менинг бодим бор, оёғим оғрийди. Сендай пайтимда катталарга жой берардим.

— Шунинг учун ҳам касал бўлгансиз-да, бобой!— деди шум бола.

* * *

Кичкина Жакка рўзгор ишларида бувисига қарашишни буюришипти. Бир неча дақиқадан кейин қарашса, бувиси пиёз тўғраётган эмиш, Жак эса унинг ёнида қўл қовуштириб турган эмиш.

— Нега ҳеч нарса қилмай турибсан?— деб сўрапти ойиси.

— Биз бувим билан ишни бўлишиб олдик. Пиёз тўғраш у кишига тушди.

— Сенга-чи?

— Йиғлаш...

* * *

Уқувчи ўқитувчига:

— Ғалати гап-а! Дарров эсингиздан чиқиб қолдими? Худди шу нарсани мендан ўтган ҳафтада ҳам сўраган эдингиз. Ушанда мен сизга аниқ ва лўнда қилиб, «Билмайман» деган эдим...

* * *

Идиш-товоқ юваётган отасидан ўғли сўраяпти:

— Дада! дада! Сиз неча йилдан бери оймнинг қўлида хизмат қиласиз?

* * *

Бир бола ярим тунда қўшнисиникини тақиллатибди:

— Ойим айтдилар, магнитофонингизни бериб турар экансиз.

— Ярим кечада-я! Нима қилар экан ойинг магнитофонни? Уйин тушар эканми?

— Ойим ухламоқчилар!

* * *

Ота ўғлидан:

— Менда ўнта олма бор. Иккитасини есам, нечта қолади?— деди.

— Билмайман,— деди ўғли.— Биз мактабда масалани апельсинда ечамиз.

* * *

— Дадажон, мен билан бирга ўйланг,— деб ёлворипти кичкина қизалоқ.

— Вақтим йўқ,— депти дадаси.

— Нега вақтингиз йўқ?

— Ишлашим керак.

— Нега ишлашингиз керак?

— Пул топиш учун.

— Пул топиб нима қиласиз?

— Сени боқаман.

— Ундай бўлса, дадажон, ҳозир овқат егим келмаяпти. Мен билан ўйнасангиз бўлаверади.

* * *

Бир ўқувчи иккинчисига:

— Мен сеҳргар бўлишни истардим.

— Сеҳргар бўлиб нима қиласан?

— Математика ўқитувчисини чумчуққа айлантриб, деразадан учириб юборардим.

* * *

— Инглиз тилидан беш соат дарс олдим.

— Унда инглизлар билан гаплаша олар экансанда?

— Йўқ. Мен инглиз тилидан беш соат дарс олганлар билан бемалол гаплаша оламан.

* * *

Ота: Тойчоғим, айт-чи, катта бўлсанг нима қиласан?

Уғил: Соқол қўяман.

Ота: Нима учун?

Уғил: Юзимда ювишимга камроқ жой қолади.

* * *

Уқитувчи биринчи синф ўқувчисидан сўрайди:

— Нега дарс вақтида овқат еяпсан?

— Танаффусда бемалол ўйнай дейман-да...

* * *

Кичкина Эрнст мактабга дарсини тайёрламай келипти. Уқитувчи бунинг сабабини сўрапти:

— Уйда ойим билан дадам жанжаллашганлари жанжаллашган.

— Ойингни яхши биламан,— дебди ўқитувчи,— сенинг отанг ким?

— Улар ҳам худди шу масалада жанжаллашадиди-да...

* * *

Уқитувчи:

— Болалар! Ҳозир мен сизларга қиз бола ҳақида эртак айтиб бераман.

— Қиз бола ҳақида-я!— деб ҳайрон бўлиб сўрашади болалар.

— Болалар! Ахир, бу эртак-ку...

* * *

Стасик ботинкасини калиш билан кийяпти. Онаси дейди:

— Стасик, кўча қуруқ, лой йўқ.

— Мен топаман, ойи.

* * *

Бола биринчи синфга ўқишга борипти.

— Отинг нима?— деб сўрапти ўқитувчи.

Боладан садо чиқмапти.

— Ойинг, тушлик овқатни келтириб қўйгач, сени нима деб чақиради?

— Чақирмайди. Бунақа вақтда мен доимо стол ёнида ўтирган бўламан.

* * *

— Оилангизда энг кучли одам ким?

— Ойим.

— Нега?

— Чунки оиламизда фақат у киши ишлайди.

* * *

Анна пашша тутиб онасига деди:

— Ойи шундан фил қилиб беринг.

— Бу мумкин эмас, жонгинам.

— Дадам сизни доим пашшадан фил ясайди дейдилар-ку.

* * *

Ўқитувчи ўқувчиларга Гётенинг туғилган ва вафот этган йилларини кўрсатиб, «Бу нимани билдиради?» деб сўради. Шунда Ганс ирғиб туриб деди:

— Жаноб муаллим, бу Гётенинг телефон номери...

* * *

— Бугун ўқитувчинг яна сендан нолиди,— деди она ўғлига.

— Нега энди, ойижон? Бугун, умуман, мактабга борганим йўқ-ку...

* * *

Ўқитувчи: Карл, уй вазифангни яна даданг ишлаб бердимми?

Карл: Ойим банд бўлганларидан кейин нима қилай, ахир?

* * *

Шаррос қуяётган ёмғир бирдан тўхтади.

— Ёмғир ҳам тинди,— деди онаси деразага қараб.

— Ёмғир чарчагандир-да,— деди ўгли.

* * *

Югуриб кетаётган икки болани кўриб Ник ўртоғидан сўраяпти:

- Улар нега югуришяпти?
- Ким биринчи келса, мукофот олади.
- Бўлмаса, нега иккинчиси югурияпти?

* * *

- Том, синфингизда энг ялқов ким?
- Билмайман.
- Ҳамма ёзаётганда, ким ёзмай қараб ўтиради?
- Уқитувчимиз.

* * *

Ота:

- Ўғлим, табелинг қани?
- Уни Забешекка бериб юбордим. У ота-онасини қўрқитмоқчи.

* * *

Она ўғлидан:

- Даданг олиб берган ҳамма ўйинчоқларни синдириб бўлдингми?
- Йўқ. Болғача қолди.

* * *

Ковачнинг оиласида бирданига уч бола туғилди. Беш яшар ўғли отасидан сўраяпти:

- Дада, бу болаларнинг учови ҳам бизникида қоладими ёки биттасини танлаб оламизми?

* * *

Уқитувчи:

- «Мен ювиняпман», «сен ювиняпсан», «у ювиняпти» десак, қайси замон бўлади?

Уқувчи:

- Албатта, эрталаб бўлади-да...

* * *

— Опера нима?— деб сўради ўғил отасидан.

— Опера шунақа нарсаки, бири бошқасига хан-
жар санчса, у қонига бўялиб йиқилиш ўрнига, ба-
ланд овозда узоқ ашула айтади.

* * *

— Катта бўлсанг ким бўлмоқчисан, ўғлим?

— Тиш доктори бўламан.

— Нега энди? Юрак доктори бўлақол-да...

— Бўлмайди. Унда очликдан ўлиш мумкин.

— Нечук?

— Чунки ҳар бир одамда фақат битта юрак бор,
тиш эса ўттиз иккита...

* * *

Ун яшар боланинг отаси ҳақида мактабда ёзган
иншосидан: «Менинг дадам энг баланд тоққа чиқа
олади, энг катта денгиздан сузиб ўта олади, энг
йиртқич йўлбарсни енга олади. Дадамнинг қўлидан
ҳамма нарса келади. Фақат бунга унинг вақти етиш-
майди, чунки у оймга идиш-товоқларни ювишда
ёрдамлашмоғи керак».

* * *

Она: Булдог итимизга нега афтингни қийшайтир-
япсан?

Бола: Аввал ўзи бошлади-ку!

* * *

Бир бола югуриб кетаётиб, бир одамга урилиб
кетади.

— Ҳа, намунча ҳовлиқмасанг! Қаёққа ошиқяп-
сан?

— Уйга. Онам жазоимни берсин.

— Ошиқмай борсанг ҳам онанг жазоингни бера-
веради-да.

— Йўқ. Отамдан кейин борсам, жазоимни отам
беради.

* * *

Уқитувчи: Нега сочингни уйда тараб келмадинг?
Джон: Уйда тароқ йўқ.

Уқитувчи: Отангнинг тароғини олиб турмадинг-ми?

Джон: Отамнинг сочи йўқ.

* * *

Тото қишлоққа тоғасиникига борди.

— Эмиль тоға, Эмиль тоға,— деди у бир куни ҳовлиқиб,— челақдаги сутда битта сичқон бор экан.

— Олиб ташламадингми уни?

— Йўқ. Челақнинг ичига мушукни ташлаб юбора қолдим.

* * *

Бобо курсида мудраб хуррак тортиб ўтирарди. Невараси келиб, унинг камзулидаги тугмасини бурай бошлади.

— Нима қиялсан?— деб сўради бувиси.

— Бошқа станцияни тутмоқчиман,— деди набира.

* * *

Уқитувчи: Қани, ким айтади, электр билан қуёш ўртасида нима фарқ бор?

Уқувчи: Қуёш текинга нур сочади, электрга эса пул тўланади.

* * *

Сотувчи футбол ўйинига беш ёшли ўғлини ҳам олиб келди. Майдонга тушган футболчиларни кўриб, ўғли отасидан сўради:

— Дада, нега уларнинг нархини орқасига ёзиб қўйган?

* * *

— Мен ўқиган вақтимда тарихдан доим «5» олардим. Сен «4» олялсан. Дангаса экансан-да...

— Йўқ, бобожон, сизнинг вақтингизда тарих анча қисқа эдида...

* * *

Том: Отам икковимиз дунёдаги ҳамма нарсани биламиз.

Жоун: Ундай бўлса айт-чи, Осиё қаерда жойлашган?

Том: Бу саволга отам жавоб беради.

* * *

Физика ўқитувчиси:

— Фараз қиламиз — электр лампасини ёндирмоқчи бўлдик, лекин у ёнмади. Хўш, сабаби нима бўлиши мумкин?

Ўқувчи:

— Электр ҳақини тўламаган бўлсангиз керак-да...

* * *

Бир кун боласидан аччиғланган она унга деди:

— Мики, сен дунёдаги ҳамма болаларнинг энг ёмони бўласан.

— Ойижон, наҳотки сиз уларнинг ҳаммасини танисангиз?

* * *

— Синьор, ўғлингизга айтинг, мени масҳара қилавермасин.

— Луиджи! Бас қил ўзингни девонага солишни!

* * *

— Нима учун XIX асрга қараганда одамлар ҳозир кўпроқ умр кўришади?— деб сўрабди ўқитувчи.

— Чунки ҳар бир одам кредитга олган буюми учун ҳақ тўлаб улгуриши керак,— деди ўқувчи.

* * *

Ўқитувчи: «Қанд» сўзи иштирок этган гап тузинг.

Ўқувчи: Эрталаб қаҳва ичдим.

Ўқитувчи: Бу гапнингда «қанд» сўзи қаерда?

Ўқувчи: Қаҳванинг ичида эриб кетган.

* * *

— Нега қочиб кетяпсан, Иован?

— Мушглашга ҳалақит бериш учун.

- Ким муштлашяпти?
— Битта ўртоғим билан мен...

* * *

- Она олти яшар ўғлига:
— Яна яп-янги иштонинг билан кўлмакка ийқилибсан-а!
— Ойижон, шу қадар тез йиқилдимки, иштонимни ечиб улгурмадим.

* * *

- Болалар,— деб синфга мурожаат қилди ўқитувчи.— Бугун кечқурун ой тутилади. Бу жуда ноёб ҳодиса. Ҳамманглар уни томоша қилинглар. Эсларингда бўлсин, йигирма-ю ўн бешда бошланади.
— Қайси программада — биринчими, иккинчидими?— деб сўрашди ўқувчилар.

* * *

- Невараси шаҳардан қишлоққа — бувисини кўрганни келади. Бувиси дейди:
— Билмайман, хўроз ўлгурга нима бўлди? Учкундан бери чақирмайди?
— Уни бураб қўйиш эсингиздан чиқмадим, бувижон?

* * *

- Пастки қаватда яшайдиган бола билан ўйнашингни тўхтат. У жуда ёмон тарбия кўрган.
— Мен яхши тарбия кўрганманми?
— Ҳа.
— Унда у бола мен билан ўйнаса бўларкан.

* * *

- Бола қўшнисига деди:
— Ойим айтдилар, ўн икки дона тухум қарз бериб турар экансиз. Тухумларни товуққа бостираб эканмиз.
— Билишимча, сизларда товуқ йўқ-ку?
— Бундан ташвишланманг. Акам нариги қўшникига товуқ сўрагани кетган.

* * *

— Сени отанг уришадими, Питер?
— Йўқ. Мен ўн ака-уканинг кенжасиман. Навбат менга келгунча дадам чарчаб қолади.

* * *

— Ўғлим, синфингда сендан яхшироқ бола борми?

— Ҳа, дадажон,— дейди ўғли хўрсиниб,— бир бола бор — роса қулоғини қимирлатади. Ҳеч ким унчалик қилолмайди.

* * *

— Дадажон нима учун куёв билан келин никоҳ вақтида бир-бирларининг қўлини ушлаб туришади?

— Одат шунақа, ўғлим. Боксёрлар ҳам жанг олдидан бир-бирларига қўл беришади-ку!

* * *

Уқувчи Шекспир сонетларидан бирини ёддан ўқиб берипти.

— Жуда яхши!— депти ўқитувчи.— Энди шу шеърнинг маъносини ўз сўзларинг билан айтиб берчи?

— Айтолмайман.

— Нега?

— Уқийётганимда қулоқ солганим йўқ.

* * *

— Ойижон, бир сўм беринг. .

— Нима қиласан бир сўмни?

— Муюлишда бир бечора одам бор, доим бақиргани бақирган. Ушанга бераман.

Она ўғлининг меҳрибонлигидан мамнун бўлиб, унга пул беради-да, сўрайди:

— Нима деб бақиради у одам?

— «Келиб қолинг музқаймоққа» деб бақиради.

* * *

Бир бола автобусда акса уравериб, бурнини тортавериб ҳамманинг энсасини қотирипти. Ниҳоят, ёнида ўтирган аёл сўрапти:

— Дастрӯмолинг йўқми?
— Бор, хоним. Лекин уйдагилар уни ҳеч кимга берма деган.

* * *

— Қизалоғим, мана сенга ўнта конфет. Ярмини уканга бер.
— Мен унга учтасини бераман.
— Нега энди! Санашни билмайсанми?
— Мен-ку биламан-а, укам билмайди-да...

* * *

Уқитувчи ўқувчига:
— Сенга бажону дил икки қўярдим-у, лекин баҳони оширишга ҳаққим йўқ-да.

* * *

Биринчи марта қишлоққа борган қизалоқ ховлиқиб, келиб, онасига деяпти:
— Ойижон, тезроқ юринг, бир нарса кўрсатаман. Аनावи саройда бешта чўчқа бола битта катта чўчқани пуфлашяпти. Чўчқа аллақачон шишиб кетипти.

* * *

— Ҳой бола, нега боядан бери ёмғирда турибсан? Шалоббо бўлиб кетибсан-ку?
— Мен уйдан қочиб кетдим. Чўмилтиришмоқчи бўлишувди.

* * *

Мактабга боргим келмаяпти!
— Нега?
— Мактабда «А»ни ёз дейишади.
— Нега «А»ни ёзишни истамайсан?
— «А»ни ёзсам, кейин «Б»ни ёз дейишади.

* * *

Меҳмон уйда катталар йўқлиги учун болакай билан гап бошлабди.

— Нечага кирдинг, болакай?

— Уйда олти ёшдаман, мактабда еттидаман, автобусда тўрт ёшдаман.

* * *

— Ойи, эртақлар ҳамиша «бир бор экан»дан бошланадими?

— Йўқ, ўғлим. Баъзан улар «бугун ишда бироз ушланиб қоламан, жоним» деган гап билан ҳам бошланади.

* * *

Катя: Жуда ёмон иш қилиб қўйдинг-а? Ахир, ваъда берган эдинг-ку, мен айтган сирни ҳеч кимга очмайман деб.

Нина: Мен сирни очганим йўқ, уни бошқа сирга алмаштирдим, холос.

* * *

Уқитувчи ўқувчидан сўрайди:

— Сен лоақал Ленин, Маркс ва Энгельснинг кимлигини биласанми?

— Сиз ўзингиз шабқўр Петкани биласизми? Коля чўлоқничи?

Уқитувчи елкасини қисади.

— Бўлмаса, нега ўзингизнинг бандангиз билан мени қўрқитмоқчи бўласиз?

* * *

Вовочка уч-тўртта одамнинг ёнига борипти:

— Амакижонлар, увулдириқ ейсизларми?

— Ҳа, еймиз.

— Увулдириқ еганларингда мени ҳам чақиринглар!

* * *

Вовочканинг АҚШда яшайдиган бобосидан хат келипти. У хатида кўзи ожиз бўлиб қолганини, неварасига миллион доллар мерос қолдиришини, бу-

нинг эвазига невараси бобосига қараб туриши кераклигини ёзипти. Хатдан хабар топган ўқитувчи таклиф қилипти:

— Вовочка, бобонгга бутун синф билан қарай қолайлик. Кейин миллион долларни бўлиб оламиз.

— Қизиқмисиз?— депти Вовочка.— Бобом аниқ-равшан ёзипти-ку — у ақлдан озган эмас, кўзи ожиз бўлиб қолган.

* * *

Мактаб директори Вовочкани чақириб, топшириқ берипти.

— Вовочка, тўртинчи қаватдаги деразаларни бўяб қўй.

Уч соатдан кейин Вовочка директордан сўрапти:

— Анатолий Владимирович! Ромларни ҳам бўяйми?

* * *

— Болалар, энг яхши дарсликлар қаерда?

— Совет Иттифоқида.

— Дунёдаги энг яхши ўйинчоқлар-чи?

— Совет Иттифоқида.

— Қайси мамлакатда яшаш яхши?

— Совет Иттифоқида.

Вовочка йиғлаб юборипти.

— Совет Иттифоқига боргим келяпти.

* * *

Янко мактабга кеч қолди ва ўқитувчининг олдиди ўзини оқлаб деди:

— Кечирасиз, будильнигимиз ухлаб қолипти.

* * *

— Бобонгни мактабга таклиф қил, келсинлар.

— Хўп. Аммо нимага бобомни чақиряпсиз?

— Даданг билан бир гаплашиб қўйсин. Кейинги пайтларда иншонингда хато кўпайиб кетди.

* * *

Том: Дадажон, қилмаган иши учун болани жазолаб бўладими?

Отаси: Йўқ, албатта.

Том: Онам бўлсалар мени жазоламоқчилар. Дарс қилмаганим учун.

* * *

Отаси ўғлидан сўради:

— Нега тишингни кетма-кет етти марта ювяпсан?

— Бир ҳафтага етсин деб...

* * *

Светлана кўчадаги машиналарга анча тикилиб тургач, сўрайди:

— Автомобиллар катта бўлганда нима бўлади? Автобус бўлишадими?

* * *

— Отанг неча ёшда?

— Саккизда.

— Бўлмағур гапни гапирма.

— Рост, ахир, у мен туғилгандан кейин ота бўлган-да...

* * *

— Рудольф, XIX аср кимёгарлари ҳақида нима биласан?

— Уларнинг ҳаммаси аллақачон ўлиб кетган.

* * *

Уқитувчи: Сен катта бўлганингда ким бўлмоқчи-сан, Вольтер?

Вольтер: Аввал доктор бўламан — буни отам хоҳлайди. Кейин ўқитувчи бўламан. Буни онам хоҳлайди. Ундан кейин мўри тозаловчи бўламан — буни ўзим хоҳлайман.

* * *

Уқитувчи ўқувчиларга футбол бўйича иншо ёзиб келишни буюрди. Тото нима деб ёзишни билмади. У ёзди: «Қаттиқ ёмғир ёғяпти. Майдон сирғанчиқ. Уйин қолдирилди».

* * *

— Нима бўлди? Нега йиғлаяпсан?— деб сўради Анна опасидан.

— География ўқитувчиси «2» қўйди. Аляска қардалиги эсимдан чиқиб қолувди.

— Вой, сени қара-ю. Уни қарга қўйган эдинг, ахир?

* * *

Уқитувчи:

— Валижон, нега қўлларинг бунча ифлос?

— Мен қўлим билан бетимни ювгандим.

* * *

— Айт-чи, Петер, нима учун баҳорда картошкани ерга кўмадилар?

— Товуқлар чўқиб ташламаслиги учун.

* * *

Уқитувчи: Агар сигир бир кунда икки литр сут берса, бир ҳафтада ундан қанча сут олиш мумкин?

Уқувчи: Сигир ҳафтада неча кун ишлайди?

* * *

Уқитувчи: Қани ким айтади — олтинни очиқ ҳавода қолдирсак нима бўлади?

Уқувчи: Уғирлаб кетишади.

* * *

Уқитувчи: Ярим орол нима?

Уқувчи: Уртасидан иккига бўлинган орол.

* * *

Учинчи фарзандини кутаётган киноактрисанинг болалари гаплашади:

— Қизик, ойм боласи бўлишини қаёқдан билади?

— Эсинг жойидами? Бу ҳақда ҳамма газеталарда ёзилган.

* * *

Уқув йилининг охири. Уғил отасига:

— Дада, дадажон! Бахтли одам экансиз.

— Нега энди?

— Янаги йилга менга дарслик сотиб олмайдиган бўлдингиз, синфда қолдим.

* * *

— Дада, одамнинг юзини яхши эслаб қоласизми?

— Ҳа, яхши эслаб қоламан.

— Жуда яхши экан-да! Мен соқол олишда қарайдиган кўзгуни синдириб қўйдим.

* * *

— Том, шоҳ Симённинг ўлиmidан кейин нималар бўлди?

— Уни кўмдилар.

* * *

— Билет неча пул туради?— деб сўради кинотеатр кассиридан бола.

— Йигирма пенс.

— Менда атиги ўн пенс бор. Мени киритиб юборақолинг — кинони бир кўзим билан кўраман.

* * *

Дин муаллими ўқувчидан сўрайди:

— Ҳамма нарсани кўргувчи, ҳамма нарсани эшитгувчи, ҳамма нарсани билгувчи ким?

— Қўшни аёл,— деб жавоб беради бола.

* * *

— Мен ўн ойлигимдаёқ юра бошлаганман,— деб мақтанди бир қизалоқ дугонасига.

— Нима бўпти! Мен ҳам ўн ойлигимда юра олардим. Фақат буни ота-онамга айтган эмасман, шунинг учун улар мени икки ёшимгача қўлда кўтариб юришган.

* * *

— Свен қаердайкин, билмайсанми?— деб сўради бир бола иккинчисидан.

— Ростини айтсам, билмайман. Агар муз Свен ўйлаганча қалин бўлса, у коньки учиб юрибди, мен ўйлагандай юпқа бўлса, у сузиб юрибди.

* * *

Кичкина Дженни онасини огоҳлантиряпти:

— Агар менга музқаймоқ олгани пул бермасангиз, автобусга чиқишимиз биланоқ, сизни буви деб атай бошлайман.

* * *

Дин дарсида ўқитувчи сўраяпти:

— Қани, айт-чи, Одам Ато билан Момо Ҳаво жаннатда қай маҳалгача бўлишган?

— Кузгача.

— Нега?

— Олма кузда пишади-да...

* * *

— Дада, сиз қуёндан қўрқасизми?

— Йўқ.

— Бўлмаса, нега қуён овига ит билан милтиқ кўтариб борасиз.

* * *

Деразанинг бир кўзи синганини кўрган ота ўғлини койиди:

— Неча марта айтдим сенга, уй ичида копток ўйнама деб?

— Беш марта,— деди ўрли.

* * *

Кичкина Стойко отасидан сўради:

— Нима учун балиқлар бир-бири билан гаплашишмайди?

— Чунки балиқларнинг оғзи доимо сувга тўла бўлади-да!

* * *

— Карл, сенинг аканг нечта?

— Битта.

— Қизиқ. Унда нега синглинг «акам иккита» дейди.

* * *

Жўмракдан сув томчилай бошлабди, Ҳодира ойинини чақирибди:

— Ойижон, тезроқ дастрўмол олиб келинг, жўмрак шамоллаб қолибди.

* * *

Музаффар кўзгуни қўлига олиб, кўзини чирт юмиб турибди.

— Ҳа, нима қилипсан?

— Қанақа ухлашимни кўряпман.

* * *

Тўполончи ўқувчига танбеҳ беравериб, чарчаган ўқитувчи дейди:

— Сенга лоақал уч кун она бўлганимда буткул бошқача бўлиб кетардинг.

— Майли, дадам билан гаплашиб кўрай, балки рози бўларлар...

* * *

— Холажон, менга берган совғангиз учун раҳмат.

— Арзимаиди.

— Тўғри-куя, лекин ойим шунақа дегин дедилар.

* * *

— Дада, қўшиқ ибтидоий одамларга меҳнат қилишда ёрдам берганми?

— Ҳа, Джони.

— Унда сенга ёрдам бўлсин деб қўшиқ айтсам, ойим нега «ўчир овозингни, даданг ишлаяпти» дейди.

* * *

Уқитувчи: «Сув нима?»

Уқувчи: «Сув рангсиз суюқлик бўлиб, қўлимизни ювсақ қораяди».

* * *

Аввалига ота-она юришга ва гапиришга ўргатади. Кейин эса катта бўлгунга қадар, гапирмай тек ўтиришни талаб қилишади.

* * *

— Официант, айтинг-чи, оркестрингиз хўрандаларнинг ҳамма истакларини бажо келтиришадими?

— Ҳа, албатта.

— Ундай бўлса, айтинг, бир соатгина қарта ўйнаб туришсин.

* * *

Турма ходими:

— Нега яқин қариндошларинг сенга хат ёзишмайди?

— Бунга ҳожат йўқ-да,— деб жавоб беради маҳбус.

— Нега?

— Уларнинг ҳаммаси шу ерда.

* * *

Онаси болаларидан сўраяпти:

— Гилосни қайси биринг еб қўйдинг, данаклари сочилиб ётибди.

— Мен эмас,— дейди Музаффар.— Мен данаги билан еганман.

* * *

Пьеронинг отаси жамиятдаги тартиблардан зорланади:

- Бизнинг жамиятимизда анъана қолмади.
- Анъана нима, дадажон?
- Анъана — авлоддан-авлодга ўтадиган нарса.
- Э, билдим. Менинг шимим экан-да.

* * *

Уқитувчи сўрайди:

- Қани, айтинг-чи, болалар, сичқон қанча умр кўради?
- Бу мушукка боғлиқ,— деди Азизхон.

* * *

Ойиси уйга келгач, болаларидан сўради:

- Идиш-товоқларни ювиб қўйдингларми?
- Ҳа, ойижон. Мен ювдим идиш-товоқни,— деди Олия.
- Мен тарелкаларни артдим,— деди Нодира.
- Сен-чи, сен нима иш қилдинг?
- Мен синиқ парчаларни тердим,— деди Дониёр.

* * *

— Бир вақтнинг ўзида ҳам сув остида, ҳам сув устида туриб, ҳеч қаери ҳўл бўлмайдиган нарса нима?

— Бошида идиш тўла сув кўтариб кўприкдан ўтаётган хотин.

* * *

Бир кунн Камола роса йиғлади, ниҳоят, йиғлай-йиғлай тинди.

- Йиғлаб бўлдингми?— деб сўради онаси.
- Йўқ. Ҳозир дам оляпман,— деб хўрсинди Камола.

* * *

— Бир кило қанд беринг.

Сотувчи устига «Қалампир» деб ёзилган қопни очди.

— Мен қанд беринг деяпман.

- Мен ҳам қанд беряпман.
— Қопнинг устига «қалампир» деб ёзилган-ку?
— Бу чумолиларни алдаш учун, афандим.

* * *

- Уқитувчи: Қўйдан қандай маҳсулотлар олинади?
Уқувчи: Жун.
Уқитувчи: Хўш, жундан нима қилинади?
Уқувчи: Билмайман.
Уқитувчи: Устингдаги пальтоинг нимадан тикилган?
Уқувчи: Дадамнинг эски пальтосидан...

* * *

- Уқитувчи: Том, сен ёзда соат нечада турасан?
Уқувчи: Қуёш нури деразамдан тушганда.
Уқитувчи: Бу жуда эрта эмасми?
Уқувчи: Йўқ, менинг деразам ғарбга қараган.

* * *

- Она: Дониёр сенга қайси олмани берай?
Дониёр: Каттасини.
Она: Дониёр, сен одоб сақлаб, кичик олмани оламан дейшинг керак эди.
Дониёр: Ие, одобли бўлишим учун ёлғон гапиришим керакми?

* * *

- Ойижон, менга бир сўм беринг.
— Қанақасидан, қоғоз бир сўмликми, ёки танга бир сўмликми?
— Йўқотиб қўймасин десангиз, танга бир сўмликни қоғоз бир сўмликка ўраб беринг.

* * *

- Уқитувчи:
— Питер, нега кеча мактабга келмадинг?
— Оиламизга янги меҳмон келди.
— Шунақами, ўғилми, қизми?
— Йўқ, тушунмадингиз. Ойим эрга тегдилар.

* * *

— Сени нима учун «хўтиксан» деганимга, энди тушунгандирсан-а?— деб сўради тоғаси Дониёрдан.
— Ҳа, албатта! Чулки мен сиздан кичкинаман-да!

* * *

Уқитувчи кўрсаткич бармоғи билан харитадан кўрсатиб:

— Карл, бу нима?— деб сўради.
— Кўрсаткич бармоқ,— деб жавоб берди Карл.

* * *

— Эрнест, Гансникига борма, у ёмон бола.
— Хўп бўлади, ойижон. Бўлмаса у бизникига келақолсин.

* * *

— Инга нима қилаяпсан,— деб сўради ойиси.
— Урсулага хат ёзаяпман.
— Сен ёзишни билмайсан-ку?
— Урсула ҳам ўқишни билмайди.

* * *

Она: Нега бир қулоғингга пахта тиқиб олдинг?
Уғил: Бугун ўқитувчимиз айтдилар — гапим бир қулоғингдан кириб, иккинчисидан чиқиб кетади деб. Чиқадиган қулоғимни беркитдим.

* * *

Она: Нега бугун мактабдан эрта қайтдинг?
Уғил: Уқишни ҳали билмайман. Ёзишни ҳам ўрганганим йўқ. Гаплашиб ўтиришга рухсат беришмайди. Нима қиламан, мактабда?

* * *

Уқитувчи: Сенинг «Бизнинг итимиз» деган мавзуда ёзган ишинг худди акангникига ўхшайди.
Уқувчи: Тўғри. Биз икковимиз ҳам битта ит ҳақида ёзганмиз.

* * *

— Пьер, нега мендан олган китобни қайтариб бермайсан?

— Унинг мазмунини ёдда сақлагандан кўра ўзини уйда сақлаш осон экан.

* * *

Ўқитувчи: Қани, Африкада яшайдиган олтига йиртқич ҳайвонни сана-чи!

Ўқувчи: Йўлбарс, фил, каркидон...

Ўқитувчи: Ҳа, айтақол...

Ўқувчи: Учта қоплон.

* * *

Ўқитувчи: Сен «Оиламиз ҳаётидан бир кун» деган мавзуда иншо ёздингми?

Ўқувчи: Йўқ. Уйдаги сирни кўчага олиб чиқма, дейишган.

* * *

Бир бола дўконга кирди:

— Бир кило нон қанча туради?

— 16 тийин.

— Бир кило қанд-чи?

— 82 тийин.

— 2 кило нон билан 2 кило қанд неча пул бўлади?

— Бир сўм тўқсон олти тийин.

— 3 сўм берсам, қанча қайтим берасиз?

— 1 сўм тўрт тийин.

— Шуларни дафтаримга ёзиб беринг.

Сотувчи ёзиб беради. Бола дафтарини олиб, жилдига соларкан дейди:

— Раҳмат. Ўқитувчимиз уйга берган масала эди. Ечилди.

* * *

Тото зилзилани қандай кечирганини гапириб бер-япти.

— Роса қўрқандирсан-а?— деб сўрашди ундан.

— Йўқ, ер мендан кўпроқ титради.

* * *

Отаси ўғлига дейди:

— Сира тушунолмайман,— нега сен мактабда яхшироқ баҳо олмайсан?

— Нимасини тушунмайсиз? Биз синфда ўттиз кишимиз. Менга навбат етгунча ўқитувчининг яхши баҳолари тугаб бўлади.

* * *

Музаффар амакиси билан ҳайвонот боғига борипти.

— Қани, ҳайвонлар тўғрисида нима дейсан?— деб сўрапти амакиси.

— Менимча, кенгуру билан фил думларини алмаштиришлари керак,— депти Музаффар.

* * *

— Хўш, Андро, мен жавобингни кутяпман. Менинг саволим шу қадар қийинми?

— Жаноб, бу савол эмас, жавоб-ку?

* * *

Пьер мактабдан келиб, даласидан сўради:

— Сиз кўзингизни юмиб туриб қўл қўя оласизми?

— Ҳа, албатта.

— Бўлмаса, менинг кундалик дафтаримга қўл қўйиб беринг.

* * *

Она: Агар бир дона картошкани олиб, иккига бўлсам, кейин уларни тўртга бўлсам, яна ҳар бир бўлагини иккига бўлсам, нима бўлади?

Нодира: Қартошка салат.

* * *

— Қайси ҳайвонда тўртта оёқ бор?

— Мушукда, кучукда, сигирда...

— Яна?

— Яна-ми? Иккита товуқда,— деди Ширин.

* * *

- Ойи, анави кишини қаранг, бошида сочи йўғ-а?
- Жим, секин, эшитиб қолади.
- Ие, буни ҳали ўзи билмайдими?

* * *

Она: Дониёр нега сакраяпсан?
Дониёр: Дорини ичишдан олдин чайқатиш эсимдан чиқипти.

* * *

- Уғлим, папирос чекмагин, соғлиққа зарар,— деди онаси.
- Буни дадам биладиларми?— сўради ўғил.

* * *

Беш ёшли бола кўчада йўловчидан йиғлаб сўрапти:
— Менга ўхшаган кичкина бола етаклаган бир аёлни кўрмадингизми?

* * *

Имтиҳонлардан кейин:
— Мен энди ўқитувчимдан кўп нарса биламан.
— Қандай қилиб?
— Мен 7-синфга ўтдим, ўқитувчим 6-синфда қолди.

* * *

— Дада, Альп қаерда?— деб сўради Азизхон телевизор кўриб ўтирган дадасидан.
— Ойингдан сўра,— у ҳамиша ҳамма нарсанинг ўрнини ўзгартириб қўяди.

* * *

- Ойи бугун иншодан «5» оламан.
- Қаёқдан биласан?

— Аълочи Саодатнинг ёнида ўтириб, иншони сўз-
ма-сўз кўчириб олдим.

— Нима мавзуда иншо ёздинглар?

— «Менинг автобиографиям» деган мавзуда.

* * *

Бир композитор ўртоғи билан кўчадан кетиб бо-
раётган экан, ўтиб кетаётган болалар салом бери-
шипти.

— Уҳ-ҳў, қойилман-е,— депти ўртоғи,— жуда
машҳур экансан-ку!

— Йўқ,— депти композитор,— ўғлим мактаб фут-
бол командасининг ҳужумчиси.

* * *

Она ўғли Бахтиёр билан сувратчининг олдидан
қайтди.

— Қалай,— деб сўради ота.— Сувратчи Бахти-
ёрни кулиб турган ҳолда сувратга тушира олдимми?

— Йўқ,— деди онаси.— Сувратчи Бахтиёрни кул-
диролмади, лекин Бахтиёр сувратчини йиғлатди.

* * *

Музаффар мактабга биринчи кун бориб келгач,
онаси сўради:

— Хўш, нима ўқидинг?

— Ҳеч нима ўқимадим.

— Бўлмаса, нима қилдиларинг?

— Ҳеч нима қилмадик. У ерда бир хотин бор
экан. Ёзишни билмас экан. Мен ўтирган жойимда
унга ўргатиб турдим.

* * *

— Бувижон, тишларингиз борми?

— Йўқ, болам.

— Унда манави кулча нонимни ушлаб турунг,
бироз ўйнаб келай.

* * *

Қизи: Ойи, бир сўм беринг.

Она: Мендан бир сўм сўрагани уялмайсанми?

Қизи: Бўлмаса, беш танга берақолинг.

* * *

Муаллим: Агар сизларга мен катта олим ва буюк файласуфман десам, нима дер эдинглар?
Уқувчилар: Елғончи дер эдик.

* * *

Дадаси: Бугун мактабда нима қилдинг?
Ўғли: Наполеон нима бўлган бўлса, мен ҳам шу бўлдим.

Дадаси: Бу нима деганинг?

Ўғли: Тарихдан мағлубиятга учрадим.

* * *

Бола мактабдан келиб дуо ўқий бошлади.
— Эй, Худойим! Туркияни Ливаннинг маркази қилиб қўйгин.

Онаси ҳайрон бўлиб сўради:

— Бу нима деганинг?

— Имтиҳон қоғозига Туркияни Ливаннинг маркази деб ёзиб қўйибман.

* * *

Химия ўқитувчиси:
— Шу тангани кислотага ташласам, эрийдими, йўқми?

Уқувчи жавоб беради:

— Йўқ.

— Тўғри! Эримаслигини қаёқдан билдинг?

— Эриса, ташламас эдингиз-да...

* * *

Ботаника ўқитувчиси сўради:
— Олма териш учун энг яхши вақт қайси?
Уқувчи жавоб берди:
— Боғбон итини етаклаб овқатлангани кетган вақт.

* * *

Уқитувчи: Қайси химиявий модда ихтиро қилинганидан кейин дунё аҳволини кескин ўзгартириб юборди?

Уқувчи: Аёллар сочини бўяйдиган бўёқ...

* * *

Уқитувчи: Сабзи фойдали, унда темир моддаси кўп.

Уқувчи: Домла, ундай бўлса, биз унинг устига магнит қўйсак, у нега қимир этмади?

* * *

Уқитувчи: Нега қаламсиз келдинг?

Уқувчи: Қалам бўлиши шартми?

Уқитувчи: Нега шарт эмас! Солдат жангга қуролсиз кирса, уни ким дер эдинг?

Уқувчи: Уни офицер дер эдим.

* * *

Муаллим бир боладан сўради:

— Уртоғинг сенга олма берса, нима дер эдинг?

— Пўстини арчиб бер дер эдим.

* * *

Шерлок Холмс билан Ватсон яйдоқ далада тунаб қолиштипти. Ярим кечада Холмс осмонга ишора қилиб сўрапти:

— Ватсон, анави юлдузлар нимани билдиради?

— Эртага оби-ҳаво яхши бўлишидан дарак беришади.

— Хўп фаросатингиз бор-да, Ватсон! Улар устимиздаги чодирни ўмариб кетишганини билдиради.

* * *

Кўчада одамлар тўпланган. Бир киши келиб, сўради:

— Нима бўляпти?

— Ҳайкални очишмоқчи.

— Қимга?

— Достоевскийга.

— «Муму»ни ёзганми?

— Йўқ. «Муму»ни Тургенев ёзган.

— Ажаб! «Муму»ни Тургенев ёзади-ю, аллақандай Достоевскийга ҳайкал қўйишади.

* * *

Пьер билан Жан кўчада кетиб боришяпти. Рў-парадан иккита аёл келяпти. Жан дейди:

— Пьер, анави аёлларни кўряпсанми?

— Ҳа.

— Улардан бири — хотиним, иккинчиси — маъшуқам.

— Ие, буни қара-я,— деб ҳайрон қолади.— Шу-нақаси ҳам бўлар экан-да... Уларнинг биттаси — менинг ҳам хотиним, иккинчиси — маъшуқам...

* * *

— Эр билан вазир ўртасида нима фарқ бор?

— Вазир ҳамма муовинларини билади, эр билмайди.

* * *

Бир йигитнинг хотини ва қайнонаси зулм қилавериб, жонидан тўйдирипти. Уртоғига шикоят қилган экан, «Яна зулм бошлашса, столни муштлагинда, бу уйда ким хўжайин?— деб бақиргин»,— дея маслаҳат берипти. Эртасига йигит уйда жанжал бошланиши билан шундай қилипти ва «Бу уйда ким хўжайин?»— дея бақирипти.

Хотини секин ўрнидан туриб, таҳдид билан:

— Ни-ма-а?— дебди.

Қайнонаси ҳам пўписи оҳангида:

— Ни-ма-а?— дебди.

Йигит бўйнини қисиб, ингичка овозда жавоб берипти:

— Нима, сўраб ҳам бўлмайдимиз?

* * *

— Алло, бу телефоннинг номери 47-12 ми?

— Йўқ.

— Кечирасиз, адашибман.

— Ҳа, адашдингиз. Бизда умуман телефон йўқ.

* * *

Ҳарбий қисмда.

— Ивановнинг отаси қазо қилипти. Унга ётиғи билан айтинг, бирор кори-хол бўлмасин.

— Хўп бўлади, ўртоқ полковник.

Сўнг капитан солдатларни саф қилиб, буйруқ берипти.

— Кимнинг отаси ҳаёт бўлса, бир қадам олға! Ҳай, Иванов, қаёққа суқилияпсан? Жойингда тур!

* * *

Тарих дарсида ёш муаллима сўрайди:

— Қани, айтингларчи, болалар, Бастилияни ким олган? Иванов.

— Билмайман.

— Петров.

— Билмайман.

— Сидоров.

— Билмайман.

Муаллима хуноб бўлиб, кўзда ёш билан директорга шикоят қилади.

— Иван Иванович! Уқувчилардан биронтаси ҳам Бастилияни ким олганини айтолмаяпти.

— Майли. Қўп хуноб бўлаверманг. Олишган бўлса, ўйнаб-ўйнаб яна жойига қўйиб қўйишади. Қўйишмаса, пул йиғиб, янгисини оламиз.

* * *

Турма хонасида икки киши ўтирипти. Бир иккинчисидан сўраяпти:

— Сенга қанча беришди?

— Беш йил.

— Нима учун?

— Ҳеч гуноҳим йўқ...

— Ёлғон гапирма, бизда гуноҳи йўқларга ўн йил беришади.

* * *

Капитализм, Социализм ва Коммунизм учрашиб қолишипти. Дарров пул йиғишиб, яримга олиб келгани Социализмни магазинга жўнатишипти. У уч соат деганда келипти.

— Қаёқда сандироқлаб юрибсан?

— Колбасага очередда (навбатда) туриб қолдим.

— Очеред нима?— деб сўрапти Капитализм.

— Колбаса нима?— деб суриштирипти Коммунизм.

* * *

Милиционерлар кўчадан ўтганни тўхтатиб сўрашяпти:

- Қаёқдан келяпсан?
- Митингдан.
- Қани, машинага чиқ. Сен-чи?
- Митингдан.
- Машинага! Сен қаёқдан?
- Уйдан...

— Бўлмаса, олдин тезгина митингга бор. Кейин машинага чиқасан.

* * *

Эрига хотини айтяпти:

— Мен бирров қўшниникига чиқиб келай, сен шавлани ҳар ярим соатда кавлаб тур.

* * *

Бир қашшоқ қария Кремлга Хрушчев ҳузурига келипти.

— Никита Сергеевич, менга айтгин, бизда қачон коммунизм бўлади? Кампирим сўрайвериб, ҳоли-жонимга қўймаяпти.

Хрушчев уни деразанинг ёнига олиб бориб, пастни кўрсатипти:

- Кўраяпсанми, менинг «Чайкам» турипти.
- Кўряпман.

— Унинг ёнига сен ўзингникини ёнма-ён қўйсанг, ўшанда коммунизм бўлади.

Қария уйига қайтипти.

— Қачон коммунизм бўлар экан?— сўрапти кампир.

— Даҳлизда менинг чоригимни кўряпсанми, кампир?

— Ҳа, кўряпман.

— Хрушчев ўзининг чоригини меникининг ёнига қўйса, шунда коммунизм бўлади.

* * *

Экспертизага қалбаки пул олиб келишипти. Тажрибали эксперт уни обдон текшириб, «қалбаки» депти.

- Қаёқдан билдингиз?
- Қоғознинг орасига ипак иплар қўшишади.
- Бунга қўшилмапими?
- Қўшилган...
- Унда қаёқдан билдингиз?
- Ипак ип юзта бўлиши керак.
- Бунда-чи?
- Юзта...
- Хўш, гап нимада, бўлмаса?
- Биз одатда тежамкорлик билан саксонга қўшамиз, холос.

* * *

Колхозчи партия съезидан қайтиб келипти. Хотини:

- Ваня, кўнглинг нима тусайди?
- Эри индамай бир қўлини кўтарипти.
- Шўрва қуйиб берайми?
- Эр яна қўл кўтарипти.
- Ваня шавладан берайми?
- Яна қўл кўтарилади.
- Нима бўлди сенга? Ё жиндай қуйиб берайми?
- Эри хафсала билан қарсак чала бошлабди.

* * *

Сталин съездда нутқ сўзлаяпти.

— Кун тарғибида иккита масала бор, ўртоқлар, биринчиси съезд вакиллари қатағон қилиш, иккинчиси — Кремлни кўк рангга бўяш.

Залдан кимдир кўрқа-писса овоз беради:

— Нега энди Кремлни кўк рангга бўяш керак?

— Кун тартибининг биринчи моддаси эътироз туғдирмаганидан хурсандман, ўртоқлар.

* * *

Брежнев ўлганидан кейин унинг тўғрисида нима деяжакларини билмоқчи бўлипти. Вақт машинаси ёрдамида 2000-йилга борипти. Кўча-кўйда учраган одамдан ўзини сўрапти — ҳеч ким уни билмапти. Ниҳоят, кутубхонага бориб, қомусга қарапти. Унда «Брежнев — Алла Пугачёва давридаги майда сиёсий арбоб» деб ёзиб қўйилган экан.

* * *

— Буважон, нега қадимги юнонлар доимо Галабани аёл тимсолида тасвирлашган?

— Уйланганингда биласан, болам...

* * *

Бола отасидан сўрапти:

— Дада, Сталин ёмонми?

— Ухла, ўғлим. Сталин ёмон одам бўлган.

— Хрушчев-чи?

— Хрушчев ҳам ёмон эди...

— Дада, Брежнев-чи? У ҳам ёмонмиди?

— Ухла, ўғлим, ухла. Унинг қанақа эканини ўлганидан кейин айтишади.

* * *

Брежнев рассомга топшириқ берипти:

— Сизга топшириқ — Колонна залига қўйгани бир расм ишласангиз — бургут ер куррасини чангаллаб турган бўлсан...

— Бажарамиз, Леонид Ильич.

Бир неча муддатдан кейин рассом хомаки расмни олиб келипти.

Брежнев расмни кўриб, депти:

— Яхши, ўртоқ рассом, жуда соз! Фақат қоши қуюқроқ бўлсин-а, қуюқроқ...

* * *

Брежнев космонавтларнинг зўрини йиғипти.

— Ўртоқ космонавтлар, эртага қуёшга учишинглар керак.

— Ўртоқ Брежнев, ҳеч иложи йўқ. Ҳаммамиз куйиб, кул бўламиз...

— Нима бало, ўртоқлар, мени бутунлай тентак деб ўйлайсизларми? Кечаси учасизлар, кечаси...

* * *

— Отпускангда қаерда бўлдинг?

— Билмадим. Ҳали сувратларни чиқарганим йўқ.

* * *

Брежнев Олимпиаданинг очилишида нутқ бошла-
япти:

— О...о...о...о... о...

Ёрдамчиси югуриб келиб, дейди:

— Леонид Ильич! Булар олимпиада ҳалқалари.
Текст — пастроқда!!!

* * *

Сталинининг яхши кўрган трубкаси йўқолиб қолди.
У Берияни чақирди.

— Ўртоқ Берия! Бутун мамлакатни ағдар-тўнтар
қилинг, лекин трубкани топинг. Шу кунларда менинг
ҳузуримга келган шубҳали одамларнинг ҳаммасини
қаманг.

Бироз вақт ўтгач, трубка топилди. Сталин яна
Берияни чақирди.

— Ўртоқ Берия, трубка топилди. Тафтиш-тер-
говни бекор қилсангиз бўлади.

— Иложи йўқ, ўртоқ Сталин. Қамоққа олинган-
ларнинг ҳаммаси бўйинларига олишди, троцкийчи-
бухаринчи оппозициянинг ҳамма аъзоси отиб таш-
ланди.

* * *

Кампир Горбачевдан сўрапти:

— Михаил Сергеевич, қайта қуришни ким ўйлаб
топган — олимларми, сиёсатчиларми?

— Сиёсатчилар-да...

— Мен ҳам шунақа деб ўйлаган эдим. Ахир,
олимлар олдин итларда синаб кўришарди-да...

* * *

Михаил Сергеевич бир шаҳарга борипти-да, одам-
лардан турмушинглар қалай?— деб сўрапти.

— Емон эмас, Михаил Сергеевич,— деб жавоб
берипти одамлар.— Тез-тез келиб туринг. Фақат
бизнинг қайта қурувчиларимизга айтиб қўйинг —
келишингиздан олдин йўлкаларни совунлаб ювиш-
масин. Шундоқ ҳам дўконда совун йўқ.

* * *

— Менга қара, ошна, агар Ғарб бизга чегараларини очиб қўйса, нима қилардинг?

— Дарахтга чиқиб олардим.

— Нечук?

— Ғарбга ёпирилган одамларнинг оёқлари тагида қолиб кетмаслик учун...

— Агар биз Ғарбликларга чегараларимизни очиб қўйсак-чи?

— Унда ҳам дарахтга чиқиб олардим.

— Нега энди?

— У ёқдан бизга келадиган аҳмоқни биринчи бўлиб кўриш учун...

* * *

Рейган Гренадани босиб олиб, Андроповга қўнғироқ қилипти:

— Менга қара, Мен Гренадани босиб олдим. Сизларда биронта мустабид топилмайдими? У ерга ўтқазиб қўйсак...

— Қидириб кўрай... Аллақайда кичик ер бўйича мутахассисимиз бор эди...

* * *

Инженер ишга икки соат кеч қолипти. Бошлиғи сўрайди:

— Нега кеч қолдинг?

— Хотиним 10 сўмини йўқотиб қўйди.

— Хўш, нима бўпти?

— Роса излади.

— Хотининг излаган бўлса, сен нима қилдинг?

— Мен пулни босиб тургандим-да...

* * *

Эру-хотин курортга боришиб,—«сен мени танимайсан, мен сени» қабилида туришга қарор беришти. Шу аҳволда икки ҳафта ўтипти. Кейин эру-хотин учрашиб, кечқурун сайрбоққа боришти. Холироқ жой топиб энди ўтиришган экан, милиционер келипти.

— Сиздан,— деб эркакка мурожаат қилипти,— 25 сўм жарима. Сиздан эса, хоним, 75 сўм.

Эри жанжал қила бошлапти.

— Нега энди бунақа?

Милиционер жавоб берипти:

— Сизни бу ерда биринчи марта учратяпман. Бу хонимни эса учинчи марта...

* * *

Эр даҳлизда арра қидиряпти. Тополмагач, хотиндан сўрайди:

— Эски аррамиз қаердайкин, билмайсанми?

Ошхонадан қайнонаси жавоб беради:

— Мен арра бўлсам ҳам, ҳали унча эски эмасман.

* * *

Маст-аласт эр уйига кириб улгурмай, хотинига бақирипти:

— Хотин, сўкишингни бошла, кроватни тополмаяпман.

* * *

Қўшни аёл меҳмонга чиқипти. Онаси кичкина ўғлига дейди:

— Холангни ўпиб қўй-чи...

— Упмайман.

— Нега?

— Дадам у кишини ўпганида бир тарсаки урган эди.

* * *

— Нега хотинингиздан ажрашишга аҳд қилдингиз?

— Хотиним тўшакда чекади.

— Ажрашмоқ учун бу асос бўлолмайди...

— Тўғрику-я, лекин у кулдон ўрнида қулоғимдан фойдаланишни яхши кўради.

* * *

Эру хотин пляжда ўтиришибди. Эри ҳар бир ўтган чиройли жувонга суқланиб қарайди. Хотини танбеҳ беради:

— Боадаб бўлсанг-чи... Ахир, уйланган одам-сан-а...

— Нима бўпти! Парҳездеда бўлсанг, лаззатли таомларга қараш ҳуқуқидан маҳрум қилинмайсан-ку...

* * *

Хотин эрига дейди:

— Азизим, эртага турмуш қурганимизга йигирма беш йил тўлади. Шу муносабат билан чўчқа болани сўйсак бўлармиди?

— Бўлмаган гапни гапирма! Чўчқа боланинг нима айби бор бу ишда?

* * *

— Ҳайронман,— дейди эр телефонда гаплашган эзма хотинига,— нечук бор-йўғи йигирма минутда гапни тугатақолдинг? Нима бўлди сенга?

— Номерни нотўғри терибман.

* * *

Ун йилга қамалган одам қамоқдан қочиб уйига келади. Уйга келиб, хотинининг ҳузурида бегона эр-какни кўради. Хотини ҳайрат ичида сўрайди:

— Ие, дарров қайтиб келдингми? Наҳотки, 2000-нчи йил келиб қолган бўлса?

* * *

Йигит қизни ўпиб, қўлида кўтариб, диванга олиб боради. Қиз ҳижолат ичида дейди:

— Ҳозир қўяқолайлик. Тўйдан кейин бўлар.

— Йўқ. Ҳозир бўлгани маъқул. Негаки, эрга текканингдан кейин, эринг ушлаб олиши мумкин.

* * *

Дугоналар суҳбатлашяпти. Бири дейди:

— Менга эрим рангли телевизор олиб берди. Мазза қиляпман, уйда ўтириб, ҳамма нарсани кўраман.

— Менга видеомагнитофон олиб берди. Ҳеч қаёққа боришнинг ҳожати йўқ, уни қўйиб, вақти хушлик қилаверасан.

— Сенга-чи? Сенга нима олиб берди эринг?— деб сўрашди улар учинчи дугонадан.

— Менга ҳеч нарса олиб бергани йўқ. Ҳали ҳануз мен билан кинога ҳам, театрға ҳам бориб турса бўлаверармиш...

* * *

Хотини эрига пўписа қиляпти:

— Чекишни ташла! Сигаретага кетадиган пулга нималар олишимиз мумкин, биласанми?

— Биламан, биламан. Сенга мўйна пўстин ола-миз, менга — ҳеч вақо...

* * *

Бир одамга бир хоналик уй беришипти. У ўртоғини учратиб қолиб, уни уйга таклиф қилипти. Уй бекаси меҳмонни танг қолдириб, дастурхонга бир банка увулдуриқ қўйипти. Меҳмон уни қошиқлаб туширипти.

Ниҳоят, фурсати келиб, қолган увулдуриқни совуткичга қўйишипти. Анча ўтириб қолишипти. Меҳмон ётиб қоладиган бўлипти. Ярим кечада эшик тақиллапти. Уй эгаси эшикни очгани чиқипти. Меҳмон бекага депти:

— Улгураман.

Бека:

— Йўқ.

— Улгураман.

— Йўқ.

— Улгураман дедим, улгураман...

Бека:

— Майли, бўлмаса...

Меҳмон сакраб туриб, ошхонага югурипти, увулдириқни олиб, қолганини ҳам ебди-да, уйга қайтиб, бекага депти:

— Ана улгурдим-ку...

* * *

Аёлнинг ҳузурига хуштори келибди. Аёл тўққизинчи қаватда турар экан. Эшик тақиллаб қолипти. Аёл хушторига:

— Дарров балконга яширин,— депти.

Хуштори чиқибди. Эри кирипти:

— Ростини айт! Биров келганга ўхшайди. Топиб олсам ёмон қиламан.

— Хушторим келганди. Балконга яшириб қўйдим,— дейди аёл.

— Вой азизим-ей! Неча марта айтишим керак сенга — бизда балкон йўқ.

* * *

Уй бекаси сафардан келиб, оила аъзолари билан бирга ўтириб, қизидан сўраяпти:

— Менсиз турмушинглар қалай кечди? Нималар бўлди?

— Яхши кечди,— деб жавоб берди қизи ва давом этди,— сен йўғингда, Дуся хола келди, дадам уни диванга ўтқазиб, ачом қилди, ўпти, кейин... кейин...

— Хўш, хўш, кейин нима бўлди?— деб сўради онаси бетоқат бўлиб.

— Кейин улар ҳам сен Петя амаки билан бирга қилган ишларингни бошлашди.

* * *

— Бир жуфт пиво харид қилсам бас, жанжал қилиб оламни остин-устун қиласан,— деб зорланди эри,— лекин бўш шишаларни топшириб, ўзингга мўйнали пўстин олганинг ҳақида чурқ этмайсан...

* * *

— Қизим, соат нечада уйга келганимни нега онангга айтдинг?

— Нечада келганингни онамга айтганим йўқ, дада. Айтганим шу бўлдики, нонушта тайёрлаётганим учун соатга қараёлмадим, дедим.

* * *

Овдан қайтган эри хотинига қўнғироқ қиляпти:

— Азизам, хурсанд бўлавер, бир ой магазиндан гўшт харид қилмайдиган бўлдинг.

— Вой, мунча яхши, буғи отдингми?— деб сўрапти хотин хурсанд бўлиб.

— Йўқ, маошимни ичиб қўйдим.

* * *

Хотини эридан сўрайди:

— Мени жуда яхши кўрасанми, азизим?

— Ҳа, худди сен мени яхши кўргандай...

— Кесатмай қўяқол!

* * *

Хотини хуштори билан ўтирганда эри келиб қолиб, тўполон кўтаради. Хуштори девдай йигит экан, эрни судраб ошхонага олиб киради, ерга доира чизиб, унинг ичига турғизиб қўяди-да:

— Лоақал бир марта доирадан чиқсанг ўлдираман,— дейди.

Шундай деб хуштор хотиннинг ёнига кириб кетади. Улар тўшакда ётиб, икки марта эрининг қаҳқаҳ отиб кулганини эшитади. Учинчи марта хуштор чидамайди-да, ошхонага киради. Қараса, эр қотиб-қотиб кулиб ётипти.

— Ҳа, нимага куляпсан?

— Сизлар у ёқда ошиқ-маъшуқлик қилиб ётганларингда, мен уч марта доирадан чиқдим...

* * *

Арнольд бир аёлликка келипти. Бирдан эшик тақиллаб қолипти.

— Беркин,— дебди қўрқиб кетган аёл.

Арнольд балконга чиқиб, бемалол чекиб тураверишти. Эр уйга кириб, бегона эркакнинг туфлисини кўрипти ва унинг эгасини қидира бошлабди. Ҳеч қаердан тополмай, балконга ҳам чиқишти.

— Ҳа, топдингми?— деб сўрапти Арнольд.

— Йўқ, ваннахонани ҳам қидириб кўрай-чи...

* * *

Чукча армиядан қайтибди. Хотини эрининг бўйнига осилиб, суюнчи сўрабди:

— Азизим, ўғил кўрдик. Ҳадемай олти ойлик бўлади.

— Олти ойлик?! Бу қанақаси бўлди? Мен отпус-
кага келмаган бўлсам, сен менинг олдимга борма-
ган бўлсанг...

— Э, азизим, кетганингдан кейин сувратингдан
кўзимни узганим йўқ. Шундан ҳомиладор бўлиб
қолдим.

Чукча қаноат ҳосил қилиб, уйқуга кетипти. Ле-
кин тонгга яқин уйғониб кетиб, хотинига дўқ қи-
липти:

— Нега бошимни қотирыпсан, хотин! Сувратда
белимдан юқориси олинган-ку!..

* * *

Куёви поликлиникадан қайтиб келиб, кўйлагини
ечипти-да, қайнонасига депти:

— Орқамга туфланг!

— Вой, куёвжон, қанақа бўларкин...

— Туфланг деяпман сизга...

Қайнона қараса, куёв хафа бўладиган, ноилож
туфлабди-да, сўрапти:

— Нима зарурати бор экан бунинг?

— Доктор менга орқамга илон ёғи суриб туриш-
ни буурди.

* * *

— Дада, ойм айтдилар — ароқ қиммат бўлиб
кетипти. Энди камроқ ичадиган бўларкансиз.

— Ойинг адашипти, ўғлим, энди сен камроқ ов-
қат тановвул қиладиган бўлдинг.

* * *

Эри хотинига бепарвороқ экан. Хотин унинг эъти-
борини жалб қилиш учун заҳарланишга қарши ни-
қоб кийиб олипти.

Эр ишдан келипти, ўтирипти, овқатини ебди, ух-
лагани ётипти ҳамки, хотинига эътибор бермапти.
Ниҳоят, хотин пўписа қилипти:

— Нега ҳеч менга қарамайсан?

— Қараяпман-ку...

— Қараётган бўлсанг айт-чи, юзимда нима ўзга-
рипти?

Эри унинг юзига синчиклаб қарабди-да, сўрапти:
— Нима бало, қошингни бутунлай териб ташлаганмисан?

* * *

Бир одам хотинининг кегидан кузатиб юриш учун хусусий изқувар ёллабди. Изқувар бир неча кундан кейин хотинининг дала ҳовлида бегона эркак билан бирга бўлгани ҳақида маълумот берипти.

— Улар аввал гаплашиб ўтиришди, қитдай-қитдай ичишди, кейин ечина бошлашди.

— Хўш, кейин-чи, кейин нима бўлди?— деб сўради эри тоқатсизланиб.

— Кейин улар чироқни ўчириб қўйишди. Мен ҳеч нарсани кўролмадим.

— Кейин нима бўлганини қаёқдан биламан, энди!— дея алам билан хитоб қилди эри.

* * *

Қиз ичиб олган отасининг ёнига келади. Ота икки қўли билан деворга суяниб, зўрға оёқда турипти.

— Дада, математикадан масала ечишга ёрдам беринг...

— Ҳа, ҳозир ҳамма нарсани йиғиштираман-у, сенинг масалангни ҳал қиламан.

* * *

Аёлнинг уйига хуштори келипти. Келиб улгурмай, эшик тақиллапти. Аёл хушторини қопга тиқиб, йўлакка қўйипти-ю, эшикни очипти. Қараса, иккинчи хуштори экан. Аммо у ҳам уйга кириб улгурмай, яна эшик тақиллапти. Аёл иккинчи хушторини ҳам қопга жойлаб, йўлакка қўйипти. Учинчи хуштори келган экан. Яна эшик тақиллапти. Учинчи хуштор ҳам қопга жойланиб, йўлакка қўйилипти. Бу гал аёлнинг эри келган экан.

— Булар қанақа қоплар?— деб сўрапти у хотинидан.

— Онам қишлоқдан келувдилар. Қишлигимизга у — бу олиб келиптилар.

Эр бир қопнинг ёнига бориб, уни тепиб кўрипти. Қопдан «хур-хур» деган овоз эшитилипти.

- Яхши, чўчқа гўшти ейдиган бўлибмиз.
Эри иккинчи қопни тепиб кўрипти. Қопдан «қўқ-ку-қув» деган овоз чиқипти.
— Яхши, товук гўшти ҳам тешиб чиқмайди.
Эр учинчи қопни тепибди — садо чиқмапти. Яна тепибди. Яна садо йўқ. Яна икки-уч тепган экан, қопдан овоз чиқипти:
— Бўлди-да, тепаверадим. Индамай турган бўлсам, демак, картошкман-да...

* * *

- Директор янги котибани ишга олипти. Уйга келса, хотини суриштирипти:
— Хўш, янги котибанинг оёғи қанақа экан?
— Эътибор берганим йўғ-а...
— Кўзлари чиройли эканми?
— Айтяпман-ку, пайқаганим йўқ...
— Лоақал, қанақа кийинар экан — айт...
— Ҳа, буни айтақолай, жуда тез кийинар экан...

* * *

- Эр милицияга хотинининг йўқолгани ҳақида арз қилиб келипти.
— Хотинингиз қачон ғойиб бўлганди?
— Беш йил аввал.
— Энди арз қиляпсизми?
— Биласизми, бунга ўзим ҳам энди зўрға ишондим...

* * *

- Ҳорғин эр уйга келиб, хотинига дейди:
— Ким қўнғироқ қилса ҳам, мени уйда йўқ дегин.
Телефон жиринглайди. Хотин дастакни олади.
— Эрим уйда!
Эри ўрнидан сапчиб туриб, телефон олдига келади.
— Мени «йўқ» дегин девдим-ку...
— Ҳовлиқмай қўяқол, жонгинам, сенга қўнғироқ қилганлари йўқ.

* * *

15 йил бир-бирини кўрмаган икки ошна учрашиб қолипти.

— Қандай янгиликлар бор?

— Биласанми, хотиним менга хиёнат қиляпти...

— Гапимни тушунмадинг шекилли, сендан қандай янгиликлар бор, деб сўраянман.

* * *

Эр командировкадан келиб, қараса, хотини уйда йўқ. Ётоққа кирса, кроватда бир эркак бошини буркаб ётибди. Жаҳл билан қўлидаги санчиқни эркакка санчиб олибди-да, ташқарига чиқипти. Ташқарида хотинига дуч келипти.

— Қаёқдан келяпсан?

— Магазиндан.

— Уйимизда ётган эркак ким?

— Аканг хотини билан келишганди.

* * *

Аёл врачга мурожаат қилипти.

— Доктор, мазам йўқ, уйқусизлик қийнаяпти, тақир иштаҳам йўқ.

— Битта хуштор қилинг...

Бир ҳафтадан кейин аёл яна келипти.

— Фойдаси бўлмаяпти. Ҳамон мазам йўқ.

— Яна битта хуштор қилинг...

Икки ҳафта ўтгач, аёл яна врачнинг ҳузурига келипти:

— Доктор, соғайиб кетдим, лекин энди эрим учун «хотининг фоҳиша эмас, даволаняпти» деган мазмунда справка беринг.

* * *

Самолётга янги стюардесса келипти. Учувчи иккинчисига дебди:

— Чиқиб кўриб келайчи, қалай экан?

Бироздан кейин қайтиб келиб, дебди:

— Биласанми, чакки эмас-у, лекин хотиним яхшироқ.

Иккинчи учувчи ҳам кўргани кетипти, қайтиб келиб дебди:

— Ҳа, чакки эмас, лекин ҳақиқатан ҳам сенинг хотининг яхшироқ.

* * *

Хотини отпускадан қайтипти. Эри сўранти:

— Бу гал қанча ишлаб келдинг?

— Минг сўм.

— Буни қара-я,— дебди эри,— мен сенга ўн беш тийиндан ортиқ бермас эдим...

— Мен ҳам ортиқ олганим йўқ...

* * *

Хотини:

— Бугун метрода учта эркак менга жой берди.

Эри:

— Шунга сиғдингми?

* * *

Эру хотин уришиб қолиб, гаплашмай қўйишипти. Ўзаро муамилаларини ёзма равишда қила бошлашипти. «Эрталаб мени 7-ю 30 да уйғотиб қўй»— деб ёзипти эри. Эрталаб 9 да уйғониб қараса, хотини уйда йўқ, лекин у мактуб қолдирган экан: «Тур, йигирманга кам саккиз бўлди».

* * *

Йигит ва қиз тўшакда ётишипти. Бирдан эшик очилиб, қизнинг ота-онаси кириб келади. Йигитнинг кўнглидан шундай фикр кечади: «Мен қизга шошмайлик девдим-а!».

Қизнинг фикри: «Ниҳоят менга уйланадиган бўлди».

Отанинг фикри: «Ўғлим вояга етиб, катта бўлиб қолипти. Унга мотоцикл олиб берсам бўларкан».

Онанинг кўнглидан кечган фикр: «Вой, тентак қиз-а! Шу алфозда ётадимми? Йигит бечорага жуда ноқулай-ку...»

* * *

Хотини меҳмондан кеч қайтипти. Эри ғазаб билан дағдаға қилипти:

— Сени бир соатдан бери кутиб ўтирибман.

— Биласанми, азизим, шундоққина эшигимиз олдида ёш йигитлар мени ушлаб олиб зўрлашди...

— Яхши, бунга беш минут кетган бўлсин, қолган вақтда қаёқда санғиб юргандинг?..

* * *

— Қаерда қолиб кетдинг шунчалик?— деб сўради эри хотинидан.

— Э-э, биласанми, синфдошимни кўриб қолдим. Уйига таклиф қилди. Жуда очиқ, қувноқ йигит. Шу қадар кўп латифа биладики... Кулавериб, ичагим узилди... Кроватдан йиқилиб тушишимга оз қолди.

* * *

Бир одам докторга мурожаат қилибди.

— Қандай шикоятингиз бор?

— Доктор! Утган куни уйга келсам, хотиним хуштори билан ўтирипти. Жаҳлим чиқиб, хотинимга «Ҳозир ҳамма идиш-товоқни синдираман, ҳаммаёқни кунпая-кун қиламан» десам, хотиним «азизим, ошхонага кириб, кофе ичгин-да, тинчлан» деди. Кеча келсам, хотиним бошқа хуштори билан ўтирипти. Яна ғазабим тутди. Хотиним яна «азизим, ошхонага кириб, кофе ичиб тинчлан» деди.

— Хўп, менинг нима алоқам бор бу гапларга?— дебди доктор.

— Кофени ҳаддан зиёд ичмаётганмиканман?

* * *

Эри эрталаб вақтлироқ туриб, балиқ овига отланибди. Аммо кўчага чиқса, оби-хаво ёмон, совуқ. Эр овга боришдан айнаб, уйига қайтипти, ечиниб, хотинининг ёнига кириб ётипти-да, унга дебди:

— Бугун ҳаво жуда совуқ. Изғирин.

Хотини жавоб берипти:

— Тентак эрим бўлса шу ҳавода балиқ овига кетади.

* * *

Эркак киши «тез ёрдам»га қўнғироқ қияпти:

— Илтимос. Шу кунларда уйимизнинг ёнидан ўтиб қолсанглар, бирров бизни кига ҳам кириб ўтинглар. Лекин атайин келишинглар шарт эмас.

— Нега бундай дейсиз? Нима бўлди ўзи?

— Хотинимнинг жағи чиқиб кетди, гапиролмаяпти.

* * *

Эшик жиринглайди. Уй эгаси очса, қўлида тўп-понча ушлаган ниқобли қароқчи турипти.

— Қўлингни кўтар. Видео, гилам, пул борми?

— Видеони воситачи дўконга топширувдик, гилам химчисткада, пул омонат кассада.

— Олтининг борми?

— Бор.

— Қанча?

— Юз йигирма кило...

— Дарров олиб чиқ...

Уй эгаси ётоққа кириб, хотинини уйғотади:

— Олтиним, турақол, сени сўрашяпти.

* * *

Грузин уйига хат ёзибди: «Ойижон институтда ўқияпман. Ҳамма машғулотга автобусда боради, мен таксида боряпман».

Онасидан жавоб келипти: «Ўғлим, бошқалардан ажраб туриш яхши эмас. Автобус сотиб ол-да, эл қатори автобусда қатна».

* * *

Икки пиёниста учрашиб қолишибди. Бир иккинчисига дебди:

— Юр бизни кига. Ичамиз.

Уйга келгач, уй эгаси секингина эшикни очипти.

— Ошхонага кир. Фақат дамингни чиқарма...

Аста совуткични очиб, бир шиша коньяк олади. Дўсти беҳосдан стаканни жаранглатиб юборади.

— Жим.

— Намунча! Нимадан қўрқамиз?

— Нариги хонада хотиним хуштори билан ўтирипти.

— Утирса нима?

— Коньяк хушторники-да...

* * *

Сафарда юрган хотини эрига қўнғироқ қиляпти:

— Мушугимиз қалай?

— Улди.

— Вой шўрим! Наҳотки, шу гапни юмшоқроқ қилиб айтолмайсан. Томда ўтирипти дегин. Кейин томдан йиқилиб, жони узилди дегин эди. Тушундингми?

— Тушундим.

— Хўп, майли. Ойим қалайлар?

— Томда ўтирипти.

* * *

Қайнона куёвга 10 минг сўм тутқазиб дебди:

— Нима қилсанг қил, куёв. Лекин менинг хокимни Кремль деворига қўйишларини истайман.

Эртасига куёви кўчадан келиб, дебди:

— Нима қилсангиз қилинг-у, онажон, эртага соат 12 да дафн маросими...

* * *

Чукча хотини билан Москвага келипти-да, магазинда кўпчилик ичида хотинини йўқотиб қўйиб, милицияга мурожаат қилипти.

— Хотинингизнинг ташқи кўриниши қанақа эди, унинг оғзаки сувратини беринг-чи...

— Бу нима дегани?

Милиция бошлиғи унга тушунтирипти:

— Масалан, мана, менинг хотинимни олайлик Баланд бўйли, хуш қомат, кўзлари мовий, мўйна пўстинда, оёғида фин этиги... Тушундингми?

— Ҳа... Менинг хотиним пакана, букри, оёқлари қийшиқ... Менга қара, менинг хотинимни излаб нима қилдик? Қел, яхшиси, сенинг хотинингни излаб қўя-қолайлик...

* * *

Эру хотин судга бориб, ажрашмоқчи бўлишибди. Эри «ажрашаман» дебди. Хотини унамапти. Унга сари эри «Хотиним менга ёқмайди, у билан турмайман» деб тихирлик қилаверибди. Шунда залда асабийла-

шиб ўтирган бир эркак чидолмай ўрнидан турипти-да, қаҳр билан дебди:

— Ҳе, ўргилдим сендақа олифтадан... Бу хотин бутун шаҳарга ёқади-ю, фақат бу кишига тўғри келмас эмиш...

* * *

Ота қизидан сўрабди:

— Бугун қанақа йигит билан ўпишиб турувдинг?

— Соат нечада, отажон?

* * *

Эру хотин саёҳатлар бюросига келипти.

— Биз денгиз сафарига бормоқчимиз,— дебди хотини.

— Имкони бўлса, ҳар хил каюталарда,— деб луқма ташлабди эри.

— Ҳар хил океанларда бўлса янада тузук бўларди,— дея илова қилипти хотин.

* * *

— Бунақа узундан-узоқ мактубни сенга ким юборипти.

— Лена деган дугонам. У ҳозир Кавказда дам оляпти.

— Хўш, нима деб ёзипти у?

— Қайтиб борганимда ҳаммасини батафсил айтиб бераман дебди.

* * *

— Азизим,— деб хитоб қилипти отпускадан қайтган эр.— Бу дунёда сендан бошқа ҳеч нарсам қолмади...

— Вой, шўрим! Нима бало? Автомобилинг мажақ бўлдимми?

* * *

— Нега ҳеч отпускаи олмайсан? Наҳотки, фирманг сенсиз кунини кўролмаса?

— Шунини билиб қолишмасин деб ҳеч қаёққа кетмаяпман-да...

* * *

Машхур сайёҳ, беш йил одамхўрлар ичида қандай яшаганини ҳикоя қилмоқда.

— Вой шўрим!— деб хитоб қилади бека.— Роса хафсалангиз пир бўладиган бўлди-да... Бугун чўчқа гўшtidан овқат қилувдик.

* * *

— Мен икки ҳафтага Қримга бормоқчиман. Сизда йўлкўрсатгич топилмайдими?

— Топилади. Мана, «Қрим бўйлаб ўн кун» деган янги китоб.

— Жуда соз, лекин қолган тўрт кунда нима қиламан?

* * *

Хаумер деган одам 84 ёшида Париж сафаридан қайтишти.

— Кўп афсус, Парижга қирқ-қирқ беш йил аввал бормаган эканман-да...— дебди у дўстига.

— Нима демоқчисан, у пайтларда Париж ҳақиқий Париж бўлган демоқчимисан.

— Йўқ. У пайтларда Хаумер ҳақиқий Хаумер бўлган эди демоқчиман.

* * *

Хотини:

— Доктор менга саёҳат қилишни буюрди. Қаёққа борамиз?

Эри:

— Бошқа докторга.

* * *

— Шундай қилиб, бу йил Ялтага бормайдиган бўлдингларми?

— Йўқ. Бу йил Сочига бормайдиган бўлдик. Ялтага ўтган йили бормайдиган бўланмиз.

* * *

— Жаноб директор, қачон менга отпускаи берасиз, ахир?

— Отпускаи, отпускаи,— деб гудранди директор,— хўб инжиқсизларда. Ёзи билан очик дераза олдида ўтирдингиз. Яна отпускаи дейсиз-а!

* * *

— Денгиз бўйида яхши дам олганинг кўриниб турипти. Лунжларинг тўлишибди, ранг кириб қолипти.

— Дам олиш қаёқда дейсан! Хотиним билан қайнонам учун резинкаи тўшакларни пуфлаб шиширишдан бўшаганим йўқ...

* * *

Хотин онасига:

— Эримни кўргани кўзим йўқ. Мени урди-я, ярамас!

— Ие, мен эрингни Қисловодскда деб ўйловдим.

— Мен ҳам шунақа деб ўйловдим-да...

* * *

Рашкчи хотин эри автомобилда сафар қилиб келгандан кейин унга айтяпти:

— Тўғри, мен ёнингдан муҳаббат изҳор қилиб ёзилган мактуб топганим йўқ. Дастрўмолингда лаб бўяйдиган мойнинг ҳам изи кўринмайди. Лекин олдинги ўриндиқдаги тасма меникига қараганда икки баравар нозикроқ қоматга мўлжаллаб, ихчам қилиб қўйилипти...

* * *

— Отпускангни қаерда ўтказдинг?

— Биринчи ярмини тоғларда.

— Қолганини-чи?

— Гипсда...

* * *

Хотини эрига дейди:

— Эсингдами, тўққиз ой аввал сен икки ҳафтага отпускаи олиб, хон балиқ тутгани кетган эдинг?

— Ҳа, эсимда.

— Бугун ўша балиқлардан бири қўнғироқ қилиб, сенинг ота бўлганингни маълум қилди...

* * *

— Сизни чақирганимдан мақсад шуки, сиз ис-
сиққа дош бераоласизми, йўқми, узоқ муддатга дим
ҳавога чидаёласизми, офтоб уришидан қўрқмайсиз-
ми — шуни билмоқчи эдим.

— Йўғ-е, хўжайин, буларнинг ҳеч қайсисига чи-
даёлмайман...

— Ҳаммаси равшан — отпускаи декабрда чиқа-
сиз...

* * *

Уқувчи мактабга лаби шишиб келипти. Уртоқла-
ри нима бўлганини сўрапти.

— Дам олиш кунини отам билан бирга қайиқда
сайр қилгандик. Лабимга ари қўнди.

— Ҳайдаш керак эди уни...

— Улгурмадим. Отам уни эшкак билан уриб ўл-
дирди.

* * *

— Қариндошларим қанча эканини аниқ билмоқ-
чийдим.

— Бунинг йўли осон. Дала ҳовли сотиб ол...

* * *

Аёл: Огоҳлантириб қўяй, бугун эрим отпускаида
қайтади. Поезд келишига бор-йўғи бир ярим соат
қолди.

Йигит: Мен бирон ножўя иш қилаётганим йўқ-
ку...

Аёл: Гап шунда-да... Вақт ўтиб боряпти...

* * *

Метереолог котобага дам олиш кундаги об-
ҳаво ҳақида маълумот ёздирипти:

— Эрталаб офтоб чиқади, пешиндан кейин ёмғир
ёғади.

— Чатоқ бўпти-ю...— деб хўрсинади котоба.—
Кундуз кун учрашувим бор эди-я...

— Ундай бўлса, ёмғирни ўчириб қўяқолинг.

* * *

Оиласи билан Австралияда дам олиб қайтган
инглиз ўртоғига хотираларини айтиб берипти:

— Ажойиб ўлка экан-да! Кўнглинг тусаган ҳам-
ма нарса бор: мен учун бар, болалар учун гўзал
пляжлар, хотиним учун офтоб, қайнонам учун аку-
лалар...

* * *

— Биласанми, отпускамни Италияда ўтказдим.

— Шунақами? Италия ростдан ҳам бир пойётик
шаклида эканми?

* * *

— Қизингиз Ниццага кетипти, деб эшитдим.
Қўрқмайсизми, бу курортда ёш қизни йўлдан озди-
радиган нарса жуда кўп.

— Йўқ, йўқ. Мутлақо хотиржамман. Қизимдан
хат олдим — аллақачон полициянинг назорати ости-
да экан.

* * *

Бир бадавлат, лекин хасис одам машина олаётиб,
ҳар хил саволлар бериб, роса сотувчини хуноб қилип-
ти. Охири «бу машина қанча бензин тежайди?» деб
сўрапти. Сотувчи энсаси қотиб «Бир қошиқ» депти.

— Чой қошиқми, ош қошиқ?— деб сўрапти хасис.

* * *

— Хотиним курортдан келиб, уйқусида гапирадиган
бўлиб қолди,— деб шикоят қилди эркак врачга.

— Нима дейди хотинингиз?
— Ҳа, деб «Йўқ, Вася, йўқ» деб такрорлайди.
— Нима бўпти? Ҳеч қиси йўқ.
— Ҳеч қиси йўқ дейсиз-а! Ахир, менинг исмим Федя-да!

— Хотинингиз аниқ-таниқ «йўқ» депти-ку!

* * *

Габрово шаҳридаги бир фирманинг бошлиғи ўз ходимидан телеграмма олипти. «Пловдивда тўхтаб қолдим. Поезд юрмапти. Кўрсатмангизни кутаман». Фирма бошлиғи дарров жавоб телеграммаси йўллапти: «Кечаги кундан бошлаб отпускадасиз...».

* * *

Эри курортдан бир кун олдин келипти.

— Қаердан келиб қолди бу сигарета?— деб дўқ қилипти у хотинига кулдонни кўрсатиб.— Агар сигаретанинг қаердан келиб қолганини айтмасанг, ўлди-раман.

Бу гапдан кейин ёпиқ жовоннинг ичидан овоз келади:

— Гаваннадан, мистер!

* * *

Бир сайёҳдан «саёҳатга отланган одам учун энг муҳими нима?» деб сўрашипти.

— Энг муҳими, буюмни икки баробар камроқ, пулни икки баравар кўпроқ олиш керак.

* * *

Бир одам дам олишдан қайтиб келиб ҳикоя қилипти:

— Дам олишнинг эртаси куни зўр бир зиёфат қилдик. Мен гаров ўйнаб ютдим — бир ўтиришда икки кило гўштнинг кабобини еб, устидан ўн шиша пиво ичдим...

— Оқибати чатоқ бўлмадими?

— Чатоқ бўлди-да... ўшандан кейин мени бирон ўтиришга чақирмай қўйишди.

* * *

Мартин ҳикоя қилади:

— Бир куни ўрмондан кетаётиб, жуда ёмон аҳволга тушиб қолдим — қаршимда ётган илонни кўриб қолсам бўладими?

— Хўш, хўш, кейин-чи...

— Кейин тузукроқ қарасам, у илон эмас, узун таёқ экан.

— Бунни нимаси ёмон. Шундан ҳам кўрқдингми?

— Э, илонни ураман деб олган калтагим илон бўлиб чиқди-да...

* * *

— Қандай рўй берганини билмадим-у, — деб йўловчига мурожаат қилди стюардесса, — самолёт участкада, хотинингиз тасодифан аэропортда қолиб кетипти.

— Э, худога шукур! — деди йўловчи. — Мен гаранг бўлиб қолдимми, деб хавотир олабошловдим.

* * *

— Ойи, одамлар эскириб, юриб бўлмайдиган аҳволга келган автомобилларини нима қилишади?

— Нима қилишарди, отангга пуллашади...

* * *

Ялтада.

— Чеховнинг лайчалик аёлига ўхшаш учун мен бу ерга кучукчамни олиб келгандим. Йўқолиб қолди. Ичимга чироқ ёқса ёримайди.

— Газетага эълон берақолинг-да...

— Фойдаси йўқ. Уқишни билмайди.

* * *

— Тасаввур қиласанми — декабрнинг охирини Социда ўтказишимга тўғри келди. Аммо янги йил кечаси биронта ҳам мастни учратмадим.

— Нечук? Шунақаси ҳам бўларканми?

— Бўларкан. Мен кечқурун етти яримдаёқ хушёрхонага тушиб бўлгандим.

* * *

Курортда дам олиш куни.

— Юр, ошна, қитдай-қитдай қиламиз.

— Иложим йўқ.

— Нега?

— Биринчидан, ароқ соғлиққа зарар, иккинчидан, санаториядан ҳайдаб юборишлари мумкин, учинчидан, шундоқ ҳам кайфим тароқ...

* * *

— Сен эрингни яхши кўрасанми?

— Ҳа, албатта, Мен, умуман, эркакларни яхши кўраман.

* * *

Кекса ёзувчи енгилоеқ бир қизни Сочи ресторанидан бирига таклиф қилипти.

— Ҳов анави бурчакда ўтирган ёзувчини танийсанми, азизим,— деб сўрабди у қиздан.

— Менимча... у Сергей Есенин бўлса керак.

— Нима деясан, қўзичоғим, у аллақачон ўлган.

— Йўқ, йўқ, ана қаранг, қимирляпти...

* * *

Эру хотин боғда сайр қилиб юришипти. Уларнинг рўпарасидан бир аёл чиқиб қолади. Эр хотинга дейди:

— Дарров бахтиёр аёл қиёфасини касб эт, жоним,— анави аёл биринчи хотиним.

* * *

— Мен телепатияга ишона бошлаяпман. Ҳар қалай, бировларнинг фикрини ўқиб олиш мумкинга ўхшайди.

— Нечук бундай хулосага келдинг.

— Кеча танца вақтида мени бир жувон билан таништиришди. Икки оғиз гапирмасимдан жувон менга тарсаки тортиб юборди. Ҳайронман, ўйимдагини қаёқдан билдийкин?

* * *

Курортда салобатлироқ кўриниш учун бир хотинит харид қилади.

- Чиндан ҳам бу ит зотдорми?
— Албатта, хоним! Ахир у гапира олганда, на сиз билан, на мен билан гаплашарди.

* * *

Бир одам мангу ёшлик ато қиладиган дори сотиб юрган экан. Полиция уни ушлаб, товламачиликда айблайди.

- Илгари шу иш учун судланганмисиз?
— Ҳа, 1640, 1710 ва 1885 йилларда...

* * *

Одамлар орасида кимдир қичқиради:

— О, мен яна юряпман! Яна ўз оёғимда юряпман!

Бир зумда унинг атрофига одам тўпланеди.

- Айтинг-чи, бу мўъжиза қандай рўй берди?
— Машинамни ўғирлаб кетишди.

* * *

Ёши ўтиб қолган эркак дўкончидан сўради:

— Мен ўзимдан анча ёш бир қиз билан учрашмоғим керак. Мен боп ҳеч нарса йўқми? Бир нарса бўлсаки, унинг хушбўй ҳиди муҳаббатдан дарак бериб, қизнинг кўнглини сусти кетказ-са...

— Фақат сиз учун,— деб сотувчи унга бир шиша атр тутқазади.— Бу ажойиб атр — ундан ҳамённинг ҳиди анқиб туради.

* * *

Меҳмонхонада. Хотин қарта ўйнаётган эридан сўраяпти:

— Сиз шуни эслайсизми? Икки йил аввал худди шу ерда сизга тегишимни илтимос қилгандингиз.

— Ушанда текканмидингиз?— деб сўрайди жаноб паришонхотирлик билан қартани чийлар экан.

* * *

Курортда эркак ва аёл танишади.

— Менинг хонамга кирайлик, магнитофондан куй эшитамиз.

— Яхши, фақат бир шарт билан — куй тинглаймиз, холос.

— Албатта-да!

— Борди-ю менга ёқмаса-чи?

— Унда турасан-у, кийиниб, чиқиб кетаверасан.

* * *

— Сергей Иванович, паҳотки мени танимаётган бўлсангиз?

— Қўзимга иссиқ кўриняпсиз-у, лекин...

— Қўйинг-е, Сергей Иванович. Утган йили сиз билан шу ерда учрашган эдик. Хотирангиз чатоқ экан-да...

— Бўлса бордир... Лекин мен Сергей Иванович эмасман-да...

* * *

— Сиз билан танишган дақиқамдан бери,— деб зорланади эркак курортда орттирган таниш аёлига,— мен на овқат ейман, на ичаман, на чекаман.

— Мени шунчалик яхши кўриб қолдингизми?

— Йўқ, еб-ичишга пул қолмаяпти, холос.

* * *

Бир дугона иккинчисига:

— Отпускани бирга ўтказгандан кейин жўнаш олдидан Андрей, менингча, менга уйланмоқчи эканини айтди.

— Бунга ишончинг комилми?

— Ҳа-да... «Энди дўстлигимизни хотималасак ҳам бўлар» деди у...

* * *

— Нега сиз бетўхтов бармоқларингизни шиқирлатасиз?

— Тимсоҳларни ҳайдаб юбориш учун...

— Бу теваарак-атрофда икки минг чақирим масофада ҳеч қандай тимсоҳ йўқ...

— Ана, бунинг фойда берганига ўзингиз ҳам амин бўлдингиз...

* * *

Дугоналар суҳбатидан:

— Эринг кечқурун тез-тез уйдан кетиб турадимиз?

— Деярлик доимо. Шўрлик уйда ёлғиз ўтиришни ёмон кўради.

* * *

— Денгизда чўкаётганингда сени қутқариб қолган йигитни тузукроқ сийлагандирсан?

— Бўлмасам-чи! Мен унга уч сўм бердим.

— Бор — йўғи-я! У нима деди?

— Ҳеч нарса дегани йўқ. «Чирт» этиб, туфлади-да, менга икки сўм саксон беш тийин қайтим берди.

* * *

Тасодифан танишиб қолган икки киши соҳилда сайр қилиб юришган экан. Бир тоғиб кетиб, сувга йиқилиб тушипти.

— Ердам беринг! Мен сузишни билмайман!— деб қичқирипти у жон ҳолатда.

— Мен ҳам сузишни билмайман, лекин бу ҳақда бақариб, оламга жар солаётганим йўқ-ку,— дебди иккинчиси.

* * *

Кечаси кимдир санаторийда палаталардан бирини қаттиқ тақиллатади. Беговта бўлган дам олувчи қаҳр билан сўрайди:

— Ким у?

— Санаторий ёняпти!

— Адашибсиз, мен ўт ўчирувчи эмасман.

* * *

Семиз аёл соҳилда кимнидир кутиб, айланиб юрипти. Бир бола бир қадам ҳам қолмай, унга эргашиб юрипти.

— Ҳой бола, нима дейсан?— дебди унга хотин.— Мендан бирон нарса сўрамоқчимисан?

— Йўқ, холажон, мен сояда юришни яхши кўраман.

* * *

— Менимча қизим, сен ўйламай эрга тегмоқчи бўляпсан.

— Ахир, ўзингиз бу ҳақда ўйлашга ҳали ёшлик қиласан дегансиз-ку.

* * *

— Жонгинам, изғиринда совқотмадингми?

— Совқотган бўлсам нима?

— Қалтираш керак.

* * *

Ижод уйида бир адиб иккинчисидан сўради:

— Ҳозир нима қиляпсан?

— Хотиралар ёзаяпман.

— Дуруст экан. Мендан уч юз сўм қарз олган жойингга келганинг йўқми ҳали?

* * *

Соҳибжамол қиз тўлқинларни енголмай чўка бошлапти. Йигит денгизга ташланиб, бир неча марта шўнғиб, қизни олиб чиқипти. Соҳилда қизини кутиб турган онаси жаҳл билан йигитга қараб депти:

— Дарҳол менга жавоб беринг-чи, нима учун қизим билан сув остида шунчалик узоқ қолиб кетдингиз?

* * *

— Мэри, штатимизда янги қонун чиқипти, унга кўра, пляжнинг ўзида ечиниб, чўмилиш кийимини кийиб олиш ман этилар экан.

— Бу қонуннинг менга даҳли йўқ. Мен одатда пляжга етмай, автобуснинг ўзидаёқ кийимимни алмаштириб оламан.

* * *

— Манави доктор зўр экан-да! Бир лаҳзада хотинимни тузатди.

— Қандай қилиб?

— Жамики оғриқларингиз яқинлашиб келаётган қарилик белгиси деди.

* * *

Парижлик машҳур бир танноз аёл дўстларига мақтаняпти:

— Ҳов анави келишган эркакни кўряпсизларми? Уни миллионер қилган менман...

— Қандай қилиб бунга эришдингиз?

— Жуда осон. Биз танишган пайтимизда у миллиардер эди.

* * *

Курортда иккита эркак гаплашишяпти:

— Хотиним жуда яхши-да! Олти яримда туради, костюмим билан туфлимни тозалайди, кейин менга нонушта тайёрлайди, хонани супуриб-сидиради, кейин дўконга чиқиб келади. Тушликда уйга келсам, стол устида менга мазали таом мунтазир турган бўлади.

— Ундай бўлса, нега доим уҳ тортасан?

— Ишқилиб, иккинчи хотиним ҳам шунақа бўлсин-да...

* * *

— Жуда ўзгариб кетибсиз-ку, сеньор Гонсалес! Илгари пакана, семиз, кал эдингиз. Ҳозир бўйдор, хипча, жиңгалакоч!

— Кечирасиз, афандим, адашдингиз. Мен Гонсалес эмасман.

— Ие! Фамилиянгни ҳам ўзгартирдингизми?

* * *

Бир одам кўл бўйида туриб, сувга тангаларини ташлаётган экан.

— Нима бўлди?— деб сўрапти бир одам.

— Кўлга битта тангам тушиб кетди.

— Нега бўлмаса, кўлга яна танга ташлаяпсиз?

— Битта танга деб сувга тушайми, бўлмаса?

* * *

Тунда хотини эрини туртади:

— Нима, футболми?

— М-м...

Хотин яна туртади.

— Нима, хоккейми?

Эри девор томонга ўгирилиб, ухлашда давом этади. Шунда хотини балконга чиқиб, хитоб қилади:

— Бу шаҳарда эркак зоти борми ўзи?

— Ҳа, бор, ичамизми?— деган садо келади биринчи қаватдан.

* * *

Эр хотинига илтижо қилади:

— Уч сўм бер.

— Бермайман, ичиб қўясан!

Шундай деб ишга кетади. Кечқурун келиб қараса, ғозлар йўқ.

Эрининг кайфи тароқ.

— Ғозлар қани?

— Жанубга учиб кетишди. Уч сўм бермасанг, қўйлар ҳам тоққа жўнаб қолади.

* * *

— Артистга тегаман дейсанми?! Хаёлингга ҳам келтира кўрма!— деб уришди отаси. Шундай бўлса ҳам, қизи танлаган йигитни кўриш учун отаси кечқурун театрга борди.

Кейин танаффус вақтида қизига деди:

— Бу йигитга тегавер. Артист-партист эмас экан...

* * *

Уй эгаси ижара турадиган йигитга ўдағайлади:

— Нега ваннахонага тақиллатмай кирасиз?

— Кечирасиз, ваннахонада хотинингиз бор деб ўйлабман.

* * *

— Улар унашишганига ўн йил бўлди. Нега шу пайтгача турмуш қуришгани йўқ?

— У, ичиб юрган кезларда қиз унга тегишга кўн-

мади, йигит ичишни ташлаб, ҳушёр тортгандан кейин унга уйлангиси келмади.

* * *

— Мана кўриб қўй, хотиним унинг мактубини почта қутисига ташлашни унутмаслигим учун атайин дастрўмолимнинг учини тугиб қўйган.

— Ҳўш, ташладингми мактубни?

— Йўқ, хотиним мактубни беришни унутибди.

* * *

Қароқчилар эшик қоқишади:

— Ким у?

— Қўрқманг. Меҳмон эмас.

* * *

Икки ошна гаплашяпти:

— Биласизми менинг хотиним — фаришта.

— Бахтли экансан. Меники ҳали ҳаёт.

* * *

— Менинг орзуим шуки,— дейди гангстер иккинчисига,— банкани ўмарсам-у, у ерда қайнонамнинг бармоқ изларини қолдирсам...

* * *

Эри уйига қайтганда хотини «кеч қолдинг»,— деб ғалва қилади. Ғалва эрнинг жонига теккач, хотинига дейди:

— Мен эркин қушман, қачон хоҳласам, шунда келаман.

Эртасига хотини туни билан келмайди. Эрининг сўроғига жавоб беради:

— Мен тутқун қушман. Қачон қўйиб юборишса, шунда келаман.

* * *

Аёл хуштори билан тўшакда ётипти. Телефон жинглидади. Аёл дастакни кўтаради. Эри экан.

— Азизим, нима қиляпсан?

— Сени кутиб ўтирибман.

— Мен эрталаб бораман. Фирма ишлари туфайли Роберт билан кафедра ўтирибман.

— Хўп, жоним, кутаман.

Хуштори:

— Ким қўнғироқ қилди?

— Эрим. Эрталаб келармиш. Сен билан фирманинг ишлари бўйича кафедра ўтирганмиш...

* * *

Эри креслода ўтириб, телевизор кўряпти. Хотини ўрин соляпти. Телевизорда фигурали учуш бўйича мусобақа кўрсатиляпти.

— Мен бажону дил манави жувон билан ихтиёр программани бажарар эдим-да...

— Кўп ҳовлиқманг, олдин кўрайлик-чи мажбурий программани қандай бажарар экансиз...

* * *

Жияни амакисига:

— Менга совға қилган сурнайнингиз совғалар ичида энг яхшиси-да...

— Нега энди? Арчада сенга жуда кўп яхши нарсалар совға қилишди-ку...

— Шунақа-ку, лекин сурнай яхшироқ. Ҳар куни дадам «сурнайнингни чалмай тур»,— деб менга бир сўм беради.

* * *

— Йўқ, йўқ афандим. Бу заҳарни харид қилиш учун муҳрли рецепт керак. Афсус, лекин қайнонанинг суврати кифоя қилмайди.

* * *

— Анжелика дегани ким?— деб сўрайди газаб ичида хотини эрининг чўнтагидан чиққан мактубни кўрсатиб.

— Анжелика — байтал, ўтган ҳафтада пойгада мен шунга тиккан эдим.

— Шу байтал кечқурун соат саккизда сени кино-театр олдида кутар экан.

* * *

— Қаерда эдинг?— деб сўрайди хотини тонгга яқин келган эридан.

— Маошдан кейин жиндай ресторанда ўтирдик. Қизлар билан улфатчилик қилдик...

— Нега алдайсан?— деб унинг гапини бўлди хотини,— яна туни билан қарта ўйнагандирсизлар...

* * *

Сайрбоққа келган одам қоровулдан сўраяпти:

— Майса устида юргани учун «жарима беш франк» деб ёзиб қўйипсизлар. Нега жарима жуда кам?

— Бундан ортиқ бўлса, майса устида ҳеч ким юрмай қўяди-да...

* * *

— Бу ерда, қишлоқда,— деб ҳикоя қилади фермер чорбоғчиларга,— одамларни эрталаб хўроз уйғотади.

— Жуда соз-да! Марҳамат, ўша хўрозни саккиз яримга тўғрилаб қўйинг.

* * *

Техаслик миллионер машҳур тоғ курортига дам олишга келипти. Меҳмонхона хўжайини икки букилиб ундан уэр сўрапти:

— Минг афсус, афандим. Ҳозир қор жуда кам. Тоғ ён-бағирлари куш-қуруқ. Нима қилишимни билмай қолдим.

— Ҳечқиси йўқ,— деб унга таскин беради техаслик миллионер.— Қор менинг юкларим билан бирга келяпти.

* * *

ГабрОВОдаги ресторанлардан бирининг официанти шеригидан сўрапти:

— Нега анави гўрсўхтани ҳайдаб солмаяпсан? Қўриб турибман, тўрт марта уйғотдинг уни. У эса ҳар гал ўйғониб, яна ухлаб қоляпти.

— Ҳайдаб нима қиламан. Ҳар гал уни уйғотганимда, у ҳисоб-китоб қилишимни сўрайди, пулни тўлайди, ҳатто чой-чақа ҳам беради.

* * *

Ресторанда:

— Менга бифштекс келтиринг. Лекин у янги гўшдан бўлсин, қаттиқ қоврилиб юборилмасин. Юмшоқ бўлсин. Тўрт ойлик бузоқнинг гўшtidан бўлса жуда соз бўларди.

— Бу бузоқнинг қони қайси группага мансуб бўлсин,— дея тавозе билан сўрапти официант.

* * *

Дам олувчи курорт меҳмонхонасига келиб сўрапти:

— Бўш хона борми?

— Ҳа. Биттаси 20 франк, иккинчиси 30 франк туради,— деб жавоб беради меҳмонхона хўжайини.

— Нима фарқи бор уларнинг?

— 30 франкли номерда сичқон тутгани қопқон бор...

* * *

Чорбоғда дам олаётган аёл жайра билан уришиб оёғи лат еган итини ветеринарга кўрсатипти.

— Неча пул тўлайман?— деб сўрапти аёл муолажа тугагач.

— Эллик сўм.

— Қанча?! Инсоф борми? Ёзи билан шўринг қурғур чорбоғчиларни шилиб оласизлар. Қишда, биз йўғимизда нима қиласизлар?

— Жайра урчитамиз.

* * *

Бир одам автомобилда ярим кечаси отелнинг олдида тўхтаб, шу ерда турган кишидан сўрапти:

— Нима дейсиз, бу ерда мириқиб ухлаб олса бўлармикин?

— Менимча, бўлса керак. Мана, бир ярим соатдан бери эшик қоқаман, ҳеч ким уйғонгани йўқ.

* * *

— Хўш, йигирма тўрт кун давомида, ҳар қалай, ошхонада бизга нима беришди, чойми, кофеми?

— Сиз таъмига қараб фарқига бормадингизми?

— Йўқ.

— Унда сизга нима фарқи бор?

* * *

Ширакайф дам олувчи ресторандан чиқиб, эшик олдида турган серҳашам кийимдаги одамга мурожаат қилди:

— Тезроқ такси чақиринг.

— Менга қаранг, мен швейцар эмас, кема капитаниман.

— Ундай бўлса, кема чақирақолинг!

* * *

Инжиқ турист таклиф қилинаётган хонадон кўнгли тўлмаяпти:

— Ҳа, деразадан жуда зўр манзара очилар экан-у, лекин анави тоғ тўсиб қолипти-да...

* * *

Жанубга йўлланмасиз дам олгани келган одам уй эгаси билан келишяпти:

— Хона учун ижара ҳақини жиндай камайтирмайсизми?

— Йўғ-е, нима деяпсиз! Деразадан кўриниб турган денгиз манзарасини қаранг. Камайтиришнинг иложи йўқ.

— Борди-ю, мен бир марта ҳам деразадан қарамайман деб ваъда берсам-чи?

* * *

Қишки курортда бир француз меҳмонхонага кирипти.

— Икки кишилик хона беринг.

— Хона йўқ.

— Борди-ю, президент Миттеран келса, унга хона топилармиди?

— Ҳа, албатта.

— Ундай бўлса, мен аниқ биламан, бугун президент келмайди. Унга берадиган хонангизни ҳеч иккиланмай менга безазеришингиз мумкин.

* * *

— Кисловодск қалай, сизга ёқадими?

— Ҳаммаси жуда соз бўлди, айниқса, биз ижарага олган хона зўр экан...

— Шаҳар-чи? Тоғлар, булоқлар-чи?

— Биласизми, биз деярлик уйдан чиққанамиз йўқ. Ижарага олган хонамиз шу қадар қиммат эдики, ундан бутун сутка давомида фойдаланмаслик тентаклик бўларди.

* * *

Эри яна ичиб келипти. Хотини ғалва қилади:

— Бу аҳвол қачонгача давом этади? Нега бу лаънати ароқни ичасан?

— Суюқ бўлгани учун ичаман. Қаттиқ бўлса кемирар эдим.

* * *

Курортга келган йигит ва жувонга меҳмонхона ходими турадиган хоналарини кўрсатар экан, илтифот билан сўрайди:

— Яна бирон нарса керак эмасми?

— Йўқ, раҳмат!— деб жавоб берди йигит.

— Рафиқангиз учунчи?

— Яхши эсимга солдингиз. Менга конверт билан марка беринг.

* * *

— Бу қанақа бемаънилик!— деб хуноб бўляпти турист меҳмонхона ходими қаршисида.— Меҳмонхонангиз «Соҳилда» деб аталаркан-у, денгизгача беш чақирим машинада бориш керак экан.

— Ҳеч хафа бўлманг. Қўшни меҳмонхона «Австралия» деб аталади, лекин Австралиягача камида 10 минг чақирим бор.

* * *

Кайфи баланд эр уйига келиб, өшиктан кирар-кормас «гуп» этиб йиқилади. Хотини уни супурги билан савалаб, алам билан дейди:

— Яна ичасанми, аблах! Ичасанми?!

Эри зўрға кўзини очади:

— Майли, қуй жиндай...

* * *

Қизи мактабдан келади. Онаси унга дейди:

— Қизим, сен билан сексуал мавзуларда гаплашиб олишимизга фурсат етди...

— Хўп бўлади, ойижон. Нимани билишни истайсиз?

* * *

— Азизим, кел, машина олайлик,— деб ялинади хотини эрига.— Дунёни кўрардик...

— Қайси бирини? Бу дунёними, наригисиними?

* * *

Бир эркак кофе ичиб ўтирипти. Бошқа бир эркак унинг ёнидан ўтиб, хотинининг ётоғига кириб кетади. Эрталаб у ердан чиқса, эри ҳали ҳам кофе ичиб ўтирипти.

— Бугун хотинингиз бирам совуқки...

— Хотиним ҳаётлигида ҳам унча иссиқ эмас эди...

* * *

— Кампир, умрйимизни бирга ўтказдик. Қани, ростини айт — ўтган ишга саловат — ҳеч менга хиёнат қилганмисан?

— Узинг-чи?

— Бирон марта ҳам хиёнат қилмаганман.

— Мен ҳам.

— Алдама. Эсингдами, олдинга Вася келган эди.

— Вой, эсим қурсин...

Кампир ўтирган жойидан сапчиб туриб, жовон-

нинг олдига боради, калитни бурайди ва эшикни очади. Жовоннинг ичидан ерга шақирлаб суяклар тўкилади.

* * *

Автобусда. Эркак киши хуноб бўляпти.

— Ешлар расво бўлиб кетди-да...

Иккинчи эркак сўрайди:

— Нега хуноб бўляпсан? Ўтирибсан-ку ўриндиқ-да...

— Мен-ку ўтирибман. Лекин хотиним бир соатдан бери оёқ устида турипти...

* * *

Қайнонаси ўлим тўшагида узилай деб ётипти. Шу пайтда у деразага қараб дейди:

— О, шафақни қаранг. Ажойиб-а!..

Куёви:

— Чалғиманг, ойижон. Ўз ишингиз билан шу-ғулланинг...

* * *

Инглиз, француз ва рус хотинлари билан саёҳат қилишипти. Бир куни улар хотинларидан ҳиёнат қилган-қилмаганликларини сўрашмоқчи бўлишипти.

Биринчи бўлиб инглиз сўрапти:

— Эсингдами, азизим, бир куни пулимиз кўпайиб қолувди. Ушанда машина олгандик...— деб жавоб берипти хотини.

Кейин француз сўрапти:

— Бўйнимда қимматбаҳо маржон пайдо бўлиб қолгани эсингдами?— деб жавоб берипти французнинг хотини.

Навбат русга келипти.

— Мария, менга бирон марта хиёнат қилганми-сан?

— Эсингдами, Ваня, мўйна телпагинг йўқолиб қолувди-ку...

* * *

Хотини эрига шикоят қиляпти:

— Биласанми, навбатда турганимда мени «фоҳиша» дейишди.

— Неча марта айтдим, сени танишадиган жойга борма!

* * *

Кичкина қизалоғи йиғлаб, онасининг ёнига келади:

- Ҳа, қизим, нима бўлди?
- Дадам, болға билан қўлини уриб олди.
- Унда сен нега йиғлаяпсан?
- Мен кулиб юборувдим-да...

* * *

- Ойи, оила бошлиғи нима дегани?
- Отангдан сўра.
- Отам буни қаёқдан билади...

* * *

- Маша, Маркс ким, биласанми?
- Йўқ.
- Мен билан кечки марксизм-ленинизм университетига қатнаганингда Маркснинг қимлигини билиб олардинг.
- Ўзинг-чи, Рабиновични биласанми?
- Йўқ.
- Университетга қатнамаганингда хотинингнинг олдига ким келиб турганини билардинг...

* * *

— Эрталаб соқолимни олиб бўлиб, ўзимни ўн ёшга яшарган ҳис қиламан,— деб мақтанибди эри хотинига ваннахонадан чиқаётиб.

— Уйқудан олдин соқол олиб турсанг бўлмайди-ми?— деб сўрапти хотини.

* * *

Эру хотин жанжаллашяпти:

— Сенга теккандан кўра алвастига текканим минг марта яхши эди...

— Бунинг иложи йўқ,— деб оғзидан чиқиши билан ёқасига ёпиштиради эри:— Яқин қариндошларнинг ўзаро турмуш қуриши ман этилган.

* * *

Меҳмонхона ходими дейди:

— Бу аёл хотинингиз эканини исбот қилиб берган тақдирингиздагина мен икковларингни бир хонага қўйишим мумкин...

Эркак жавоб беради:

— О, жаноб, агарда сиз бу аёлнинг менинг хотиним эмаслигини исбот қилиб берсангиз, мен бир умр сиздан миннатдор бўлардим.

* * *

— Дада, кўзингизни юминг.

— Нимага, ўғлим.

— Ойим айтдилар, даданг кўзини юмгандан кейин ҳаётимиз енгиллашади деб...

* * *

— Ойижон, эсингиздами, бир куни менга «эркакнинг қорнини тўйғазиш йўли билан кўнглини эгаллаш мумкин» деган эдингиз...

— Хўш, нима бўпти...

— Ҳеч нарса. Лекин кеча кечаси мен бутунлай бошқа йўлни топдим...

* * *

Бир аёл газета ўқиб ўтириб, ғазабга келипти:

— Бунда ёзишларича, Шарқда хотинларни отга алмаштириш мумкин экан. Сен ҳеч қачон бундай қилмайсан-а, азизим?

— Албатта, жонгинам,— деб жавоб берипти эр.— Жуда зарур бўлса, автомобилга алмаштираман.

* * *

Йирик бир универмагда эри хотинини йўқотиб қўйипти ва соҳибжамол сотувчи жувоннинг ёнига келиб, илтимос қилипти:

— Менга бир жилмайиб қаранг...

— Нега энди?

— Шу лаҳзада хотиним олдимга етиб келарди...

* * *

— Филни газетага ўраса бўладими?— деб сўрашипти арман радиосидан.

— Ҳа, агар газетада Брежневнинг доклади босилган бўлса...

* * *

Боғ ичида йигит аравачада ўглини айлантириб юрипти. Бола бетиним йиғлаяпти. Отаси секин гапиряпти:

— Тинчлан, Вася! Ўзингни бос, Вася!

Рўпарасидан чиққан кампир йигитга маслаҳат беради:

— Чақалоқ, барибир, гапингизга тушунмайди. Ундан кўра, уни кўтариб, тинчлантирсангиз бўларди...

— Шунақа-я...— деб жавоб берипти йигит.— Аммо Вася — мен ўзимман...

* * *

— Аёл киши билан кўчада алоқа қилса бўладими?— деб сўрашипти арман радиосидан.

— Йўқ,— деб жавоб берипти арман радиоси.— Утган-кетган маслаҳат беравериб безор қилиб юборади.

* * *

Ҳар хил курортларда дам олган эру хотин уйга қайтишипти. Тун. Хотини ётган жойидан сапчиб туриб, қичқиради:

— Вой шўрим, эрим келиб қолди.

Эри даҳшат ичида:

— Қани? Қани?— дея ўзини кровать тагига уради.

* * *

Тун. Ётоқ. Хотини ухлаб кетар экан, масрур жилмаяди: «Эримнинг эсидамикин — эртага турмуш қурганимизга 15 йил тўлади. Албатта, эсида-да... Менга совга тайёрлаб ҳам қўйгандир...».

Эри эса ухлаб кетар экан, маҳзун ўйлайди: «Агар мен уни 15 йил аввал бўғиб ўлдирганимда, эртага қамоқдан чиқиб келган бўлардим...».

* * *

Эри сафардан қайтаётиб, хотинига телеграмма берипти. Аммо вокзалга келиб қараса, хотини кутгани чиқмапти. «Вой аблаҳей,— деб ўйлапти эри. Кейин дарров шайтонга ҳай берипти.— Балки аблаҳ эмасдир. Балки уйда лаззатли таомларни пишириб, мени кутиб ўтиргандир». Уйига келиб қараса, ҳеч қанақа таом-паомдан дарак йўқ. «Вой аблаҳ-ей!— дебди эри. Кейин яна кўнглидан ўтипти:— Балки аблаҳ эмасдир. Балки ётоқда менга муштоқ бўлиб ётгандир». Шундай деб ётоққа кирса, хотини хуштори билан ётган экан. «Вой аблаҳ-ей!— дея ҳафсала-си пир бўлипти эрининг. Бироқ яна ўзига таскин берипти:— Балки мен уни бекор «аблаҳ» деяётгандирман. Балки телеграммани олмагандир.

* * *

Эри хотинига дейди:

— Мен ҳозир ётиб ухлайман. Ичгим келганида мени уйғотиб қўй.

— Ичгинг келганини қаёқдан биламан?

— Уйғотиб қўйсанг бўлди...

* * *

Студент кўчадан кетиб борар экан, қараса, бир йигит кулчани тепяпти.

— Ҳой, нима қиялсан? Нонни ҳам тепадими?

— Бақирма! Панага ўтиб олайлик, иккимиз бирга еймиз...

* * *

Икки ошна учрашиб қолишипти.

— Ўзинг айт, ахир — қандай чидай? Кеча кечаси хотиним тушида арзимаган пулга қўшнимиз билан ётипти.

— Э, шунга ҳам ота гўри қозихонами? Менинг хотиним бунақа тушларни кундузи кўради.

Хотини чет эл сафаридан қайтган. Уларнинг тўдасини стриптизга олиб боришган экан. Эри сўрайди:

— Стриптиз деганлари бизда ёзганларидек чиндан ҳам бемаза нарса эканми?

— Ҳозир сенга кўрсатаман!— дебди хотини ва музикани қўйиб бирин-бирин ечина бошлапти.

* * *

Қаттиқ кайф қилган эр эрталаб туриб хотинидан илтимос қиляпти.

— Костюмимни тозалаб қўй.

— Тозаладим.

— Шимимни тозалаб қўй.

— Тозаладим.

— Туфлимни тозалаб қўй.

— Ие, туфлининг ҳам чўнтаги борми?

* * *

Самолёт аварияга учраб, одамхўрлар яшайдиган оролга тушипти. Болалар отаси билан самолёт синиқларини титкилаб учувчини топишипти.

— Дада, уни нонуштада еймиз, хўпми?

— Хўп. Шундай қиламиз.

Болалар бироздан кейин иккинчи учувчини топишипти.

— Дада, уни тушликка еймиз.

— Хўп. Шундай қиламиз.

Яна бироздан кейин стюардессани топишипти.

— Дада, уни кечки овқатда еймиз.

— Йўқ! Кечки овқатда онангизни еймиз, болалар!

* * *

Резо Москвадан командировкадан қайтиб келиб, молиявий ҳисобот ёзаяпти: йўл кира фалон пул, меҳмонхона учун фалон сўм, кундалик тирикчиликка — фалонча, қизга — 200 сўм.

Бухгалтер Гогия ҳисоботни кўриб депти:

— Умуман, бизда қизларга харажат назарда тутилмаган. Лекин, майли, тўлайқоламиз. Фақат «Мих қоқишга — 200 сўм» деб ёз.

Бир ойдан кейин Резо яна командировкадан қайтиб, молиявий ҳисобот ёзяпти: йўлкира — фалон сўм, меҳмонхона — фалон сўм, кундалик тирикчилик — фалонча, миҳ қоқишга — 200 сўм, болгани ремонт қилишга — 700 сўм...

* * *

— Кўпдан бери фил овлайсизми?

— Йўқ, бир неча кун бўлди, холос. Бу ерга, асли, капалак тутгани келгандим. Лекин кўзойнагимни йўқотиб қўйдим.

* * *

Икки ёш врач маслаҳатлашяпти:

— Нима қилдик, беморни даволаймизми ё ҳаёт юратурсинми?

* * *

Француз Ривьерасида жойлашган ўта ҳашаматли меҳмонхонанинг хўжайини мавсум яқунларини сарҳисоб қиларкан, хотинига дейди:

— Азизим Эдит, янаги мавсумда айрим хоналарнинг нархини бироз туширмасак бўлмайдиганга ўхшайди.

— Нега энди?

— Меҳмонхонамизда камбағалроқ миллионерлар ҳам тўхтасинда...

* * *

— Баҳорда буғдой, маккажўхори, сули, арпа, нўхат экамиз. Кузда нима қиламиз?

— Пленум ўтказамиз.

* * *

— Меҳмонхонангизда битта хона неча пул туради?

— Ун сўмлиги ҳам, ўн беш сўмлиги ҳам бор.

— Уларнинг нима фарқи бор?

— Ун беш сўмлик хонада телевизорни бепул кўришингиз мумкин.

* * *

Меҳмонхонага энди жойлашаётган одам анкетани тўлдираётиб, ўрмалаб кетаётган суваракни кўради:

— Месье,— деб мурожаат қилади у меҳмонхона ходимига.— Мен жойлашган хоналаримда тез-тез суваракларга дуч келиб тураман, аммо мен жойлашадиган хонани олдиндан билмоқчи бўлиб ўрмалаб кетаётган суваракни биринчи кўришим.

* * *

Бир одам пивохонада пиво буюради.

— Фақат тоза идишда бўлсин, биродар.

Бироздан кейин официант бир неча кружкани кўтариб кириб сўрайди:

— Қим тоза идишда сўровди, жаноблар?

* * *

Тутоқиб кетган дам олувчи меҳмонхона эгасига зорланыпти:

— Мен ижарага олган хонангизни роса мақтовдингиз. Ҳолбуки, томи тешик экан, чакка ўтяпти. Қачонгача давом этади бу ҳол?

— Қизиқ экансиз-у! Мен қаёқдан билай: Мен бор-йўғи меҳмонхонанинг эгасиман, оби-ҳавони олдиндан айтиб берадиган институт эмасман.

* * *

Кичкина қишлоқ меҳмонхонасидаги реклама: «Бизнинг қишлоғимиз ажойиб, оби-ҳавоси соз, жимжитлик. Агар сиз бу ердаки мириқиб ухлолмасангиз, унда сизни виждон азоби қийнар экан».

* * *

Санаторий ошхонасида:

— Мен бир неча йилдан бери шу санаторийда дам оламан. Авваллари доимо шу овқатнинг ичида икки тўғрам гўшт бўларди. Нега ҳозир фақат бир тўғрам гўшт бор?

— Кечирасиз. Ошпазимиз янги, ҳали бу гўштни икки бўлиб беришни ўргангани йўқ.

* * *

— Назаримда, дам олмасам бўлмайди, шекилли,— дейди официантка кафе хўжайинига,— рангирўйимдан мазам қочган кўринади.

— Нега бундоқ деяпсиз?

— Қайтимини берсам, эркаклар санаб оладиган бўлиб қолишиди.

* * *

— Бир килограмм неча грамдан иборат?

— Етти юз-саккиз юз грамм...

— Яхши. Эртадан бошлаб ошпаз сифатида иш бошлашингиз мумкин.

* * *

Талаба курортда ижарага олаётган уйининг бекасига манзур бўлиш учун хушомад оҳангида дебди:

— Утган йили кетаётганимда бекам йиғлаб қолган эди...

— Менда бунақа бўлмайди! Мен ижара ҳақини олдидан олиб қўяман.

* * *

Ярим кечада Сочининг хилват кўчаларидан бирида:

— Агар сиз менга юз сўм берсангиз, битта ҳурматли одамнинг ҳаётини сақлаб қоласиз...

— Кечирасиз, лекин унақа ҳурматли одамдай кўринмаяпсиз-да.

— Биламан. Мен сизни назарда тутяпман.

* * *

Хотини эридан сўрапти:

— Нега қўшнимиз билан шахмат ўйнамай қўйдинг?

— Ҳадеб фирромлик қиладиган, ютқизса жанжал кўтарадиган одам билан сен ўйнармидинг?

— Йўқ, албатта.

— Қўшнимиз ҳам ўйнамай қўйди.

* * *

Денгиз бўйидаги уй эгаси ижара турмоқчи бўлган эру хотинга:

— Келинглар, бундай қилайлик. Аввал сизлар ижара ҳақиға қанча бермоқчи эканликларингни айтасизлар. Сиз билан бирга мириқиб кулишамиз. Ана ундан кейин жиддий гап бошлаймиз.

* * *

— Бизнинг шаҳарни танлаб тўғри қилибсиз,— дейди меҳмонхона хўжайини Париждан отпускага келган дам олувчига.— Бу ернинг иқлими шу даражада ажойибки, бунда ҳеч ким ўлмайди.

— Ие, бу нима?— деб сўрайди Париждан келган одам кўчада ўтиб бораётган дафн маросимини кўрсатиб.

— Дафн қилиш бюросининг хўжайинини дафн қилишяпти. Унинг нимадан вафот этганини биласизми?

— Йўқ.

— Очдан ўлди бечора...

* * *

Чўкаётган кеманинг капитани йўловчиларга му-рожаат қиляпти:

— Сизлардан биронтангиз худонинг инояти билан омон қолишдан умидворми?

— Ҳа, мен умидворман,— дебди бир йўловчи.

— Жуда соз-да!— деб хитоб қилипти капитан.— Қайиқда битта жой етишмай турувди.

* * *

Бир одам аптекага кириб сўрапти:

— Қовун борми?

— Аптекада қовун нима қилади?

Бир неча минутдан кейин у яна келипти.

— Битта қовун топилмайдими?

— Сизга айтдилар-ку бу ер аптека, сабзавот дўконі эмас...

Бу одам қовун сўраб яна бир неча марта кирипти. Бўғилиб кетган аптека хўжайини ойнага «қовун

йўқ!» деган ёзувни илиб қўйибди. Шу заҳоти бояги одам яна кирипти:

— А-а, демак, қовун бўлган экан-да?

* * *

Иўлда инспектор машинани тўхтатди.

— Мен сизга жарима солишга мажбурман. Соатига 120 км. тезлик билан келяпсиз.

• — Бўлиши мумкин эмас. Гараждан чиққанамга ҳали бир соат бўлгани йўқ.

* * *

Янги турмуш қурган йигит-қиз кемада никоҳ сафарига чиқишипти.

— Нима дейсан?— дебди хавотир билан жувон.— Денгиз касали менга кор қилмасмикин?

— Қўрқма, жоним, эрга муҳаббат ҳар қандай денгиз касалини тузатиб юборади.

— Буни ўзим ҳам биламан, қайтишда нима бўларкин дейман-да...

* * *

— Кеча деразангдан хотининг билан ўпишаётганингни кўриб қолдим.

— Хўп қизиқ гапни гапирасан-да... Мен кеча, умуман, уйда эмас эдим...

* * *

Хотини машина ҳайдаб кетаётган эрига:

— Бурилиш сигналинини ёқ; тормозни юмшоқроқ бос; бунақа кескин бурилма...

— Худо ҳақи, кўп вайсама! Сенинг ишинг — ГАИ ходимига жилмайиш...

* * *

Умрида биринчи марта самолётга чиққан йўловчи стюардессадан сўрайди:

— Парашют берасизларми?

— Нега энди? Бермаймиз.

— Утган йили кемада сафар қилганимда қутқариш доираси беришганди...

— Ахир, биз денгизда эмасмиз-да...

— Қизик, одатда сузишни биладиганлар учишни биладиганларга қараганда кўпчиликни ташкил қилади.

* * *

Паришонхотир профессор вагон-ресторандан қайтаётиб, ҳеч ўзининг купесини тополмайди.

— Купенинг номерини эслаёлмайсизми?

— Йўқ. Фақат бир нарса аниқ эсимда — тушликдан олдин мен ўтирган купенинг деразасидан аллақандай кўл кўришиб турарди.

* * *

Йўловчи вокзал навбатчисига:

— Тушунмадим, поездлар доимо кеч қоладиган бўлса, бу ерга жадвал илиб қўйишнинг нима ҳолати бор?

— Ие, бу жадвал бўлмаса, поездингиз кеч қолаётганини қаердан билардингиз?

* * *

Йўловчи перронда жиғи-бийрон бўлиб, шикоят қиляпти:

— Поездга кеч қолдим. Энди нима қиламан?

Бекат навбатчиси ундан сўрайди:

— Нима гап? Нега бақиряпсиз?

— Поездга кеч қолдим, пулим йўқ, уйимга қандай етиб оламан?

— Қанча вақт кеч қолдингиз?

— Икки минут.

— Бақириб-чақирингиз икки соат кеч қолган одамникига ўхшайди-я!

* * *

Атлантика океани орқали кемада сафар қилаётган бир хонимнинг кундалик дафтаридан:

«Душанба. Бугун мен кема капитани билан бир столда тушлик қилдим. Сешанба. Эрталаб анча вақтгача капитан кемани бошқарадиган жойда бўлдим. Чоршанба. Бугун капитан менга беҳаё бир таклиф билан мурожаат қилди. Пайшанба. Таклифига кўнмасам, капитан кемани чўктириб юбораман деб

пўписа қияпти. Жума. Мен бахтиёрман... Бугун кечаси тўрт юз қирқ кишини ҳалокатдан сақлаб қолдим...»

* * *

Эру хотин курортга кетяпти. Поезд қўзғалгач, хотини хўрсиниб эрига дейди:

— О, қани энди ҳозир пианиномиз шу ерда бўлиб қолса...

— Хўб бемаъни фикрлар келади-да каллангга...

— Пианинонинг устида поезд билетини қолдириб келибман...

* * *

Тонгда Берлин кўчаларидан қизил иштон кийган одам югуриб кетяпти. Фақат 7 ноябрь кунидагина Штирлиц ўзига жиндай эрк бериб, бунақа бебошликка йўл қўярди.

* * *

Вагон йўлагидан ўтиб бораётган одам ҳовлиқиб, ҳар купени очиб сўрайди:

— Ҳеч кимда коньяк йўқми? Охирги купедаги аёл ўзидан кетиб қолди.

Йўловчилардан бири унга бир шиша коньяк тутқазади. У шишани очиб, уч-тўрт қултум ичади-да, дейди;

— Катта раҳмат! Аёл киши ҳушидан кетганини кўрсам, доим ўзимни ёмон ҳис этаман...

* * *

— Мен ҳаётимни суғурта қилдирмоқчи эдим.

— Машинангиз борми?

— Йўқ.

— Мотоцикл-чи?

— Йўқ.

— Велосипед миносизми?

— Минмайман.

— Унда маъзур тутасиз. Пиёда йўловчиларни суғурта қилмаймиз — қоңи зарар...

* * *

Эру хотин машинада кетаётиб, оғир аварияга учрашади. Бир неча кундан кейин эр ўзига келади ва касалхонада кровати ёнида ўтирган хотинидан сўрайди:

— Нима, жаннатга тушдимми?

— Йўқ, азизим. Мен ёнингдаман-ку...

* * *

— Жонгинам, денгизгача сени мотори бақувват, катта машинада олиб борайми?

— Ҳа, албатта.

— Унда автобус бекатига кетдик.

* * *

Армани билан грузин ресторанга кириб, бир-бирига мақтаниб, ўзини кўрсатмоқчи бўлишибди. Армани 10 сўм чиқариб, стол остига ташлабди-да, дебди:

— Қацо, стол тагига пулинг тушиб қолипти.

Грузин 25 сўмликни ўраб ёқипти-да, стол тагини қидирипти.

— Қацо, бу ерда ҳеч қанақа пул йўқ, супринди бор, холос.

«Шошмай тур, сени бир боппай» деб хаёлидан ўтказибди армани ва чиқиб кетаётиб, пальтосини кийгазиб қўйган гардеробчига 50 сўм берипти-да, депти:

— Қайтими керак эмас.

Грузин эса гардеробчига 100 тутқазиб айтипти:

— Пальто керак эмас.

* * *

Инглиз, француз ва рус хотинлари ҳақида гаплашиб қолишипти:

— Менинг хотиним чўпдай нозик,— депти инглиз.

— Менинг хотиним ҳам чўпдай ингичка,— депти француз.

Рус хўрсиниб депти:

— Вой шўринг курғурлар-ей... Хотин дегани шунақа бўладими? Бунақа хотинни тўшакда хаскаш билан излаш керак бўлар-ов...

* * *

Ресторанда:

— Вахтанг, нега сен қовурма емаяпсан, шароб ичмаяпсан?

— Врач ман этди. Жигарим оғрияпти.

Эртаси куни.

— Вахтанг! Нима қиялпсан? Шароб ичяпсан, қовурма еяпсан. Жигар нима бўлади? Врач нима дейди?

— Э, биродар, қўлига йигирма беш тутқазган эдим, ҳаммасига рухсат берди.

* * *

Шаҳарда фоҳишахона очилипти. Унга биринчилардан бўлиб кирган одам ҳикоя қиялпти:

— Дарвозадан кириб, икки эшикка рўпара келдим. Бирига «қора мағизлар», иккинчисига «маллалар» деб ёзиб қўйилипти. «Маллалар» деганига кирдим. Яна иккита эшик келди. Бирига «Тўладан келганлар», иккинчисига «Озғинлар» деб ёзиб қўйилипти. «Озғинлар»ига йўналдим. Яна икки эшик. Бирига «Пуллик», иккинчисига «Текин» деб ёзилипти. Албатта, «Текин» деган эшикдан кирдим. Буни қарангки, эшикдан киришим билан яна кўчага чиқиб қолибман...

* * *

ГАИда имтиҳон бўляпти.

— 200 грамм ароқ ичиб, кўприкка келиб қолсанг, кўприк кўзингга иккита кўринаётган бўлса, қайсини-сидан юрасан?

Шоферликка имтиҳон бераётган йигит бироз ўйлаб туриб, жавоб берипти:

— Мен яна 100 грамм ичаман-да, нарсалар кўзимга учта бўлиб кўринишини кутаман. Кейин ўртадаги кўприкдан ўтавераман.

* * *

Маст одам ўрмонда кетиб боряпти. У ҳар гал бир дарахтга урилса, «Кечирасиз» деб ўзини четга олади. Шу аҳволда ўнлаб марта «Кечирасиз» дейишга

тўғри келипти. Ниҳоят, жонига тегиб кетипти-ю, ялангликка чиққанда, бир тўнкага ўтириб, алам билан хитоб қилипти:

— Қачон тамом бўлади бу намойиш?!

* * *

Чукча аэропортга қўнғироқ қилипти:

— Чукоткага самолёт қанча вақт учади?

— Бир дақиқа...

— Раҳмат...

* * *

Бемор врачга:

— Мен ҳар кун 2-3 соат керагидан кеч тураман, ишга кеч қоламан, бошлиқдан роса гап эшитаман. Менга бирор дори берсангиз, вақтлироқ турадиган бўлсам...

Врач дори ёзиб берипти. Уни ичиб олиб, уйқуга кетган одам бир вақт уйғониб қараса, соат ҳали 7 бўлишига анча бормиш. У турипти, бемалол ювинипти, нонушта қилиб ишга кетипти ва ишхонага биринчи бўлиб етиб борипти. Дарров бошлиққа кўриниб, мактанибди:

— Зўр дори экан. Роса қотиб ухлабман-у, яна вақтли турибман...

— Табриклайман. Лекин кеча кун бўйи қаерда эдингиз?

* * *

Ўқитувчи ҳамкасбига шикоят қилипти:

— Жуда бефаросат синфга йўлиқиб қолдим-да... Теоремани тушунтириб берсам, тушунишмайди. Иккинчи марта тушунтирсам — тушунишмайди. Учинчи марта тушунтирдим, ниҳоят, ўзим ҳам тушуниб олдим, лекин болалар, барибир, тушунишмади...

* * *

ГАИ инспектори машинани тўхтатиб, рулда кетаётган арманининг ҳужжатини синчиклаб, узоқ текшириб қолади.

— Нима бало, «сотиб олган»,— деб ўйлаяпсизми? Адашасиз, биродар. Туғилган кунимга совға қилишган.

* * *

Трамвайга чиққан бир эркак дейди:

— Аквариумлик одамга жой беринглар.

Бир бола унга жой бериб, таажжуб ичида сўрайди:

— Амаки, аквариумингиз қани?

Эркак қорнини силаб жавоб беради:

— Икки кружка пиво, учта шўр балиқ...

* * *

Купеда йигит билан қария бирга кетишяпти. Йигит сўрапти:

— Соат неча бўлдийкин, билмайсизми?

Қария индамайди, орқасини ўгириб, уйқуга киради. Эрталаб уйғонгач дейди:

— Мулла йигит, соатни сўровдингиз. Ҳозир саккиз ярим бўлди...

— Нега энди кеча айтмадингиз?

— Мен-ку кеча айтардим, лекин сиз кейин «Йўл бўлсин?» дердингиз, мен Харьковга дердим, сиз «Мен ҳам ўша ёққа кетяпман, лекин шаҳарда қўнадиган жойим йўқ» дердингиз. Мен, албатта, раҳмдил одам сифатида сизни уйга таклиф қилардим. Менинг бўйи етган қизим бор, сиз албатта, уни йўлдан урардингиз. Унинг бўйида бўлиб қоларди. Кейин унга уйланишингизга тўғри келарди.

— Хўш, уйлансам нима бўпти?

— Соати йўқ куёвни бошимга ураманми?

* * *

Икки ошна учрашиб қолишипти, ҳол-аҳвол сўрашипти:

— Қалайсан? Турмушинг яхшими? Ишляяпсанми?

— Емон эмас, раҳмат. Институтни тугатдим, уч фазали хотин изляяпман.

— Уч фазалиси қанақа бўларкан?

— Қанақа бўларди. Меҳмонга борганда — соҳибжамол бир танноз бўлса, уйда ошхонада бека бўлса, тўшакда бамисли ўйнаш...

Орадан уч йил ўтиб, яна учрашипти.

— Хўш, қалай, топдингми уч фазали хотинни?

— Э... Топдим.

— Нега бунақа шаштинг паст?

— Биласанми, фазалари аралашиброқ кетди-да...

— Қандай қилиб?

— Қандай бўларди. Меҳмонда — ўйнаш, ошхонада соҳибжамол танноз, тўшакда — бека...

* * *

Аёллар даладан қайтаётиб, хушсиз ётган маст эркакка рўпара келишади. Унинг ҳамма ёғи лой, башарасини таниб бўлмайди. Кимнинг эри экан деб бош қотиришади. Бир аёл таклиф қилади:

— Келинлар, ечинтирайлик. Ҳар ким ўзиникини танийди-ку...

Ечинтиришади. Биринчи аёл дейди:

— Йўқ. Бу менинг эрим эмас.

Иккинчиси:

— Бу менинг эрим эмас, қариндошим ҳам эмас.

Учинчи аёл:

— Бу менинг эрим ҳам, қариндошим ҳам, қўшним ҳам эмас.

Тўртинчи аёл узоқ қараб тургач, дейди:

— Қани кетдик, дугоналар. Бу эркак, умуман, бизнинг қишлоқдан эмас.

* * *

Жарроҳнинг хонасига бошига вилка санчилиб қолган бемор кириб келипти.

— Доктор, барака топгур, бошимга кириб қолган вилкани олиб ташланг.

— Иложим йўқ. Мен соат 2 гача ишлайман.

— Олиб ташлай қолинг, доктор!

— Кечикдингиз ўртоқ. Менинг иш вақтим тамом бўлди.

— Докторжон, бошимда вилка билан юролмайман-ку...

Жарроҳ вилкани беморнинг бошидан суғуриб олипти-да, кўзига санчиб, депти:

— Кўз докторига бор, у соат 3 гача ишлайди.

* * *

Қамоқхонага янги маҳбус келипти.

— Салом, такалар!

Уни аямай дўппослашипти, кейин тушунтиришипти — қамоқхонада энг таҳқирли сўзлар «така» ва «хўроз» экан.

— Киришим билан шуни айтмайсизларми, — деб хафа бўлипти янги маҳбус, — ҳаммаларинг хўроздай ёпирилиб, чўқиб ташладиларинг-ку...

* * *

— Кайфим бир меъёрга етганини қандай аниқлайман, биласанми?

— Йўқ.

— Хотиним ўзимга ёқа бошлайди.

* * *

Сартарошхонага бола етаклаган эркак киради.

— Соч-соқолимни олиб қўйинг,— дейди у ўриндиққа ўтириб.

Соч-соқолини олдириб бўлгач, у дейди:

— Энди боланинг сочини олиб қўйинг. Сиз бўлгунча мен газета олиб келаман.

Бир соат, икки соат ўтади. Уста тоқатсизланиб болага дўқ қилади:

— Қаёққа ғойиб бўлди даданг?

— У менинг дадам эмас,— деб жавоб беради бола.— Мен уни танимайман. Кўчада менинг олдимга келди-да, «Бепул соч олдирмайсанми?» деб сўради.

* * *

Бир эркак ресторанга кириб, ўн қадаҳ ароқ буюради, уларни қатор қўяди-да, биринчи ва ўнинчи қадаҳни қолдириб, қолганини ичиб юборади. Сўнг кетишга отланади. Официант ҳайрон бўлиб сўрайдди:

— Нега бу икковини ичмадингиз?

— Биласизми?— деб жавоб беради эркак.— Биринчиси ҳаммавақт жуда қийинчилик билан ўтади. Охиргиси эса ортиқчалик қилади.

* * *

Автобусда бир эркак йўловчи қизга мурожаат қиляпти:

— Билетга узатиб юборинг, оймитилла.

Қиз ҳаёлида: Оймим тилла дегани тилла балиқ, балиқ — чўртан, чўртаннинг тиши бор, демак — ит, ит бўлса — қанжиқ дегани».

— Уртоқлар, мени «Фоҳиша» деяпти манави одам.

* * *

Автобусда кетаётган эркак гул кўтариб кетаётган бошқа бир эркакни кўриб, ўзинча ўйлайди: «Гул кўтариб кетяпти. Демак, хушториникига. Мен ҳам

хушторимникига кетяпман. Мен хушторимникига кетаётган бўлсам, демак, у менинг хотинимга кетяпти. Хотинимнинг иккита хуштори бор. Петя билан Васька. Петя бугун ишлайди. Демак, бу одам — Васька».

— Салом, Вася!

— Ие, мени қаёқдан танийсиз?

* * *

— Қора увилдуруқни қаёқдан топса бўлади?

— Унинг номини «балиқ тухуми» деб ўзгартирилган. Унтаси — бир сўм ўттиз тийин.¹

* * *

Фюрернинг ишхонасида мажлис бўляпти. Гитлер «Қозон» операциясининг режасини баён қиляпти. Штирлиц киради. Сейфни очиб ҳужжатларни олади.

— Ким бу?— деб сўрайди Гитлер.

— Рус разведкачиси Исаев.

— Нега уни қамоққа олмайсизлар?

— Барибир сувдан қуруқ чиқади.

* * *

Мюллер кабинетига кириб, сейфнинг олдида турган Штирлицни кўради.

— Штирлиц, бу ерда нима қилиб турибсиз?

— Нима қилардим? Трамвай кутяпман.

Мюллер кабинетдан чиқиб кетипти-да, ўйлашиб қолипти: «Ажаб! Менинг кабинетимда трамвай нима қилсин?» У шошиб қайтиб келади. Қараса, Штирлиц йўқ. «Трамвайда жўнаб кетипти, шекилли»— деган фикр кечади унинг ҳаёлидан.

* * *

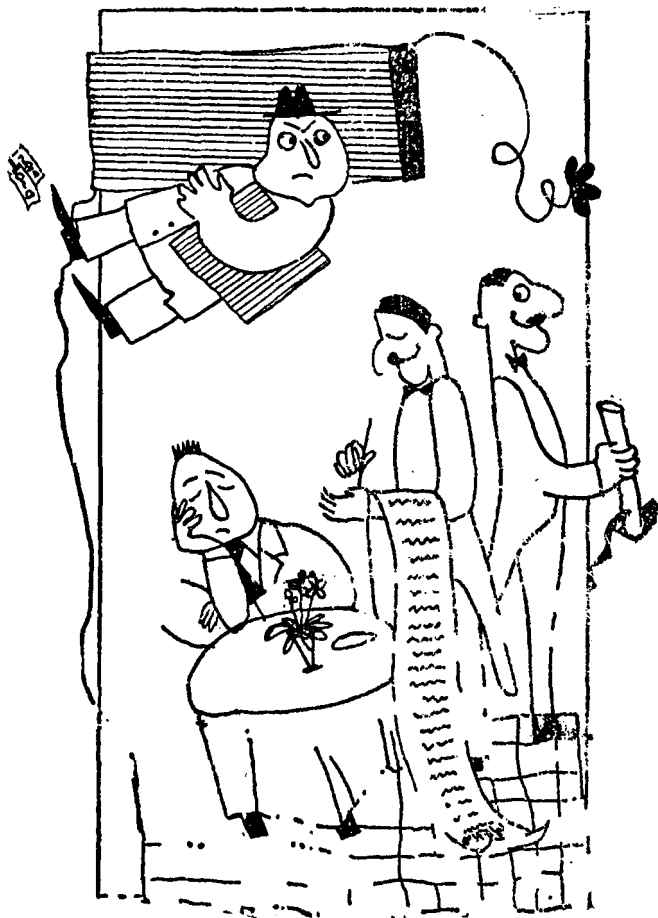
Штирлиц кафедра овқатланиб ўтирипти. Тўсатдан бир офицер қичқиради:

— Русларнинг бари аблаҳ!

Ҳамма ялт этиб бу офицерга қарайди. Уларнинг кўнгилларидан бир фикр кечади: «Қандай қилиб Штирлицнинг ҳузурида шундай дейишга журъат қилдйкин?»

¹ Турғунлик йилларида бир дона тухум 13 тийин эди.

АРМАН РАДИОСИГА САВОЛЛАР:

— Нега «Запорожец» машинасига радиоприёмник қўйилмайди.

— Барибир ҳеч нарсани эшитмайсан, тиззаларинг қулоқларингни тўсиб қўяди.

* * *

— Фил дабба бўлиб қолиши мумкинми?

— Мумкин, агар қишлоқ хўжалигини кўтармоқчи бўлса...

* * *

— Энг қиммат автомобиль қайси?

— «Запорожец». Унга умр бўйи пул йиғилади.

— Энг совуқ автомобиль қайси?

— «Жигули». Унда ҳамма мўйнали пўстинда юради.

— Энг тор автомобиль қайси?

— «Волга». Унда ҳамиша битта йўловчи бўлади.

* * *

— Чорасиз вазиятдан халос бўлишнинг йўли борми?

— Қишлоқ хўжалигига тааллуқли саволларга жавоб бермаймиз.

* * *

— КПССнинг XXVII съезидан кейин нима бўлади?

— Байрам концерти.

* * *

— Совет инженери қанча маош олади?— деган савол тушипти Америкадан.

Арман радиоси анча сукутдан кейин жавоб берипти:

— Узингларда-чи? Негрларга зуғум қилинадими?

* * *

— Нега кейинги пайтларда сизни эшитиш жуда қийинлашиб қолди?

— Чунки кейинги эшиттиришларимизни Магадан атрофидан олиб бораяпмиз.

* * *

— Арманистонда гўшт масаласи қандай?

— Гўштни амалласа бўлади, лекин гўштсизлик чатоқ.

* * *

— Қумли саҳрода социализм қурса нима бўлади?

— Қум билан таъминлашда узилишлар пайдо бўлади.

* * *

— Биринчи советга сайлов қачон бўлган?

— Худо Одам-атога Мома Ҳаввони кўрсатиб, «қани, ўзингга хотин танла» деганида...

* * *

— Атом тревогаси бўлиб қолса, нима қилиш керак?

— Тезлик билан оқ чойшабни олиш керак, тезлик билан кўчага югуриб чиқиб, тезлик билан асфальт устига ётиш зарур ва тезлик билан оқ чойшабни ёпишиб, секин-секин гўристон томон эмалаш даркор...

— Нега секин-секин?

— Ортиқча ваҳима туғдирмаслик учун.

* * *

— Алкоголизм билан кураш қай аҳволда?

— Биринчи босқичдан муваффақиятли ўтилди — ҳамма газаклар тугатилди.

* * *

- Русча бизнес дегани нима?
- Бир яшик ароқ ўғирлаб, уни сотиб, пулига ичиш...

* * *

- Хуштор нима дегани?
- Эрнинг хўжалик ишлар бўйича муовини.

* * *

- Боадаб қиз соат нечада тўшакка киради?
- Соат саккизда. Чунки у соат ўнда уйда бўлмоғи керак.

* * *

- Қайнонангизга йўлбарс ҳужум қилса нима қиласиз?
- Ўзи ҳужум қилгач, ўзини ўзи ҳимоя қилаверсин.

* * *

- Энг чиройли шаҳар қайси?
- Албатта, Ереван.
- Уни вайрон қилиш учун нечта бомба керак?
- Ереванни нима қиласиз? Тифлис ҳам чиройли шаҳар.

* * *

- «Запорожец» ҳомиладор бўлиб қолган ўнинчи синф ўқувчисидан нимаси билан фарқ қилади?
- Ҳеч нарса билан фарқ қилмайди. Иккови ҳам оила шаънига уят келтиради, холос.

* * *

- Семиз хотин озмоқ учун нима қилмоғи керак?
- Белига ҳалқа кийиб айлантирсин.
- Ҳалқага сизмаса-чи?

Арман радиоси жавоб тополмай индамай қолип-
ти. Бу орада турк радиоси гапга аралашипти:

— Шундоқ гўзал қоматни бузмай қўяқолинглар...

* * *

— Учинчи жаҳон уруши бўладими?

— Уруш бўлмайди, лекин тинчлик учун шунақа
кураш бўладики, ундан кейин бирон нарса соғ қол-
майди.

* * *

— Коммунизмда пул бўладими?

— Социализмда кимнинг пули бўлган бўлса, ком-
мунизмда ҳам ўшанда пул бўлади.

* * *

— Канализациясиз тўрт қаватли уй қуриб бўла-
дими?

— Бўлади. Биринчи қаватга — болалар боғчасини
жойлаштириш керак. Энагалар болаларга тувакча
тутади. Иккинчи қаватда талабалар турсин. Улар
қорни тўйиб овқат емайди, бинобарин, ҳожатга югу-
равермайди. Учинчи қаватда савдо ходимлари. Эшик
тақиллаши билан, улар қўрққанларидан иштонлари-
га... Тўртинчи қаватга эса ҳар хил раҳбар ва бош-
лиқларни жойлаштирамоқ лозим. Улар кўпдан бери
халқ бошига нажосат ағдаравериб, ўрганиб қолишган.

* * *

— Қаҳрамон шаҳар Москвадан йўлга чиққан си-
гир қаҳрамон шаҳар Волгоградга етиб борадими?

— Йўқ. Уни қаҳрамон шаҳар Тулада еб қўйи-
шади.

* * *

— Янги нав нонлар қандоқ бўлмоғи керак?

— У шундай бўлмоғи керакки, уни молга едириб
бўлмасин.

* * *

Тез юрар поезд тез-тез тўхтаётганига эътибор берган йўловчи проводникдан сўради:

— Биз яна нега тўхтадик?

— Рельслар устига сигир ётиб олибди.

— Сигир? Лекин бу бешинчи марта тўхташимизку! Бу ерда шунақа сигир кўпми?

— Бу ўша сигирнинг ўзи. Биз уни яна қувиб етдик.

* * *

— Сенинг хотининг овқат қилоладими?

— Қила олади. Фақат у қилган овқатни мен еяолмайман.

* * *

Хўжайин: Нега яна ишга кеч қолдингиз?

Ходим: Узр, хўжайин. Эрталаб уйғондим, турдим, кўзгуга қарасам ўзимни кўрмадим. Аллақачон ишга кетиб қолган бўлсам керак деб ўйладим. Буни қаранги, кўзгунинг ойнаси тушиб қолганини ярим соатдан кейин пайқабман-а!

* * *

Океанда кемада кетётганлар суҳбатлашди:

— Бирдан кема ҳалокатига учрасак-а! Сиз сузишни биласизми?

— Йўқ. Лекин мен олти тилда ёрдам сўраб қичқиришни биламан.

* * *

Судья: Нега сиз шунчалик маст бўлгунча ичдингиз?

Судланувчи: Биласизми, бемаза одамлар билан улфат бўлиб қолибман. Менда бир шиша виски бор эди. Қолган учта улфат ичишни ишташмади.

* * *

— Жаноб, балиқ тутяпсизми?

— Йўқ, чувалчанг чўктиряпман.

* * *

Ресторанда хоним официант келтирган ҳисоб-китоб варақасини кўздан кечираётган ҳамроҳига мурожаат қилипти:

— Нега рангингиз оқариб кетди? Бирон нарсани ноўрин танаввул қилибманми?

* * *

— Ҳозир сиз ванна қабул қиласиз,— деди назоратчи янги келган маҳбусга.

— Ванна? Сира ҳам-да! Ҳукмда бу тўғрида ҳеч нарса дейилмаган.

* * *

Тонг палласида эшик жиринглайди. Уй эгаси чиқиб қараса, кайфи баланд бир йигит бир қизни қўлтиқлаб турипти.

— Мсье,— дейди уй эгаси йигитга,— биринчидан, сиз менга қизимни кечқурун соат ўндан кечикмай олиб келиб қўйишни ваъда қилган эдингиз. Иккинчидан, бу менинг қизим эмас.

* * *

— Луиджи, оқсоч аёл зинадан йиқилиб, оёғини синдирипти.

— Оқсочлардан куйдим-да... Синдирмаган нарсаси йўқ-а!

* * *

Кинони кўриб чиқишгач, хотини эрига дейди:

— Эркакларга ҳайронман-да... Бриджит Бардодан нима топгансизлар? Сочи, юзи, қўллари, қадди-қомати демаса, нима қолади?

— Сен қоласан,— деди эри.

* * *

— Мана, янги қутб сафарингиз учун буюрган этигингиз, мистер Томпсон. Қалай, аввалги сафарингиз учун тикиб берган этигим маъқул бўлдимми?

— О, нимасини айтасиз! Мен қутбга сафар қилган кезларимда еган этиклар ичида сизники энг яхшиси эди.

* * *

Джонс:— Салом, биродар, ўтган ҳафта мендан олган соябонни олиб кетай деб киргандим.

Браун:— Қўп афсус, оғайни. Уни бир ошнам сўраб олувди. Сенга жуда ҳам зарурми?

Джонс:— менга-ку унча зарур эмас-а, лекин соябонни менга берган йигит «эгаси сўраяпти» деяпти.

* * *

Кекса лорд ов вақтида уйига қайтипти.

— Янги ўқ олиб кетгани келдингизми, сэр?— деб сўрапти мулозим.

— Йўқ. Янги итлар олиб кетгани келдим.

* * *

Хоним қурол сотадиган дўконга кириб, яхшироқ тўппонча кўрсатишларини сўрайди:

— Сизга ҳимоя учунми, хоним?

— Йўқ, ҳимоя учун адвокат ёллайман.

* * *

Театрда иккинчи парданинг бошланиш олдидан, администратор саҳнага чиқади:

— Жаноблар, танаффус вақтида томошабинлардан бири ҳамёнини йўқотиб қўйипти. Ичида икки минг франк пули бор экан. Уни қайтарган одамга юз франк суюнчи бермоқчи.

Жим-житлик. Кейин залдан кимнингдир овози янграйди:

— Мен эса икки юз франк таклиф қиламан.

* * *

— Биродар, сиз машина ҳайдашни биласизми?

— Йўқ.

— Ундай бўлса бироз машинамга қараб туринг. Ҳозир келаман.

* * *

Кўричакни олиб ташлаганлари учун бир шотландликка ҳисоб-китоб варақасини беришипти:

— Ё тавба! Профессор, аллақандай олтита чокин-гиз учун мендан икки юз фунт олмоқчимисиз? Сизга пальто тиктирадиган бўлсам, менга неча пулга тушарди?

* * *

— Дўстим, менга «масъулият» сўзининг маъносини тушунтириб берсангиз.

— Фараз қилинг, кўйлагингизда иккита тугмача бор. Уларнинг бири узилиб тушди. Шунда бор масъулият иккинчи тугмачага тушади.

* * *

— Мен бу ерга жуда махфий иш билан келдим.

— Қанақа махфий иш экан?

— Шунақа махфийки, ҳатто ўзим ҳам билмайман.

* * *

— Хотиним билан ҳар жанжаллашганимизда ўн сўмдан ташлаб қўядиган одатим бор.

— Хўш, натижа нима бўлди?

— Яқинда «Жигули» сотиб олдим.

* * *

— Менга қаранг, жанжалкаш одам қўшнилар тинчини бузса, уни уйдан кўчириб юбориш мумкинми?

— Сиз ўша жанжалкашнинг қўшнисимисиз?

— Йўқ. Мен ўша жанжалкашнинг ўзиман.

* * *

Онаси қизига дейди:

— Уялмайсанми, қизим! Сен тенги дугоналарингнинг ҳаммаси аллақачон ажрашиб бўлди. Сен бўлсанг ҳали турмушга чиққанинг йўқ.

* * *

— Уртоқ сартарош, шошяпман, экспресс автобусидек тезгина соқолимни олиб қўйсангиз.

— Хўп бўлади.

Сартарош бир зумда соқолни олиб бўлди.

— Ие, яккам-дуккам бўлиб, соқол қолиб кетипти-ку?

— Экспресс ҳам кичик-кичик бекатларда тўхтамай ўтади-да. Қани пулни икки баравар тўланг-чи...

* * *

Сартарошхонада бир кал одам соч олдириб бўлиб дейди:

— Уста! Кўриб турибсиз, сочимиз йўқ даражада. Ҳақини ярим оласиз-да.

— Йўқ, сиз икки баравар тўлайсиз.

— Нега энди?

— Бошингиздан сочни қидириб топиш машаққатчи?

* * *

— Ишлар қалай, синьор Джованни?

— Жуда ёмон. Дўконимдан энди илгарилари нарса олиб, пулни бермай кетадиганлар ҳам ҳеч нарса харид қилмай қўйди.

* * *

Вафот этган сиёсий арбобнинг хотини руҳларни чорлаш йиғинида қатнашяпти. Йиғинни ўтказувчи арбобнинг руҳи билан алоқа ўрнатишга муваффақ бўлади ва «эрингиз бир блок сигарета юборишингизни сўради»,— деб хотинига маълум қилади. Аёл хитоб қилади:

— Хўп. Яхши, аммо сигаретларни қаёққа юбораман — жаннатгами, дўзоҳгами?

— Менимча, ҳаммаси равшан. Эрингиз гугурт сўрагани йўқ-ку!

* * *

— Тасаввур қиласанми — Саҳрон Кабирда ов қилиб юрсам, қум барҳани ортидан кутилмаганда

арслон чиқиб қолди. Милтиқни олиб тепкини боссам, аксига олиб, милтиқ отилмади. Машинага чиқдим-у, калитни бурадим. Бироқ мотор қурғур ўт олмаса бўладими! Шунда бир зумда тирмашиб, дарахтнинг учига чиқиб кетдим-у, шу туфайли омон қолиб, мана, сен билан яна гаплашиб ўтирибман.

— Ие, Саҳрои Кабирда дарахт ўсмайди-ку...

— Оббо, хатарли дақиқаларда ким ҳам бунақа майда-чуйдаларга эътибор беради, дейсан...

* * *

— Марҳамат қилиб, менга туздонни узатиб юборинг,— деб мурожаат қилади хўранда ёнида ўтирган одамга.

— Нималар деяпсиз! Сиз мени официант деб ўйлаяпсиз, шекилли!

— Йўқ, йўқ, мсье, мен сизни бор-йўғи тарбия кўрган одам деб ўйловдим.

* * *

Ўлгудай саёқ юрадиган сенъор Мончелли деган бир одам тонгга яқин уйига келиб, хотинининг телефонда гаплашаётганини эшитипти:

— Қурол сотадиган дўконми? Менга 6,35 калибри битта тўппонча юборинг. Кимнинг номига дейсизми? Мончеллининг беваси номига.

* * *

— Хоним, машинангиздаги носоз жойни топдим.

— Нима экан у?

— Қисқа тўқнашув бўлипти.

— Узайтиринг ундай бўлса...

* * *

— Янги директор қалай? У билан ишласа бўладими?

— Жуда ажойиб одам. У билан мутлақо ишласа ҳам бўлади.

* * *

Котиб бошлиқнинг хонасига кирипти.

— Мсье, ходимларингиздан бири сиз билан мао-
шини оширишингиз ҳақида гаплашмоқчи.

— Мени йўқ деб қўяқолинг.

— Бунинг иложи йўқ. У одам сизнинг шу ерда
эканингизни аниқ билади.

— Ким экан у?

— Менман, мсье.

* * *

Эри машинани тоғнинг бениҳоя гўзал гўшалари-
дан бирида тўхтатди. Хотини машинадан тушиб,
дейди:

— О, нақадар гўзал! Бу манзарани кўриб, тил-
дан қолдим!

— Жуда соз! Ундай бўлса, отпускамизни шу ерда
ўтказамиз.

* * *

— О жаноб Якобсон! Бугун бирам қувноқсиз-
ки... Нима гап ўзи?

— Нимасини айтасиз, жаноб Синсон. Мен ўғлим-
нинг намунали хулқидан хурсандман. Уни қамоқдан
ярим йил аввал озод қилишипти.

* * *

Муаллиф танқидчидан сўради:

— Пьесамга бирон-бир ўзгартиришлар киритсам-
микин? Сиз нима маслаҳат берасиз?

— Ҳа, албатта. Мен асарингизнинг қаҳрамони
ўзини ўзи осмасдан, отишини маслаҳат берардим.

— Нима учун?

— Шунда ўқ товуши мудраб ўтирган томошабин-
ларни уйғотиб юборарди.

* * *

Директор янги курьердан сўради:

— Менинг ўринбосарим сенга пешиндан кейин
нима қилишни айтганми?

— Ҳа, синьор. Сиз келишингиз билан уни уйғо-
тишим керак.

* * *

Сув остида ишлаётган ғаввосга палубадан қўнғироқ қилишди:

— Сув остида қолавер. Чарли. Кўтарилишнинг хожати йўқ. Бизнинг кемамиз чўкяпти.

* * *

Эри уйқусираб «Моника» деган номни айтади. Эрталаб хотини Мониканинг кимлигини сўрайди. Эр жавоб беради:

— Бу — кучукча. Андерсеннинг идорасидаги жажжигина, яхшигина кучукча.

Кечқурун уйга келгач, эр сўрайди:

— Хўш, қандай янгиликлар бор?

— Деярлик йўқ. Фақат Андерсеннинг кучукчаси сенга бир неча марта қўнғироқ қилди.

* * *

Бадфеъл хотин туш кўриб, ярим кечада йиғлай бошлади. Эри уни уйғотди.

— Ёмон туш кўрибман. Тушимда ўлиб қолган эмишман.

— Хўп аҳмоқ эканман,— деди эр,— нега уйғотдим-а...

* * *

Отаси эшикни очиб қараса, остонада қизи бир йигит билан бирга турипти. Ота ғаш келиб йигитга дейди:

— Бизнинг уйимизда роса соат ўн бирда чироқни ўчирамиз.

— Ғоят миннатдорман,— деб жавоб беради йигит.— Шундай қилсангиз кўп яхши иш бўларди.

* * *

Иккита судья бирга маишат қилишипти, ичиб маст бўлишипти ва номуносиб хулқи-атвори учун икковларини ҳам ушлашипти. Улар бир-бирларини суд қиладиган бўлишипти. Биринчи судья шеригига арзи-маган миқдорда жарима солипти. Сўнг иккинчи судья биринчисини суд қилипти.

— Сизни олти ой қамоққа ҳукм қиламан,— депти у.

— Нечун!— деб хитоб қилипти маҳкум.— Мен сиздан атиги икки фунт жарима олдим, холос.

— Ҳа, биламан. Лекин кейинги вақтларда бунақа ҳодисалар жуда кўпайиб кетди. Мана, бугуннинг ўзида шунақа ишлардан иккинчисини кўряпмиз...

* * *

— Менга қаранг, синьор, машинангизни сотиб олаётганимда, «хотиржам бўлаверинг, бир йил мобайнида нима нарсангиз бузилиб ё синиб қолса, алмаштириб бераман» деб ваъда қилгандингиз-а?

— Ҳа, алмаштириб бераман.

— Ундай бўлса, марҳамат қилиб, менга тўртта настки тиш, чап оёғимдаги сон суяги ва иккита қовирға берсангиз...

* * *

Танқидчи суврат олдида туриб қолди-да, кейин деди:

— Агар шу санъат бўлса, мен аҳмоқман.

Рассом:

— Ҳа, бу — санъат.

* * *

Бир эркак врачга мурожаат қилипти:

— Пан доктор, сочим тўкилиб кетяпти. Уларни сақлаб қолишим учун менга бирор нарса беролмай-сизми?

— Нима берсам экан-а? Майли, манави қутичани олақолинг.

* * *

Хотини: «Эрта-ю кеч сенга овқат пиширишдан бошқа нарсани билмайман. Ошпазлик қилиб нима орттирдим. Ҳеч нарса?»

Эри: «Сен орттирмаган бўлсанг, мен орттирдим. Сенинг овқатингни еб, ошқозон ярасини орттирдим»,

* * *

— Бу қандай гап? Сизнинг кучугингиз менинг жўжамни еб қўйди.

— Айтиб қўйганингиз учун раҳмат. Бугун унга овқат бермайдиган бўлибмиз.

* * *

— Сиз нима учун меҳмонларингизни шунча узоқ жойга кузатиб қўясиз?

— Улар яна орқага қайтиб келмасликлари учун,— дея изоҳ берди уй эгаси.

* * *

— Жаноб полициячи, ҳозиргина мени тунаб кетишди. Соат, пул, портфелимни олиб қўйишди.

— Нима учун ёрдамга чақирмадингиз?

— Оғзимда иккита тилла тишим бор, шунинг учун қўрқдим.

* * *

Врач беморнинг томирини эшитиб деди:

— Томирингиз жуда секин уряпти.

— Нима, сизнинг вақтингиз йўқми?

* * *

Етти йил муттасил Петерсон ҳар куни эрталаб вақтли туриб, ити билан сайр қилиб келаркан. Бир куни ити ўлиб қолипти.

Петерсон ҳар доимгидек соат олтида уйғонипти, узоқ ётибди, чуқур ух тортибди-да, хотинини уйғотипти:

— Менга қара, мен билан сайр қилиб келишни истамайсанми?

* * *

Джон нима қилиб бўлса ҳам шахтага ишга жойлашмоққа аҳд қилди ва «авваллари шахтёр бўлиб ишлаганман» деди.

- Қандай чуқурликда ишлагансиз?
— Ҳар хил чуқурликда. Икки минг футда ҳам, уч минг футда ҳам...
— Айтингчи, қанақа фонусга кўпроқ кўниккансиз?
— Фонус дейсизми? Фонусни бошимга ураманми?! Мен доимо кундузги сменада ишлаганман.

* * *

Иккита драматург суҳбатлашяпти:

- Пьесамни тугатяпман, чакки эмасга ўхшайди. Лекин бешинчи парданинг охирида қаҳрамонимни қандай ўлдиришни билмаяпман.
— Бундан осони борми! Қаҳрамонингиз билан бирга биринчи тўрт пардани қайта ўқиб чиқинглар.

* * *

- Сизнинг ёнингизга ўтиришга ижозат беринг. Ресторанда ҳеч ким йўқ. Одам қўрқиб кетади.
— Бемалол ўтираверинг, лекин мен дарров туриб кетаман. Мен официантман.

* * *

- Бир гуруҳ туристлар Парижда Луврни томоша қилишяпти. Экскурсия сўнгида экскурсавод сўрайди:
— Агар саволларингиз бўлса, марҳамат.
— Айтингчи,— деб мурожаат қилипти бир хоним,— сизлар паркетга нима сурасизлар, жуда ҳам ялтирар экан!

* * *

- Битта тўтига уч юз динар сўраяпсизми? Нима бало, мазаҳ қиляпсизми? Тўтингиз лоақал гаплашишни билмайди-ку...
— Гаплашишни билмаса ҳам, хоним, у жуда кўп ўйлайди.

— Менга телефон ўрнатишганидан хабарингиз борми, синьор Росси?

— Йўқ. Буни мен қаёқдан билишим мумкин?

— Ие, сиз телефон китобларини ўқиб турмайсизми?

* * *

Темир йўл қураётган бир инженер деҳқоннинг уйига кириб, хўжайинига дебди:

— Темир йўли айни сизнинг уйингиз орқали ўтади.

— Марҳамат, қаршилигим йўқ. Лекин ҳар гал поезд келганида мени эшикни очиб, ёпиб туради деб ўйласангиз адашасиз.

* * *

— Эдна сира ҳам ҳайвонот боғига боролмайди. У ҳайвонлар турадиган қафасларнинг олдига бориши биланоқ шу даражада асабийлашадикки, кўзидан ёши оқиб кетаверади.

— Нима учун?

— Шунча чиройли мўйна қафас ичида бефойда турганини кўришга тоқат қилолмайди.

* * *

— Судланувчи, беш йил мобайнида хотинингиз билан гаплашмаганингизни нима билан изоҳлайсиз?

— Яхши тарбия кўрганим билан, афандим.

— Яъни?

— Аёл кишининг гапини бўлгим келмади.

* * *

— Сизга бош билан ишлаш мумкин эмас.

— Ахир, жаноби доктор, бунинг иложи йўқ. Менинг ишим бош билан.

— Нима, ёзувчи ё олимсиз?

— Йўқ, сартарошман.

* * *

— Сизни ранжитишга мажбурман, жаноб Браун. Тушунинг, биз ҳозир маошингизни ошира олмаймиз.

— Тушунаман, жаноб директор. Маошимни оши-
ра олмасангиз, ойда икки марта бериб турсангиз
ҳам майли.

* * *

Джонсон телефон компаниясига ишга кирипти.
Хўжайини унга калит тутқазиб, тушунтирипти.

— Шаҳардаги ҳамма автомат телефонларнинг пу-
лини йиғасан.

Бир ойдан кейин Джонсон хўжайинининг олдига
келиб, йўқотиб қўйган калит ўрнига янгисини сў-
рапти.

— Шунча вақт қаёқда юрибсан. Кассир бир неча
марта маошингни олиб кутиб ўтирди.

— Ие ҳали маош ҳам оламанми?— деди Джон-
сон.

* * *

— Менинг эгизак қизларим бор,— дейди кафедра
бир одам ҳамтовоғига.

— Уларни бир-биридан қандай ажратасиз?

— Холига қараб. Малласининг ўнг қўлида холи
бор, қорамағизининг холи чап қўлида.

* * *

Денгиз бўйига дам олишга кетган эрига хотини
телеграмма жўнатишти. «Унутма, сен уйлангансан!».
Бир неча кундан кейин аёл жавоб олипти: «Теле-
грамма кечикиб топширилди».

* * *

Бир хоним семириб кетиб, учинчи бақбақаси пай-
до бўлипти. Ундан қутулиш учун хоним тиббиёт жур-
налига эркак кишининг номидан маслаҳат сўраб му-
рожаат қилипти. Журнал дарҳол жавоб йўллапти:
«Соқол қўйишни маслаҳат берамиз».

* * *

Фермер мотороллер сотиб олмоқчи бўлиб, сотув-
чидан нархини сўрапти. Машина икки минг франк
туришини эшитиб ҳисоб қилипти:

— Бу пулга мен яхшиси сигир оламан.

— Аммо сигирни миниб юришингиз анча ноқулай-да...

— Бўлса бордир, аммо мен учун мотороллерни соғиш яна ҳам ноқулайроқ.

* * *

Пивохонада иккита таниш учрашиб қолишипти.

— Ҳа, нима қилиб юрибсан бу ерда? Врач сенга пиво ичишни ман этган эди-ку?— дебди бири.

— Шундоғ-у, лекин яқинда врач қазо қилди-да...

* * *

— Биласанми, ҳўб ғалати бир саргузаштни бошдан кечирдим. Кеча кечаси аллақандай шовқиндан уйғониб кетдим. Кўзимни очиб қарасам, кимнингдир қўли чўнтагимдаги ҳамёнимни олиб, унинг ичидаги пулни олди. Мен тўппончани кўтардим-у, лекин отмадим.

— Нега отмадингиз? Нима ҳалақит берди?

— Мен бева бўлиб қолишни истамадим.

* * *

Бир одам кўприк устида туриб, дарёни сувратга оляпти. Бирдан унинг олдига югуриб келган аёл дейди:

— Анави ерда бир одам чўкиб кетяпти.

— Кўп афсус, хоним, пленкам тугаб қолди.

* * *

— Нима дейсиз, фру Ольссон аслида неча ёшга кирганин?

— Бир нарса дейиш қийин. Унинг гапига ишонса, у ҳозир катта ўғлидан ўн ёш кичик бўлиши керак.

* * *

Кичкина оролда жойлашган ферма хўжайини оролда жойлашган дўконга хотинини жўнатибди. Хотинининг қўлига дўкончига йўлланган мақтуб тутқа-

зибди: «Рўйхатда қайд қилинган нарсаларнинг ҳам-масини менинг ҳисобимга насяга ёзиб қўйинг. Муз ҳали жуда юпқа, шунинг учун хотинимнинг қўлига пул беришга журъат этолмаяпман».

* * *

Кекса хоним бир уйни ижрага оляпти.

— Умид қиламанки,— деб мурожаат қилади хоним уй эгасига,— бу яқин ўртада ит бўлмаса керак.

— Йўқ, хоним,— деб уни тинчлантиради уй эгаси,— хотирингиз жам бўлаверсин.

— Жуда соз-да. Аввалги турган жойимда овчарка бор эди. Тасаввур қиласизми, бу менинг бешта лайчамни нечоғлик безовта қилганди.

* * *

Бир уйда Дюринг деган бир хил фамилиялик икки киши яшарди. Уларнинг бири вафот этди, иккинчиси Африкага кетади.

Африкага кетгани манзилга етиб боргач, хотинига телеграмма юборади. Почтальон адашиб, уни бева Дюринга топширади. Бева телеграммани ўқиб, ҳушидан кетади. Унда ёзилган эди: «Эсон-омон етиб олдим. Теварак-атроф даҳшатли жазирама!»

* * *

Тушлик вақтида хотини ўн бешта кичкина шам ўрнатилган пирог олиб киради.

— Бугун кимнинг туғилган кунини нишонлар эканмиз?— сўрайди эр таажжуб билан.

— Бугун менга мўйнали пўстин олиб берганиннга роса ўн беш йил бўлди.

* * *

— Нега бу одам ҳар муюлишда бир тўхтаб ўтади?

— Бу менинг қўшним. Тарки одат амри маҳол. У ўн йил мобайнида шу йўл бўйлаб итини сайр қилдирган.

* * *

Нотиқ бир маромда маърузасини ўқимоқда. Тўсатдан сўнги қатордан кимдир қичқиради:

- Баландроқ бўлсин.
- Кечирасизлар, жаноблар, мен маърузамни биров эшитяпти деб ўйламагандим.

* * *

Шаҳарда ҳамма ресторан ва магазинлар ёпилиб бўлган. Ичкилик излаб юрган Петерсон аллақандай одамга учрайди. У яшириб қўйган шишани кўрсатади.

- Эллик крон.
- Бўпти, бу ёққа бер.
- Агар яна истаб қолсанг, манави телефонга қўнғироқ қил.

Петерсон уйига келиб, шишани очса, унинг ичидаги ичимлик эмас, сув. У қўнғироқ қилади. Уйқусираган аёл жавоб қилади: «Шаҳар водопроводининг навбатчиси эшитади».

* * *

— Биламан, опамни ёқтирмайсан,— дейди эрига ўлим тўшагида ётган хотини,— аммо сендан илтимос, дафн маросимида опамнинг ёнида боргин.

— Яхши,— деди хўрсиниб эри,— мен, албатта, хоҳишингни бажо келтираман. Лекин шуни билиб қўйки, бу кун бўйига кайфиятимни бузади.

* * *

— Нега акангиз бизникига келмай қўйди,— деб сўради уй бекаси ижарада турадиган ёш қиздан.

— Билмасам, бошқа сингил топгандир-да...

* * *

Уғри сейфни очишга беҳуда уринади. Ниҳоят, асбобларини улоқтириб, пешонасидаги терни артади ва энсаси қотиб, минғирлайди:

— Бир-бирини мунча қийнамаса-я бу одамлар...

* * *

Дафн қилиш идорасидан:

— Дафн қилиш маросимини қай меъёрда ўтказмоқчисиз, мсье?

— Энг арзон баҳода, тўртинчи меъёрда...

— Тўртинчи меъёрда ўтказиладиган дафн маросими қанақалигини биласизми? Унда гулчамбарларни марҳумнинг ўзи кўтариб боради-я!

* * *

— Бир нечта лоторея билети сотиб олиш керак,— дейди хотини.— Ичимдаги овоз айтяптики...

— Ие!— деб хитоб қилади эри даҳшатга тушиб,— ҳали ичингда ҳам овоз борми?

* * *

— Ким сизни бунчалик дабдала қилди, мистер Роберт!

— Ўзимнинг итим қопди.

— Нечук бундай бўлди?

— Ўша оқшом мен уйга йўлдаги пивохонога кирмай қайтган эдим. Ити тушмагур танимаса бўладими?

* * *

— Менга тегишга рози бўлмасанг, ўзимни поезд тагига ташлайман.

— Шошма, бироз ўйлаб олай. Барибир, навбатдаги поезд фақат эртага бўлади.

* * *

Шотландиялик ўртоғига дейди:

— Биласанми, кеча мен Австралиядан акамдан мактуб олдим. Йигирма йилдан бери ундан хат йўқ эди...

— Хўш, ишлари қалай экан?

— Билмадим. Мактубни пул тўлаб олиш керак экан, олмай қўя қолдим.

* * *

Боши оғриб ухлаёлмаган хотини эрини уйғотади:

— Мен инқиллаб ётсам, сен қандай ухлайсан-а?

— Бўпти, бўпти,— деб жавоб берипти эри,— энди сен ухла, мен инқиллайман.

* * *

Аёлманд оиланинг бошлиғи уйи торлигидан роҳибга зорланибди.

— Оллога тавалло қилинг, у сизларга мададга келса, ажаб эмас.

— Энди шу қолувди! Ўзи шундоқ ҳам бемалол ўтиришга жой йўғ-у...

* * *

Голливуднинг машҳур актрисаларидан бири бешинчи марта эрга тегипти. Бу гал француз рассомига тегипти.

— Сиз турмуш қуриб, бахтингизни топдингизми?— деб сўрашипти ундан.

— Ҳа,— деб хитоб қилипти актриса.— Мен бундан кейин фақат француз рассомларига турмушга чиқаман.

* * *

— Менга қара, Джек, нега сен хотининг билан тунги клубга жуда кўп борасан?

— Чунки хотиним кийиниб бўлган чоғда очиқ бўладиган бирдан-бир жой — тунги клуб.

* * *

Бир уйга кечаси ўғри тушипти. Ўғри меҳмонхонага кирар чоғида уй бекаси унинг бошига шунақа уриптики, ўғри ҳушидан кетипти. Полиция етиб келганида у ҳали ҳам ҳушига келмаган экан.

— Табриклаймиз, хоним. Жуда довюрак экансиз.

— Мени мақтаб юбордингиз, мисье. Мен уни эрим деб ўйлабман.

* * *

— Ўз вақтида сени хотининг билан ким таништириб қўйган эди?

— Биз мутлақо тасодифан танишганмиз. Бу ишда мен ҳеч кимни айблай олмайман.

* * *

Фирманинг эгаси янги котибага келган одамларга нима деб жавоб беришни тушунтирди.

Бир одам келади. Котиба сўрайди:

— Сиз бошқа фирманинг вакилимисиз? Ҳисоб бўйича пул олмоқчимисиз? Директорнинг дўсти эмасмисиз?

— Ундоқ ҳам, бундоқ ҳам, дўсти ҳаммас.

— Ундай бўлса,— деб жавоб беради котиба ёзувларига қараб олиб,— директор ҳозир мажлисда, у нкки ҳафтага жўнаб кетган, мен ҳозир сизнинг келганингизни у кишига маълум қиламан.

* * *

Хотини кўзгу олдида қилпанглашини қўймайди, эри қўлида кино билетини ушлаганча, сиқилиб, соатига қарайди.

— Сочимни шундай турмакласам, анча ёш кўри-наман-а, жоним?

— Ҳа, албатта. Лекин ҳаддан ошириб юборма. Бу фильмга ўн олтидан ёшларни қўймайди.

* * *

Шотландиялик ўз кутубхонасида шайтонга дуч келиб қолипти ва ундан бу ерга қандай келиб қолганини сўрапти:

— Мўридан тушдим.

Шотландиялик телефон дастагини кўтарибди:

— Шошма, ўтинаман сендан, роҳибга қўнғироқ қилма!— деб ялинипти унга шайтон.

— Роҳибни чақиринг хаёлимга ҳам келгани йўқ. Мен мўри тозаловчини огоҳ қилиб қўймоқчиман — бугун келмай қўяқолсин.

* * *

Пиёдаларнинг ўтиш жойида бир одам ётипти. Унинг олдида машина турипти. Полициячи ён дафтари олиб, ҳайдовчидан сўрапти:

— Қани гапиринг, уни қандай қилиб уриб юбордингиз?

— Уни уриб юборганим йўқ. Мен тўхтадим-да,

қўлим билан «ўтавер» деб ишора қилдим. Бечора ҳайрон қолиб, хушидан кетганга ўхшайди.

* * *

— Хўш қалай, врачнинг маслаҳатлари ёрдам бердими?

— Ҳеч қанақа ёрдам бермади. У эрталаб йигирма марта тапочкангизга қўлингизни теккизинг деган эди. Мен уйғониб, кароватдан турмасдан тапочкамни оламан, уни кароват ёнидаги стул устига қўяман, қўлим билан уни ҳатто йигирма мартадан ортиқ ушлайман — барибир, фойдаси йўқ. Ҳеч қанча самара бермади.

* * *

Куёв: Бизникида қанча меҳмон бўлиб турмоқчисиз?

Қайнона: Жонларингга теккунимча...

Куёв: Мунча тез қайтмасангиз...

* * *

Шаҳарлик эру хотин фермердан ёзда турмоқ учун дала ҳовли ижара олишибди. Бир неча кундан кейин хотин фермернинг олдига келиб, озиқ-овқат чиқиндиларини қаёққа ташлашни сўрапти. Фермер чўчқача сотиб олишни маслаҳат берипти. Шаҳарлик эру хотин шундай қилишипти.

Ёз ўтипти. Кузда шаҳарга қайтиш олдидан эру хотин фермердан чўчқани сотиб олиш-олмаслигини сўрашипти.

— Билмасам,— депти фермер,— нархи қандоқ бўларкин?

— Биз уни 80 кронга сотиб олдик. Аммо ёз бўйи ундан фойдаланганимиз учун, майли, 40 крон берақолинг!

* * *

Ошхонада навбатчилик қилаётган одам овқатнинг таъмини кўргач, ошпаздан сўраяпти:

— Сиз уруш пайтида армияда хизмат қилганмисиз?

— Худди шундай, сэр,— деб жавоб беради ошпаз.— Ошпазлик қилганман. Икки марта ярадор бўлганман.

— Омадингиз бор экан. Сизни ўлдириб юборишмаганига таажжуб қиламан.

* * *

— Хоним, эрингизга тинчлик керак, сира ҳам ҳаяжонланмасин.

— Яхши, доктор, лекин мен янги пальто олмасам ҳеч иложи йўқ.

* * *

Бир хоним тиланчидан: «Гадойлик қилишга уялмайсизми?»— деб сўради.

— Гапингиз тўғри, хоним,— деб жавоб берди тиланчи,— ўзим ҳам анчадан бери тиланчилик бўйича идора очсамми деб ўйлаб юрибман.

* * *

Тўхташ ман қилинган жойга шалағи чиқиб кетган эски машина келиб тўхтади. Дарҳол машинанинг ёнида полициячи пайдо бўлади.

— Бу сизнинг машинангизми, мсье?

— Меники.

— Эллик франк...

— Жуда соз!— деб хурсанд бўлиб хитоб қилади машина эгаси.— Яна ўн франк қўшинг-да, машинани олиб кетаверинг.

* * *

Операциядан чиққан беморни палатага олиб киришади.

— Худога шукур, қутулиб олдим!— деб шукрона қилади у.

— Ҳали шошманг, мсье,— дейди унга бир бемор.— Мени операция қилишганда қайчини унутиб қолдиришипти.

— Мен операция бўлганда қўлқоп эсларидан чиқиб қолипти,— деди яна бир бемор.

Шу пайт йўлакда жарроҳнинг овози эшитилади:
— Ким кўрди менинг шляпамни?

* * *

— Нега ундан ажрашмоқчи эканимни сўраяп-
сизми, тақсир. Сабаби шундаки, ўртамизда бир-би-
римизни боғлайдиган ҳеч нарса қолмади. Унинг
пули деб мен унга турмушга чиққан эдим-да...

— Шунақами?

— Ҳа, энди эса пули тамом бўлди.

* * *

Ешгина йигит билан қиз заргарлик дўконига ки-
риб, қимматбаҳо узук ва билакузукларни кўздан
кечира бошлашади. Йигит ҳовлиқиб чўнтақларига
қўл суқиб, ниманидир ахтаради. Ниҳоят, унинг ше-
риги дўкон эгасига узрли оҳангда дейди:

— Майли, биз кейинроқ келармиз. Менинг қал-
лиғим тўппончасини ҳеч топа олмаяпти.

* * *

Шаҳар ҳокими тез-тез ўз пули билан ўзгалар-
нинг пулини фарқ қилмай қолар ва шаҳар ғазнаси-
га қўл чўзиб турарди. Кутилмаганда тафтиш бўлиб,
ўн олти минг доллар камомад чиқди. Тафтишчи
«ўзингизни оқлаш учун нима дея оласиз?» деб сўра-
ди. Ҳоким жавоб берди:

— Нима ҳам деялардим. Биласизми, бу пул-
лар мени жуда қийнаб юборди... Ҳаммаси бир-бири-
га шунақа ўхшайдики...

* * *

Хўжайин касал бўлиб қолган ходимини кўргани
борипти:

— Мен «тулки»лик қилаянсан, деб ўйлаган
эдим, Смит, лекин ҳозир мамнуният билан таъкид-
лайманки, сен чиндан ҳам касал экансан...

* * *

Эшик жиринглайди. Уй эгаси эшикни очмай сў-
райди:

- Ким бу?
- Марҳамат, бир-икки сўм худо йўлга...
- Яхши, яхши эшикнинг тагидан узата қолинг.

* * *

Врач бемордан сўрайди:

- Берган дорим яхши кор қилдими?
- Жуда яхши асқатди. Уғлим ичиб, йўтали қолди. Шу дори сабаб, мен орқамнинг оғриғидан қутулдим. Қолганига хотиним деразани ювди.

* * *

Фирма бутун умри давомида шу фирмада хизмат қилган фаррош аёлнинг 70 йиллиги муносабати билан кичикроқ зиёфат уюштироқчи бўлипти.

— Утиниб сўрайман, мени деб ҳеч қанақа ўтириш қилмасанглар...

— Нега энди? Сиз шунақа камтармисиз?

— Йўқ. Аммо бунақа йиғиндан кейин қанча нарсани йиғиштириб супуриб сидиришимга тўғри келишини ўйласам, юрагим орқага тортиб кетади.

* * *

Меҳмонхона хўжайини туристдан сўрайди:

— Қалай, яхши ухладингизми?

— Жуда ёмон ухладим. Кечаси билан деворда сувараклар югуриб чиқди.

— Муҳтарам афандим, сиз тўлаган арзимас пулга биз кечаси буқалар жангини уюштириб бериш имконига эга эмасмиз.

* * *

Актриса машҳур фотографда сувратга тушипти-да, икки кундан сўнг келиб, уларни олар экан зорланипти:

— Мунча хунук чиқипти. Утган гал сувратлар жуда яхши чиққан эди.

— Ҳа, хоним. Утган гал мен ўн ёшга ёш эдим-да...

* * *

Никоҳ пайтида:

— Кечирасиз, анави иккита эркакдан қайси бири уйланыпти, билмайсизми?

— Серташвишроқ кўрингани. Қувноқ қиёфадагиси келиннинг отаси.

* * *

Икки альпинист баланд қояга чиқиб кетишаётган экан. Бири тойиб, тушиб кетипти.

— Бирор жойинг лат егани йўқми?— деб қичқирипти ўртоғи.

— Билмадим, ҳали пастга етиб борганим йўқ,— деб жавоб берипти тушиб кетаётган шериги.

* * *

— Мана бу суврат менинг эгизакларимники,— депти шотландиялик.

— Эгизак дейсизми? Бу ерда фақат бир бола-нинг суврати-ку?

— Ҳа. Улар бир-бирига шунақа ўхшайдик, биз иккинчи сувратга пул ҳаржламай қўяқолдик.

* * *

Бошловчи врач беморнинг хотинига дейди:

— Афсуски, мени жуда кечикиб чақирибсизлар. Эрингиз узилай деяпти. Ана, бармоқларини қаранг, кўкариб кетипти.

— Доктор, унинг бармоғи ҳамиша шунақа. У бўёқчилик қилади!

— Ундай бўлса, эрингизнинг хўп омади бор экан. Агар у бўёқчи бўлмаганида, ҳозир жони узилаётган бўларди.

* * *

Иккита хизматчи гаплашяпти:

— Бугун мен хўжайиннинг олдига кириб, «Ё менинг маошимни оширасиз, ё мен ишдан кетаман!» деб масалани кескин қўйдим.

— Хўш, нима билан тугади бу можаро?

— Мурсаи-мадорага келишдик. У иш ҳақимга ҳеч вақо қўшгани йўқ, мен ҳам ишдан кетмайдиган бўлдим.

* * *

Қайнона: Менинг поездим қачон жўнайди?

Қуёв: 2 соату 34 минуту 3 секунддан кейин.

* * *

— Хотиннинг қалай?

— Аҳволи чатоқ. Ҳозир у невралгия, неврит, нефрит, неврастения ва невроз дардларига мубтало.

— Йўғ-е, одам бирданига шунча дардга чалиниши мумкин эмас.

— Жуда ҳам мумкин-да... Онаси хотинимга тиббиёт лугатини совға қилган. Ҳозир шу лугатдан хотиним Н ҳарфини кўриб чиқмоқда.

* * *

Голливуд киноактрисаси дугонасига маслаҳат беряпти:

— Сен ёшингни ҳар қанча кичрайтираман десанг кичрайтиравер. Фақат маслаҳатим шуки, ҳар гал қизингнинг ёши билан сенинг ёшингнинг орасида тўққиз ойлик фарқ қолсин.

* * *

— Азизим, айтчи, агар сен билан мен эру хотин бўлмаганимизда менга қайтадан уйланармидинг?

— Кел, қўй, эски ғовғани янгидан бошлама...

* * *

— Кечирасиз,— дея мурожаат қилди танаффусдан кейин бир томошабин қаторнинг четига ўтирган одамга,— спектакл бошланишидан аввал сизнинг оёғингизни босиб олувдимми?

— Ҳа.

— Демак, менинг қаторим шу экан. Қани, ўтиб кетай.

* * *

Янги турмушга чиққан жувон эрига айтяпти:

— Азизим, дабдурустдан қизлик одатларидан воз кечиш бирам қийин-ей...

— Кераги ҳам йўқ, жонгинам, гўё ҳеч нарса бўлмагандай дадажонингдан пул олишда давом эта-
вер.

ЧАПАЕВ ҲАҚИДА

* * *

Ҳаммомда Петька мочалка билан Чапаевнинг орқасини ишқалаяпти:

— Вой! Мана, майка кўриниб қолди. Сиз бўлсангиз уни ўғирлаб кетишди дегандингиз, Василий Иванович.

* * *

Василий Иванович Петькани жаҳон инқилобини амалга ошириш учун Европага жўнатипти. Кўп ўтмай Петька валюта тўла баҳайбат бир чемадонни кўтариб қайтиб келипти-да, қилган ишлари ҳақида ахборот берипти:

— У ерга боргандан кейин разведка мақсадида казинога кирдим. У ерда «очко» ўйнашаётган экан. Паст-баландни билиб олиш учун мен ҳам ўйнай бошладим. Қаршимда ўтирган ўйинчи «меники — очко» деди. Мен қартасини кўрсатишни илтимос қилдим, у эса «бу ердагиларнинг ҳаммаси олижаноб одамлар, бир-бирининг гапига ишонади» деди. Шундан кейин ҳар гал мен ютавердим, ютавердим. Ниҳоят, ҳаммаларини шип-шийдан қилиб, манови чемодан билан қайтдим.

* * *

Василий Иванович дейди:

— Уруш тугаса, Петька, консерватория қурамыз.

Петька:

— Эшигининг олдига пулемёт ўрнатиб қўямиз.

— Нега энди?

— Консерваторияни ўғирлаб кетмасликлари учун...

* * *

Петька Василий Ивановичдан сўрайди:

— Сизнингча қанақа одам аҳмоқ бўлади?

— Шунақа одам аҳмоқ бўладики, у бир гапни айтса, бошқа одам унинг гапини тушунмайди. Тушундингми?

— Йўқ.

* * *

Василий Иванович академияга имтиҳон топширгани борипти. Бир қанча вақтдан кейин қайтипти. Петька сўрапти:

— Қалай, ўқишга кирдингизми?

— Йўқ. Петька. Менга «0,5+0,5 қанча бўлади?» деган масала беришди. Ичимда сезиб турибман иккита яримтани қўшса, бир литр бўлади, лекин буни математика йўли билан айтиб беролмадим.

* * *

Петька Василий Ивановичдан сўрайди:

— Сизнингча, Василий Иванович, «қайта қуриш», «ошкоралик» дегани нима? Тушунтириб беринг.

— Қайта қуриш шунақа даврки, Петька, мен сенга янги пўстин, от, зўр қилич совға қиламан. Ошкоралик шунақаки, тилингга нима келса гапираверасан.

— Наҳотки! Сизнинг тўғрингизда ҳам нима деса деявераманми? Кўнглимдагини айтсам менга ҳеч нарса бўлмайдами?

— Ҳеч нарса бўлмайди, Петька. Пўстин ҳам, от ҳам, қилич ҳам бўлмайди.

* * *

Бир негр Совет Иттифоқига бормоқчи бўлипти. Дўстлари уни қайтаришипти.

— Қўй, борма, у ерда бизнинг тўғримизда ҳар хил латифалар айтишади.

Негр маслаҳатга кўнмай, ёнига бир маймунчани олиб, сафарга жўнапти. Москвада автобусга чиқипти. Ёнида ўтирган кампир ундан сўрапти:

— Сиз ким бўласиз?

— Менинг тўғримда ҳар хил латифалар айтаркансизлар-ку! Мен ўша одамман.

— А-а, Василий Ивановичмисиз? Ё тавба, ўзгариб кетганингизни қаранг! Петька-чи, у ҳам жуда ўзгариб кетипти.

* * *

Қадимги дунё тарихини ўрганаётган Петька «Патрицийлар гетерларни олиб келиб, роса оргия қилишди» деган жумлага дуч келипти.

- Василий Иванович, «оргия» дегани нима?
- Ичкиликбозлик-да...
- Гетер-чи?
- Фоҳишаларни «гетер» дейишган.
- Унда «патрицийлар» ким бўлади?
- Э, Петька, босмахонадан хато ўтиб кетипти — «патриций» эмас, «партиялилар» бўлиши керак.

* * *

Петькани Узоқ Шарққа хизматга юборишипти. Бир ойдан кейин Петька Москвага Чапаевга балиқ ва қизил увулдуриқ жўнатишти. Василий Иванович раҳматлар айтиб, Петькага мактуб йўллапти: «Қадрдоним Петька! Совға-саломинг учун раҳмат. Балиқни мазза қилиб едик. Қизил мевангдан эса балиқ ҳиди келиб қолган экан, уни ташлаб юбордик».

* * *

Петька югуриб келиб дейди:

— Василий Иванович, ўрмонда Фантомас пайдо бўлипти!

— Шунақами! Яхши, Мен ўрмонга бориб, мажақлаб ташлайман. Уч кунгача қайтиб келмасам, кетимдан қидириб боринглар.

Уч кун ўтади. Чапаевдан дарак йўқ. Петька уни қидиришга отланади. Шу чоқ ўрмон ичидан Василий Иванович ўрмалаб чиқиб келади. Ҳамма ёғи дабдала, башараси моматалоқ, тўппончаси йўқ, қиличи тушиб қолган. У Петькага ўдағайлайди:

— Агар яна бир марта Котовскийни Фантомас билан алмаштирадиган бўлсанг, анави дарахтга оёғингдан осаман, Петька.

* * *

Василий Иванович бир қўлидаги арақни орқасига яширипти. Петька уни топса, ароқни ичишадиган, тополмаса шишани синдириб ташлашадиган бўлишипти.

— Чап қўлингизда!— депти Петька.

— Уйла, Петька, ўйла,— депти Чапаев.

* * *

— Кичикроқ озода хонанинг ҳақи неча пул? — деб сўради турист меҳмонхона эгасидан.

— Иккинчи қаватдаги 10 сўм, учинчи қаватдагиси 8 сўм, тўртинчидаги 6 сўм, бешинчидагиси 4 сўм. Турист ўйланиб туриб, эшикка йўл олди.

— Меҳмон, нима, қимматлик қилдим?

— Йўғ-ей, меҳмонхонангиз анча паст экан...

* * *

Кемада кетаётган аёл капитандан сўрайди:

— Капитан, денгизнинг чуқурлиги уч километр дейишяпти. Тўғрими? .

— Йўғ-е, атиги 500 метр, холос.

— Ҳайрият-е, юрагим жойига тушди. Мен жуда қўрқувдим...

* * *

Ирсият ҳақида лекция ўқиётган лекторга тингловчилардан бири дейди:

— Сизнинг ҳамма назариянгиз хато эканини бир лаҳзада исбот қилиб бераман. Мен сизни хотинимга рўпара қиламан — унинг онаси соқов бўлган эди.

* * *

Мусобақа вақтида ҳаддан ташқари кўп бақирган ишқибоз:

— Овозим йўқолиб қолганга ўхшайди.

Қўшниси:

— Хавотир олманг, овозингизни менинг чап қулоғимдан топасиз...

* * *

Нонушта вақтида хотини эрига:

— Джон, бугун кечаси тушингда гапирдинг.

— Гапингни бўлмаган бўлсам керак.

* * *

Денгиз касалига чалинган йўловчи капитандан сўрайди:

- Айтинг-чи, олдинда нима бор? Ерми?
- Уфқ.
- Ҳайрият, ҳеч нарсадан кўра уфқ бўлгани ҳам яхши.

* * *

- Голливуд актрисаси иккинчисидан сўрайди:
- Биз сиз билан танишга ўхшаяпмиз. Сиз Рей Роджернинг хотинимисиз?
 - Йўқ. Ундан кейин яна учта эрга текканман.

* * *

- Иккита инглиз инсоннинг келиб чиқиши ҳақида баҳс қиляпти:
- Мен учун энг муҳими шуки, мен — инсонман. Бобокалоним маймун бўлгани мен учун мутлақо фарқсиз.
 - Тўғри-я, лекин бувикалонингизнинг ҳоли нечук кечганийкин?

* * *

- Куёвликка номзод:
- Ҳали сизнинг қизингиз рояль ҳам чаладими?
 - Келиннинг отаси:
 - Кечирасиз, яхши йигит, нима, сизнинг ҳеч қанақа камчилигингиз йўқми?

✧ * * *

- Сиз қонуний никоҳдан туғилганмисиз?
- Ҳа, ярим қонуний.
- Ярим қонуний? Буни қандай тушунмоқ керак.
- Отам уйланган, онам эса эрга тегмаган...

* * *

- Баъзи ёзувчилардан яхши танқидчи чиқармиш, ростми?
- Ҳа, баъзан айнаган винодан яхши сирка чиқади.

* * *

Эр хотинига:

— Яна нимадан зорланасан? Ахир шу костюмингга мос келадиган иккита шляпанг бор-ку!

— Адашяпсан! Менинг иккита шляпамга мос келадиган битта костюмим бор, холос.

* * *

Қизи

— Ҳадеб отанг билан карта ўйнайвергандан кўра, менга ҳам жиндай эътибор қилсанг бўларди.

Йигит:

— Мен ўзим ҳам шуни истардим. Бироқ унда тўйимиз учун зарур миқдорда пул йиғолмас эдик-да...

* * *

— Азизам, мендан аввалги хушторларинг ҳақида гапириб бер.

— Бунинг иложи йўқ, жоним. Бугун онамга вақтли келаман деб ваъда берганман.

* * *

Поезд купесида бир кекса одам чўнтагидан трубка чиқаради.

— Чексам, эътироз қилмайсизми?

— Ўзингизни уйдагидек ҳис қилаверинг,— деб жавоб берди йўловчи аёл.

— Яхши,— деб хўрсинди кекса одам ва трубкасини чўнтагига солиб қўйди.

* * *

Стюардесса самолётда кетаётган роҳибга бир қадаҳ коньяк таклиф қилади.

— Қандай баландликда учяпмиз?— деб сўрайди у стюардессадан.

— Саккиз минг метр.

— Унда ичмай қўяқоламан. Раҳбаримизга анча яқин эканмиз.

* * *

Африка мамлакатларидан бирида уч кишини турмага ташлашади. Турма хонасида маҳбуслар бири бири билан танишади:

— Сени нима учун қамашди?

— Мен президентга қарши бўлганим учун. Узинг-чи?

— Мен президентга тарафдор бўлганим учун.

— Хўш, сени-чи?— деб учинчи маҳбусдан сўрашди.

— Мен президент бўлганим учун.

* * *

Инглиз газеталаридан бирида депутатларни танқид қилиб мақола босилипти: «Депутатларимизнинг ярми ўғри, порахўр, муттаҳам, таъмагир...» Шу куни ҳаммаёқ тўпалон бўлиб кетипти. Расмий доиралар газета муҳарририни раддия беришга мажбур қилипти. Эртасига газетада раддия босилипти. «Депутатларимизнинг ярми ўғри эмас, порахўр эмас, муттаҳам эмас, таъмагир эмас...»

* * *

— Қўрқаманки, қайлиғингнинг сенга уйланишдан мақсади, сенинг ҳисобингдан қарзларини тўлаш бўлса керак.

— Бўлмаган гап! У, умуман, қарзларини тўламоқчи эмас.

* * *

Алла: Демак, Юра соат еттида ўша жойда. Мабодо биронтамиз жиндай кечикиб қолсак...

Юра: Унда мен кутиб тураман.

* * *

Инглиз Америкадаги кичикроқ шаҳарга келиб, унда итини йўқотиб қўйипти. Дарҳол у маҳаллий оқшом газетига эълон бериб, итини топганга 100 доллар суюнчи ваъда қилипти. Лекин газета ҳадеганда чиқавермапти. Инглиз кечаси редакцияга борипти.

У ерда қоровулдан бошқа ҳеч ким йўқ экан.

— Бугун газета чиқмайдими?— деб сўрапти инглиз.

— Чиқмаса керак, сэр,— деб жавоб берипти қоровул.— Ходимлар ҳаммаси аллақандай итни излаб шаҳарга тарқаб кетди.

* * *

Бир хоним ҳимоячига ёмон кўрган эридан нолийди.

— Ажрашинг-қўйингда,— дейди ҳимоячи.

— Хўп қизиқ гапни гапирасиз-а!— деб жавоб беради хоним.— Мен ундан йигирма йил азоб чекдим, сиз бўлсангиз, уни бахтиёр қилиб қўйишимни таклиф қиляпсиз.

* * *

Хотин: «Тасаввур қиламан, икки кун ғойиб бўлиб кетганимда калланга жуда ёмон ўйлар келиб қўрққандирсан?»

Эр: Ҳа, албатта. Сен қайтиб келасан деб, ёмон қўрқдим.

* * *

Голливудда ёш актер режиссёрга хотинини таништирипти:

— Табриклайман!— депти режиссёр.— Кўпдан бери сенинг бунақа латофатли хотининг бўлмаганди.

* * *

Айдахо штатидаги Ригби шаҳарига кираверишда шундай эълон осиб қўйилган: «Агар сиз 40 километрдан ортиқ тезлик билан юрсангиз, бизнинг намунали турмамизга тушиш ҳуқуқига эга бўласиз. Агар тезликни олтмиш километрдан оширсангиз, бизнинг ажойиб касалхонамиз билан танишиш ҳуқуқини қўлга киритасиз. Борди-ю тезлигингиз соатига саксон километрдан ошса, сизни шаҳримиздаги намунали гўристон кутади».

* * *

Хизматчи ишга кечикиб келипти ва хўжайинига шундай баҳона кўрсатипти:

— Кечаси хотиним ёмон қийналди — боланинг туғилиши қийин бўлди.

Уч ҳафтадан кейин хизматчи яна кеч қолди ва яна ўша важни кўрсатди:

— Кечаси хотиним ёмон қийналди — боланинг туғилиши қийин бўлди.

— Нима бало, хотинингиз қуёнми ҳар ойда туғадиган?

— Йўқ, доя!

* * *

Композитор драматург оғайнисини операсининг премерасига таклиф қилипти. Драматург операни томоша қилиб ўтириб, вақти-вақти билан мийғида кулиб қўярди.

— Сен нимага ҳадеб куляпсан? Сенинг комедиянгни томоша қилганимда мен бирон марта тишимнинг оқини кўрсатганмидим?!

* * *

Хотини:

— Эркаклар ҳақида ажойиб бир мақола ўқидим. Муаллифнинг айтишича, уйлангандан кейин эркаклар анча ақллироқ бўлиб қоларканлар.

— Шундоқку-я, лекин фурсат ўтиб кетган бўлади-да...

* * *

— Автомобилингни ҳақиқатан ҳам мана шу айбланувчи одам ўғирлаганига ишончингиз комилми?— деб сўради оқловчи жабрдийдадан.

— Сизнинг нутқингиздан кейин умуман, менда автомобиль бўлганига ҳам шубҳаланиб қолдим.

* * *

Бир фермер иккинчисига:

— Нима дейсиз, фермани ўтдан ва дўлдан суғурта қилиб тўғри қилибманми?

— Ут масаласини тушунса бўлади, аммо дўлни қандоқ ёғдирасиз?— деб жавоб берди қўшниси.

* * *

— Қитоблар — менинг энг яхши дўстларим!

— Ундай бўлса, нега уларнинг саҳифалари қир-қилмаган?

— Ие, қизиқмисиз, энг яхши дўстимга қандай қилиб пичоқ кўтараман?

* * *

— Айбланувчи, сиз қўшни аёлни сигир дебсиз. Шундоқми?

— Йўқ, тақсир, мен унинг қизига «сен бузоқсан» дедим, холос.

* * *

Тиланчи:

— Хоним, бир ҳафтадан бери гўшт бетини кўрган-ним йўқ.

— Мэри, унга котлетни кўрсат.

* * *

Қабристонда бир одам тиз чўккан ҳолда кўзларида ёш билан турипти. Утиб кетаётган одам раҳмдиллик билан сўрайди.

— Нима бўлди, афандим, нега йиғлаяпсиз?

— Мен «агар ўлсанг, мен ҳам кетингдан жон таслим қиламан» деб хотинимга ваъда бергандим. Энди ваъдамни бажаролмаяпман.

— Қим ҳалақит беряпти?

— Иккинчи хотиним. Мен унга ҳам шундай ваъда берганман, у эса ҳаёт. Нима иложим бор менинг?

* * *

— Газетада юз ёшга кириш учун нима ишлар қилиш кераклиги ҳақида зўр мақола босилипти,— дейди эр хотинига.

— О, шунақами! Қани, бер, ўқиб чиқай...

— Ҳо-о, икки дунёда ҳам бермасман.

* * *

Роҳиб ўз қавмидаги одамлардан бирининг уйида идиш-товоқларни синдиришаётганини эшитди.

— Бу ерда оила бошлиғи ким?— деб сўради у уйга кириб.

— Жиндай ўтириб туринг,— дейишди унга,— биз ҳозир айни шу масалани ҳал қиляпмиз.

* * *

— Мен хўжайинимнинг хонасига тўппа-тўғри кириб бордим-да, столига мушт уриб, маошимни оширишни талаб қилдим.

— Хўш, хўш, хўжайин-чи?

— У киши буфетда эдилар.

* * *

Ходим хўжайинига:

— Агар мансабимни кўтармасангиз, хотиним мени ташлаб кетмоқчи. Утиниб сўрайман, мансабимни кўтарманг.

* * *

Инспектор қаллоб овчини жиноят ўрнида ушлаб олди.

— Бу ерда нима қиляпсизлар?— деди инспектор таҳдид билан.— Баҳорда ов қилиш ман этилган.

— Бошимга мусибат тушиб қолди,— деб жавоб берди овчи.— Мен ўзимни отмоқчи эдим, лекин қўлим қалтираб кетиб, ўқ ўрдакка тегди.

* * *

Янги эрга теккан жувон эридан сўрайди:

— Қалай, азизим, тушлпк сенга маъқулми?

— Тузи жуда зўр экан, кўп афсус, шўрвасидан ҳам кўпроқ қуйиб берсанг бўларкан.

* * *

— Мадмуазель, менга хотин бўлишни истамайсизми?

— Вой, танишганимизга атиги икки кун бўлди-ку?

— Майли, бўлмаса, мен яна бир кун шошмай тураман...

* * *

— Бу жинойтчини ушлаш унча қийин бўлмади,— деб ҳикоя қилади полиция инспектори оилавий даврада.— У сейфни бузипти, у ердан пулни олипти, икки шиша вискини ичипти, сигарета чекипти, лекин бармоқларининг изи қолипти...

— Шишадами?

— Асфальт устида.

* * *

— Менинг жияним қўлингизда ишлашини биласиз-а?

— Ҳа, албатта. Сўнгги халқаро футбол ўйини бўлган куни жиянингиз сизнинг дафн маросимингизда қатнашиш учун жавоб сўраган эди.

* * *

— Ойи, нима учун келинлар доим оқ либос кияди?

— Чунки оқ ранг — шодлик, масрурлик рамзи.

— Э-э, куёв нега қора кийишини энди тушундим.

* * *

— Турмушим нечоғлиқ оғирлигини тасаввур ҳам қилолмайсан. Хотинимнинг аввалги эри милиционер бўлган-да...

— Менинг турмушим сеникидан бешбаттар. Менинг хотиним ҳамон ўзини милиционернинг хотини деб ҳисоблайди.

* * *

— Аллақандай кўппак учун беш минг лира сўрайсизми? Яна кўзига бир бало бўлган — қаранг, нуқул кўзини пирпиратадимми-ей?

— Э, у жуда ҳам арзон сотиб юборма деб менга ишора қиляпти...

* * *

Эри хотинига зарда билан дейди:

— Ҳар гал сендан бирон нарсани сўрасам, саволимга савол билан жавоб берасан!

— Наҳотки! Чиндан ҳам шунақа қиламанми?—
деб сўрайди хотин.

* * *

— Айтинг-чи, ўтган йили Миланда сизни учратиб
қолмабмидим?

— Йўқ, мен ҳеч қачон Миланда бўлган эмасман.

— Узр. Гап шундаки, мен ҳам ҳеч қачон у ерда
бўлган эмасман. Демак, гап бошқа иккита одам ҳа-
қида кетяпти.

* * *

— Мен скрипкада куй ижро этганим учун 4 минг
крон олдим. Ҳар ториға минг крондан тўғри келди.

— Арфа чалмаганингиздан роса пушаймон бўл-
сангиз керак?

* * *

Цирк директорининг хонасида телефон жириг-
лайди:

— Жуда зўр номер кўрсатишим мумкин.

— Керак эмас. Ҳамма зўр номерлар чўнтагимдан
тушиб қолган.

— Меники жуда бошқача. Мен бир метрлик қи-
лични ютаман.

— Э-э, шу ҳам номерми? Бир метрлик қилични
ким ютолмас экан!

— Шунақа-я, аммо менинг бўйим атиги тўқсон
сантиметр-да!

* * *

— Тўтиқушим йўқолди дейсизми?

— Ҳа.

— Гапирадиган тўтиқушми?

— Ҳа-да...

— Ким топиб берса суюнчи бор-а?

— Ҳа, албатта. Лекин ўн олтига тўлмаган бола-
лар уни тутишларини раво кўрмасдим.

* * *

Этиқдўз ёзувчидан сўрапти.

— Китобларингизда тарғиб қиладиган гапларин-
гизнинг ҳаммасига ўзингиз амал қиласизми?

— Сиз ҳам ўзингиз тиккан туфлиларнинг ҳаммасини кийиб юрмайсиз-ку!

• • •

Тушлик вақтида хотин эрига дейди:

— Бугун Эленни кўриб қолувдим. У сени жуда ҳам қаттиқ хуррак отади деди. Қизиқ, қай пайтларда уникига боришга улгирасан?

— Эсингни едингми? Уялмайсанми мен тўғримда шу ўйга боришга?— деб хуноб бўлди эр.— Мен Элен билан ишдан бошқа ҳеч қаерда учрашмайман...

* * *

Бир одам химчисткага келиб, унинг бошлигига хуноб бўлиб гапиряпти:

— Мана, қилган ишингизни кўриб қўйинг...

— Нима бўпти? Нимадан шикоят қиляпсиз?— деб ҳайрон бўлади бошлиқ.— Бинойидай шорти, бежирим тикилган, биронта доғи йўқ.

— Кечирасиз, мен сизга тозалаш учун шим топширган эдим.

* * *

Машина ҳайдаб кетаётган француз жувон машинани эпламай қолиб, дераза орқали идиш-товоқ магазинига кириб кетипти. Пештахтанинг олдида машинани тўхтатиб, сотувчига мурожаат қилипти:

— Марҳамат қилиб айтнинг-чи, мсье, «Элегант» магазини шуми?

— Жиндай адашдингиз, хоним,— хушмуомалалик билан жавоб берди сотувчи.— Пештахталар орқали ўтиб, чапга буриласиз, директор кабинетидан ўтгач, ўнгга — омборга буриласиз, кейин ертўла бўйлаб тўғри бораверасиз, бораверасиз. Ушанда кўзлаган манзилингизга етасиз.

* * *

Поездда иккита инглиз кетяпти. Уларнинг бири банани арчиб тозалаб, устига туз сеппиб, деразадан ташлаб юборяпти.

— Кечирасиз, афандим, нега бундай қиялпсиз?
— Тузланган бананни ёмон кўраман.

* * *

Эр:— Сочингни калта қилишингни истамайман.
Хотин:— Шунақами? Сен сочинг тўкилганда менинг розилигимни сўраганмидинг?

* * *

Эр пешонасида қизил доғ билан уйга келипти.
— Лаб бўёғи-ку!— дебди хотин дарғазаб бўлиб.
— Йўғ-е, қон... Машинам аварияга учради. Бошимни рулга уриб олдим.
— Ундоқ бўлса, бахтинг бор экан...

* * *

Бир куни Стокгольм ҳайвонот боғига мактуб келипти. Унда «Кўз ойнакли илонни қандай қилиб аниқ билиб олса бўлади?» деб сўрашган экан.

Илонлар бўйича мутахассис жавоб берипти:

— Агар илон чаққандан кейин ярим соатдан ортиқроқ яшасангиз, билингки, бу кўз ойнакли илон эмас.

* * *

Техаслик туристни гид Эйфель минорасининг олдига бошлаб келипти. Турист минорага қараб дермиш:

— Бу ерга саккизинчи марта келишим. Ҳеч нарса ўзгармапти. Афтидан, ҳали ҳам нефть топишолмаганга ўхшайди.

* * *

Полиция идорасида ўғридан сўрашди:

— Сиз нега доимо уйингизга яқин жойдаги хонадонларга ўғирликка тушасиз?

— Ҳозирги нозик замонда уйингни анча вақтга ташлаб кетиб бўладими? Эҳтиёт бўлган яхши-да...

* * *

Бир аёл иккинчисига дейди:

— Синглим иккимизнинг ёшимизни қўшса олтмиш бўлади.

— Вой, бунақа кичкина синглингизни уйда ёлғиз қолдириб чиққани қўрқмайсизми?

* * *

Икки аёл бир дугоналари хақида:

— Бу жувон ўлгурнинг танишлари бирам кўпки... Уларнинг баъзиларини жувон ўлгур бир марта ҳам кўрган эмас...

* * *

Кемада ёнғин чиқипти. Йўловчилар ўртасида тўстўполон бошланипти. Ҳеч ким ҳеч кимга қарамай, ҳамма палубага ёпирилипти. Қимдир йўгон овозда «Жаноблар! Тинчланинг! Сув ҳаммага етиб-ортади!» деб ҳайқиргандан кейингина тўполон тинчипти.

* * *

— Нима деб ўйлайсан, Фриц,— деб сўрапти хотини эридан,— бу санаторияда даволанишдан биров кимса наф кўрдимикин?

— Бунга заррача шак-шубҳа йўқ, азизим. Санатория ходимларининг ранги-рўйига қара — қандай яхши!

* * *

Кутубхонада китобларни қайта рўйхатдан ўтказишяпти.

— Еттинчи саҳифада тешик бор,— дейди янги кутубхоначи ва саҳифани ағдариб, илова қилади,— саккизинчи саҳифада ҳам.

* * *

Бир шаҳар туғруқхонасининг пештоқига йирик ҳарфлар билан ёзиб қўйилипти: «5-шаҳар марказий аёллар туғруқхонаси».

* * *

Иккита овчи ўзаро суҳбатлашмоқда:

— Вой дўстим, бугун мен иккита зўр тустовуққа рўпара келдим. Оғзимдан сувлар келиб кетди.

— Хўш, хўш. Омадинг чопдими? Нима бўлди?

— Нима бўларди? Ҳеч нарса қилиб бўлмади. Енимда пулим йўқ эди.

* * *

— Вой хоним-ей! Бу қиз ўғлингизга энг муносиб келин. Ҳар қанча қидирсангиз ҳам бунақасини тополмайсиз.

— Қанақасига энг муносиб бўлсин. Қаранг оқсайди-ку!

— Оқсаса нима! Қайтага оқсагани яхши! Фараз қилингики, хоним, ўғлингиз оқсамайдиган қизга уйланди. Кунлардан бирида у қиз қоқилиб йиқилди-ю, оёғи синади. Оҳ-воҳлар бошланади, докторма-доктор чоп-чоп... Анча чиқимдор бўласиз. Менинг таклифимга кўнсангиз бунақа гаплар бўлмайди. Нима дейсиз, бор бараками?

* * *

Джонс Браун деган бева аёлнинг уйига ҳар кун ибориб, у билан чойхўрлик қиларди.

— Нега унга уйланиб қўяқолмайсан?— деб сўради бир кун иртоғи.

— Ўзим ҳам бу тўғрида кўп ўйлайман,— деб жавоб берди Джонс.— Аммо унда оқшомларни қарда ўтказаман.

* * *

Бева аёл эрининг қабри устига шундай деб ёздирипти: «Ғамим шунчалар оғирки, унга чидаёлмайман». Кўп ўтмай у эрга тегипти ва бояги ёзувга «ёлғиз» деган сўзни қўшдириб қўйипти.

* * *

Кондуктор — онага:

— Болага ҳам билет олинг. У олти ёшдан ошган экан.

— Бу тўғри эмас, эрга текканимга энди уч йил бўлди.

— Хоним, мен бор-йўғи кондукторман, гуноҳларингизни тафтиш қиладиган судья эмасман.

* * *

— Машина ҳайдашга ҳужжатинг борми деб сўрайсиз-а! Бўлмаган гапни қўйинг, инспектор,— дейди столбани уриб олган аёл.— Менинг қандай машина ҳайдашимни кўрган одам, ҳужжат берармиди?

* * *

— Кристина сенга тегишга рози бўлдим?
— Ҳа, лекин бироз кутиб туришни илтимос қилди.

— Нега энди?
— «Азизим,— деди у менга,— сен менинг энг кейин тегадиган эрим бўласан».

* * *

Светофорда яшил чироқ ёнди, аммо биринчи машина жилмай тураверди. Милиционер шофернинг ёнига келиб танбеҳ берди:

— Жилмайсанми? Нимани кутиб турибсан? Бундан яшилроқ бўлмайди.

* * *

Икки бека уйнинг супур-сидири ҳақида гаплашишяпти.

— Пани Ковалевская, нима дейсиз, полни артишда нимадан фойдаланган яхшироқ.

— Эрдан...

* * *

Сочлари тўкилиб кетган одам қуюқ сочли оғайнисига дейди:

— Ҳар ҳолда, менинг ўзимга яраша устунликларим бор. Масалан, аёл киши билан учрашувга бориш олдидан галстугимни тузатаман, холос.

* * *

Дам олиш уйида аёллар суҳбатлашиб ўтиришяпти. Бир хотин айтади:

— Мен билан эримнинг диди мутлақо бир хил.

— Йўғ-е! Шунақаси ҳам бўладими?

— Ҳа, бўлади. Лекин эрим бунга кўниккунча беш йил ўтди.

* * *

Офицер солдатни уришяпти:

— Оддий солдат Мит, кеча кечқурун сиз казармага ичиб, тўнғиздай маст бўлиб келдингиз, бу ҳам етмагандай бир ўғирланган аравачани ҳайдаб келдингиз.

— Худди шундай, сэр!

— Жўнанг қамоққа!

— Худди шундай, сэр! Лекин ўша аравачада ўзингиз бўлганингизни бир эсласангиз бўлармиди.

* * *

Инглиз денгиз мактабига адмирал келиб, курсантлардан бирига савол берипти.

— Сиз Британия флотининг иккита улуғ саркардасини айта оласизми?

— Нельсон билан... Кечирасиз, мен исми-шарифингизни яхши эшитмай қолдим, жаноб адмирал.

* * *

Техас штатидаги бир шаҳарчага келган турист кўчада кетаётган йўловчидан сўрайди:

— Сизнинг шаҳарчангизда энг тинч меҳмонхона қайси? Менинг асабларим жойида эмас, тинчроғи бўлмаса бўлмайди.

— Марҳамат, муюлишдан кейинги меҳмонхона жуда тинч. Шунақа тинчки, асти қўяверасиз. Утган ҳафтада меҳмонхонада истиқомат қилувчи бир одам ҳадеб шовқин солган экан, уни отиб ташлади.

* * *

Бошлиқ ёш ходимасига танбеҳ беряпти:

— Мадемуазель, сиз ҳар куни кеч қоласиз. Наҳотки, уйғотадиган соатингиз йўқ?

— Соатим бор, лекин у ҳамиша ухлаб ётганимда жиринглайди.

* * *

Брежневнинг олдига бир аёл келиб, шинам кватира беришни талаб қилипти. Брежнев ҳеч ёрдам беролмайман, уй тақсимоти билан профсоюз ва маҳаллий Советлар шуғулланади деб ўзини бу ишдан четга олипти.

— Вой сени қара-ю, бирга ухлаш бўлса, ухлай-верасан, кватира беришга келганда жуфтакни ростлар экансан-да...

Брежнев хижолат бўлиб, ёрдамчисини чақирипти ва аёлга кватирага ордер ёзиб беришни буюрипти. Кейин ёлғиз қолганларида аёлдан сўрапти:

— Нечукдир эслолмаяпман. Қачон бирга ухлаганмиз?

— КПСС XXV съездида. Сиз президиумда, мен 28-қаторда.

* * *

Самолёт мажбуран Африкага қўнипти. Йўловчиларни одамхўрлар ўраб олипти. Қабилла бошлиғи ҳар бир йўловчини назардан ўтказипти.

— Манавини бугун еймиз. Манавини янаги ҳафтага қолдирамиз. Жуда озғин экан. Жиндай боқ-маса бўлмайди. Манавини эса қўйиб юборамиз.

— Нега энди!— деб норози бўлади одамхўрлар.

— Нега бўларди. Мен у билан Патрис Лумумба университетида бирга ўқиганман.

* * *

Имтиҳонда ўқитувчи абитуриентдан сўрайди:

— Сиз неча хил балиқни биласиз?

— Икки хилини — пишган ва хом балиқни.

* * *

— Профессор, хотинингиз эгизак туғипти. Ўғилми, қизми?

— Ҳа, бири ўғил, бири қиз, лекин тескариси ҳам бўлиши мумкин.

* * *

Полиция хонасига келган киши:

— Хотинимни йўқотиб қўйдим.

— Хотинингизнинг белгиларини манави қоғозга ёзиб беринг.

— Яхши. Лекин битта илтимосим бор — хотиним топилгандан кейин унга кўрсатмайсиз...

* * *

Поездда бир йигит ўзи билан бир купеда кетаётган қизга нима деб гап бошлашни билмапти ва охири дебди:

— Яхши қиз, кечирасиз, сиз ҳам шу поездда кетяпсизми?

* * *

— Жаноби доктор, овқатдан олдин юз грамм ароқ ичиш соғлиққа зарарми?

— Йўқ, албатта. Фақат кунига ўн марта овқатланмаслик керак.

* * *

— Бу қанақаси, официант! Пивомда пашша сузиб юрипти!

— Шунга ҳам ота гўри қозихонами! Битта пашша қанча пиво ичарди?

* * *

— Қўявер, азизим, мен уч марта турмуш қурдим. Уч марта ҳам шўрлик эрларим бир йилга дош беролмай оламдан ўтди. Бевалик пешонамга битган экан!

— Тўртинчи марта ҳам ўзингизни бир синаб кўринг. Балки бу сафар аксинча бўлар...

* * *

— Доктор, нега мен бошимни пастга қилиб турсам, бошимга қон оқадию, тик турганимда оёққа оқмайди?

— Чунки оёқнинг ичи бўш эмас-да...

* * *

— Саёҳатга кетяпсанми?

— Ҳа. Тоққа. Чапчи учгани.

- Унда нега шунча китоб кўтариб олдинг?
— Қасалхонада ўқирман.

* * *

Судья:

- Инсофинг борми! Бир ойда олти кишини босиб кетдинг-а!
— Олти кишини эмас, беш кишини. Битгасини икки марта босганман...

* * *

Хотин эрига:

- Наҳотки, мўйнали пўстин олиб беришдан офринсанг? Кўча совуқ, ўлиб-нетиб қолсам, кўмиш учун пўстинга қараганда бир неча баробар кўп пул кетади-ку!
— Э-э, кўмиш бир марта бўлади, хотин!

* * *

Пьесанинг биринчи пардаси тугаши биланоқ залдан чиққан бир томошабин кассирнинг олдига бориб, пулни қайтариб беришни талаб қилди.

- Нега пьеса ёқмадим?
— Ёқди.
— Бўлмаса нега кетяпсиз?
— Бир ўзим томоша залида қўрқяпман...

* * *

- Муҳтарам адвокат, қўшним мени «семиз аҳмоқ» деб ҳақорат қилди. Нима қилай?
— Парҳез билан овқатланишга ўтинг.

* * *

Дам олишга кетаётган эр:

- Болаларни нима қиламиз?
— Болаларни оймникига ташлаб кетамиз. Кучукчани холамга элтиб берамиз. Мушукчамиз қўшненикида яшаб туради. Товуқларни...
— Шошма, шошма, бу ерда ҳеч ким қолмайдиган бўлса, уйда дам олиб қўяқолмаймизми?

* * *

Бир француз кино юлдузи дугонасига:

— Минг афсус, тўйингда қатнашаолмайман.

— Хафа бўлма, ҳадемай иккинчиси бўлади,—
деб жавоб берди дугонаси.

* * *

Ёш рассом машҳур танқидчига мурожаат қилди:

— Сиз ҳозиргина кўргазмада кўриб чиққан сувратни мен чизганман. Шу суврат ҳақида нима дейоласиз?

— Бу сувратни чинакам санъат дейиш қийин...

— Нега энди! Ахир мен бу сувратни кечагина беш миңг франкка сотдим-ку?

— Мана бу ишингизни чинакам санъат деса бўлади...

* * *

— Кеча мен электричкада бир шиша коньяк қолдириб кетибман. Эҳтимол, бу ерга олиб келингандир?— деб сўрапти бир одам полиция маҳкама-сида.

— Йўқ, коньяк келтирилгани йўқ, ammo уни топиб олган одам келтирилди.

* * *

— Алло, бу номер 33-29-555ми?

— Э-э, ҳазилингизни қўйинг. Бизнинг уйда телефон йўқ.

* * *

Бир математика ўқитувчиси деди:

— Ҳа, дўстларим, ҳаётда ажойиб математик ўхшашликлар учраб туради. Масалан, мен туғилган кунимга уйимнинг телефон номерини кўпайтириб, ҳосил бўлган сондан хотинимнинг ёшини олиб ташласам, бизнинг уй номери келиб чиқади...

* * *

— Жуда ташвишда қолдим. Эрим ҳеч қачон ишдан бунчалик кеч қолмасди. Биронта хуштор ортгирдимикин?

— Нега ёмон хаёлга борасиз? Эҳтимол, машина босиб кетгандир.

* * *

— Жонгинам, қачондан бери оғзингизни пойлайман. Лекин мен учун ўзингизни ўтга ташлашга ҳам тайёр эканингизни айтмадингиз?

— Шуни яхши билингки, мен ўт ўчирувчилар командасида ишламайман.

* * *

Ресторанда хўранда шикоят дафтарини сўрапти. Бундан ташвишланган директор официантга деди:

— Аनावи хўранда шикоят дафтарига нима деб ёзипти?

— Ҳеч нима ёзмапти.

— Ундай бўлса, шикоят дафтарини нега сўраган экан?

— У шикоят дафтарига косадаги мантини ёпиштириб кетипти.

* * *

Бир қиз дугонасига ҳасрат қиляпти:

— Афсуски, генераллар лейтенантлигидаёқ уйланиб олишади-да...

* * *

Врач ҳарбий хизматга чақирилган йигитнинг ақлий қобилиятини текширяпти.

— Бир қулоғингни кесиб ташласам нима бўлади?

— Эшитолмай қоламан.

— Иккинчисини ҳам кессам-чи?

— Кўролмай қоламан.

— Нега энди?

— Каскам тушиб кўзимни тўсиб қўяди.

* * *

Бир қиз дугонасига дейди:

— Кўп ўйлаб кўриб, солдатга турмушга чиқишга қарор қилдим. Тугмасини ўзи қадайдим, пайпоғини ўзи ямайдим, кир ювадим, овқат пиширадим, энг муҳими, гап қайтармай айтганимни қиладим.

* * *

Янги хизматга чақирилган солдатлар парашют билан сакраш бўйича биринчи машғулот ўтказиш-япти.

— Эсинг жойидами!— деди инструктор сакрамоқчи бўлган солдатнинг қўлидан ушлаб,— ахир, парашютинг йўқ-ку!

— Нима бўпти, ўртоқ инструктор. Боя ўзингиз айтдингиз-ку бу тажриба машқлари деб...

* * *

Беморни кўздан кечираётган врач:

— Хўш... Томир уришингиз жойида-ку?

— Ўртоқ доктор, сиз манави қўлимни кўринг, бу қўлим протез...

* * *

— Менинг хотиним жуда сипо хотин. У ҳеч қачон мендан бирор нарса илтимос қилмайди.

— Менинг хотиним ҳам. У фақат буюради.

* * *

Мухбирни сайлов йиғилишига юборишди. Мажлис тугаши билан мухбир муҳаррирга қўнғироқ қилди.

— Хўш, номзод нималар деди?— деб сўради муҳаррир.

— Ҳеч нарса. У ҳатто оғзини ҳам очмади.

— Жуда яхши, менга ҳаммасини икки бет қилиб топширинг.

* * *

Ота ўғлига телеграмма юборди:

«Имтиҳонларни қандай топширдинг?»

Қўп ўтмай жавоб келди:

«Имтиҳонлар катта муваффақиятлар билан ўтди. Профессорлар ҳайратда. Кузда яна қайтаришимни сўрашяпти».

* * *

Ошиқ йигит маъшуқасига:

— Жоним, дунёда мен учун энг қимматли нарса сизсиз...

— Вой ўлмасам, машинагизни сотиб юбордингизми?

* * *

— Кечирасиз, аҳвол жуда чатоқ. Шу яқин-ўртада полициячини кўрмадингизми?

— Йўқ, кўрмадик. Нима гап? Тинчликми?

— Жуда яхши. Қани, бўлмаса, соатларни ечиб, пулларни чўзинглар. Тезроқ!

* * *

— Жаноб Швиндель, ярим йил олдин сиздан сотиб олган тилла соатим уч ойга бормай бузилди. Сиз уни «умрингизнинг охиригача етади» дегандингиз.

— Ушанда кўзимга касалдай кўринувдингиз-да.

* * * *

Рашкчи аёл эрига:

— Бирор чиройли хотинни кўрсанг уйланганингни дарров унутасан-а?!

— Аксинча, ўша заҳоти уйланганим эсимга тушади.

* * *

Бир жувон дугонасига:

— Биласанми, азизим, эрим мени севмас экан, энди ишона бошладим.

— Нега бундай деяпсан?

— Мана, икки йил бўлдики, уйга келмайди.

* * *

— Биласанми, дўстим, мен телефон-автомат бўлишни истайман.

— Сабаб?

— Телефон-автоматлар деярлик ишламайди, лекин пулни бемалол олаверади.

* * *

Эр-хотин жанжаллашиб қолишипти. Ниҳоят, эр хуноби ошиб сўрайди:

— Нима, менинг қариндош-уруғларимдан бирон-тасини ҳам ёқтирмайсанми?

— Нега ундай дейсиз? Қайнотангиз билан қай-нонотангизни яхши кўраман-ку!

* * *

— Қизиқ, кундузи менга бу йил ичмайман деб ваъда берган эдинг. Нега энди танафусда коньяк ичиб олдинг?

— Ахир программада биринчи ва иккинчи парда орасида икки йил ўтади дейилган-ку!

* * *

Уруш вақтида бир генерал жуда чиройли қизга уйланди.

— Дўстим, сенга жуда ачинаман,— деди бир дўсти.

— Нега?

— Чунки энди иккита фронтни қўриқлашингга тўғри келади.

* * *

Кечаси соат ўн бирда руҳонийнинг уйида телефон жиринглади:

— Алло! Сеньор Жосси гапиряпти. Менга, Гондурас кўчасидаги учинчи уйга олти шиша пиво юборинг.

- Кечирасиз.
- Бу «Олтин гоз» кафесими?
- Сеньор, мен руҳонийман.
- Ия, ҳазратлари, бемаҳалда кафеда нима қилиб юрибсиз?

* * *

Кутубхонада:

- Мен бу китобдан ўн крон топиб олдим. Сизда шу авторнинг бошқа асарлари топилмайдими?

* * *

- Мени тентак деган сизми?
- Ҳа.
- Буни ҳазиллашиб айтдингизми?
- Йўқ, тамоман жиддий!
- Унда сизни худо асрабди. Мен бунақа ҳазилни сира кўтаролмайман.

* * *

Ольсенларнинг ошхонасида газ портлаб кетди ва Ольсен хотини билан бир вақтда ракетадай томни тешиб чиқиб кетишди. Буни кўрган қўни-қўшниллар ҳайрон:

- Буни қаранг-а! Уттиз йил бирга яшаб, эру хотин биринчи марта уйдан кўчага бирга чиқишди.

* * *

Концертда.

- Танидингми? Бетховен!
- Йўғ-е. Ухшамайди-ку! Яхшиси одамларга ўгирилиб, юзини кўрсатгунча кутиб турайлик...

* * *

Австралиялик бир герцог имтиҳон топширяпти.

- Марҳамат қилиб айтинг-чи, жаноб герцог, Шарқий Осиё билан Ғарбий Америка оралиғидаги океanning номи нима?

Герцогдан садо чиқмайди. Шунда имтиҳон олаётган одам қувноқлик билан деди:

— Жавобингиз бағоят тўғри. Бу океан чиндан ҳам «Тинч океан» деб аталади.

* * *

Бир ҳалол хизматкор хўжасидан илтимос қилди:
— Ҳурматли хўжам, мен сиздан бажарган ишимнинг ярми учун ҳақ оламан. Илтимосим шуки, сиз бундан буён менга яримта бақирсангиз.

* * *

Жаннат эшикларидан бирига «Бутун умри давомида хотинининг амрида бўлиб келган эркаклар учун» деган ёзув илиғлиқ экан. Бу эшикка узундан-узун навбат турипти. Иккинчи эшикнинг тепасида «ҳеч қачон хотинининг амрида бўлмаган эркаклар учун» деган ёзув бор экан. Бу эшик олдида ёлғиз бир эркак мунғайиб турганмиш.

Фаришталардан бири келиб ундан сўрапти:

— Нима қилиб турипсан бу ерда?

— Билмасам. Хотиним шу ерда туриб тур деди.

* * *

Икки ўғри бировнинг уйини тунаяпти. Бирдан полиция машинасининг чинқириғи эшитилади.

— Полиция! Дарров деразадан ўзингни ташла!

— Қизиқмисан, ўн учинчи қаватдан-а?

— Ҳозир ирим-сиримнинг вақти эмас, ташла!

* * *

Кўзойнак магазинга харидор кирипти.

— Келинг, келинг,— дея унга пешвоз чиқипти магазиннинг эгаси.— Сизга минус тўққизлик кўзойнак керакми?

— Ҳа, қаёқдан билдингиз?

— Жуда осон: эшик қолиб, деразадан кирганингиздан.

* * *

Китоб дўконида. Харидор.

— Сизда «Қандай қилиб уч ойда бойиб кетиш мумкин?» деган китоб борми?

- Албатта, бор, сэр. Аммо мен унинг ёнига яна битта китобни қўшиб олишингизни тавсия этардим.
- Қайси китоб экан у?
- Жиноятлар кодексини.

* * *

Қишлоқ хўжалик техникумининг талабаси фермернинг хўжалигида практикада экан. Фермер ундан сўрапти:

- Жониворларнинг ҳаммасини белгилаб чиқдингми?
- Ҳа.
- Қийналмадингми?
- Моллар билан отларни тамғалашда қийналмадим, лекин асалариларни тамғалашда она сутим оғзимдан келди.

* * *

Директор янги ходимдан сўраяпти:

- Неча йилдан бери ишлайсиз?
- Уттиз беш йилдан бери.
- Узингиз нечага киргансиз?
- Уттизга.
- Бу ёғи қандоқ бўлди?
- Мен ишдан кейин ҳам кўп ишлардим...

* * *

— Менинг хотиним баркамол аёл-да! Ишдан қайтганимда пальтомни ечишга ёрдамлашади, уйда киядиган тапочка билан қўлқопни топиб беради.

- Уйда қўлқоп кийиб нима қиласан?
- Нима қилардим! Резинка қўлқопда идиш-товоқларни ювиш анча қулай-да!

* * *

Директор котигага танбеҳ беради:

- Докладни босганингизда жуда кўп хато қилинган. Бунақа бўлмайди-да.
- Сэр, тўрт оёғи билан от ҳам қоқилади-ку...
- Ганингиз тўғри, мисс. Лекин от бунақа маош олмайди-да...

* * *

— Манави одам мени «эшак»,— деди тақсир.

— Эҳтимол ғазаб ичида оғзидан чиқиб кетгандир.

— Йўқ. Буни айтишдан аввал, диққат билан мени кўздан кечириб чиқди.

* * *

— Яхши қиз, сиз бизнес билан шуғулланишни истамайсизми?

— Истайман, жуда ҳам истайман. Буни фақат онам билмасинлар дейман...

* * *

Иккита саёқ дайди гаплашяпти:

— Хоҳи ишон, хоҳи ишонма — лекин мен юз долларликни шунақа ясайманки, ҳеч ким унинг қалбакилигини тополмайди.

— Ундай бўлса нега ясамайсан?

— Сира аслини тополмаяпман-да.

* * *

Одамхўр бировни судраб кулбасига олиб кетяпти. Йўлда ошнасига йўлиқади.

— Ҳа, кимни олиб кетяпсан?

— Талабани.

— Талабани? Дарҳол қўйиб юбор. Мен кеча бит-тасни қозонга солиб пиширгандим, сув қайнагунча ҳамма картошкани еб қўйипти, ярамас...

* * *

Иккита йўлтўсар ярим кечада бир одамни тўхта-тишипти.

— Марҳаматингизни дариф тутмай, бизга ўн тийин берсангиз. Акс ҳолда, биз мажбурмиз...

— Йўғ-е, йўғ-е,— деб енгил тортипти йўловчи.— Худо ҳаққи, марҳамат. Лекин айтинг-чи, ўн тийинини нима қиласизлар?

— Нима қилардик. Қуръа ташлаймиз — ҳамёнингиз кимга тегади-ю, қолган буюмларингиз кимга эканини аниқлаймиз.

* * *

Тўртта ходим мукофот олишипти ва уни қандай ҳаржлаш масаласида баҳслашиб қолишипти. Улардан бири таклиф қилипти:

— Келинглар, танга ташлаймиз. «Орел» тушса, ресторанга бориб, зиёфат еймиз, чув тушса, қизларни олиб табиат қўйнига сайрга жўнаймиз, қирраси билан тик туриб қолса, хотинларимизга совға-салом оламиз, ерга тушмай ҳавода муаллақ қолса, хотинларимизнинг қўлига элтиб берамиз.

* * *

Ресторанда ўтирган бир одам қараса, шўрвасида пашша сузиб юрипти. У официантни чақиради:

— Шўрвада пашша юрипти.

— Узр, узр. Уни менюга ёзишни унутибман.

* * *

Қурилишга текширувчи келипти. Қараса, бир ишчи ҳадеб қуруқ аравачасини шалдиратиб у ёққа югуриб ўтармиш, бу ёққа югуриб ўтармиш. Уни тўхтатиб сўрапти:

— Нега бўш арава билан югуриб юрибсан?

— Э-э, сўраманг, ҳозир ишимиз суръати шунақа тезлашганки, қоришма солишга ҳам вақт йўқ.

* * *

Хорижий делегация колхоз бозорига борипти. Бир деҳқон сигир сотаётган экан. Хорижликлар сигирнинг нархини суриштириб қолишипти. Уларни олиб юрган райком котиби имо-ишора билан «камроқ айт» дебди. Деҳқон ҳам дарров тушуна қолипти.

— Уч сўм!

Хорижликлар қойил қолишипти. Шу ердан ўтиб кетаётган бошқа деҳқон сапчиб тушипти:

— Уч сўм! Бўлди, оламан!

Райком котиби унга муштини кўрсатипти. Бу деҳқон ҳам гапга тушунипти ва депти:

— Йўқ, сигир олиб нима қилдим. Яхшиси, уч сўмнинг ёнига бир сўм қўшаман-да, товуқ олақоламан.

* * *

— Алиса, хоҳ ишонинг, хоҳ ишонманг, кечаси тушимда сиздан бўса олдим.

— Ие, ҳали бўса олган сизмидингиз?

* * *

Колхоз клубида космик парвозлар ҳақида лекция бўляпти. Лекция тугагач, маърузачи «савол борми?» деб колхозчиларга мурожаат қилади. Колхоз қоровули ўрнидан туради:

— Уртоқ лектор! Карамель конфет борку. Қўрганмисиз шуни? Ушанинг ичида мураббо бор, ташқарисида — конфет. Сўрамоқчи бўлганим шуки, конфетнинг ичига қанақа қилиб мураббони жойлашадими?

* * *

Бир одам докторга келиб, кураклари орасида оғриқ борлигидан зорланади:

— Чекасизми?

— Йўқ.

— Ичасизми?

— Йўқ.

— Аёллар билан юрасизми?

— Йўқ.

— Ундай бўлса куракларингиздан қанот чиқа бошлаган бўлиши керак.

* * *

— Нега мен сизнинг аррангиз билан атиги 80 дарахтни арраладим. Ҳолбуки, қўлланма бўйича 100 дарахт арралашим керак эди?

— Сиз аррага қанақа бензин қуйдингиз?

— Ие! Ҳали унга бензин ҳам қуйиладими?

* * *

Бир одам ишга кечикиб келипти. Қараса бригаданинг ярми йиғлаётган эмиш, ярми эса кулаётган эмиш.

— Нега кулаяпсизлар?— деб сўрапти у.

— Прорабимиз томда юрган эди, умбалоқ ошиб йиқилди-ю, жон таслим қилди.

— Сизлар нега йиғлаяпсизлар?

— Биз кўрмай қолдик...

* * *

— Эҳ, Роберт, чиройли қизни кўрганимда ҳар гал «нега менинг ёшим 20 йилга зиёд эмас-а»,— деб таассуф чекаман.

— Зиёд дейсанми? «Нега 20 ёшга камроқ эмас» демоқчидирсан?

— Йўқ, йўқ. 20 ёшга зиёд бўлса, ҳозир мен учун ҳамма нарса фарқсиз бўларди.

* * *

Автобусда бир аёл кетаётган экан. Қўлида сумка. Аёлнинг ёнида бир эркак турипти. Бир маҳал аёлнинг сумкасидан нимадир чакиллаб тома бошлапти. Ҳалиги эркак бармоғини тегизиб кўрипти, кейин ялаб кўрипти-да, аёлдан сўрапти:

— Тузлаган бодринг олиб кетяпсизми дейманда...

— Йўқ. Кучукчамни дала ҳовлига олиб кетяпман.

* * *

Ходим ишга бир соат кечикиб келипти. Ҳамма ёғи бинт билан боғланган. Бошлиғи нега кечикканини сўрапти:

— Бешинчи қаватдан йиқилиб тушдим.

— Қизиқ экансиз-ку! Бешинчи қаватдан ерга тушгунингизгача бир соат ўтдимми?

* * *

— Нега сен кейинги пайтларда кўп ичяпсан?

— Мерос қолган...

— Бу нима деганинг?

— Қайнонам ўлиб, беш челақ қўлбола ароқни менга мерос қолдирган.

* * *

— Доктор, эримнинг касали жиддий. Нима қилиш керак?

— Ҳаммадан аввал касалнинг нима эканини аниқлаш керак. Қани, ечининг-да, эрингизнинг қарлари оғришини кўрсатинг...

* * *

Бир одам ишхонадаги оғайнисига қўнғироқ қилиб, ҳазиллашипти.

— Салом, қари эшак!

— Ким билан гаплашаётганингизни биласизми?— деган нотаниш сипо овоз эшитилипти.

— Йўқ.

— Мен фирманинг бош директориман!

— Сиз-чи? Ким билан гаплашаётганингиздан бохабармисиз?

— Йўқ!

— Худога шукур!— депти-да дастакни қўйипти бояги одам.

* * *

Танца тушаётгандаги суҳбат:

— Яхши қиз, мен ҳамма фикрларингизни ўқиб турибман, чунки сиз баайни очиқ китоб...

— Ўқисангиз ўқийверинг-у, лекин муқовани силашни бас қилсангиз бўларди.

* * *

Директор қабулхонага кириб, бир ходимининг котиба билан ўпишиб тургани устидан чиқиб қолипти.

— Нима билан шуғулланаяпсизлар?— деб хитоб қилипти у ғазаб билан.— Мен сизга маошни шу учун тўлаяпманми?

— Жаноб директор,— дебди ходим бамайлихотир.— Мен бу ишни мутлақо бепул қиялпман...

* * *

— Уғлимга хўжайиннинг отини қўйган эдим. Шунга хўжайин эриб кетиб, маошимни ошириб берди.

— Менинг маошимни ҳам оширди,— деди ходима.— Сабабки, мен ўғлимга унинг фамилиясини бермадим.

* * *

Кашфиётчи ўзи ихтиро этган компьютерни роса мақтапти, «билмаган нарсаси йўқ» деб ошнасини бирор савол беришга ундапти.

— Ҳозир менинг отам қаерда?— деб сўрапти ошнаси.

Машина жавоб берипти:

—Отангиз Атлантика океанида балиқ овлаб юрипти.

Кашфиётчининг ошнаси кулиб юборипти.

— Менинг отам Иван Сидоров ҳозир Омскда. Яқиндагина мен у билан телефонда гаплашдим.

Уз навбатида машина эътироз билдирипти:

— Иван Сидоров чиндан ҳам Омскда. Лекин сизнинг отангиз Атлантикада балиқ овлаяпти.

* * *

Брежнев нутқ сўзлаяпти:

— Қадрли ўртоқлар! М-м-м... Албатта, кўпчилигингиз... м-м-м... ўйлаётгандирсизлар... м-м-м... бунинг ўзи эмас, ...м-м-м... ўрнига гапираётган... м-м-м... пластинка деб... м-м-м... пластинка деб... м-м-м... пластинка деб — м-м-м...

* * *

Магазинда:

— Менга раҳбар шўр балиқдан беринг.

— Бунақаси йўқ бизда.

— Ана ётипти-ку семиз, боши йўғи...

* * *

Халқ депутатлари съездининг номига Тюмендан телеграмма келипти: «Зудлик билан бир эшелон ароқ юборингиз. Халқ кайфи тарқаб, «подшони қаёққа ғойиб қилдинглар!» деб сўраяпти».

* * *

Китоб дўконида:

— «Коммунизмда болаларча сўллик касали» деган китобча борми?

— Бизда тиббиёт бўйича китоб жуда оз.

— «Бир қадам олға, икки қадам орқага»-чи?

— Физкультура бўйича ҳеч нарса йўқ.

— «Нима қилмоқ керак?»

— Бошқа магазиндан қидириб кўринг.

* * *

Икки кекса большевик эслашяпти.

— Қишки саройни қандай олганимиз эсингдами, Вася?

— Ҳа, анча қизишиб кетганмиз ўшанда...

* * *

Кўчала кетиб бораётган бир одам ҳукуматни чангитиб сўкяпти.

— Хўп расво ҳукуматимиз бор-да. Ҳатто болта топилмайди-я!

— Сен қайси ҳукуматни сўкяпсан?— деб дағдаға қилади милиционер.

— Қайсини бўларди, чор ҳукуматини-да. Шунча йил мамлакатни бошқариб, лоақал юз йилга етадиган нарса ғамлаб кетишмапти-я!

* * *

У дунёда бир гуноҳкор бандасидан сўрашяпти:

— Сен қайсинисини хоҳлайсан — капиталистик дўзаҳними, социалистик дўзаҳними?

Гуноҳкор банда танлай бошлапти. Аввал капиталистик дўзаҳга боришти:

— Бунда сизларни неча соат қовуришади?

— Қоида бўйича. Саккиз соат.

Кейин социалистик дўзаҳга бориб сўрапти:

— Бу ерда сизларни қанча қовуришади?

— Йигирма тўрт соат.

— Қандай чидайсизлар?

— Ҳали бирон марта ҳам қовуришгани йўқ. Гоҳ ўтин йўқ, гоҳ қозон ювилмаган, гоҳ шайтонлар маст.

* * *

Горбачёвнинг олдига Болтиқбўйидан вакиллар келипти:

— Михаил Сергеевич, бир йил озод қилиб қўйинг.

— Йўқ. Кўплик қилади.

— Бир соат-чи?

— Бу ҳам кўп.

— Ун минут-чи?

— Ҳа, майли, 10 минутга розиман.

10 минутдан кейин Горбачёвнинг олдига Рижков югуриб келипти:

— Михаил Сергеевич! Болтиқбўйи Финляндияга ўтиб кетипти.

* * *

Бир одамнинг омади кулиб, 30 тийинлик лоторея билетига «Москвич» ютипти. Уртоқлари ютуқни олиш учун уни Москвага жўнатишар экан, «албатта, машинанинг қора рангидан олгин, бўлмаса пулни ол!» деб тайинлашипти. У одам уч-тўрт кун машиналар дўконига қатнапти. Лекин қора машина учрамапти. Қатнайвериш жонига тегиб кетипти. Шундан сўнг у биринчи дуч келган омонат кассага кириб, лоторея билетини узатипти ва хафа бўлиб депти:

— Қора «Москвич» йўқ экан, мана, билетингизни олингда, ўттиз тийинимни қайтаринг.

* * *

Бошлиқ қўли остидагиларга латифалар айтиб берапти. Ҳамма куляпти, фақат битта одам жиддий қиёфада.

— Сен нега кулмаяпсан?

— Эртага ишдан бўшайман.

* * *

— Брежневга Генералиссимус деган унвон беришмоқчи эмиш. Шу ростми?

— Рост! Бунинг устига у бу сўзни талаффуз этаолса, унга халқ артисти деган унвон ҳам берилади.

* * *

Брежнев Никсонникига борипти. Дарё соҳилида ўтириб ичишипти. Брежнев сўрапти:

- Менга қара, қанақа пул ҳисобига ичяпмиз?
- Анави дарё устидаги кўприкни кўряпсанми?
- Кўряпман.

— Шунинг миллион долларга қуришимиз керак эди. 500 минг долларга қурдик. Шу пуллар ҳисобидан ичяпмиз.

Бир қанча вақтдан кейин Никсон Брежневга меҳмон бўлипти. Дарё бўйига ўтириб ичишипти. Никсон сўрапти:

- Қанақа пул ҳисобига ичяпмиз?
- Дарё устидаги кўприкни кўряпсанми?
- Йўқ.
- Шунинг ҳисобига ичяпмиз.

* * *

«Челенджер» портлаган куннинг эртасига Америка радиосидан эълон қилишипти:

— Европадаги ҳамма давлатларнинг бошлиқлари таъзия билдириб телеграммалар юборишди. Ҳаммадан аввал СССРнинг телеграммаси келди. Бу телеграмма портлашдан ўн беш минут олдин олинди.

* * *

Сталинграднинг номини Волгоград деб ўзгартирганларидан кейин у дунёдан телеграмма келипти: «Розиман. Иосиф Волгин!»

* * *

Брежнев бошчилигидаги Сибсий Бюро аъзолари Кубага учиб кетишяпти. Бирдан самолётнинг таги узилиб кетипти-ю, ҳамма йўловчилар бошлари устидаги пештахтага икки қўли билан осилиб олишга улгирипти. Радиодан йўловчиларга мурожаат эшитилипти:

— Уртоқлар! Ичингларда кимдир ўзини фидо этмоғи керак. Шунда самолётни тўғрилаб олса бўлади. Қўлингизни қўйиб юборсангиз кифоя...

Брежнев томоқ қирипти.

— Қадрли ўртоқлар! Мен партиямиз, халқимизнинг биринчи фарзандиман. Тинимсиз меҳнат қилиб келдим. Кўп нарсаларни амалга оширдим. Бунинг учун неча марталаб тақдирланганман. Юқорида айтилганларни инobatга олиб, биринчи бўлиб мен ўз-ўзимни фидо қилмоғим керак.

Узоқ давом этган гулдирос қарсақлар янграйди.

* * *

Биринчи май байрамида журналист интервью ол-япти.

— Бирон нарса дейсизми?

— Тур-е сендақа...

— Ҳа, бутун шаҳар шундай кайфиятда. Ҳар томонда ҳазил-ҳузул, ўйин-кулги...

* * *

Италия портларидан бирида бир денгизчи офицеримиз олдиға фоҳиша келади-да, имо-ишоралар билан «кетдик» дейди. Офицер «йўқ» деган маънода бош чайқайди.

Аёл:

— Сифилито?— деб сўрайди.

— Йўқ.

— Импотенто?

— Йўқ.

— Кретино, идиото?

— Йўқ, замполито!

* * *

— Эринг ҳар якшанба балиқ овига боряпман деса, наҳотки унинг гапига ишонасан?

— Ишонаман.

— У сени алдамаётганига бирор далилинг борми?

— Ҳа, албатта. У ҳали шу пайтгача бирон марта балиқ олиб келгани йўқ.

* * *

Эр-хотин машинани устахона томон итариб кетишяпти. Эр дейди:

— Азизам, нима дейсан, бизга машина сотган одам рост айтганми дейман-да. Бу савилга чиндан ҳам бензин деярлик керак эмас-а!

* * *

— Гарчи сен ношукурликда ном чиқарган бўлсанг ҳам, бу йил шикоят қилишингга ўрин қолмади. Буғдойнинг зўр ҳосил берди, картошканг йирик-йирик, узуминг ширин. Яна нима керак?

— Тўғрику-я, лекин биласанми, бу ернинг тинкасини қуритади.

* * *

— Сиз бизнинг циркда ишламоқчимсиз? Хўп, ким бўлиб ишлайсиз?

— Мен гигант одам сифатида ишлашим мумкин эди.

— Ие, қизиқ-ку! Бўйингиз бир ярим метр келадими-йўқми, гигант одам бўласизми?

— Бунисини қўяверинг, жаноб директор, мен дунёдаги энг кичкина гигант-одам бўламан.

* * *

Профессор: Ким биринчи бўлиб жавоб берса, бир балл юқори баҳо қўяман.

Талаба: Месье, мен жавоб бераман. Менга уч қўйинг.

* * *

Разведка хизматининг янги бошлиғи хонама-хона юриб, ходимлари билан танишяпти:

— Сизлар кимсизлар?— деб сўради у бир хонага кириб.

— Бизнинг бўлимимиз, сэр, шу даражада маҳфийки, кимлигимизни ва нима билан шуғулланишимизни ўзимиз ҳам билмаймиз.

* * *

Инглизлар фунт, пинт, галлон каби ўлчовларга кўникиб қолншган. Метр системаси билан ҳисоблашда улар авча қийналишади.

— Ойи, метр дегани нима бўлади?

— Нима бўларди, лигр дегандай гап, лекин бу метр хўл бўлмайди.

* * *

Тонг палласида полициячи йўлканинг чеккасида мудраб ўтирган ёши ўтиб қолган эркак билан аёлни учратди.

— Бу ерда нима қилиб ўтирибсизлар?

— Биласизми, калитни унутиб қолдирибмиз. Энди болаларимизнинг қайтишини кутяпмиз.

* * *

— Азизим, ниҳоят, доя хотиндан қарзимиздан қутулдик.

— Аҳа, демак, бола энди таг-туғи билан ўзимизга қолипти-да.

* * *

Врач беморга:

— Бугун манави доридан иккитасини ичиб ётинг, агар эртага уйқудан турсангиз, яна иккитасини ичасиз.

* * *

— Официант, энди амин бўлдим, вақт — пул дегани экан.

— Нимани назарда тутяпсиз.

— Ҳисоб-китобга бугунги числони ҳам қўшиб юборибсиз.

* * *

Эр хотини билан уришиб қолди. Ғазаб ичида чемоданга иккита-учта кўйлакни улоқтирди-да, қичқирди:

— Кетаман! Олисларга, ёввойилар оролига кетаман. Сен билан бир уйда тургандан кўра, ҳар куни жонимни хатарга қўйиб бўлса-да одамхўрлар билан бирга яшаганим яхши!

У эшикни қарсиллатиб ёпиб, чиқиб кетади, лекин бир неча дақиқадан сўнг қайтиб киради:

— Омадинг бор экан, хотин. Кўчада ёмғир ёғяпти.

* * *

Бир хотин фотогафга мархум эрининг сувратини олиб келипти.

— Шу сувратни катта қилиб бераоласизми?

— Ҳа, албатта.

— Бошидаги шляпасини олиб ташлаёласизми?

— Албатта. Фақат унинг сочлари қанақа бўлганини бизга айтсангиз бўлди.

— Нима учун? Шляпасини олиб ташлагач, ўзингиз кўраверасиз.

* * *

— Ё ичишни ташлайсиз ё кўздан ажраб, кўр бўлиб қоласиз. Танланг ўзингиз,— деб таъкидлади врач беморга.

— Биласизми, доктор, мен кекса одамман, назаримда кўрадиган нарсанинг ҳаммасини кўриб бўлдим, шекилли.

* * *

Семиз одам туристларни олиб юрадиган извошчидан «бўшмисиз?» деб сўради. Извошчи имо билан отига ишора қилиб, шивирлади:

— Отим сизни кўриб қолмасдан тезроқ чиқа қолинг!

* * *

— Кўп ташкилотларда,— дея маъруза қилмоқда янги директор,— одамларнинг ярми ишлайди, ярми бекорхўжа... Бундан буён бизда бунинг акси бўлади.

* * *

Турист ресторанда телефон китобини сўради — бир адресни аниқлаб олмоқчи эди.

— Афсуски,— деб жавоб берди маъмур,— бизда телефон китоби йўқ. Лекин биз сизга шикоятлар дафтарини беришимиз мумкин — унда деярлик бутун шаҳарнинг адреси ёзилган.

* * *

Бир кампир вокзалда билет сотиб оляпти.

— Қайси бекатга борасиз, хоним?

— Аниқ эсимда йўқ, мсье. Лекин поезд секин юрса, тушадиган жойимни топиб оламан.

* * *

— Джулио, жуда мушкул аҳволга тушиб қолдим. Менга зудлик билан пул зарур бўлиб қолди, лекин уни қаёқдан топишга ҳайронман.

— Буни эшитганимга бағоят хурсандман. Мендан қарз сўрайсанми деб қўрқувдим.

* * *

Париж кўчасида хушидан кетиб йиқилган бемор теварагига одам тўпланипти.

— Бунақа ҳолларда нима қилинарди,— деб сўрапти бир одам унинг устига энгашиб.— Суъий нафас олдирсакмикан ёки оғзига коньяк томизсакми?

— Бир-икки қултум коньяк қуяқолинглар,— депти хушидан кетган одам кўзини очиб,— кейин тарқасанглар ҳам бўлавереди.

* * *

Меҳмонлар кетишгач, хотини эрига иккита қошиқ йўқолганини айтади.

— Қайси қошиқ йўқолипти?

— «Эспланада меҳмонхонаси» деган ёзуви бор қошиқлар...

* * *

Бўлим мудирини фирмадаги бўш ўринга ишга кирмоқчи бўлган одамдан сўрайди:

— Бувингиз борми?

— Йўқ.

— Ундай бўлса, ишга оламиз. Сиздан олдин ишлаган одамнинг бир ой мобайнида бешта бувиси ўлди-я!

* * *

— Биласанми, Жан, бизнинг мамлакатимизда аёлларнинг упа-эликка сарфлайдиган пули бутун мамлакат қуролланишига сарфлайдиган пулдан кўп эмас.

— Бўлса бордир. Лекин улар эришадиган ғала-балар ҳам кўпроқда...

* * *

— Сизнинг қон босимингиз менга ёқмаяпти,— деб бошини чайқайди врач.

— Босимим баландми ё пастми?

— Босимингиз-ку жойида-я, лекин бизнинг замонда бу яхшилик аломати эмас-да.

* * *

Машҳур кино актриса ранжиб дейди:

— Шу журналистларга ҳам ҳайронман! Доим муболаға қилишади. Мен тўғримда тарқатаётган ёлгонларининг ярми ҳақиқатга тўғри келмайди.

* * *

Бир йигит севган қизининг отасига мурожаат қилипти:

— Афандим, мен қизингизга уйланмоқчи эдим...

— Майли, лекин менинг хотиним билан гаплашиб кўрдингизми?

— Гаплашиб кўрдим, афандим, лекин мен, ҳар қалай, қизингизга уйлансам дедим...

* * *

Бир аёл психиатрдан одамнинг носоғлом ёхуд соғломлигини қандай аниқлашни сўрапти.

— Бундан осон нарса йўқ, хоним. Шундай бир савол бермоқ керакки, соғлом одам унга жавоб беришга сира қийналмасин. Масалан, маълумки, капитан Кук ер куррасини уч марта айланиб чиққан. Шу сафарларидан бирида ҳалок бўлган. Қани, айтингчи, қайси сафари давомида ҳалок бўлган у?

Аёл анчагача нималарнидир ўйлаб туриб, асабийлашган ҳолда жавоб берди:

— Бошқа бирон саволни айтсангиз тузук бўларди. Эътироф этишим керакки, тарих масалаларида анча бўшман.

* * *

Музика танқидчиси машҳур машшоқдан интервью оляпти:

— Ун саккиз ёшингизгача сиз фақат скрипка чалгансиз, кейин мутлақо кутилмаганда унинг ўринига пионино чала бошладингиз. Бунинг боиси нима?

— Азизим,— деб жавоб берипти машшоқ,— сиз умрингизда бирон марта скрипканинг устига бир қадаҳ вино қўйишга муваффақ бўлганмисиз?

* * *

Икки маҳбус суҳбатлашяпти.

— Сен юридик хатоларга ишонасанми?

— Ҳа, албатта. Масалан, мени уч марта оқлаган.

* * *

— Синьор, биз бу ўринга намунали хулққа эга бўлган одамнигина қабул қиламиз.

— Жуда соз-да! Айни намунали хулқим учун мени турмадан муддатидан олдин чиқариб юборишди.

* * *

— Нима учун сиз хотиннингиз билан доимо кўчада жанжаллашасиз?

— Чунки хотиним уйда тинчлик бўлишини истайди.

* * *

— Жуда ҳам тишларингиз чиройлик экан, хоним!

— Бу менга ойимдан мерос қолган.

— Омадингиз бор экан — сизга тўғри келганини қаранг.

* * *

— Кўп афсус,— деди мсье Лоран уйнинг эгасига,— бу ойда мен ижара ҳақини тўлолмайман.

— Ие, бу қанақаси бўлди? Утган ойда ҳам шу гапни айтгандингиз. Ундан аввалгисида ҳам, уч ой олдин ҳам...

— Айтган бўлсам, гапимнинг устидан чиқмадимми?

* * *

Йўловчи ҳовлиқиб автобусга чиқади-ю, бекатда турган осма соатга кўз ташлайди. Саккизу ўн беш дақиқа. Кейинги бекатда йўловчи яна соатга қарайди. Бу соат саккизу беш минутни кўрсатаётган экан.

— Ҳазир ҳам билувдим-а,— деб хитоб қилади у,— шошилишда тескари томонга кетаётган автобусга чиқиб олибман.

* * *

Икки аёл гаплашяпти:

— Кўп афсус, жигарингиз оғримаётган экан. Бўлмаса, менда шунақа зўр дори бор эдики...

* * *

Сичқонга қопқон сотадиган фирманинг вакили эшик қоқади.

— Бизда қопқон бор,— дейди уй эгаси.

— Лекин бизнинг қопқонимиз янги ихтиро қилинган қопқон — у ичида сичқони билан сотилади.

* * *

Магазинда бир аёл сочи учун тўр харид қиляпти.

— Бу тўр мутлақо кўринмас эканига ишончингиз комилми?— деб сўрайди у сотувчи аёлдан.

— Мутлақо, хоним,— деб жавоб беради у.— Тўр тугаганига бир ой бўлди, лекин мен ҳамон уни сотишда давом этяпман.

* * *

Ресторанда бир жувон сигарета тутатади. Ёнида ўтирган кампир истеҳзо билан сўрайди:

— Мабодо бифштекс есам сизга ҳалақит бермайманми?

— Бемалол,— дейди қиз,— фақат тарақ-туруқ қилиб, оркестр овозини босиб кетмасангиз бўлди.

* * *

— Сизни огоҳлантириб қўяй, тунги қоровул лавозимида ишлаш бекаму-кўст ҳалолликни талаб қилади.

— Хотирингиз жам бўлаверсин, мен йигирма йил мобайнида одамлар сузадиган ҳовузда қоровуллик қилиб, бирон марта ҳам унда чўмилган эмасман.

* * *

Черковдан чиқиб келаётиб хотини эрига депти:

— Хайрия косасига беш минг лира ташлаганингни кўрдим.

— Ҳа, нима бўпти?

— Шунча пулга яраша қанақа гуноҳ қилганингни билмоқ истайман.

* * *

Таътилни қишлоқда ўтказаётган Нью-Йоркли қиз ўзига қаҳр билан қараган буқадан фермерга шикоят қилипти:

— Манави қизил кўйлагингиз учун шунақа бўлгандир-да...

— Ё тавба!— депти қиз ҳайрат ичида.— Кўйлагим расмдан қолганини мен билардим, албатта, лекин буни қишлоқдаги буқа ҳам пайқайди деган фикр миямга келгани йўқ.

* * *

Фирма бошлиғи ходимининг уйига тушлик қилгани келипти. Эшикни аёл киши очипти.

— Бу киши хотинингизми?— деб сўрапти шивирлаб бошлиқ.

— Бунақа хунук аёлни хизматкорликка оларми-
им ҳеч маҳал?— деб қовоғини уйиб жавоб берил-
и ходим.

* * *

Никоҳдан бир неча ой ўтгач, пани Плшанкова
эрига депти:

— Азизим, сенга янгилик топиб қўйдим. Яқинда
уч киши бўламиз.

— Ростданми?— дейди хурсанд бўлиб эри.

— Ҳа, янаги ҳафтада онам бизникига кўчиб ке-
лади...

* * *

Барга шинам кийинган, қимматбаҳо сигара че-
каётган бир одам кириб, теварак-атрофдагиларга
назар ташлапти-да депти:

— Шу шаҳардан кетганимга йигирма йил бўл-
ди. Кетаётганимда чўнтагимда бор-йўғи эллик цент
пулим бор эди. Уни менга Джимм Конколи қарзга
берганди. У ҳаётми ҳали?

— Ҳаётман, ҳаётман,— дебди қартайиб қолган
Джимми Конколи олдинга ўтаркан.

— Сени кўрганимдан хурсандман. Энди менга яна
эллик цент берсанг, сендан роса бир доллар қарз
бўламан.

* * *

Булқоннинг оғзини кўрган америкалик дейди:

— Худди дўзаҳга ўхшайди-я! Ростми?

Унинг гапини эшитиб, гид ҳайратдан қўлларини
ёяди:

— Бу америкаликлар бало-да! Бормаган жойи,
кўрмаган нарсаси йўқ.

* * *

Харидор сотувчи аёлга:

— Менга манави дастрўмолдан учтасини ўраб
беринг, яхши қиз. Хотинимга совға қилмоқчиман.

— У кишини бир хурсанд қилай депсиз-да...

— Ҳа-да! Хотиним чарм пальтодан умид қилиб
ўтирипти.

* * *

— Профессор обсерваторияда ўз ишлари ҳақида бир хонимга гапириб берди.

— Гапларимнинг ҳаммаси тушунарлими, хоним?— деб сўради у гапининг сўнгида.

— Ҳа, тушунарли. Ҳаммасини жуда яхши айтиб бердингиз. Мен фақат бир нарсани тузук тушунолмадим — сиз қайсисини осонроқ қиласиз — ой тутилишиними ёхуд кун тутилишиними?

* * *

— Ё тавба, хоним! Болангиз жуда ҳам ажойиб экан. Албатта, отасига ўхшаса керак-а?

— Ҳа, ҳа. Бола худди қуйиб қўйгандай отасининг ўзи. Фақат фамилияси бошқа...

* * *

Иккита актриса гаплашяпти:

— Жонгинам, бугун чеҳранг шунақа жозибадорки, мен ҳатто сени танимай қолдим.

* * *

Йўлтўсар эскича тарзда иш тутарди. У йўловчига тўппончани ўқталиб, эскидан машҳур иборани айтди:

— Жонми, пулми?

— Яхшиси жонимни олақолинг, синьор,— дея ёлборди йўловчи.— Пул ўзимга жуда зарур эди.

* * *

Кичкина Виллининг онаси ўғлининг ўқитувчисига мактуб ёзиб берипти:

«Азизим, мисс Пибоди,— деб ёзипти у,— марҳамат қилиб, ўғлимга уйга бериладиган баъзи масалаларни ўйлаброқ берсангиз. Кейинги масалангизда

«ароқ бор-йўғи икки шиллинг туради» деган гап бор экан. Уни эшитиб, эрим ухламай чиқди. Туни билан «наҳотки шунақа дориломон замонлар ҳам бўлган бўлса-я!»— деб такрорлади».

* * *

Стокгольмлик бир йигит кичикроқ қишлоқда автобусга чиқиб сўрапти:

— Шалағи чиққан бу эски аравага чиптанинг нархи неча пул?

— Одатда бир қоп похол учун етмиш беш тийиндан оламиз,— депти шофер.

* * *

Йигит қиздан сўрапти:

— Нима дейсиз? Куёв сифатида отангизга тўғри келармикинман?

— Менимча, тўғри келасиз. Унинг диди бутунлай меникининг акси.

* * *

Куёв билан келин никоҳ маросимидан кейин чиқиб келишяпти. Келин куёвнинг қўлини қўйиб юбориб, сумкасидан бир варақ қоғоз олади-да, қалам билан биринчи сатрни ўчиради ва дейди:

— Бир дақиқа шошмай тур, бугунга яна нима ишлар режалаштирилганини кўриб олай.

* * *

Иккита эркак гаплашяпти:

— Анчадан бери кўринмайсиз. Бирор ёққа кетувдингизми?

— Ҳа, Сопотеда бўлдим.

— Қайси меҳмонхонада турдингиз?

— «Гевонт»да.

— Ие, «Гевонт» Закопанеда-ку!

— Шунақами? Денгизга олиб борадиган йўлни ҳеч ким кўрсатиб беролмаганидан ҳам билувдим-а!

* * *

Дафн маросимидан кейин унда қатнашганлардан бири бевага мурожаат қилади:

— Эрингиз жуда ажойиб одам эди.

— Ишонаман, сизга ишонаман,— дейди бева.— Афсуски, у билан яқиндан танишиш имконига эга бўлмадим.

— Нечук?

— Биласизми, оиламиз катта, ҳозирги нарх-наволар осмонда. Рўзгор тебратиш учун у шўрлик тўрт жойда ишлашга мажбур бўлган эди.

* * *

Бир жувон фолбиннинг олдига борипти:

— Бир неча муддат аввал менинг олдимга келган эдингиз, шекилли?— депти фолбин.

— Ҳа.

— Ушанда нима дегандим?

— «Эрга тегасан, бола кўрасан» дегандингиз.

— Хўш, фолим тўғри келдими?

— Қисман тўғри келди.

— Яъни?

— Ҳозир ҳомиладорман. Яна фол кўриб, қачон эрга тегишимни ҳам айтиб берасизми дегандим.

* * *

Бир инглиз оиласида фарзанд туғилди-ю, у ўн беш ёшигача тилга кирмай юраверди. Ниҳоят, бир куни нонушта пайтида у тўсатдан тилга кирди:

— Овқат тагига олиб кетипти-ку!

— Нега шу пайтгача гапирганинг йўқ?— деб ҳайрон бўлишди ота-она.

— Шу пайтгача ишлар жойида эди-да...

* * *

Америкалик киноактриса дугонасига:

— Гарри билан тўйимизни бир неча муддатга кечиктиришга тўғри келди.

— Нега?

— Фредга тегадиган бўлиб қолдим.

* * *

— Бизнинг почтамыз жуда ёмон ишлайди-да,— деб шикоят қилди ошнасига кекса профессор.— Уч кун бурун мен ҳамкасабамга хат ёзган эдим. Бугун чўнтагимдан чиқди.

* * *

Психиатр беморга:

— Хўп, қани бўлмаса, ҳаммасини бир бошдан айтиб беринг-чи...

— Марҳамат, Аввал ер билан осмонни яратдим...

* * *

Профессор соябонини йўқотиб қўйипти. Кун бўйи қайси дўконга кирган бўлса, ҳаммасига бирма-бир кириб, соябонини суриштирипти. Ниҳоят, йўқолган нарса боққоллик дўконидан топилипти.

— Бутун шаҳардаги дўкончилар ичида,— депти профессор дўкон эгасига,— бирдан-бир ҳалоли ўзингиз экансиз. Қолганларининг ҳаммаси соябонингни кўрмаганмиз дейишди.

* * *

Икки одам бир-бирига итини мақтаяпти:

— Менинг итим ўзи бориб газета олиб келади.

— Биламан. Буни менга кеча итим айтиб берувди.

* * *

Театр кассасида:

— Бу жойлар саҳнага яқинлигига аминмисиз?

— Ҳа, синьора.

— Ҳар қалай саҳнага бундан ҳам яқинроқ жой йўқми?

— Агар бундан ҳам яқинроқ жойга ўтирсангиз, унда сизни ролларни ижро этувчилар рўйхатига қўшиб қўйишга тўғри келади.

* * *

Йўловчи тиланчига:

— Кечирасиз, лекин мен ҳеч қачон кўчада тиланчилик қилган одамга садақа бермайман.

— Шу ҳам гап бўлди-ю! Юринг, бўлмаса, кафегга кирайлик.

РАБИНОВИЧ ХАҚИДА

* * *

— Шарманда бўлдим, шарманда!— деб зорланади Рабинович хотинига.

— Ҳа, нима бўлди?— деб сўрайди хотини.

— Мана, Абрам мени хотинининг дафн маросимига учинчи марта таклиф қиляпти. Мен бўлсам, уни ҳали бир марта ҳам таклиф қилолганим йўқ.

* * *

Доктор:

— Рабинович, ўтган гал мен ёзиб берган дори сизга фойда қилдими?

— Ҳудда фойда қилди-да! Дорини адашиб Абрам ичиб қўювди, натижада мен унинг ягона меросхўри бўлиб ўтирибман.

* * *

Кекса бир яҳудий «Идора буюмлари» дўконига кирипти.

— Менга ватман керак.

— Ватман йўқ. Командировкада.

— Йўқ, тушунмадингиз, менга кулман учун ватман керак.

— Кулман йўқ, пора олгани учун қамалиб қолди.

— Яна тушунмадингиз. Мен — дизайнерман.

— Кўриб турибман — Иванов эмассиз.

* * *

Рабинович телефон қиляпти

— Алло, бу базами?

— Ҳа, база.

— Директори ким?

— Иванов.

— Нима бало, бу ҳарбий базами?

* * *

— Ойи, «Титаник»ни яҳудийлар чўктириб юборгани ростми?

— Рост, ўғлим. Ҳамма билади, уни аллақандай Айсберг деган аблаҳ чўктирган.

* * *

Бир яҳудий ишга кирмоқчи бўлиб, кадрлар бўлимига учрапти.

— Сизда яҳудийлар ишлайдими?

— Ҳа, ишлайди,— деб жавоб беришипти.

У бошқа бир идоранинг кадрлар бўлимига борипти.

— Сизда яҳудийлар ишлайдими?

— Йўқ, ишламайди.

Ҳалиги одам шу идорага ишга кирипти, аммо бир кун ўтипти, икки кун ўтипти, у ҳеч иш қилмай, қўлини қовиштирганча ўтираверипти. Охири, бошлиқ сўрапти:

— Ҳа, нима гап. Нега ишламайсан?

— Ишга кираётганимда «бизда яҳудийлар ишламайди» дейишган эди.

* * *

Бир магазинда «Совуткичлар 1812 йилги Ватан уруши қатнашчилари учунгина сотилади» деб ёзиб қўйилган экан. Бир одам сўрапти:

— Наҳотки, ҳозир 1812 йил урушининг иштирокчиларидан ҳаёт қолганлари бор бўлса...

— Ҳа, бор экан,— деб жавоб берипти сотувчи.— Кеча иккита яҳудий келган эди. Улар ўша уруш иштирокчилари эканига Кутузовнинг ўзидан справка кўрсатишди.

* * *

Сора Исоққа депти:

— Кечқурун бизникига кел, эрим уйда бўлмаслиги керак.

— Унинг уйдами-йўқми эканини қаёқдан билман?

— Мен деразадан танга ташлайман. Шунинг жангидан билиб оласан.

Шундай қилипти. Исоқ қоронғи тушганда келипти. Сора танга ташлапти. Лекин ўн-ўн беш минут ўтса ҳамки, Исоқ иккинчи қаватга чиқмапти. Ниҳоят, Сора балконга чиқипти:

— Исоқ қанисан?

— Шу ердан.

— Нима қиляпсан?

— Тангани излаяпман.

— Вой нокас-ей, яҳудийлигингга борасан-да! Мен тангани ипга боғлаб ташлаб, ўша заҳотиёқ қайтариб олганман.

* * *

Кичкина Фима уйига йиғлаб келипти.

— Ҳа, нима гап?— деб сўрапти онаси.

— Эртага мактабга миллий кийимда боришимиз керак эмиш.

— Хайм, эшитяпсанми? Манави мишиқи ҳалитдан мўйна пўстин хоҳлаб қолипти...

* * *

Одессада хотини овқат пиширяпти, эри ўтин ёрипти. Бирдан замбарак отилади.

— Абрам, нимага замбарак отиляпти? Гўшт олиб келишганми, дейман?

— Йўқ. Москвадан катталар келишипти.

Бир оздан кейин яна замбарак отилади.

— Абрам, гўшт олиб келишиптими?

— Москвадан катталар келипти дедим-ку.

— Нима бало, биринчи отганлари тегмаптими?

* * *

Бир яҳудийни Исроилга колхоз тузгани юборишти. Бир ҳафтадан кейин ундан телеграмма келипти: «Колхозларни тузиб бўлдим. Колхозчиларни жўнатишлар!»

* * *

Одесса портида Исроилга кетадиган пароход турипти. Яҳудийлар унга биринчи кун чиқишипти, иккинчи кун узлуксиз чиқишипти, учинчи кун... Ниҳоят, буни четдан кузатиб турган бир яҳудий матросдан сўрапти:

— Нима бало, кемаларингнинг размери йўқми?

— Таги йўқ,— деб жавоб берипти матрос.

* * *

Хайм партизан отрядига ёзилипти. Унинг қўлига бир даста варақа тутқазишиб, шаҳарга тарқатгани жўнатишти. Бир неча ҳафта ўтипти — Хаймдан дарак бўлмапти. Ниҳоят, «қамалиб қолди, шекилли»

деб ундан умидларини узганда, Хайм келиб қолади. Чўнтагидан бир даста пул олиб, деди:

— Берган буюмларингдан ўргилдим. Битгасини уч сўмдан зўрға сотдим-а...

* * *

Урушдан кейин Абрам билан Иван учрашиб қолишипти.

— Сенга ҳавасим келади, Абрам, шахсий «Победа» машинангда юрибсан.

— Мен ҳам урушда сенга ҳавас қилардим, Иван, доим танкада юрардинг.

* * *

Вафотидан кейин Рабиновичдан «жаннатга кирасанми, дўзаҳгами?» деб сўрашипти.

— Аввал менга кўрсатинглар, кейин айтаман,— депти у.

Унга аввал жаннатни кўрсатишипти — ҳамма сипо, авлиёсифат эмиш, парталарда ўтирган одамларга фаришталар бош мақолаларни ўқиб берармиш. Дўзаҳда бошқа манзара — уч-тўрттадан улфатлар жиндай-жиндайдан ичиб чақчақлашиб ўтиришипти, уларнинг теграсида яланғоч қизлар... Албатта, Рабинович дўзаҳни танлапти. Аммо у дўзаҳга кириши биланоқ уни қайнаб турган қозонга ташлашипти.

— Ие, бу қанақаси! Менга кўрсатган дўзаҳинглар бутунлай бошқа эди-ку!

— У бизнинг агитпункт эди,— дейишипти унга.

* * *

Одессалик яҳудий харьковлик яҳудийнинг қизига уйланипти. Бир йилдан сўнг хотини ўлиб қолипти. Одессалик яҳудий яна Харьковга бориб, қайнисинглисига уйланипти. Аммо бир йил ўтиб, у ҳам вафот этипти. Одессалик Харьковга бориб, қайнотасига депти:

— Дадажон, сиз албатта, кулишингиз мумкин, аммо Роза ҳам ўлиб қолди.

* * *

Кечаси Одессанинг темир йўл бекатида пассажир поезда тўхтапти. Бир купенинг деразаси очилиб, аллакимнинг боши кўринипти:

- Бу нима бекат?
- Одесса.
- Нега узоқ туриб қолдик?
- Паравозни алмаштиришяпти.
- Нимага алмаштиришяпти?
- Нимага бўларди. Паравозга-да.
- Ундай бўлса, бу Одесса эмас экан.

* * *

Иккита яҳудий гаплашяпти.

— Менга қара, Сёма. Карузо деганлари сира ҳам улуг санъаткор эмас экан.

— Нима, сен Карузонинг қўшиғини эшитдингми?

— Узини эшитганим йўғ-у, Рабинович куйлаб берди...

* * *

— Сиз, Карлсон, нега иш вақтида соч олдиргани борасиз?

— Нима қилай, директор жанобларн, сочим иш вақтида ҳам ўсади-да...

* * *

Абрам Америкада яшайдиган укасига хат ёзипти.

«Салом, Исоқ. Ҳаётимиз жуда оғир. Ҳамма нарса қиммат. Бир кило қўй гўшти олти сўм, мол гўшти — беш сўм. Битта товуқ ўн сўм. Ёрдам бермасанг бўлмайди».

Уч-тўрт кундан кейин унинг уйига икки киши кириб келипти.

— Абрам Львович! Нега мамлакатимизга туҳмат қиляпсиз? Лаънати капиталистлар бизнинг тўғримизда нима деб ўйлаши мумкин? Яна бир марта шунақа мактуб ёзсангиз Сибирга жўнайсиз. Тушундингизми?

Бир неча кундан кейин Абрам укасига яна мактуб йўллапти.

«Салом, Исоқ! Ҳаётимиз жуда фаровон. Ҳамма нарса мўл-кўлчилик, ҳамма нарса арзон. Бозорда уч сўмга катта буқа олса бўлади. Аммо шунча гўштни биз нима қиламиз? Шунинг учун хотиним ёнига ети сўм қўшиб, битта товуқ олиб келади».

* * *

Иккита яхудий учрашиб қолипти.

— Менга қара, Лева, билмайсанми, Мао Цзедуннинг миллати нима?

— Йўғ-е, бўлиши мумкин эмас!

* * *

Абрам машина ҳайдаб кетаётганида ГАИ ходими тўхтатишти ва қондани бузгани учун жарима олмоқчи бўлипти.

— Айтинг-чи,— депти Абрам,— сизлар Совет Иттифоқи Қаҳрамонидан ҳам жарима оласизларми?

— Йўқ, йўқ. Кечирасиз! Мана ҳужжатларингиз. Оқ йўл!

Бироз йўл юришгач, Абрамнинг ёнида ўтирган ўртоғи сўрапти:

— Абрам! Сен қачондан бери Совет Иттифоқининг Қаҳрамони бўлиб қолдинг?

— Ҳм, нима, сўраб ҳам бўлмайдимиз?

* * *

Абрам заводнинг кадрлар бўлимига келипти. «Сизларга омборчи керак эмиш, деб эшитдим». Бўлим бошлиғи Абрамнинг ҳужжатларини кўриб чиқипти.

— Бўпти, бизга тўғри келар экансиз.

— Бўлмаса, расмийлаштиринг.

— Нега сиз дарров кўняпсиз? Нега маошини сўрамаяпсиз? Ойига бор-йўғи 90 сўм тўланади.

Абрам ҳайрон бўлди ва бир зумдан сўнг хурсанд бўлиб дейди:

— Ҳали сизлар менга маош ҳам берасизларми?

* * *

Уруш вақтида иккита яхудий оқопда ўтирган экан. Бирини оғир ярадор бўлипти. У жон ҳолатда қийналиб ётиб, шеригидан илтимос қилипти:

— Мени отиб ташлайқол, жуда қийналиб кетдим.

— Уқим тамом бўлган-да...

— Мендан сотиб олақол...

* * *

Харидор сотувчига:

— Э, қойилман, ука. Бунақа моҳир сотувчини умримда кўрмаганман.

- Қайси ишимга қойилсиз, ўртоқ?
— Икки литрлик идишимга уч литр пахта мойи-
ни сиғдирдингиз-а!

* * *

Дафн маросимида бир одам сўраяпти:

- Марҳум қанақа дард билан вафот этди?
— Муҳаббат дардидан.
— Наҳотки? У кимни бу қадар қаттиқ севарди?
— Ароқни...

* * *

— Ҳайронман, никоҳ кунини хотинлар сира эси-
дан чиқармайди, эркаклар эса одатда унутиб юбо-
ришади.

— Биринчи марта катта балиқни илинтирган ку-
нинг эсингдами?

— Ҳа, албатта.

— Ана кўрдингми, балиқ бўлса, уни албатта уну-
тиб юборган.

* * *

Бир жувон дугонасига шикоят қиляпти:

— Эрим мени адои тамом қилди. Кеч келади,
ичиб келади, маошини бермайди. Ун килога озиб
кетдим.

— Вой шўрлик! Ажрашиб қўяқолмайсанми?

— Яна икки кило озай дегандим...

* * *

Бир ишхонада аёллар жанжаллашиб қолипти.
Тартибни тиклаш учун бўлим бошлиғини чақиришип-
ти. Шунда ҳам қий-чув тўхтамапти. Ҳамма аёллар
бир-бирига гап бермай, чуввос солаберишипти. Шун-
да сабри тугаган бошлиқ қичқирипти:

— Жим! Ичинглардаги энг ёши улуғи гапирсин!

Бир зумда ҳамма аёл тинчиб қолипти.

* * *

— Хотинлар сир сақлашни билмайди деганлари
беҳуда гап!

— Нимани назарда тутяпсан?

— Уйланганимга 25 йил бўлди, лекин хотиним ҳали бир марта ҳам маошимни нима қилишини менга айтгани йўқ.

* * *

— Нега хотининг ашула бошлаши билан балконга чиқиб оласан?

— Одамлар мени хотинини уряпти деб ўйлама-син учун шунақа қиламан-да, дўстим.

* * *

— Доктор, ўтинаман сиздан, шўрлик эримнинг сўнги сўзларини айтиб беринг.

— Марҳум шундай деди: «Қимматли хотинимга сўнги хоҳишимни етказинг: «Марта! Докторнинг ҳақини кечикмасдан тўла — у жуда ғамхўр ва эътиборли экан».

* * *

Макферсон фирмада бир лавозимда ўттиз йил ишлабди. Бир куни бошлиғи чақирипти:

— Менга қаранг, Макферсон, бизнинг бухгалтеримиз бўшаяпти. Шунинг ўрнига сизни тайинламоқчимиз.

— Катта раҳмат, сэр. Маошим қанча бўларкин?

— Ҳм! Маошингиз аввалгидай қолади, лекин шляпангизни илгани шахсий қозик ажратамиз!

* * *

Икки ўртоқ ёзма имтиҳондан чиққач, хайрлашиш-япти.

— Масалани ечолмадим, варақларни оппоқ ҳолича топшириб чиқавердим.

— Мен ҳам шундай қилдим.

— Ие, расво қилибсан-ку! Улар сени мендан кўчириб олган деб ўйлашади-ку!

* * *

— Ужарлик қилаверманг! Сизни жиноят содир бўлган жойда кўрган камида ўнта гувоҳ кўрсатишим мумкин.

— Яхши, муҳтарам судья, лекин мен сизга мени жиноят содир бўлган жойда кўрмаган юзта гувоҳ кўрсатишим мумкин.

* * *

— Мен армияда хизмат қилганимда юрадиган қизимга ҳар куни икки марта хат ёзардим.

— Хўш, кейин нима бўлди? Армиядан қайтиб, унга уйландингми?

— Йўқ. У почтальонга эрга тегиб кегди.

* * *

— Жоним, айт, туғилган кунингга нима совға қилай?

— Ҳали ўйлаб кўрганим ҳам йўқ.

— Бўлмаса ўйлаб кўр. Бир йил муҳлат бераман.

* * *

Хўранда: Келтирган шўрвангизнинг ичидаги нима?

Офицант: Сэр, мендан сўрамай қўяқолинг, чунки мен бир ҳашаротни иккинчисидан ажратолмайман.

* * *

— Нима, сен Эмилияга уйланмайдиган бўлдингми?

— Ҳа.

— Ахир унга тоғанг миллионер эканини айтмадингми?

— Айтдим. Энди у менинг кеннойим бўлди.

* * *

Бир одамникига келган меҳмон жуда сурбет экан — бир ҳафта туриб қолди. Охири, уй эгаси унга шаъма қилишга мажбур бўлди:

— Меҳмон, бола-чақаларни ҳам роса соғингандирсиз-а?

— Нимасини айтасиз! Эртага ҳаммасини бу ерга чақирмоқчиман.

* * *

— Бугун мен эрийман. Қани, нима ичасан — коньякми, кофемми?

— Кофе тайёр бўлгунча, коньяк ичиб турақолайлик...

* * *

- Сиз бугун ҳам ишга кечикиб келдингиз?
- Тўғри. Мен жуда бахтлиман, ота бўлдим!
- Кеча ҳам шундай дегандингиз.
- Тўғри айтасиз, болаларим эгизак-да...

* * *

Миссис Джекобсон полиция бўлимига келиб, эрининг тўрт кундан бери бедарак кетганини айтибди ва уни топишга ёрдам беришларини сўрапти.

— Эрингизнинг бирон-бир алоҳида белгиси борми?— деб сўрашипти ундан.

— Йўқ. Лекин уйга қайтиб келганидан кейин бўлади.

* * *

Талаба имтиҳонга келиб, билет олади, қараса, ундаги саволларни билмайди.

— Домла, бошқа билет олсам майлими?

Талаба иккинчи билетни ҳам билмайди. Домладан сўраб, учинчи билетни олади. Бу гал ҳам аҳвол ўша-ўша. Тўртинчи билетни олишга ижозат сўраганда, домла унинг имтиҳон дафтарчасини оладида, «уч» қўйиб беради. Бунга кўриб ассистент ҳайрон бўлади ва профессордан нега шундай қилганини сўрайди.

— Излаяптими, демак ниманидир билади.

* * *

— Банкимизнинг бош кассири пулни ўмариб, жанубий Америкага қочиб кетганини тушунса бўлади. Лекин, ўлай агар, директоримизнинг хотинини нега олиб қочиб кетди — бунга сира ақлим етмайди.

— Тўғри қилган. Энди унинг ишончи комил — директоримиз ўлақолса ҳам уни изламайди.

* * *

Икки ошна ижарага олинган қайиқда сайр қилиб юришган экан. Биттаси трубкасини сувга тушириб юборади-да, тезгина паккисини олиб қайиқнинг бир чеккасини кертди, белги қилиб қўяди.

- Нега бундай қилдинг?
— Трубкам тушиб кетган жойни белгилаб қўйдим.
— Хўп бемаъни иш қилибсан-да!
— Нега.
— Янаги гал бизга бутунлай бошқа қийиқ беришлари мумкин.

* * *

Анчадан бери бир-бири билан кўришмаган икки дугона учрашиб қолишипти.

— Ие, кўзойнак тақаяпсанми? Жуда яхши қилипсан-да! Кўзойнак кўзинг теварагидаги ажинларни яшириб туради.

— Йўғ-е! Нима деяпсан! Шу кўзойнак туфайли сенинг ажинларингни аниқ кўряпман.

* * *

— Қўшнижон, итингизни эпга келтиринг. Кечаси билан улиб чиқди. Қизим бечора ашуладан машқини тўхтатишга мажбур бўлди.

— Кечирасиз, афандим, лекин қизингиз биринчи бўлиб бошлади.

* * *

— Иссиқни қара-я!— деди ўлимга маҳкум қилинган одам ўзини дор остига олиб кетаётган жаллодга.

— Э, сизга яхши, менинг аҳволимни айтинг. Шу иссиқда ҳали қайтиб кетишим керак.

* * *

Маҳкамага бир маст кирипти.

— Жаноблар! Менинг болаларимни рўйхатдан ўтказинг. Эгизак фарзанд кўрдим.

— Нега «жаноблар» дейсиз? Мен бу ерда ёлғизман-ку!

— Ие, ундай бўлса, шошманг. Мен уйга югуриб бориб келай. Эҳтимол, болаларим ҳам иккита эмас, биттадир.

* * *

Режиссер актерга:

— Шунни билиб қўйингки, бу саҳнада арслон сизнинг орқангиздан икки қадам масофада эллик метрча қувлаб боради.

— Арслон ҳам буни билса керак-а!

* * *

— Узр, хоним, сиз маҳаллий хайрия жамиятининг раисасисиз, шекилли?

— Ҳа, нимаиди?

— Жуда қашшоқ бир онлага ёрдам беролмайсизми?

— Беришимиз мумкин. Қанақа оила экан?

— Эри-хотин, бувиси бетоб, ўнта боласи бор. Ижара ҳақини анчадан бери тўламаганлари учун уйнинг эгаси уларни кўчириб юбормоқчи.

— Сизга ким бўлади улар?

— Мен улар ижарага олган уйнинг эгасиман...

* * *

— Бу ерда нима қилияпсан, Пауль?

— Нима қилардим. Хотиним билан театрга келдим.

— Нега, бўлмаса, театрга кирмаяпсан?

— Бугун машинани пойлаш навбати — меники.

* * *

Иўловчи автомобиль ҳайдаётган одамдан сўрайдди:

— Нега ҳадеб касалхонанинг теварагидан айланияпсиз?

— Биласизми, мен бугун биринчи марта машина ҳайдашим...

* * *

Биржанинг икки даллоли умрларида биринчи марта шаҳардан ташқарига чиқишипти.

— Мистер Бимс, қаранг, бирам чиройли от экан...

— Мистер Райт, бу от эмас, чўчқа-ку!

— Ундай бўлса, нега шохи бор?

* * *

Купеда кетаётган йигит ҳафсала билан сақич чайнаяпти. Рўпарасида ўтирган одам унга мурожаат қилади:

— Бунинг ҳаммасини менга беҳуда гапиряпсиз. Барибир эшитмайман, қулоғим оғир.

* * *

— Жаноб инспектор, бир марта қизил чироққа ўтиб кетганимга шунчалик қиласизми? Ахир неча марталаб кўк чироққа тўхтаб турганман.

* * *

Хаста миллионер касал боқиб ўтирган аёлга дейди:

— Менинг олдимга Робертни киритмасликнинг иложини қилинг.

— Меросхўрингизни-я? Нега энди?

— Ҳар гал келганида мен билан кўришаётиб, томир уришимни ҳисоблашга уринади.

* * *

Харидор аёл универмагга шикоят билан келипти.

— Кеча сизлардан манави свитерни харид қилгандим. Уни тоза жундан деган эдинглар. Уйда манави этикеткани топиб олдим. Унда «юз фонз пахтадан» деб ёзиб қўйилипти.

— О хоним, мени алдашипти деган фикр хаёлингизга келмасин. Биз фақат бир мақсадда — куйни чалғитиш учун бу этикеткани тикиб қўйганмиз.

* * *

Ярим кечада хотини эрини уйғотади.

— Нима гап?— дейди эри хавотир билан.

— Ҳеч гап йўқ. Лекин мен шу қадар оз маош олганинг ҳолда қандай қилиб бамайлихотир ухлаётганингга тушунолмаяпман.

* * *

Полиция идорасига кўзда ёши билан бир аёл кириб келади.

— Эримни топиб беринглар. Мен усиз яшаёлмайман. Эрим ғойиб бўлди...

— Узр, хоним. Бир бошдан айтинг-чи? Эрингиз қачон ғойиб бўлди?

— Бир ҳафта муқаддам.

— Нега бу тўғрида бугун арз қилиясиз?

— Бугун маош оладиган куни...

* * *

Харидор: Мен биронта китоб харид қилай дедим.

Сотувчи: Енгилроқ бўлсинми?

Харидор: Бунинг аҳамияти йўқ. Мен машинадаман...

* * *

Қурол-яроғ сотадиган дўконга кирган аёл тўп-понча билан ўқ сўрайди.

— Сизга қайси калибридан берай, хоним?

Аёл бир зум ўйланиб қолиб, кейин елкасини қисади.

— Умуман, айтганда, эрим эллик иккинчи костюм кияди.

* * *

Роҳиб велосипедда кетаётиб, чорраҳадан қизил чироққа ўтади. Полициячи уни тўхтатади.

— Узр, тақсир, кўча ҳаракати қоидаларини бузганингиз учун сиздан жарима олишга тўғри келади.

— Биласизми, ўғлим,— деб жавоб беради роҳиб,— тангрим ҳамиша мен билан бирга юради. Менинг велосипедимни ҳам тангрим бошқаради.

— Ундай бўлса, яна битта жарима тўлайсиз — бир ўринлик велосипедда икки киши юрганларингиз учун...

* * *

Рестораннинг таом пишириладиган жойида:

— Анави одам бир бўлак ўрдак буюрди.

- Бизда ўрдак йўқ. Фақат ғоз бор.
— Бўлмаса, ўшандан бир бўлак ўрдак кесиб бер.

* * *

Полициячи машинани тўхтатади. Уни бошқариб кетаётган аёл қувлик билан дейди:

— Хўш, ким кимни огоҳлантиради — йўл қоидасини буздинг деб сиз меними, ёки жияним полиция комиссарининг муовини бўлиб ишлайди деб мен сиз-ними?

* * *

Бир инглиз кутилмаганда сафардан қайтиб келади. Саросимага тушиб қолган хотини ва кроватнинг тагидан кўришиб турган эркаклар туфлисини кўриб, устарани қўлга олади.

— Вой шўрим, нима қилмоқчисан?— деб сўрайди хотини.

— Манави туфлининг ичида ҳеч ким бўлмаса, соқол олмоқчиман.

* * *

Янги уйланган йигит ва жувои тўйдан кейин сафар қилишипти. Вагондан тушар экан хотини эрига шивирлайди:

— Кел, жоним, одамларнинг кўз ўнгида ўпиша-вермайлик. Аксинча, уларнинг олдида ўзимизни кўпдан эру хотиндек тутайлик.

— Розиман, азизим. Ол чемоданингни, ўзинг кўтар.

* * *

Ҳайвонат боғининг ходими топилмалар идорасига қўнғироқ қиляпти:

— Фил қочиб кетди. Сизларда эмасми?

— Белгиларини айтинг...

* * *

Қулоғи оғир бемор аёл врачдан сўрайди:

— Муолажа ҳақи қанча бўлади? .

- Эллик шиллинг.
- Узр. Нима дедингиз? Етмиш шиллингми?
- Йўқ, хоним. Олтмиш шиллинг.

* * *

Спортчининг тўйида бир аёл олифта кийинган йигитга мурожаат қиляпти:

- Кечирасиз, куёв сизмисиз?
- Йўқ, мен чорак финалдан нарига ўтолмаганман.

* * *

Қизнинг отаси бўлажак куёвдан сўрайди:

- Сиз, албатта, чексангиз керак, ичарсиз, қарта ўйнарсиз, аёлларга хушомад қиларсиз?
- Йўқ, йўқ. Буларнинг баридан узоқман.
- Ундай бўлса тўй бўлмайди. Хотиним ҳамиша сизни менга ўрناق қилишини истамайман.

* * *

Солдат госпиталга тушган оғайнисини кўриб келгач, қисмда ҳикоя қиляпти.

- Ҳа, энди дўстимиз Егор госпиталда узоқ ётадиган бўлипти.
- Сен докторни кўрдингми?
- Йўқ, ҳамширани кўрдим.

* * *

— Сенда мутлақо юмор туйғуси йўқ, Пит. Ҳадеб хўжайининингнинг латифаларига куласан, ҳолбуки уларнинг тариқча куладиган жойи йўқ.

— Балки менда юмор туйғуси йўқдир, лекин ўз-ўзини сақлаш туйғуси жуда кучли.

* * *

Жанубдан дам олиб қайтаётган турист аёл вагон купесида суҳбатлашиб ўтирипти.

— Уйга боргач, ҳаммасини эримга айтиб бераман — депти бир аёл.

Иккинчи аёл «Вой эси паст-ей»,— деб ўйлапти. «Юракдан берган экан»,— деб ўйлабди учинчи аёл.

«Хотирасини қара-я!»— деган фикр кечипти тўртинчи аёлниг кўнглидан.

* * *

Наркоздан кейин ўзига келган одамга жарроҳ депти:

— Операция муваффақиятли ўтди.

— Раҳмат, аммо мениг операция хонасига киришимдан мақсад водопровод жўмрагини тузатиш эди.

* * *

— Жовонларимиз тўлиб кетган,— деди идора ходими раҳбарига. Ун йил нарисадаги қоғозларни йўқотмаса бўлмайди.

— Майли, йўқотинг,— денти раҳбар.— Аммо йўқ қилишдан аввал ҳар битта ҳужжатдан нусха кўчириб олинг.

* * *

Бир аёл пляж бўйлаб югуриб, қичқиряпти:

— Мениг ўғлимни ким қутқарди? Ким қутқарди мениг ўғлимни?

Бир одам камсуқумлик билан ўрнидан туриб «Мен»,— дейди.

Аёл унинг қўлидан ушлайди-да, кўзларига тик боқиб дейди:

— Ундай бўлса, унинг шапкаси қаерда қолганини билишингиз керак.

* * *

Одам ато ва Момо Ҳаввонинг кимлиги ҳақида баҳс кетяпти.

— Одам ато билан Момо Ҳавво француз бўлишган, — депти француз — чунки фақат француз аёлигина яримта олмага рози бўлади.

Инглиз:

— Йўқ, улар инглиз бўлишган, чунки ҳақиқий инглиз ўзининг севимли аёлига қавирғасини бахшида этиши мумкин.

— Йўқ, йўқ, улар рус бўлган,— депти рус.— Чунки фақат русларгина яланғоч ва оч бўлсаларда, бахтиёр бўлишлари мумкин.

* * *

Қозон темир йўл станциясига янги ходим олишипти. Бригадир унинг қўлига ёғ идишини тутқазипти-да, темир изларнинг ҳамма керакли жойини яхшилаб ёглаб чиқишни буюрипти. Янги ходим «хўп»,— деб чиқиб кетипти-ю, ғойиб бўлипти. Бир ойлардан кейин ундан телеграмма келипти: «Ҳозир Свердловскдаман. Ёгдан жўнатынг».

* * *

Одам лик тўла автобусда, аёл кескин дағдаға билан:

— Ҳой киши, кўкрагимдан олинг қўлингизни.

Юмшоқ мулойим оҳангда:

— Йўқ, сиз эмас, сизники тураверсин.

* * *

Бозорда савдо қилиб ўтирган грузин кетиб бо-
раётган аёлга депти:

— Ҳой хоним, бу ёққа бир қара — бир сўм бераман... Вой! Тескари қара — беш сўм бераман!

* * *

— Айтинг-чи,— деб жабрдийда аёлга мурожаат қиляпти судья,— судланувчи сизни қоронғи хиёбон бўйлаб сайр қилишга таклиф қилганида, кўнглингизда ҳеч қанақа шубҳа туғилмадими?

— Нега туғилмас экан? Албатта, туғилди. Лекин у ерда сумкамни юлиб олиб қочиб кетади деган фикр сира ҳам калламга келгани йўқ.

* * *

Икки ошна учрашиб қолишипти.

— Қалайсан, Ваня? Сени уйланипти деб эшитдим. Қалай, хотининг ҳалолгина эканми?

— Ҳа. Мана икки йилдирки, ҳали ҳеч нарсани ўғирлагани йўқ.

* * *

Қиш. Хонада чол-камбир чой ичишиб ўтиришипти. Чол дейди:

— Кампир, кел бир ёшлигимизни эслайлик.

— Майли. Бор, дарвозанинг олдига чиқиб мени кутиб тур.

Чол чиқиб кута бошлапти. Бир соат, икки соат кутипти — кампирдан дарак йўқ. Роса совқотгандан кейин хонага кириб сўрапти.

— Ҳа, кампир, нега чиқмадинг?

— Ойим рухсат бермадилар.

* * *

Бир чукчани фахрий академик қилишмоқчи бўлишипти.

— Йўқ, меники балиқ ушлайди,— депти чукча.

— Нега тушунмайсан, ахир. Ҳамма нарсанг бўлади. Машина ҳам, коттедж ҳам.

— Ҳа, майли. Жуфт кунлари академик бўламан, тоқ кунлари меники балиқ ушлайди.

* * *

Иккинчи қаватда яшайдиган хотин қичқиради:

— Зўрлашапти...

Биринчи қаватдаги эркак сўрапти:

— Ким сизни зўрлаяпти?

— Сиз.

— Мен қандай зўрлашим мумкин. Биринчи қаватда бўлсам, сиз — иккинчи қаватда...

— Ҳозир тушаман.

* * *

Социалистик паришонхотирлик: даҳлизда пенсионер турипти. Қийиниб олган. Қўлида бўш сумка. У сумкасига қараб дейди:

— Қизик, мен магазиндан келдимми ё ҳали борганим йўқми?

* * *

Иккита чукча проводникнинг олдига келипти. Биттаси сўрапти:

— Манави поезд мени Магаданга олиб боради-ми?

— Йўқ.

Иккинчи чукча сўрапти:

— Мени-чи?

* * *

Уй бекаси кўчадан келса, хизматчиси буюмларини йиғиштирипти.

— Ҳа, нима бўлди? Мен сизни хафа қилдимми?

— Мен кетаман, чунки сиз менга ишонмайсиз.

— Нечук ишонмас эканман! Ахир, тақинчоқларим турадиган қутичанинг калитини қўлингизга бериб қўйган бўлсам...

— Лекин берган калитингиз қутичага тўғри келмас экан-ку...

* * *

Райкомда раислар ҳисобот беришяпти. Битта раис минбардан гапиряпти:

— Бултур биз 50 гектар каноп экдик, лекин ҳаммасини ҳашорот еб кетди. Бу йил 100 гектар жойга каноп экдик — бу лаънати ҳашарот бўкиб ўлсин...

* * *

— Уртоқ! Ароқнинг шишасини 20 сўм қилиб қўйилса, ичасизми?

— Ичаман.

— 30 сўм қилиб қўйилса-чи?

— Ичаман.

— 40 сўм бўлса-чи?

— Ичаман.

— 50 сўм бўлса-чи?

— Ичмайман.

— Нега энди?

— Ярим ойлик маошим 45 сўм-да...

* * *

Иккита одам гаплашяпти:

— Негадир менинг яна Парижга боргим келяпти.

— Сен илгари Парижга борганмидинг?

— Йўқ. Кеча ҳам жуда боргим келувди.

* * *

Тун. Қабристонда бир скелет ётган жойидан туриб, сайр қила бошлапти. Қараса, яна бир скелетга йўлиқипти. Биринчиси сўрайди:

— Ҳой биродар, сен қайси асрдансан?

— Ўн олтинчи асрдан...

— Мен ўн еттинчи асрдан.

Бироздан кейин уларга яна бир скелет рўпара келипти.

— Ҳой биродар, сен қайси асрдансан?

— Э-э, даф бўлларинг. Кўрмаяпсанларми, учинчи сменадан келяпман.

* * *

— Буважон, қалай, театр ёқдим, — деб сўрашди неваралар умрида биринчи марта шаҳарга келган боболаридан.

— Жуда ажойиб экан! — деди у. — Айниқса, охирида пальто улашгани жуда зўр экан. Мен учта пальто олдим.

* * *

Америкалик Қизил майдонда сигарет чекипти. Милиционер унинг ёнига келиб, имо-ишора билан бу ерда чекиш мумкин эмаслигини тушунтирипти.

— О, тушундим, тушундим. Аэродром... Аэродром, — депти америкалик сигаретини ўчираётди.

* * *

Иккита одам гап сотиб турипти. Қарашса осмондан тайёра учиб кетяпти.

— Нима дейсан, бу ҳукумат тайёрасими ё оддий пассажир тайёрасими?

— Албатта, оддий тайёра-да.

— Қаёқдан биласан?

— Ҳукумат тайёраси бўлганда олдида ҳам, орқасида ҳам мотоцикллар бўларди.

* * *

Бир эркак магазинга кириб сотувчига дейди:

— Менга бир кило сут тортиб беринг.

Сотувчи пинагини бузмай сўрайди:

— Сизга тўғраб берайми ё бутунича ўраб берайми?

— Менга барибир. Велосипеддаман.

* *

Газета дўконида:

- «Ҳақиқат» борми?
- Бўлган эмас, бўлмайти ҳам.
- «Совет Ўзбекистони»-чи?
- Сотилиб кетди.

* * *

Авдотья Никитична сўрайди:

- Маврикиевна, қаерда дам олдинг?
- Парижда.
- Нима орттириб келдинг?
- Ҳали билмайман. Врачга борганим йўқ.

* * *

Ҳовлида аёллар йиғилишиб қолиб, турмуш икир-чикирларини муҳокама қилишяпти.

— Вой, қўшнижонлар, анави Қлаванинг хўп омади чопди-да. Эрга ҳам тегиб олди, хуштори ҳам бор. Кеча бўлса яна зўрлаб кетишипти.

* * *

Талаба бир қиз билан танца тушаётиб йиқилиб тушди.

— Суви суви!— деб қичқирди қиз.

Дарров сув олиб келиб, талабага ичказишди. Ўзига келиб кўзини очган йигит шивирлади:

— Энди жиндай нон бўлса...

* * *

Рус, америкалик ва поляк учрашмоқчи бўлишипти. Рус билан америкалик вақтида келишипти-ю, полякдан дарак бўлмапти. 10 минутлардан кейин, у ҳаллослаб етиб келипти.

— Йигитлар, йигитлар, тўш бераётган экан, очредь олиб келдим. Юринглар, тезроқ.

Америкалик сўрапти:

— Очередь нима?

Рус сўрапти:

— Тўш нима?

* * *

Бемор врачнинг ҳузурига келипти:

— Доктор, менга очкўзликни тугатадиган дори беринг. Фақат кўпроқ бўлсин, кўпроқ...

* * *

Жиннихонага комиссия келипти. Ҳамма жинниларни янги бўялган скамейкаларга ўтқазиб, кино кўрсатишмоқчи бўлишипти. Битта жинни тагига газета солиб ўтирипти. Комиссия уни соғайган ҳисоблаб, уйига жўнатишти. Уйда онаси сўрапти:

— Нега тагингга газета солиб ўтирдинг?

— Баландроқ ўтирай деб. Кино кўришга қулайроқ бўлади.

* * *

Бир овсар қўлида иккита граната билан кетиб борарди. Бир маҳал битта гранатани кавлай бошлапти. Енидан Доно ўтиб кетаётган экан.

— Ҳой, нима қиляпсан! Ҳозир портлаб кетади.

— Майли, ҳечқиси йўқ. Менда яна битта бор.

* * *

Икки киши қабристонда қабр тошларини кўздан кечиришипти. Бири иккинчисига:

— Ие, манави ёзувни қара. «1920 йилда туғилган. 1990 йилда вафот этган. 50 йил умр кўрган». Бу қанақаси бўлди.

— Э, у машинаси, хуштори, дала ҳовлиси бор йилларни яшадим деб ҳисоблаган.

— Шунақами? Бўлмаса, мен ўлганда қабримга «Ўлик туғилган»,— деб ёзинглар.

* * *

Жиннихонада икки бемор гаплашяпти:

— Кел, бошингга мих қоқиб қўяман.

— Эсинг жойидами, тентак! Тўқмоғинг михга тегмай қолса нима бўлади?

* * *

Бир совет туристи хорихда заргарлик дўконига кирипти. Анча вақтгача ақли шошиб, лол бўлиб қолипти. Кейин бир тақинчоқни кўрсатиб сўрапти:

- Бу неча пул туради?
- Уч минг доллар.
- Бизнинг пулга қанча бўлади?
- Эллик минг атрофида.
- Уҳ-ҳў! Мана бу-чи? Неча пул?
- Иккита «Уҳ-ҳў!».

* * *

Аптекадан чиққан одамнинг орқасидан аптекачи етиб олиб, дейди:

- Ҳой биродар! Ҳозир глюконат кальций олдингиз-а! Дарров қайтаринг.
- Нега?
- Адашиб сизга цианистий калий берибман.
- Мен уни ичиб қўйдим.
- Бўлмаса кассага 16 тийин қўшимча тўланг.

* * *

Магазинда ҳамма ёқ топ-тоза, кўзни қамаштирадиган даражада чиройли.

- Менга бир кило гўшт ўраб беринг.
- Оппоқ халат кийган сотувчи жувон оппоқ қоғозни олиб дейди:
- Қани, беринг гўштингизни.

* * *

Аёл электромонтёрга қўнғироқ қиляпти.

- Мен сиздан кеча келиб эшикдаги қўнғироқни тузатиб беришингизни сўровдим.
- Мен кеча бордим. Роса қўнғироқ тугмасини босдим. Ҳеч ким очмади. Қайтиб кетдим.

* * *

Иккита бўйдоқ гаплашяпти:

- Биласанми, манави «Лаззатли таомлар ҳақида» деган китоблардан сариқ чақалик наф йўқ.

— Нега энди?

— Утган ҳафтада шу китобга қараб бирон овқат пиширмоқчи бўлдим, аммо пиширолмадим. Китобдаги ҳар бир тавсия «Тоза тарелкани олинг»,— деб бошланади.

* * *

Хорижий одам сўрайди:

— Нега сизларда сотувда қора увулдуриқ йўқ?

— Негаки унга талаб йўқ.

Хорижий ишонмапти-да, кун бўйи бир магазинда пештахтанинг олдида турипти.

Чиндан ҳам биронта одам қора увулдуруқ сўрамапти.

* * *

Оқшом, Касалхонада бир хона. Даволовчи врач уйга кетиш олдидан беморлар билан хайр-маъзур қиляпти:

— Хайр, бобожон, эрталабгача.

— Яхши қолинг, Иван Кузьмич.

— Хайр, болакай, тузалоқол.

— Ҳой, дераза олдида ётган ўртоқ, алвидо!

* * *

Янги колхозга биринчи тракторни келтиришипти. Унинг қандай ишлаши, нима фойдаси борлигини тушунтиришипти. Кейин сўрашипти:

— Ҳаммаси тушунарлими?

Бир мужик ўрнидан турипти:

— Ҳаммаси тушунарли, мен фақат бир нарсани англолмаяпман — отни қайси томондан қўшилади?

* * *

Ошпазлар тайёрловчи билим юртида:

— Айтинг-чи, бош ошпаз қандай одам?

— У биргина котлетнинг ўзига йигирмадан ортиқ ном бера олувчи киши.

* * *

Саводсиз кампир нафақасини олганда қўшув белгисини қўйиб имзо чекарди. Бир гал у қўшув белгиси ўрнига доира чизди.

— Нима гап, хоним?— деб сўради кассир.— Неча доира қўйдингиз бу гал?

— Мен турмушга чиқдим, мсье,— деди кампир,— энди бошқа фамилиядаман.

* * *

Журналист шаҳар мэрига:

— Шаҳрингизда турар жой етишмас эмиш.

— Бўлмаган гап. Бўхтон! Бунақа беъмани гапларни уйи йўқ кишилар тарқатади.

* * *

Бир бадавлат бўйдоқ одам дўстига дейди:

— Мен олтмишга кирдим. Дўндиққина, ёшгина жувонга уйланмоқчиман. Нима дейсан, унга эллик ёшдаман десам, уйланиш имконим кўпаярмикан?

— Агар ўзингни етмиш бешга кирган қилиб кўрсатсанг, имконинг жуда катта бўлади.

* * *

Кутиб олаётганлардан бири бекат бошлигининг қўлини қисди:

— Табриклайман! Неча ойдан бери бизнинг поездимиз эндигина ўз вақтида келди.

Бекат бошлиғи изоҳ берди:

— Жаноблар, сизларни ранжитиш менга оғир, лекин айтишга мажбурман. Бу — кечаги поезд.

* * *

— Орадан анча йиллар ўтгач,— деди бир камбағал рассом уй эгасига,— одамлар бу хароба кулбани кўриб, бу ерда буюк рассом яшаб ижод этган дейишади.

— Гапингиз тўғри, мистер. Лекин ижара ҳаққини бугун тўламасангиз, одамлар бу гапни эртагаёқ айтиши мумкин.

* * *

— Бу қандай шармандалик, Қэт! Бир француз сизни хилватда неча бор ўпди. Наҳотки, сиз унга қаршилик қилмадингиз?

— Биласизми, бунинг ҳеч иложи бўлмади. Ахир, мен французча гаплашолмайман-да...

* * *

— Менга мақтаб сотган ғозингиз жуда қари экан, бемаза экан.

— Бунисини билмайман, лекин 15 йилдан бери паррандалар кўргазмасида биринчи мукофотни олиб келарди.

* * *

Боғда ўтирган қиз йигитнинг пинжигга тиқилиб дейди:

— Ҳой, Курт, мени ўпганингни ойим билмасин.

— Мен сени ўпганим йўқ-ку!

— Балки ўпарсан деб айтдим-да...

* * *

Оқ уйнинг баланд мартабали амалдори Японияга борди. Унга Фудзияма вулқонини кўрсатишди. Кейин таассуротини сўрашди.

— Вулқон ниҳоятда улкан. Лекин мен яшайдиган Вашингтонга таққосласак, унинг олдида ҳеч нарса эмас.

* * *

Иўловчилардан бири тиланчига деди:

— Гавдангга қара! Бир ўзинг тўрт кишининг ишини қила оласан. Тиланчилик қилгани уялмайсанми?

— Э жаноб! Мен бир киши бўла туриб, тўрт одамнинг ишини қилиб, ҳақини олсам, бу адолатдан бўладими?

* * *

— Соатингиз бузилипти. Уни кунига икки марта бурашингиз керак.

— Овқатдан олдинми, кейинми?

* * *

Тиббиёт институтида ўқитувчи талабадан сўради:
— Одам маргимуш еб, ўлим тўшагида ётипти.
Биринчи навбатда нима қилиш керак?
— Ҳассолни чақирин керак.

* * *

— Мудир билан учрашмоқчи эдим.
— У киши йўқлар.
— Қандай қилиб йўқ бўладилар? Ҳозиргина кўрдим-ку?
— Тўғри, лекин у киши сизни олдинроқ кўрган эди.

* * *

Янги турмуш қурган йигит-қиз сайр қилиб юриб,
ариққа дуч келишипти.
— Кел, жоним, сени сувдан кўтариб ўтказай,—
депти эр.
— Майли, азизим. Сиз қўлингизга кўтаринг, ке-
йин ўзим бир амаллаб бошингизга чиқиб оламан.

* * *

— Айт-чи, Пьер, Людовик ўн олтинчининг отаси
ким бўлган?
— Людовик ўн бешинчи.
— Қарл еттинчининг отаси-чи?
— Қарл олтинчи.
— Яхши. Франциск биринчининг отаси ким бўл-
ган?
— Франциск етимча бўлган.

* * *

— Дадаси, эски пальтомнинг ҳамма тугмаси ту-
шиб кетипти. Кўчага чиққани уялади, киши.
— Ҳечқиси йўқ. Эртага олиб бераман.
— Пальтоми?— деб суюниб кетибди хотини.
— Йўқ, тугма.

* * *

Европалик бир турист Шарқ шаҳарларидан бирида юриб, ҳеч қаерда ҳайкал кўрмапти. Шунда у бир боладан:

— Сизнинг шаҳрингизда буюк одамлар туғилмайдими?— деб сўрапти.

— Йўқ,— депти бола,— бизнинг шаҳримизда фақат чақалоқлар туғилади.

* * *

Бир одамнинг бошига кўп ғалати иш тушди — тўрт йил ҳаракат қилиб, у директорнинг қабулига кирди, лекин бу чоқда, нима масалада қабулга келганини унутиб қўйган эди. Қабулхонадан уни тўппа-тўғри жиннихонага олиб кетишипти, лекин «даволанганимдан кейин яна қабулга келаман»,— депти.

* * *

Профессор: Бу билимингиз билан сиздан шифокор чиқмайди. Баҳонингиз — икки.

Талаба: Жон домлажон, уч қўяверинг. Барибир бош врач бўлиб ишлайман.

— Сиз сира тайёрланмаган бўлсангиз, қандай қилиб, имтиҳон топшира оласиз?

— Уртоқ профессор, мен имтиҳон топширишдан бошқа ҳамма нарсага тайёрман.

* * *

Психолог олимдан сўрашипти:

— Қандай аёллар вафодор бўлади? Қора сочлисими, қўнғир сочлисими, малла сочлисими?

— Сочи оқаргани.

* * *

Лондонда икки киши учрашиб қолипти.

— Кечирасиз, фамилиянгиз нима?

— Шекспир.

— Э, бу ном жуда машҳур-ку!

— Бўлмасам-чи, мен бу ерда йигирма йилдан бери сут сотаман.

* * *

— Эрим бир йил аввал менга машина олиб беришга ваъда қилганди, энди бўлса, лоақал чақалоғимизга аравача олиб беришни ҳам истамаяпти.

* * *

— Уйланганлар уйланмаганларга қараганда узоқ яшайди дейишади. Шу ростми?

— Йўқ. Уларга умр узоқдай туюлади холос.

* * *

Тушликдан кейин эр газета ўқияпти. Хотин дейди:

— «Ҳа, жоним» дейишингни бас қиласанми, йўқми? Мен, ахир, бир соатдан бери «миқ» этмай ўтирибман.

* * *

— Ҳа, оғайнй, биров қувиб келаётгандай шошиб кетяпсан?

— Хотинимга шляпа олувдим.

— Хўш нима бўпти?

— Уйга етгунимча мода ўзгариб қолмасмикан деган ташвишдаман.

* * *

— Бу машина кирни яхши ювадимми?

— Ювганда қандоқ!

— Ундай бўлса, олганим бўлсин. Эримнинг иши анча енгиллашади.

* * *

Троллейбусда билет текширувчи:

— Гражданин, сизнинг билетингиз яроқсиз-ку?

— Ие, нега энди яроқсиз бўлар экан? Бир ҳафтадан бери яраб келган билет энди ўтмай қоладими?

* * *

— Менинг хотиним жуда моҳир чевар-да! Эски кўйлақдан менга галстук тикиб берди.

— Шу ҳам маҳоратми? Менинг хотиним эски галстукдан менга кўйлақ тикиб берган.

Эру хотин ёшлар. Эри сўрайди.

— Болаларнинг олдида бугун ким навбатчилик қилди — сенинг онангми, менинг онамми?

* * *

Иккита эркак кафедра ўтириб тажриба алмашишяпти:

— Оилавий ҳаёт ҳақида нима ўйлашимни биласизми?

— Уйланганмисиз?

— Ҳа.

— Унда биламан.

* * *

— Кўп ташвиш қилаверманг. Хотинингизнинг асаб касаллиги унча хавфли эмас. Бу касал билан у юзга киради.

— Доктор, мен-чи?

* * *

— Сизни тушунолмай қолдим. Кеча директорни орқасидан роса ёмонлаган эдингиз. Бугун уни кўкларга кўтараяпсиз.

— Бир гапни икки марта қайтаришни ёмон кўраман.

* * *

— Сиздаги касалликни аниқлашим қийин бўляпти. Эҳтимол, ичкиликдандир...

— Яхши, доктор, у ҳолда мен ҳушёр бўлганингизда келаман.

* * *

Судья қотилликда айбланаётган дайдига:

— Бу пичоқ сеникимми?

— Меники эмас, тақсир.

— Демак, айбингни бўйнингга олмайсан. Камерага олиб бориб ташланг.

Бир ҳафтадан кейин яна сўроқ. Судья яна ўша пичоқни кўрсатади:

— Бу пичоқни танийсанми?
— Ҳа, албатта, тақсир. Бир ҳафта аввал сизнинг қўлингизда кўрган эдим.

* * *

— Нуқта қўймадингиз-ку!
— Ҳаҳ, эсим қурсин. Илтимос, ўзингиз қўйиб қўя қолинг.
— Йўқ, қўя олмайман. Дастхат бир хил бўлмоғи керак.

* * *

— Энг олий дипломатия нима?
— Агар эр хотинига «сен мўйнали пўстин кийма, қўполлашиб қоласан»,— деб ишонтиролса, энг олий дипломатия шу бўлади.

* * *

— Петер, нега соқолингни олмадинг. Маймунга ўхшаб башарангни жун босиб кетипти. Шу аҳволда театрга борамизми?
— Қачон?
— Сен кийина бошлаганингда мен соқол олиб бўлгандим.

* * *

Купеда бир киши ҳамсафаридан сўради:
— Бу ерда чекса бўладими?
— Йўқ. Бу чекмайдиганларнинг купеси.
— Унда шунча папирос қолдиғи қаердан келиб қолган?
— Улар сўрамай чекканлардан қолган.

* * *

Икки таниш гаплашяпти:
— Яқинда бир танишимни учратиб, ундан ўн сўм қарз сўраган эдим, «йўқ» деди-я, аблаҳ.
— Азизим, айтиб қўяй, мен ҳам аблаҳман.

* * *

— Эшитдингми, Тошмат уйланипти. Хотини тўрт тилни билармиш.

— Вой бечора! Ёмон бўлипти-ку!

— Нега энди?

— Менинг хотиним фақат бир тилни билади. Лекин шунда ҳам тинкамни қуритиб юборади.

* * *

Оздирадиган дори чиқарадиган фирмага хат келди:

«Дорингиз зўр экан! Икки ҳафта ичида хотиним 6 килограмм озди. Бундан уч-тўрт кун олдин у озиб-тўзиб бутунлай йўқ бўлиб кетди. Миннатдорлигимни қабул этгайсиз. Сизнинг Майкл Смит».

* * *

Кинорежиссёр кино актрисага техника тараққиётини тушунтиряпти:

— Тассаввур қила оласизми, мисс. Эрамиздан олдин одамлар телефонда гаплашишни билишмаган.

— Вой, нега билишмаган? Бу жуда осон-ку... Дас-такни оласиз, номерни оласиз, вассалом. Гаплашаверасиз...

* * *

— Хотиним озишни хоҳлаб, нуқул отда юришни машқ қиляпти.

— Хўш, натижа қандай?

— Ҳозирча 10 килограммга озипти. От.

* * *

— Бугун анча ёш, руҳингиз бардам кўринади,— депти врач ўз беморига.

— Мен сиз берган шишадаги дори қоғозига қараб иш тутдим.

— Нима қилдингиз?

— Шиша оғзини очмай, ёпиқ ҳолда сақладим.

* * *

Америкалик машхур косметолог-жарроҳ зиёфат пайтида бир аёлга депти:

— Юзингиз менга таниш туюляпти.

— Танимай иложингиз ҳам йўқ. Ахир, мен бу юзим учун сизга минг доллар тўлаганман.

* * *

Солдат: Жаноб офицер, хотиним бетоб. Икки кунга рухсат берсангиз.

Офицер: Бугун хотинингдан хат келди. Тузалиб кетганини сенга айтиб қўйишни сўрапти.

Солдат: Елгон ҳам эви билан-да. Мен уйланмаганман.

* * *

— Доктор, кўзим сира ҳам тузалгани йўқ. Пулни бекорга совуряпманми, дейман-да?

— Нега тузалмади дейсиз? Ҳар ҳолда, баъзи нарсаларни кўра бошляяпсиз-ку!

* * *

— Хотинимга ҳайронман-да! Пул сўрагани сўраган. Кунига ўн марта сўрашдан ҳам тортинмайди.

— Шунча пулни нима қилади?

— Ҳеч нарса. Мен унга бир тийин ҳам бермайман.

* * *

— Деворга мих қоқаётиб, болға билан қўлимни уриб олдим.

— Болғани икки қўллаб ушлаганингда қўлингга тегиб кетмасди.

* * *

Яқинда турмушга чиққан қизидан онаси сўрайди:

— Қизим, турмушинг қалай? Эринг жанжалпанжал қилмайдими?

— Ҳозирча яхши турибмиз. Куёвингиз нима сўрасам беради, нима десам бажаради.

— Демак, кам сўраб, кам буюраб экансан-да.

* * *

— Утган ҳафта хотинимнинг кўзига қум зарраси тушган эди. Уни олиш учун докторга уч доллар тўлашга тўғри келди.

— Э, ҳеч гап эмас экан. Утган ҳафта менинг хотинимнинг кўзига пальто тушди. Уни олиш учун юз доллар тўлашга тўғри келди.

* * *

— Капитал билан меҳнатнинг фарқи нимада?

— Бировга пул қарз берсангиз — бу капитал, уни қайтариб олиш эса — меҳнат.

* * *

Бошлиқ ёрдамчисига ўн минутлик доклад ёзиб беришни буюрди. Доклад тайёр бўлгач, бошлиқ мажлисда уни ярим соат ўқиди. Эртасига ёрдамчисини койиди:

— Нега ўн минутлик десам, ярим соатлик доклад ёздингиз?

— Кечирасиз, учала нусхасини бериб юборибман.

* * *

— Уста, шогирдингиз соқолимни қандай оларкин? У ер-бу ерини кесиб олмасмикин?

— Хавотир олманг, кесиб олмайди. Мен унинг қўлига ўтмас устара бериб қўйганман.

* * *

— Джон, бугун хўжайиннинг дафн маросимига борасанми?

— Йўқ, бугун ишлайман. Менинг шиорим: аввал ишлаш, кейин ҳузур қилиш.

* * *

— Биласанми, Мэри, кичик қизимиз вояга етиб қолди. Бугун мен у билан аёл ва эркаклар ўртасидаги муносабат тўғрисида гаплашдим.

— Хўш, бирор янги нарса билиб олдингми?

* * *

Хотин эрига:

— Олимларнинг ҳисобига кўра, ўртача одам бир кунда ўн мингта сўз айта оларкан.

— О, жоним, бу жиҳатдан сен ўртача эмассан.

* * *

Чўкаётган қиз даҳшат билан қичқирди:

— Қутқаринглар! Қутқаринглар! Йўқ, сиз эмас, анави қорамағиз йигит қутқарсин.

* * *

Хоним эри билан катта оркестр концертига бо-ришди. Улар залга кечикиб келишди — концерт бошланган экан. Хоним ёнидаги одамдан аста сўради:

— Кечирасиз, нимани ижро этишяпти?

— Бетховеннинг тўққизинчи симфониясини.

Хоним эрининг қулоғига шивирлади:

— Кассага бориб пулни қайтариб ол, саккизта симфония ўтиб кетипти.

* * *

Сочи буткул тўкилиб кетган одам паришонхотирлик билан сартарошхонага кирипти.

— Сочимни олиб қўйсангиз. Лекин эҳтиёт бўлинг, шамоллабман шекилли, йўталапман.

— Майли, мсье, ундай бўлса, шляпангизни ечмай ўтира қолинг.

* * *

Хотин эрининг шимининг тугмасини қадаётиб депти:

— Эркакларга ҳайронман. Ақалли шимингизнинг тугмасини қадаёлмайсизлар. Хотинлар бўлмаса нима қилардинглар?

— Э, хотинжон, хотинлар бўлмаса тугманинг ҳам кераги йўқ эди.

* * *

— Бугун врачга борувдик, иккита тишимни суғуриб олди.

— Нега? Битта тишинг оғрирди-ку?

— Врачнинг эллик кронга майдаси йўқ экан-да.

* * *

— Трамвай тўхтамагунча, сакраманг.

— Мен касалхонага шошиляпман.

— Э-э, ундай бўлса, марҳамат.

* * *

Эр уйга келган заҳоти ҳовлиқиб хотинига деди:

— Сени бир хурсанд қилиб қўяй! Яқинда маошим ошадиган бўлди. Буни менга бошлиқнинг ўзи айтди. Тўғри, у менга кичкинагина шарт ҳам қўйдди, бунинг учун мен унинг қизига уйланишим керак экан.

* * *

Қишлоқдан шаҳарга келган бир одам кинога тушмоқчи бўлипти. У кассага бориб билет олипти, бир оздан кейин яна кассага келиб, яна билет олипти. Бу ҳол бир неча марта давом этипти. Ниҳоят, бундан ҳайрон бўлган кассир сўрапти:

— Сизга қанча билет керак ўзи? Нега бир йўла олиб қўя қолмайсиз?

— Ҳайронман, залга кирмоқчи бўлсам, эшикдаги одам билетни олиб йиртиб ташляпти.

* * *

Андерсен хоним эрининг хонасида бир талай бўш ароқ шишаларини кўриб қолди.

— Булар қаёқдан келиб қолди?

— Ўзим ҳам ҳайронман! Мен ҳеч қачон бўш шиша харид қилмаган эдим.

* * *

— Мен буқадек бақувватман, чунки доимо гўшт ейман.

— Мен ўттиз йилдан бери балиқ ейман, аммо ҳануз сузишни билмайман.

* * *

— Жим имтиҳонларини яхши топширдими?
— Йўқ, унчалик эмас. Лекин унда гуноҳ йўқ.
Болагинамдан туғилмасидан аввалги воқеаларни
сўрашипти.

* * *

Бир жувон оқ халат кийган хотиндан сўради:

— Вильямни кўрсам бўладими?
— Сиз унинг кими бўласиз?
— Синглисиман.
— О, марҳамат! Мен унинг онаси бўламан.

* * *

Фалокат натижасида поезд туннелда тўхтаб қолди. Ухлаб ётган йўловчилардан бири уйғониб сўради:

— Қаерга келиб қолдик-а?
— Дўзахга!— деди кимдир.
— Яхшиямки, билетни қайтишга ҳам олувдим.

* * *

— Айбланувчи, сиз ҳақиқатан ҳам жабрланувчига помидор отганингизни тан оласизми?

— Ҳа, жаноб судья.
— Унинг бошидаги ғурралар қаёқдан пайдо бўлди?
— Помидорлар банкада эди-да, жаноб судья.

* * *

Бокс мактабида биринчи дарсдан кейин тренер ўқувчидан сўради:

— Саволингиз борми?
— Ҳа. Сиртдан ўқиш мумкин эмасми?

* * *

Биринчи марта рояль олдига келган шахмат ишқибози клавишларга қараб сўради:

— Буни қайси бири ютади? Оқларми, қораларми?

* * *

— Дўстим, сен қандай учасан? Чанғини тескари тақибсан-ку?

— Қайси томонга учишимни қаёқдан биласан?

* * *

Кема капитани трюмга тушиб сўради:

— Ким бор бу ерда?

— Мен, Вильямман, сэр.

— Нима қиляпсиз?

— Ҳеч нарса сэр.

— Том ҳам шу ердами?

— Ҳа.

— У нима қиляпти?

— Менга ёрдам беряпти, сэр.

* * *

Бир аёл лиқ тўла автобусда шеригига деди:

— Қани энди, анави чиройли эркак ўз ўрнини менга берса...

Шу чоқ бирданига бешта эркак ирғиб ўринларидан туришди.

* * *

Бир одам овқатланиб бўлгач, официантдан сўради:

— Овқат тайёрланадиган жой жуда ҳам тоза бўлса керак-а?

— Ҳа, албатта. Нега бундай деяпсиз?

— Ҳамма нарсадан совун мазаси келяпти.

* * *

— Дўстим, йўл бўлсин? Ов мавсуми ёпилганини билмайсанми?

— Секироқ гапир, хотиним эшитмасин.

* * *

Врач беморга деди:

— Бугундан бошлаб ҳар овқатлангандан кейин бигта папирос чекишингиз мумкин.

Бир ҳафтадан кейин врач:

— Кўринишингиз яхши, анча семириб қолиб-сиз,— деди.

— Бўлмаса-чи,— деди бемор,— мен энди кунига ўн марта овқатланаяпман.

* * *

Бир киши жарроҳдан томоғига тиқилган балиқ қилтаноғини олиб ташлашни илтимос қилди.

— Неча пул тўлайман?— деб сўради бемор қилтаноқ олиб ташлангач.

— Ўн шиллинг.

— Ўн шиллинг! Наҳотки! Мен балиқнинг ҳаммасига бор-йўғи икки шиллинг тўловдим.

* * *

Паришонхотир олимга хотини:

— Эски газеталарнинг ҳаммасини ёқмоқчиман. Сенга керак эмасдир?

— Ҳозирча кераги йўқ, ёқавер, кейинроқ фойдаси тегиб қолар.

* * *

Бир хотин дугонасига дейди:

— Мен ва эрим бир хил нарсани яхши кўраимиз. Фақат фарқимиз шундаки, эрим бойликни йиғишни яхши кўради, мен эса уни сарф этишни.

* * *

Ярим кечада полиция бўлимида телефон жиринглади:

— Машинамнинг рулини ва тормоз педалларини ўғирлаб кетиштипти. Ердан беринг.

Навбатчи офицер:

— Хотиржам бўлинг. Ҳозир етиб борамиз,— деди.

У отланишга буйруқ бериб улгурмай яна телефон жиринглади.

— Жаноб офицер, кечирасиз, янглишибман, орқа эшигидан кирган эканман. Ҳаммаси жойида экан...

* * *

— Уф! Иссиқни қаранг! Сояда 30 градусга ет-
япти-я!

— Ким сизни сояда ўтиришга мажбур қилади?

* * *

— Икки грамм никотин отни ўлдирад экан.

— Эй худойим-ей, отга чекишнинг нима кераги
борикин?

* * *

Дорихонада:

— Кечирасиз, музни қайтариб олиб келдим. У
ёмон экан, эриб кетяпти.

* * *

Айрим маймунлар жуда ақлли бўлганлари учун
маймунликларича қолганлар.

* * *

Ажабо, нима учун лоторея ютуғи ичига машина
киритилгану, гараж киритиш ҳеч кимнинг ҳаёлига
ҳам келмаган.

* * *

Сотувчининг кўпол муомаласидан жаҳли чиққан
харидор деди:

— Айтган гапларингизни қайтариб олиб, кечи-
рим сўранг.

— Бу ерда ҳеч нарса қайтариб олинмайди, жуда
бўлмаса алиштириб берилади.

* * *

Роберт онасига қўшнидан нолиди:

— Қўшнимиз кечаси билан деворни тақиллатиб
чикди-я!

— Нима, ухлаёлмадингми?

— Йўқ, келаси якшанбада ижро этадиган кўшиқни машқ қилишимга ҳалақит бериши.

* * *

Хўранда официантга норози сҳангда деди:
— Олиб келган товуғингизни кўринг! Фақат териси-ю, суягидан бошқа ҳеч нарсаи йўқ.
— Нима, сиз патларини ҳам истайсизми?

* * *

— Нима учун идишга пивони кам қуясиз?
— Кечирасиз, кўзим чатоқроқ.
— Ундай бўлса, нега бирон марта тошириб қуймадингиз?
— Нима, мени бутунлай кўр дейсизми?

* * *

— Салима, сен мени яхши кўрасанми?— деб сўради йигит таниш қизидан.
— Ҳа, албатта!
— Ундай бўлса эртага ЗАГСга келсанг. Биз Ҳалима билан никоҳдан ўтмоқчи эдик. Гувоҳ бўласан.

* * *

Харидор: Менга қайтимини кам бердингиз.
Кассир: Уф! Кун бўйи бир гапни қайта-қайта эшитавериш жонга тегди-да!

* * *

Муҳаррир: Сизнинг достонингизнинг бошланишини қайта ёзиш керак, ўртасини кучайтириш лозим, охирини ҳам бошқачароқ тугатмоқ зарур...

Муаллиф: Тушунарли! Хўш, қачон қилиб битирасиз буларни?

* * *

— Биласанми, биродар, жуда зўр мўъжизакор бир дорини ихтиро этдим. Энди унинг қайси касалга даво эканини аниқласам бўлди...

* * *

- Нега Ирмина эрга тегмаяпти?
- У ҳануз идеалига мос эр излаяпти.
- Унинг идеали қандай экан?
- Унга уйланишни истаган эркак-да!

* * *

— Жонгинам, илгарилари сен бутун оқшом да-
вомида қўлимни қўйиб юбормас эдинг.

— Ҳа, энди тан олсам бўлади — менга рояль ча-
либ бермаслигинг учун шундай қилардим.

* * *

— Нима қилиш керак, профессор, операцияга
ҳамма нарса тайёр, аммо бемордан дарак йўқ.

— Ҳеч қиси йўқ, усиз бошлайверамиз.

* * *

— Аёл қўлида чақалоқ билан турма эшиги олдида
эрини кутиб оляпти. Эри уч йиллик қамоқ жазоси-
ни ўтаб чиқяпти. Хотинини кўриб сўрайди:

— Бу сенинг болангми?

— Ҳа. Сен ёмон ишларни қилиб юрмаганинга
сеники ҳам бўлиши мумкин эди.

* * *

— Сиз эҳтиётсизлик қилдингиз,— дея шофер
йўловчига танбеҳ бермоқда.— Мен ўн йилдан бери
шоферлик қиламан, ҳозиргача бирон марта ҳам бу-
нақа ҳодисага дуч келганим йўқ.

— Мен ҳам кеча туғилган гўдак эмасман!— деб
эътироз билдиради йўловчи.— Эллик йилдан бери
пиёда юраман.

* * *

Навбатдаги машқ пайтида самолётдан парашют-
ларда сакрашипти.

— Ердам беринг!— деб қичқиради бир йигит.—
Менинг парашютим очилмаяпти.

— Ҳеч қиси йўқ!— деб унга тасалли беради ёнидан учиб кетаётган бошқа йигит.— Бу бор-йўғи машқ, холос.

* * *

Беморнинг хотини даволовчи врачга:

— Ҳа, албатта, доктор. Мен сира ҳам уни ҳаяжонлантирмоқчи эмасман, жуда эҳтиёт бўламан. Ундан фақат бир нарсани — васиятнома ёзишини илтимос қиламан.

* * *

— Сен шу қадар кўп ишляпсан-ки, азизим,— дейди хотин эрига,— ҳатто кечалари ҳам котибангни чақириб чиқасан.

* * *

- Мен китоб харид қилмоқчи эдим.
- Қанақа мазмундаги китоб?
- Бемор учун.
- Инжил маъқул бўлар, балки?
- Йўқ, у бу даражада хаста эмас.

* * *

Икки психиатр суҳбатлашяпти:

— Бугун ҳузуримга бир бемор келди. У телефон апаратини ютиб юборган эмиш.

— Сен, албатта, гипноз ёрдамида уни бу васвасдан халос қилгандирсан.

— Йўқ, йўқ. Буни фақат эртага қилиш мумкин.

— Нега энди?

— Бугун кечқурун муҳим бир иш бўйича унга қўнғироқ қилишлари керак экан.

* * *

Автомобиль ҳалокати туфайли касалхонага тушган, бошдан-оёғигача бинт билан ўралган бемор докторни кўриши билан аламли қичқиради:

— Доктор, ҳақиқат ҳар қанча аччиқ бўлмасин — айтинг менга! Менинг машинам анча шикастланганми?

* * *

Кўл бўйида рассом қуёш ботишининг сувратини чизмоқда. Унинг орқасида бир бола етаклаган одам тўхтайтиди, бироз рассомнинг ишини кузатиб тургач, ўғлига насиҳатомуз оҳангда дейди:

— Ана кўрдингми, ўғлим, фотоаппарат бўлмаса, одам ана шунақа қийналади.

* * *

Андерсен хоним бағоят ташвишли қиёфада қўлида тиббиёт маълумотномаси билан эрининг хонасига киради.

— Ана, айтмовдимми? Мен касал эканимни билгандим. Энди касалим нима эканини ҳам билиб олдим. Мана, эшит. «Дастлабки босқичда касаллик ҳеч нарсада ошқор бўлмайди. Бемор ўзини мутлақо соғлом ҳис қилиши мумкин...» Ана, кўрдингми, ҳаммаси айнан менинг ҳолатим...

* * *

Кекса инглиз полковниги армияга янги олинган йигитларни қутлар экан, «ҳаммангиз битта катта оилага кирасиз, ҳаммаларинг менга ўғил бўласизлар» деди ва гапининг сўнгида сўради:

— Гапларимни тушуниб олгандирсизлар?

— Тушуниб олдик, дадажон!— деб баравар жавоб беришди йигитлар.

* * *

— Сиз оилавий ҳаётингизда бахтлимисиз?

— Ҳа, албатта! Биз бир-биримизни шу даражада яхши кўрамызки, учинчи марта ажралишимизни кечиктирдик.

* * *

Монте-Карлода казинодан бир одам чиқади. Бугун унинг омади юришган, чўнтаги тўла пул. Қоронгида бир овоз эшитилади:

— Мсье! Қўлида ушлаб турган тўппончасидан

бўлак ҳеч вақоси йўқ бир шўрликка ёрдам бермай-
сизми?

* * *

— Мен сенинг кўз очиб кўрган аёлинг бўлмасам керак, Артур. Упишишни ҳаддан зиёд ўрнига қўяркансан.

— Бўлиши мумкин. Лекин бунини сен қаёқдан биласан?

* * *

— Хотинингиз кун бўйи бақиради, чақиради, қарғайди, жанжал қилади. Қандай чидайсиз буларнинг барига?

— Буниси ҳолва. Унинг кайфияти яхши бўлганидан асрасин. Унда хотиним қўшиқ айтади.

* * *

Йигит қизни ўғирляпти. У қизнинг уйи олдида такси тўхтатади ва иложи борича тезроқ вокзалга олиб бориб қўйишни сўрайди. Вокзалга етгач, қиз таксидан тушади, йигит кира ҳақини тўламоқчи бўлади. Шунда такси ҳайдовчи унга дейди:

— Овора бўлманг. Менга ҳеч нарса тўлашингиз керак эмас. Йўлқирани қизнинг отаси аввалдан тўлаб қўйган.

* * *

Зоомагазинда харидор гапирадиган тўтиқуш сотиб олмоқчи.

— Афсус, тўтиқушлар тугаган. Қизилиштон олақолинг.

— Нима, қизилиштон гапираоладими?

— Нима десамикин,— деб ўйлаиб жавоб беради сотувчи,— қизилиштон Морзе алифбесини жуда яхши билади.

* * *

Судда эр-хотиннинг ажралиши кўрилаётганда хотин ўз ҳимоячисига мурожаат қилади:

— Ҳамма далилларни ишга солиб шунга эришингки, адвокат жаноблари, буюмлар тақсимотида менга болалар эмас, машина тегсин.

* * *

— Азизам, агар бойлигим соврулиб битса, мени яхши кўришда давом этармидинг?

— Ҳа, албатта-да. Лекин ўрнинг жуда билиниб турарди.

* * *

Бадавлат қария новжувон қайлиғига дейди:

— Мен сизни аввалдан огоҳ қилиб қўяй, азизим, мен унчалик соғлом эмасман. Менда фронтит билан гайморит бор, доимий гепатит бор, панкреатит, стенокардия бор...

— Йўқ нарсангиз ҳам борми?— дея унинг гапи бўлади қайлиғи.

— Ҳа, тишим йўқ...

* * *

Ҳайвонот боғида бир тўрага бўри билан қўзичоқ бирга турган қафасни кўрсатишади.

— Во ажаб!— деб қойил қолади тўра.— Мен бунақасини сира кўрмаган эдим. Қандай қилиб бунга эришдингиз?

— Жуда осон! Биз ҳар куни уч марта қўзичоқни янгилаб турамыз.

* * *

Кекса адмиралнинг хотини бир куни сувости кемасини кўргани борипти. Кемада у капитанга узлуксиз саволлар бераверипти:

— Менга қаранг, сувостига тушганимизда мана-ви замбарак ҳўл бўлиб қолмайдими?

— Йўқ, ҳўл бўлмайди.

— Нега энди? Ҳўл бўлмаслиги учун нима қиласизлар?

— Устига соябон тутиб қўямиз, хоним.

* * *

Урмончи бир ҳовузнинг ёнидан ўтиб бораётиб, кимнингдир чўмилаётганини кўрипти.

— Сиз эълонни ўқиганингиз йўқми, бу ҳовузда чўмилиш ман этилган.

— Мен чўмилаётганим йўқ, чўкяпман.

— Бу бошқа гап,— деди ўрмончи.— Чўкиш таққиланмаган.

* * *

Йўловчи деҳқондан сўрапти:

— Бу икки қишлоқнинг ораси неча километр келади?

— Бу ерни қишлоқ дейдилар, бу ерда километр бўлмайди.

* * *

— Агар ушланиб қоладиган бўлсам,— деди эри хотинига командировкага отланир экан,— телеграмма бериб огоҳ қиламан.

— Телеграмма бермай қўяқол. Мен уни ўқидим. Пальтоингнинг чўнтагида экан.

* * *

Парижда ўтиб кетаётган машина бир корсикаликка лой сачратиб юборипти. Корсикалик парижликларга таъна қилиб, анча сўкинипти.

— Бизнинг Корсикамизда тамом бошқача аҳвол. Бундай ҳолларда шофёр дарҳол машинадан тушади, кечирим сўрайди, уйига боришни илтимос қилади, уйига олиб боргач, кийимини тозалаб беради, шампан қуйиб беради, кечаси олиб қолади, эртасига эрталаб нонушта билан сийлайди ва яна қайтишга пул ҳам беради.

— Йўғ-е, бўлиши мумкин эмас!— деб хитоб қилади унинг ёнида турган парижлик.

— Мумкин! Қасам ичишим мумкин!

— Узингиз бошингиздан кечирганмисиз?

— Йўқ. Хотиним...

* * *

Бир дугона иккинчисига:

— Вой, мунча чиройли бўлмаса, кўйлагинг. Унга амалда деярлик мато кетмайди.

* * *

Магазин хўжайини янги сотувчисига:

— Умуман олганда, мен сиздан мамнунман. Лекин битта камчилигингиз бор.

— Қандай камчилик, афандим?

— Харидорларга нарсаларнинг нархини айтаётганда доим қизариб кетасиз.

* * *

Голливудда ишлайдиган иккита киноактриса жанжаллашяпти:

— Олифтагарчилик қилаверма! Узингни оқсуяк қилиб кўрсатмоқчи бўласан-а! Ҳолбуки, онанг билан бувинг кимлигини билмайсан.

— Ҳа, гапинг тўғри; бувим тўғрисида бўлар-бўлмас гаплар тарқалган. Балки чиндан ҳам менинг бувим сендирсан?

* * *

— Капитан жаноблари, айтишга ижозат беринг. Бизнинг бўлинма командири яна маст.

— Қаердан билдинг.

— У яна кўзгусининг соқолини оляпти.

* * *

Эру-хотин ўтмишни эслашяпти.

— Оҳ, азизим, қандай танишганимиз эсингдами? Ушанда жуда катта тошқин бўлганди.

— Ҳа, жонгинам, бу катта бахтсизлик бўлганди.

* * *

Бир аёл паришонхотир олимга боласи йўқлигидан шикоят қилди.

— Балки бу ирсият ҳодисасидир,— деди олим,— айтинг-чи, онангиз фарзанд кўрганмидилар?

* * *

Иккита инглиз виски ичиб, суҳбатлашиб ўтиришипти:

— Утган кечаси жуда ажойиб туш кўрдим. Мен қайиқда Клаудия Кардинале билан сайр қилиб юрганмишман.

— Хўш, хўш, кейин нима бўлди?

— О, жуда зўр бўлди. Мен уч килолик балиқни илингирдим.

* * *

— Бошлиғингиз яхши одамми, пан Збишек?

— Унинг тўғрисида ёмон гап айтолмайман.

— Ростдан-а?

— Албатта. Айтсам, дарҳол ўз аризамга кўра бўшатади.

* * *

Икки ошна пивохонада ўтирипти. Бири сўрайди:

— Нега бугун жуда хаёлчансан?

— Бир нарсани сира эслолмаяпман. Хотиним менга нима деб тайинловди — бир кружка пиво ичиб, уйга соат ўнга кел деганмиди, ёки ўн кружка ичиб, соат бирга кел дебмиди?

* * *

Гўзаллик институтининг швейцари катта чой-чақа олиши билан ном чиқарипти.

— Қандай қилиб бунга эришасиз?— деб сўрапти ошнаси.

— Э, жуда осон. Аёллар келишганда, уларни «келинг опа», — деб қарши оламан, кетишаётганда эса, «хайр, синглим»,— деб кузатаман.

* * *

— Уйингиз жуда торми дейман?

— Ҳа, шунақа. Буни қаердан билдингиз?

— Кучукчангиз думини ёнига эмас, юқоридан пастга қараб ликиллатяпти.

* * *

Шаҳардаги энг ярамас одам вафот қилипти. Қабристонда ҳеч ким унинг тўғрисида бирон оғиз яхши гап айтишни истамапти. Дафн маросимига бошчилик қилаётган одам сўрапти:

— Наҳотки, марҳум ҳақида ҳеч ким бирон оғиз яхши гап айтмаса?

Шунда сартарош сўз олипти:

— Марҳумнинг соқолини олиш осон эди. Юзининг териси яхши эди.

* * *

— Кўп афсус, сиз янги пьесамнинг кўригида бўлмадингиз-да... Кассанинг олдида шунақа ур-йиқит бўлдики, қўяверасиз...

— Наҳотки! Одамлар пулини қайтариб олишга муваффақ бўлишдими?

* * *

Чикагода банкирни ўлдириб кетишди. Кечки газетада бу тўғрида шундай хабар чиқди: «Марҳум, иттифоқо, ҳамма пулини банкнинг сандиқларида сақлар экан, шунинг учун ҳеч қандай зарар кўрмади».

* * *

— Ҳамшира, жабрлангандан фамилиясини сўранг, биз унинг ота-онасига хабар қилайлик.

— Доктор, унинг айтишича, ота-онаси фамилиясини жуда яхши билишарми

* * *

— Хўш, Жон билан ишларинг қалай?

— Чакки эмас, фақат майда-чуйда масалаларда жанжаллашиб турамин. Масалан, мен тўйимда оқ кўйлак кияман дейман, у бўлса, умуман уйланишни истамаяпти.

* * *

Француз актрисаси АҚШ бўйлаб саёҳатдан қайтди ва ўзи билан жуда ажойиб мўйна пўстин олиб келди.

— Жуда зўр экан!— деди котиба.— Қандай олдингиз бунақа нарсани?

— Киссасида 5000 доллар бор бир жаноб билан учрашиб қолдим.

Орадан кўп ўтмай котиба ҳам АҚШга саёҳатга борди ва у ердан худди ўшандай мўйна пўстин олиб қайтди.

— Мунча чиройлик!— деди уни кўрган актриса.— Қандай олдингиз бунақа нарсани?

— Худди сизга ўхшаб,— деди котиба.— Фақат менга чўнтагида эллик доллари бор юзта жаноб билан учрашишга тўғри келди...

* * *

Рашки зўр хотин ҳар куни эрининг камзулини синчиклаб текшириб кўради ва ҳар бир тола учун жанжал кўтаради. Бир куни у биронта ҳам тола тополмади ва эрига хитоб қилди:

— Уят эмасми, Конрад, энди кунинг кал хотинларга қолдими?!

* * *

— Сен эртага Янссоннинг дафн маросимига борасанми?

— Нега борар эканман! У меникига бормайдикун!

* * *

Арслон яшайдиган қафас олдида ҳайвонот боғининг ходими хотинига деди:

— Жонгинам, арслонларнинг олдида жанжалингни қўй. Ахир, уларнинг назарида нима деган одам бўламан?

* * *

Муюлишдаги тиланчи:

— Онасидан ёғоч оёқ билан туғилган шўрпешона одамга ёрдам беринглар.

* * *

Америкалик бир аёл бешинчи марта эрга тегмоқчи бўлипти-да, олдин врач билан маслаҳатлашишга қарор қилипти. Врач аввалги эрларининг қандай шароитда вафот этганини сўрапти.

- Учта эрим қўзиқориндан заҳарланиб ўлган.
- Тўртинчиси-чи?
- Мия чайқалишидан...
- Нечук?
- У қўзиқоринни ёқтирмас эди...

* * *

Уй бекаси дугоналарига болаликдаги сувратларини кўрсатяпти. Бир сувратда кичкина қизалоқ ёши қайтган аёлнинг тиззасида ўтирипти.

- Уттиз йил бундан муқаддам шунақа эдим!
- Манави қизалоқ ким бўлди?

* * *

— Соғманми, касалманми, барибир,— деб ҳикоя қилди машҳур ёзувчи,— мен ойда бир марта врачнинг ҳузурига бораман, чунки унинг ҳам яшагиси келади. У ёзиб берган дориларни, албатта, аптекачига буюраман, чунки аптекачи ҳам яшагиси келади. Сўнгра дориларни ташлаб юбораман.

- Нега?
- Чунки менинг ҳам яшагим келади.

* * *

Кема чўкяпти. Каютадан трубкани тутатиб бир инглиз чиқади ва капитандан сўрайди:

— Узр, сэр, чекадиганлар учун кутқарув қайири қаерда?

* * *

— Кеча сиз маҳалла аҳлининг умумий йиғинида бўлдингизми?

- Йўқ. Мен уйда ухладим.

* * *

- Официант! Бир стакан амброзий беринг.
- Лаббай?
- Амброзий нималигини билмайсизми?

— Йўқ.

— О, бу тангрилар ичимлиги...

— О, тангрим! Узр, танимай қолибман.

* * *

Психиатрга бемор мурожаат қилипти:

— Доктор, бедаво дардга йўлиқдим. Ўзим ўзимга икки киши бўлиб кўринаман.

— Ҳеч нарса тушунмадим,— деди доктор.— Яна бир такрорланг. Фақат икковинглар баравар гапирманглар.

* * *

Қўшнисини иккинчи марта «Чўчқа»,— деб ҳақорат қилган одамнинг устидан судья ҳукм чиқарипти:

— Эллик крон жарима тўлайсиз.

— Жуда қиммат-ку! Утган гал атиги ўттиз беш крон тўлаган эдим.

— На илож!— дейди судья.— Чўчқа гўшти жуда қиммат бўлиб кетди.

* * *

Кема чўкипти.

Икки киши сувда қандайдир хомага ёпишиб, қалқиб юришипти. Уларнинг бири баланд овозда худуга тавалло қиляпти:

— Раҳм-шафқат қил менга, тангрим. Мен гуноҳкор бандангни кечир. Мен ичкиликбоз эдим... Ёлгон гапирардим. Аёлларни алдаганман... Қасам-ёд қиламанки, бошқа ҳеч қачон...

— Тўхта!— деб унинг гапини бўлади шериги,— олисда кема кўринди.

* * *

— Биласизми, доктор, ўтган гал ёзиб берган дориларингиз менга кор қилди.

— Шунақами? Нима ҳам дейман? Шунақаси ҳам бўлиб туради.

* * *

— Эсингни еб қўйибсан! Денгизга дам олгани кетаётган одам қора қўйлакни нима қилади?

— Ҳамма вақт ҳамма нарсани ҳисобга олиб юрмоқ лозим. Эрим шўрлик сузишни билмайди-ку!

* * *

Кекса эркак ёшгина жувонга жазманлик қилмоқда. Кечқурун у жувонга дейди:

— Шунча йиллар мобайнида сизсиз қандай яшаганимни тасаввур ҳам қилолмайман.

— Ҳаётингизнинг дастлабки эллик йилида мен ҳали дунёга келмаган эдим.

* * *

Италиянинг жанубида ўрта яшар бир эркак бир ҳужжатга учта доира қўйиб имзо чекаркан. Ундан сўрашипти:

— Нега учта доира қўясиз?

— Кейинги икки доира менинг исмим ва фамилиямни билдиради, биринчиси эса илмий даражамни...

* * *

Эр-хотин жанжаллашиб қолишибди. Эр ишдан келиб, стол устида ётган ёзувни ўқипти: «Тушлик овқат» «Ошпазлик китоби»нинг 215-саҳифасида, кечки овқат эса 317-саҳифада».

* * *

— Алло, жонгинам! Сенмисан? Менга тегасанми, йўқми?

— Сен бунни жиддий айтяпсанми?

— Албатта.

— Бу масалани чуқур ўйлаб кўриш керак. Беш минутдан кейин қўнғироқ қил-чи...

* * *

— Нима учун айбингизни рад этиасиз? Полиция-

да сиз ҳаммасига иқрор бўлган эдингиз-ку?— деб сўради судья.

— Шундоқ, жаноб судья, аммо менинг ҳимоячим айбим йўқлигига мени ишонтаришга муваффақ бўлди.

* * *

— Азизим, биласан — квартирамиз жуда тор. Бир кеча тунаб кетай деб илтимос қилган Жозеф амаки эса салкам икки йилдан бери биз билан бирга турипти. Бунга чек қўйиш керак. Шу бугуноқ у билан гаплаш...

— Нега мен гаплашарканман?

— Қим гаплашсин бўлмаса? У сенинг амакинг-ку!

— Нега меники бўларкан! Мен уни сенинг амакинг деб ўйловдим.

* * *

Цензор фильмнинг кўригидан кейин депти:

— Шу аҳволда бу фильмнинг маъмурий аҳамияти бор дейишга қандай тилингиз борди? Нимани ўргатади бу фильм?

— «Нимани», деганингиз нимаси?— деб тааж-жубланади режиссёр.— Аёллар анатомиясини ўрганишга ёрдам беради-ку...

* * *

Урта яшар аёл психиатрнинг олдига келипти.

— Менинг эрим мени жиннига чиқариб қўйди. Бунинг сабаби шуки, мен қуймоқни яхши кўраман.

— Нима бўпти? Мен ҳам қуймоқни яхши кўраман.

— Вой, мунча яхши! Ундай бўлса, сиз, албатта, бизникига боришингиз керак. Уйдаги ҳамма жовонлар лиқ тўла қуймоқ...

* * *

— Бугундан бошлаб,— депти хотин эрига,— ишчи баббаравар бўлиб оламиз. Бола икковимизники. Шундоқ бўлгач, бир марта сен тебратасан, бир марта — мен.

Кечаси хотин эрини уйғотипти.

— Юзеф, бола йиғлаяпти.

— Сен ўзингнинг томонингги тебратавер, менинг томоним, майли, йиғлайверсин.

* * *

— Эшитдингми, Монагода футболни тақиқлаб қўйишипти.

— Нима сабабдан?

— Турган-битгани — ташвиш. Тўп гоҳ Италияга ўтиб кетади, гоҳ Францияга!

* * *

— Қалай, хотинингдан мамнунмисан?

— Ҳа, албатта! Бирдан-бир тилагим шуки, кейингиси бундан ёмон бўлмасин!

* * *

Озгингина бир одам ресторанда пальто кияётган одамнинг қўлига тегиб кетишти.

— Уэр,— депти у,— мабодо, сиз мистер Смайль эмасмисиз?

— Йўқ,— депти у.

— Биласизми, гап шундаки, мистер Смайль менман, сиз ҳозир менинг пальтомни кияяпсиз.

* * *

Машқ вақтида разведкадан қайтган солдат капитанга айтяпти:

— Бузилмаган кўприк топилди.

— Танклар ўтаоладими?

— Ўтади.

— Отлиқлар ўтаоладими?

— Ўтиши мумкин.

— Унда пиёдалар ҳам ўтаоларкан-да?

— Йўқ, пиёдалар ўтолмайди, жаноб капитан.

— Бу қанақаси бўлди? Танклар ўтса, отлиқлар ўтса-ю, пиёдалар ўтолмаса?

— Кўприкка қопонғич ит боғлаб қўйилган.

* * *

Клиниканинг раҳбари бошловчи врачга гапир-япти:

— Нега хомушсиз? Сиз муолажа қилган биринчи бемор тузалиб чиқиб кетди.

— Унинг нима сабабдан тузалиб кетганини ҳеч тушуна олмаяпман, профессор.

* * *

Кекса овчи ўзининг Ҳиндистондаги саргузаштларини гапириб бермоқда:

— Шунда йўлбарсга ташландим-да, қиличнинг бир ҳамласи билан думини кесиб ташладим.

— Нега бошини эмас?— деб сўради тинглаб ўтирган аёллардан бири.

— Бошини мендан аввал кимдир кесиб ташлаган экан.

* * *

— Менга қаранг, нега сиз китоб ўқимайсиз?

— Вақтим йўқ. Мен китоб ёзишим керак.

* * *

— Хотин, бугунча телевизорни тўрга қўяйлик.

— Нега? Турган жойи яхши-ку?

— Тўғри-ю, аммо бугун хўжайин телевизорга чиқадиган эдилар.

* * *

— Сизга тегишга рози бўлмасам, нима қиласиз?

— Узимни осаман.

— Ростдан-а?

— Ҳа, мен ҳамма вақт шунақа қилиб келганман.

* * *

Хўранда: Бу қанақаси! Лағмонингиздан тугма чиқди-ку?

Ошпаз: Э, раҳмат, ака! Мен уни кун бўйи излаб юрувдим.

* * *

Эр: Доим пул, пул, пул! Ҳа, мундоқ ўзингга керакли нарса — ақл сўрасанг бўлмайдимми?

Хотин: Мен сизда бор нарсани сўраяпман.

* * *

Бир хотиннинг эри уйига иккита чангютар олиб келипти.

— Нега сен доим ҳамма нарсани иккитадан олиб келасан?— деб сўради хотин ранжиб.

— Мабодо, ажралишсак қийналмаймиз-да!

* * *

Врач беморга дейди:

— Сизга маслаҳатим шуки, ҳадеб менинг ҳузуримга қатнайверманг. Бу масалада медицина бутунлай ожиз. Сиз мутлақо соғсиз!

* * *

Ажралишдан олдин хотин эрига қичқирди:

— Аблаҳ! Нобуд бўлган ёшлигимни қайтариб бер!

— Майли!— деб жавоб берди эри.— Олақол! Фақат ҳеч қачон сени кўрмасам бўлди!

* * *

Янги котиба телефон жиринглаганда дастакни сира кўтармай, директорни роса хуноб қилипти. Охири, директор ранжипти:

— Тушунсангиз-чи, дастакни кўтариш — бевосита сизнинг вазифангизга киради.

— Яхши,— депти котиба мўлтираб,— лекин ўнта қўнғироқдан тўққизтаси менга эмас, сизга бўлади-ку?

* * *

— Доктор, эримнинг ўнг оёғи чап оёғидан калтароқ. У шўрлик бу аҳволда нима қилсин?

— Оқсасин.

* * *

Психиатр:

— Солиқларни хушнудлик билан тўлайман дейсизми? Хўш, қачон бошланди бу аҳвол?

* * *

— Ҳазрати олийлари, бу қуш қанақа қуш, айтоласизми?— деб сўради ўқитувчи шаҳзодадан.

— Бу бургут,— деб жавоб берди шаҳзода.

— Жуда тўғри! Бу — бургут, лекин дунёдаги бургутларнинг энг кичкинаси. Уни бошқача қилиб, чумчуқ деса ҳам бўлади.

* * *

Психиатр қабулида:

— Сизда «мен итман»,— деган фикр қачон пайдо бўлган?

— Кучукчалик вақтимда.

* * *

Эрталаб ҳамшира беморларнинг ҳолидан хабар олиб, улардан ҳол сўраяпти:

— Қалай, Андерсен, кечаси яхши ухладингизми?

— Жуда яхши ухладим. Кеча кечқурун уйқу олдидан жуда зўр дори ичувдим.

— Ие, ана, стол устида турипти-ку дори?

— Унда кўйлагимдан узилиб тушган тугмачани ичиб юборибманда...

* * *

Бемор врачдан сўрайди:

— Доктор, нега анализларим чатоқ?

— Анализлар учун қанча тўлагансиз?

— Ҳар бирига беш минг лирадан.

— Яхши анализлар икки баравар қимматроқ туради.

* * *

Уч қизнинг отаси бўлғувси куёвга дейди:

— Шундай қилиб, сиз кичик қизимга уйланмоқ-

чимисиз? Майли, мен розиман. Лекин шуни билиб қўйингки, унга сеп бермайман. Агар ўртанча қизимни оламан десангиз, унга сеп ўрнида автомобиль бераман. Катта қизимга уйланганга эса ундан ҳам кўпроқ бераман.

Ингит бир дақиқа ўйланиб тургач, сўради:

— Қизларингиз бор-йўғи учта, холосми?

* * *

Академик врач ҳузурида:

— Доктор, уйқусизлик дардига чалиндим, шекилли. Сўнги бешта илмий кенгаш вақтида жами бўлиб, атиги ўттиз минут ухлабман.

* * *

— Соат неча бўлдийкин, билмайсизми?

Иўловчи чап чўнтагидан битта соат олиб, унга қарайди, сўнг ўнг чўнтагидан яна битта соат олиб, уни ҳам кўради-да, дейди:

— Ундан ўн саккиз дақиқа ўтипти.

— Раҳмат! Жуда ҳам аниқ иш юритар экансиз.

— Йўқ. Унг чўнтагимдаги соатнинг кичкина мили тушиб қолган, чап чўнтагимдагининг катта мили йўқ.

* * *

— Уйланишимдан аввал сенга ўтмишимни айтиб беришим керак,— деди Джим.

— Нега энди? Икки ҳафта аввал айтиб берувдинг-ку!

— Сенга айтмоқчи бўлаётганим айни шу икки ҳафта мобайнида содир бўлди.

* * *

— Милан, нега бунчалик хурсандсан?

— Нега хурсанд бўлмай? Тиш докторига борувдим.

— Бунинг нимасига хурсанд бўласан?

— Бўлмаса-чи! Врач бугун ишламас экан.

* * *

Мистер Смайлснинг хотини вафот этди. У ёш, соҳибжамол жувон эди. Дафн маросимида мистер

Смайлс ўзини босиқ ва вазмин тутди. Лекин хотинининг собиқ хуштори дод-фарёд қилиб, ҳамма ёқни бузиб юборди.

Мистер Смайлс буларнинг ҳаммасини бамайлихотир кузатиб турди-да, дафн маросими тугагач, нола чекиб йиғлаётган йигитнинг олдига бориб, уни юпатди:

— Бунақа хафа бўлаверманг, биродар, мен яна уйланиш ниятидаман...

* * *

Кечаси полиция бошлиғининг телефони жириглади, дастакда кимдир қичқирди:

— Илтимос, ўтинаман, дарҳол етиб келинг! Хона ичида мушук юрипти.

— Эсингиз жойидами?!— деб қичқирди шериф:— Арзимаган гап учун қўнғироқ қилгани нечук журъат этдингиз! Ким бу гапираётган?

— Тўтиқуш...

* * *

Талаба имтиҳон топшириб чиқяпти. Уртоқлари сўрашди:

— Қалай, топширдингми?

— Топширдим, шекилли.

— Нимани сўради домла?

— Ким билади дейсан. У немисча сўради.

* * *

Ковач паркда бола билан сайр қилиб юрипти. Унинг ёнига Сабо келади.

— Вой, мунча ажойиб ўғлингиз бор экан? Қўзи, бурни, оғзи, сочлари худди ўзингизники. Шунақа ҳам бежирим бўладими бола дегани! Ҳа, айтгандай, бешолти кунга ўн сўм қарз бериб туринг.

— Бермайман,— деди кўрслик билан Ковач.— Бу бола хотинимнинг аввалги эридан...

* * *

Профессор талабадан сўрайди:

— Қани айтинг-чи, «имтиҳон» нима дегани?

— Иккита ақлли одамнинг ўзаро суҳбати, домлажон.

— Улардан бири аҳмоқ бўлса-чи?

— Унда иккинчиси стипендиясиз қолади, домлажон.

* * *

Улим тўшагида ётган шаҳар бошлиғининг атрофида шаҳарнинг таниқли одамлари паст овозда гаплашиб туришипти:

— Жуда ажойиб одам эди-да...

— Кўп доно эди...

— Кўнгилчанлигини айтмайсизми?

— Ҳоким эмас, баайни фаришта...

Жони узилаётган ҳоким бир лаҳза кўзини очиб, шивирлайди:

— Камтарлигим-чи? Камтарлигимни унутманглар...

* * *

Иигит ва қиз унаштирилгандан кейин орадан йиллар ўтди. Ниҳоят, бир куни қиз юрак ютиб, йигитдан сўради:

— Оила қуришни ўйласак бўлармиди?

— Фурсат ўтди. Қариб қолдик. Бизга ким ҳам тегарди?

* * *

— Жаноб директор, бир чамам бор, ўшани амалга оширсак, фирма ҳар ойда муайян миқдордаги маблағни тежашга эришади.

— Нима бало, ишдан кетмоқчимисиз?

* * *

Иккита қари қиз ғийбат қиляпти:

— Яқинда ўқидим, бир хотин тўртинчи эрини крематорийга олиб борипти.

— Шунақа-да!— дейди иккинчиси.— Биз бирон-та эр тополмай сарсонмиз, баъзилар бир нечталаб эрини ёқишади.

* * *

— Кеча кинода эрингни кўрдим, лекин у мени танимади.

— Ҳа, эрим бунни айтувди менга...

* * *

— Бу ҳайкалча фил суягидан ишланган дейсизми? Иўғ-е! Бу чинни-ку!

— Демак, филнинг тиши сунъий бўлган экан-да!

* * *

— Ҳеч ақл бовар қилмайди — қандай қилиб ҳар оқшом пивоходнада ўтириш мумкин.

— Ақл бовар қилмайди эмиш. Ақлинг етмаган нарса ҳақида гапириб нима қиласан?

* * *

Икки дугонанинг суҳбатидан:

— Уйлаб қарасам, жуда дидинг зўр экан. Устингдаги кўйлагинг йиллар ўтган сайин менга кўпроқ ёқиб боряпти.

* * *

Ҳовлисидан нефть чиқиб бирдан бойиб кетган техаслик оғайнисига учта ҳовуз қурмоқчи эканини айтиб мақтанади.

— Нега энди учта?

— Биттасида илиқ сув бўлади, биттасида совуқ сув бўлади, яна биттаси — сувсиз.

— Сувсиз ҳовузни нима қиласан?

— Эҳ-ҳе, чақирилган меҳмонларнинг ярмидан кўпи сузишни билмайди-да...

* * *

— Сизнинг ташқи қиёфангизда алоҳида белгилар борми?

— Уни кўрсатиш шартми?

— Ҳа. Бу ерда шунақа савол бор.

— Ундай бўлса ёзинг — мен қулоғимни қимирлатишни биламан.

* * *

— Турмуш қурганимизга энди бир ҳафта бўлди-ю, сен ҳозирдан бунақа кеч келяпсан!

— Жонгинам, вақтлироқ келишнинг сира иложи бўлмади. Сен билан нақадар бахтиёрлигимни пиво-хонадаги дўстларимга айтиб бериш учун бир оқшом зўрға кифоя қилди.

* * *

— Биласанми, жонгинам, телефон жуда жонимдан тўйдирди. Тўхтовсиз жиринглагани, жиринглаган.

— Нима чора қиляпсан бунинг учун?

— Осон йўлини топдим. Бирор дугонамга қўнғироқ қиламан-да, бирор икки соат у билан валақлашаман. Лоақал шу вақт мобайнида телефоним мени безовта қилмайди.

* * *

— Сен ҳаётингни қанчага суғурта қилдирдинг?

— Беш минг гульденга.

— Атиги-я! Бунақа пул учун ўлиш ҳам арзимайди.

* * *

Тиланчи эшик қоқипти. Эшикни очган аёлга ҳазин овозда депти:

— Уч кундан бери ҳеч нарса тотиганим йўқ.

Семиз аёл ҳаяжон ичида сўрапти:

— Во, ажаб! Сиз ҳам озиш ҳаракатидамисиз? Қани, яна нималар қиляпсиз бунинг учун?

* * *

— Қабристон дарвозаси олдида турган велосипедни ўғирлашга қандай журъат қилдингиз?

— Мен эгасини ўлган дебман.

* * *

Учта талаба яшаш шароитлари оғирлигидан нолишмоқда.

— Мен яшайдиган хона шунақа торки, кийина-

диган бўлсам, қўлим билан оёғимни деразадан чиқариб тураман.

— Меники шунақа торки, касал бўлиб, доктор чақирсам, тилимни эшикнинг тагидан кўрсатишга мажбурман.

— Шу ҳам торми? Меники шунақа торки, унга қуёш нури тушганда мен ташқарига чиқиб туришга мажбурман.

* * *

Бир таниқли композитордан сўрабдилар:

— Ҳаётлигингизда сизга ҳайкал ўрнатишгандан кейин сиз нималарни ҳис қилдингиз?

— Нима десам экан? Мен каптарларга бутунлай бошқа томондан қарайдиган бўлиб қолдим.

* * *

— Эрингиз жиннихонага кетганмиш. Ростми?

— Ҳа, рост. Лекин бемор сифатида эмас, тафтишчи сифатида кетди. Жиннихонада бешта Наполеон бор экан. Шулардан қайси бири чиндан ҳам Наполеон эканини аниқлаш лозим экан.

* * *

Иккита ичиб олган дарахт кесувчи пивохонада ўтириб, бир-бирига мақтаняпти:

— Бир куни кун бўйи ишлаб, Норрланд вилоятидаги ўрмонни паққос ағдариб ташлабман.

— Нима бўпти! Мен бир куни Саҳрон Кабирда ишладим...

— У ер чўли биёбон-ку...

— Эндиликда шунақа бўлди-да...

* * *

Судья:

— Агар сиз ўғирлаган пуллариңизни қаерга яширганиңизни айтсангиз, ҳукм юмшоқроқ бўлади.

Айбланувчи:

— Жаноб судья, ахир бу фирибгарликнинг ўзгинаси-ку!

* * *

Пан Ковальскийга қарз берган одамлардан бири қўнғироқ қилди.

— Мендан олган қарзингизни қайтарасизми, йўқми?

— Ҳозир ҳеч иложим йўқ.

— Яхши, унда билиб қўйинг. Кимдан қарз олган бўлсангиз ҳаммаларига қўнғироқ қилиб, «пан Ковальский менга пулни қайтарди» дейман.

* * *

— Нима гап ўзи? Сен уйланган бўлсанг ҳам, пальтонгнинг тугмасини ўзинг қадаёпсанми?

— Адашяпсан, ошна, бу хотинимнинг пальтоси.

* * *

Беморнинг қариндошлари врачга:

— Доктор, сиз беморни тузатишга ваъда бергандингиз, ҳолбуки у ўлди.

— Сизлар даволаниш жараёни қандай кечганидан беҳабарга ўхшайсизлар. Бемор тўла-тўкис соғайганидан кейин вафот этди.

* * *

Ишга кираётган бухгалтердан банк директори сўраяпти:

— Аввалги жойда қанча ишладингиз?

— Тўрт йил.

— Чакки эмас. Хўш, нимага у ердан кетдингиз?

— Авфи умумий эълон қилингандан кейин мажбур бўлдим.

* * *

— Мен сен севган биринчи эркакманми?

— Ҳа, албатта. Қизиқ, нега ҳамма эркаклар ҳаммиша шу саволни беришаркин?

* * *

— Азизим,— деб шивирлади йигит никоҳ кечасига келган меҳмонлар тарқагач,— сен энди умр бўйи менинг хунук башарамга чидайсан...

— Нега ундоқ дейсан? Кундуз кунлари ишда бўласан-ку!

* * *

Бир Сицилиялик иккинчисига дейди:
— Қизининг қўлини сўраганинда синьор Бер-
толуччи ҳайрон бўлмадимми?

— Ҳайрон бўлганда қандоқ? Ҳатто қўлидан тўп-
пончаси тушиб кетди.

* * *

Кичик шаҳардан келган хоним меҳмонхона эга-
сига дейди:

— Агар мени вилоятдан келгани учун мана шу
кичик ва тор хонада яшашга рози бўлади деб ўй-
ласангиз, адашасиз.

— Тинчланинг, хоним, жуда ошиқяпсиз. Бу
лифт-ку!

* * *

Психиатр ҳузурда:

— Сиздан бағоят миннатдорман доктор. Сиз
мени даволаб, тузатдингиз. Улуғворлик вос-воси-
дан холос бўлдим. Миннатдорлигим белгиси сифа-
тида манави юз миллиард долларлик арзимас чек-
ни қабул қилгайсиз...

* * *

Икки дугона суҳбатидан:

— Нима деб ўйлайсан? Роберт мени севарми-
кан?

— Албатта, севади. Нега энди сен мустасно бў-
лишинг керак?

* * *

Официант: Кўп афсус, лекин бу стол банд қи-
линган.

Хўранда: Бунинг аҳамияти йўқ, оғайни. Уни қўш-
ни залга чиқариб қўйинг-да, бу ерга бўш стол кел-
тиринг.

* * *

Ҳигит қизга дейди:

— Бугунги оқшомни жуда зўр ўтказадиган бўл-дик, жонгинам. Мен театрга учта билет олдим.

— Учта билетни нима қиласан?

— Дадамга, ойимга, укамга...

* * *

Харидор: Манави итингиз менга маъқул-у, лекин оёқлари жуда калта экан-да...

Сотувчи: Э, нега унақа дейсиз? Сира калта эмас-да. Мана ерга тегиб турипти-ку!

* * *

— Менга қаранг,— деди врач беморга,— ҳар кун ичиб маст бўлишга сизни нима мажбур қилади?

— Нима деяпсиз? Мсье! Мени ҳеч ким ва ҳеч нарса мажбур қилмайди. Мен ўз ихтиёрим билан ичаман.

* * *

Бир йигит холасига барометр совға қилипти.

— Совғанг учун ташаккур!— депти холаси.— Лекин пулни бекор исроф қилипсан-да. Барометрнинг кераги йўқ эди. Тангри таоло амакингга ревматизм бериб қўйибди-ку!

* * *

— Демак, уйланганингга йил бўлипти-да! Уят-сиз!

— Хотинимни билмайсан-да, шунақа дейсан. Агар уни билганингда мени гап-сўзсиз «Довюраклик учун» нишони билан мукофотлардинг.

* * *

— Эшитдингизми, Стась бир қизни машинаси билан туртиб кетганди. Энди унга уйланаётган эмиш.

— Э, бунақа воқеа тез-тез бўлиб турса, одамлар эҳтиётроқ бўлиб машина ҳайдайдиган бўларди.

* * *

— Гастон амаки,— дейди уй бекаси,— нега бифштексни куйдириб юборибди деяпсиз? Ушлаб турганингиз — пластинка-ку!

* * *

— Менинг олтита қизим бор. Ҳаммаси толиба.
— Олтита болани боқиш қийиндир-а?
— Олтита эмас, ўн битта. Бешта қизим талабаларга турмушга чиққан.

* * *

Қичкина бекатда навбатчи йўловчига уқдирыпти.
— Варшавага борадиган тезюрар поезд ўн минутдан кейин ўтади, пассажир поезда эса уч соатдан кейин бўлади. Пассажир поездида кетганингиз маъқул.

— Нега?
— Чунки тезюрар поезд бизнинг бекатда тўхтамайди.

* * *

— Доктор, ўтинаман, менга ёрдам беринг.
— Нима бўлди, хоним? Нимадан безовтасиз?
— Ҳар гал кофе ичаётганимда ўнг қулоғим оғрийди.
— Янаги гал стакандан қошиқни олиб қўйингчи, нима бўларкин.

* * *

— Нима деб ўйлайсиз, нега темир йўлдагига қараганда машина йўлларда авария кўпроқ?
— Бунинг икки сабаби бор. Биринчидан, ҳеч қайси паровоз иккинчи паровозни қувиб ўтмайди. Иккинчидан, паровоз ҳайдовчининг ўт ёқувчи билан ўпишганини ҳеч кўрганмисиз?

* * *

Тиланчи паркда скамейка бўяётган одамдан сўрапти:

— Огайни. Нима деб ўйлайсиз, манави бўяган скамейкангиз соат тўққизгача қурирманкан?

— Нега сўраяпсиз?

— Кеч ётишни ёмон кўраман.

* * *

— Сизни ранжитишга тўғри келади. Операция қилинган жойингизни яна бир марта очамиз.

— Нега?

— Операция вақтида резинка қўлқопим қолиб кетипти.

— Манави пулга янгисини сотиб олақолинг.

* * *

Суд Суд залида одамлар ғала-ғовур қилмоқда. Судья уларга хитоб қилади:

— Жим бўлинглар! Акс ҳолда, ҳаммангизни чиқариб юборишни буюраман. Шундоқ ҳам, тўртта ишни биронта сўзни эшитмай кўриб чиқдик.

* * *

— Ресторанда нима қиляпсиз?

— Кумуш тўйимни нишонляяпман.

— Хотининг кўринмайди-ку?

— Ҳозирги хотинимнинг бу ишга мутлақо даҳли йўқ. У — учинчи хотиним.

* * *

Пойга натижаларидан ранжиган от эгаси чаван-дозга дейди:

— Нима бало, тезроқ югурсангиз бўлмасмиди?

— Мен-ку югурардим-а, лекин қоидага кўра ордан тушишим мумкин эмас-да.

* * *

Ошхонани текширгани тафтишчи келипти. Бир неча овқатнинг таъмини кўрсач, депти:

— Билмадим, нега бу ошхонанинг овқатларини мазаси йўқ дейишади. Мана, масалан, манави кофе бинойидек...

— Узр, мсье, бу кофе эмас. Бу — угралик товуқ шўрва.

* * *

Гангстерлар банкни босишипти. Улардан бири ўтириб, пулларни санай бошлапти.

— Бас қил!— депти бошқаси.

— Нега?

— Ҳозир пул санаб вақтни беҳуда кетказгунча, эртага эрталаб газета олсанг, қанча олганимизни аниқ биласан.

* * *

Командировкада юрган эр кун бўйи уйига телефон қилишга уринипти. Лекин уйдаги телефон доимо банд бўлади. Тоқати тоқ бўлган эр хотинига телеграмма жўнатади: «Дастакни жойига қўй».

* * *

Икки хотин гапляшяпти.

— Қизик, илгари эркаклар аёлларни нимаси билан мафтун қилганийкин?

— Илгари деганинг қачон?

— Пулни ихтиро қилишларидан аввал-да...

* * *

— Биз сўнгги бор кўришганимиздан буён яна икки марта хотин қўйган эмишсан?

— На чора! Мен ҳар гал шунақа ажойиб аёлларни танлайманки, бошқалар ҳам уларга уйлашишни истаб қолишади.

* * *

— Нима гап ўзи?— деб сўрайди бир ҳайвон ўргатувчи иккинчисидан.— Бутун умринг давомида сичқонлар билан шуғулланган эдинг. Энди эшитсам, филга ўтган эмишсан.

— На чора?— деб хўрсинади биринчи ҳайвон ўргатувчи.— Қарияпман, дўстим. Кўзимнинг мазаси қочди.

* * *

Дугоналар суҳбатидан:

— Николас билан учрашганимни ҳеч кимга айтмагандирсан?

— Ҳа, албатта, жоним, бунинг сир эканидан хабарим йўқ эдида...

* * *

Ғазабланган хотин ичиб келган эридан пешонасини ким тишлаганини сўраяпти:

— Ўзим тишлагандирман-да...

— Ўзим! Қандай қилиб оғзинг пешонангга етди?

— Нарвон билан секин чиқдим-да...

* * *

Қизалоқ онасидан сўраяпти:

— Ойижон, нега дадамга теккансиз?

Она чуқур хўрсиниб, хаёл оғушида дейди:

— Мана, сен ҳам шу саволни беряпсан...

* * *

Эшик қўнғироғи жиринглайди ва остонадан янги календарь сотиб юрган йигит кўринади:

— Раҳмат, эски календарингиз ҳали яп-янги турипти.

* * *

Бир йигит оғайнисига:

— Э, мен биров зуғум қилса, кек сақлаб юрадиган одам эмасман. Ўша ондаёқ жавобини берман. Масалан, ишда бошлиқ мени сўкса, кечқуруноқ мен хотинимни уришаман.

* * *

— Эрингдан ажрашмабсан, шекилли? Орамизда ҳамма нарса тамом бўлди деган эдинг-ку?— сўради дугонаси.

— Биласанми, биз судга боришимиз керак эди. Аммо кечқурун телевизор бузилиб қолди. Нима қи-

лиш керак? Бутун оқшом давомида гаплашиб ўтирдик. Қарасам, эрим бинойидек одам экан.

* * *

Икки дугона гаплашяпти:

— Мен Джимдан миннатдорман. Джонни уни-тишимга ёрдам берди.

— Джон ким?

— Джонми? Джекни унутишимга ёрдам берган йигит...

* * *

Бошлиқ ҳузурига котибаси билан ходимини ча-қирипти:

— Ойимқиз, Шульц жаноблари шикоят қилди — сиз ишга ҳаддан ташқари калта юбкада келармиш-сиз. Мен бунга чидаб туролмайман! Жаноб Шульц, ишдан бўшадингиз.

* * *

— Қаёққа ўқишга кирдинг?

— Тиббиёт институтига.

— Яхши бўлипти. Мен ветеринария институтига кирдим. Уқишни битирсак, бир-биримизни муолажа қилиб юрамиз...

* * *

Паришонхотир профессор сартарошхонада.

— Сочимни тарашлаб қўйинг.

— Бажону дил, жаноб профессор. Аммо, илти-мос, шляпангизни ечиб қўйсангиз...

— Э, кечирасиз. Бу ерда аёллар борлигини пай-қамабман.

* * *

Ёш драматургнинг пьесасини одамлар совуқгина кутиб олишди. Яқинлари унга тасалли беришди. Ниҳоят, ёш муаллиф тақдирга тан бергандай бўлди.

— Шукур қилсам бўлади, хуштакбозлик бўлгани йўқ-ку! — деди у.

— Ҳа, албатта. Бундай бўлмасди ҳам. Чунки бир вақтнинг ўзида ҳам эснаб, ҳам ҳуштак чалиб бўлмайди.

* * *

Театр деярлик бўш. Директор авторга:
— Пьесангиз одамларга ёқмади.
— Қаёқдан биласиз буни, одамлар йўқ-ку!

* * *

Инспектор эндигина ўрганаётган ҳайдовчидан сўрайди:

— Тасаввур қилингки, тез кетаётганингизда гилдирак чиқиб кетди. Шунда нима қиласиз?

— Газни босиб, тезликни ошираман-да, гилдиракка етиб олишга уринаман.

* * *

Фермер билан унинг ўғли ўлгудай ялқов экан. Бир кунн тушликдан кейин улар ҳузур қилиб ялпайиб ётишипти.

— Менга қара, Улле,— депти отаси.— Ташқарига чиқиб қараб кел, ёмғир ёғаётганмикин?

— Ундан кўра итни чақириб, жунини ушлаб кўра қолинг, ҳўлми-қуруқми?

* * *

Тўйдан кейин уч ҳафта ўтгач, хотин эрдан зорланиб, «мени аввалгидан камроқ яхши кўрасан» деди.

— Илгари ҳамма вақт мендан олдин турардинг, печкани ёқардинг, менга нонушта тайёрлардинг. Энди буларнинг ҳаммасини ўзим қиляпман.

— Бемаъни гапни қўй!— деди эр.— Мендан олдин турганинг учун, ўтин ёриб, печка ёққанинг учун, нонушта тайёрлаганинг учун сенга муҳаббатим ортса орттики, заррача камайгани йўқ.

* * *

Бир савдогар врачга келиб, уйқусизликдан шикоят қилипти.

— Уйқусизликдан қутулишнинг қадимий усули бор — ўринда кўзингизни юмиб ётиб, бир сурув қўйни тасаввур қиласиз-да, уларни санашга ҳаракат қиласиз.

— Буни синаб кўрдим. Баттар бўлди.

— Нега?

— Қўйларни санаб бўлиб, поездга ортаман-да, шаҳарга олиб бориб қассобхонага топшираман. Кейин арзон сотиб қўймадиммикан деб эрталабгача изтироб чекиб чиқаман.

* * *

Инглиз черковининг роҳиби қавмларининг бири қилигидан ҳайрон. У одам ҳар гал пул ташланадиган қутини туттишганда:

— Менинг абонементим бор,— дейди.

Ниҳоят, роҳиб ундан сўради:

— Нима деганингиз бу?

— Биласизми, икки ой олдин мен адашиб қутига ўн фунт стерлинг ташлаб юборгандим.

* * *

Сочи тўкилиб кетаётган одам сартарошдан сўрапти:

— Соч тўкилишга қарши бирон дорингиз йўқми?

— Бор, жаноб. Жуда зўр дори. Жуда яхши таъсир қилади. Қалин соч ўсиб чиқади.

— Нега ундан ўзингиз фойдаланмайсиз?

— Гап шундаки, уни менинг шогирдим сотади. Унинг бошидаги сочига қаранг. Шу тарзда биз икковимиз дорини татбиқ қилмасдан олдин бош қанақа бўлган-у, татбиқ қилгандан кейин қанақа бўлганини намойиш этамиз.

* * *

Сайёҳлар жунглида маҳаллий одамлардан бирини учратиштипти. У жон-жаҳди билан дўмбира чалаётган экан.

— Бу оҳангни биламан,— деб шивирлабди тадқиқотчилардан бири.— У сув сўраяпти. Ҳозир текшириб кўрамиз.

— Менга қаранг,— депти у,— айтинг-чи сиз худодан сув тилаяпсизми?

— Топдингиз,— депти маҳаллий одам,— аниқроқ айтсам, мен слесарни қидиряпман. Қелиб водопроводимни тузатиб берсин.

* * *

Тўйдан кейин бир ой ҳам ўтмасдан Мэрининг тиши оғриб қолипти. Эри уни тиш докторига олиб боришти. Доктор оғриган тишни кўрипти-да, уни бир йил олдин олдириб ташлаш керак эди депти.

— Бир йил олдин!— дея хитоб қилипти эр хурсанд бўлиб.— Ундай бўлса хизматингиз ҳақини қайин отамдан оласиз.

* * *

Тарвузи қўлтиғидан тушган йигит севган қизи турмуш қуриш ҳақидаги таклифини рад этганидан ўртоғига шикоят қиляпти.

— Сен кўп хафа бўлаверма. Кўпинча қиз боланинг «йўқ» дегани «ҳа» дегани бўлади.

— Гап шундаки, у «йўқ» демади-да, «аҳмоқ!» деди, холос.

* * *

Фалсафадан лекция бўляпти.

— Ўзи ноҳақ бўлса-ю, буни тан олса, ундай одам — донишманд. Ўзи ҳақ бўлса-ю, рақибига ён берса, бундай одам...

— Уйланган одам,— деди кимдир залдан.

* * *

— Опа, халтачангиз эсингиздан чиқиб қолди,— деди автобус кондуктори бекатда тушиб кетаётган аёлга.

— Ҳеч қисн йўқ,— деди аёл бамайлихотир.— Бу эримнинг нонуштаси. Эрим топилмалар бюросида ишлайди.

* * *

Кекса хоним танишига деяпти:

— Манави кўриб турганингиз «Виктория» деган

ҳарбий кеманинг суврати. Мен эрим орқали бу кемага йигирма йил қўмондонлик қилганман.

* * *

Кемада эри денгиз касалидан ўлар ҳолатда. Хотини дейди:

— Анави томонга қара, жонгинам. Жуда ҳам катта кема кўринди.

— Ҳеч қанақа кемани кўришга тоқатим йўқ. Автобус кўринса, мени чақирарсан.

* * *

Миссис Смит психиатрнинг олдига югуриб келди.

— О, афандим! Эрим жинни бўлиб қолди. Уни тезроқ жиннихонага жойланг.

— Нима гап ўзи?

— Кеча ҳеч гапдан ҳеч гап йўқ, ошхонага кирди, ёғоч тўқмоқ билан гўштни уриб, бифштекс қилди, кейин оқсоч аёлнинг бетидан ўпти.

— Жиннилик аломатларини кўрмаяпман,— деди профессор.— Агар эрингиз тўқмоқ билан оқсочни уриб, бифшетксни ўпганида, у билан машғул бўлсам бўларди.

* * *

Шаҳарга сайёр цирк келипти. Цирк директори одамларга филни кўз-кўз қилипти.

— Бу жуда зўр ақлли жонвор. Янги жойда чодир ўрнатиш зарур бўлиб қолса, бир ўзи йигирма кишининг ишини қилади.

Одамлар ҳайрон.

— Сизнинг-ча, шу унинг ақллилигиданми?

* * *

— Биласизми,— деб бошлиқ танбеҳ берипти ялқов ходимга,— ҳали меҳнатдан ҳеч ким ўлган эмас.

— Биламан, лекин таваккалга не ҳожат! Мен биринчи қурбон бўлишни истамайман.

* * *

— Ичасанми?

— Йўқ.

— Чекасанми?

— Йўқ.

- Қимор ўйнайсанми?
- Йўқ.
- Аёллар билан юрасанми?
- Йўқ.
- Нима бало, биронта ҳам нуқсонинг йўқми?
- Фақат битта нуқсоним бор.
- Қанақа нуқсон?
- Елғончиман.

* * *

Бир ковбой қаҳвахонага бир стакан виски ичгани кирипти. Теварак-атрофига қараб, пианинони кўрипти. Унинг тепасида «Пианистни отманг, у билганича чалади» деган ёзув бор экан.

— Пианист қани?— деб сўрапти ковбой.

— Пианистми?— деб маъюс жавоб берипти официант.— Кеча бу ердан бир саводсиз ковбой ўтган эди.

* * *

Эри:

— Энди турмуш қурганимиздан кейин мен сенинг баъзи бир нуқсонларингни айтсам бўлади.

Хотин:

— Овора бўлма, азизим. Ҳамма нуқсонларимни ўзим жуда яхши биламан. Шу нуқсонларим сабаб менга — сендан тузукроқ эр топилмовди.

* * *

— Федя топширсин учун ичайлик!

— Федя ҳаммасини топшириши учун олайлик. Эшикда Федя пайдо бўлади.

— Топширдингми?

— Топширдим.

— Қанчасини?

— Тўрттасини?

— Нега?

— Битта шишанинг оғзи синиқ экан.

* * *

Жони узилаётган америка сенъори роҳиб олдида тавба қиляпти.

— Мен ғазна пулларидан ўзлаштирганман, тева-
рагимга қаллоблар ва ўғрилари тўплаганман, кекса-
лар ва етимларни оч қолдирганман, мен учун энг
азиз нарса пул-у ҳокимият бўлган.

— Сиёсатни қўяйлик, ўғлим, сенинг гуноҳларинг-
дан гаплашайлик.

* * *

Бир хонадондаги зиёфат вақтида меҳмонлар зери-
киб, сиқилиб кетиштипти. Бир бурчакда эснаб ўтирган
аёлни кўриб, меҳмон ундан сўрапти:

— Зерикдингизми?

— Жуда ҳам.

— Бирор ёққа ғойиб бўлайлик, бўлмаса?

— Кошки эди, лекин афсуски, иложим йўқ.

— Нега?

— Мен уйнинг бекасиман.

* * *

Майкл пивохоначининг ёнидан ўтиб кетаётиб, дўсти
Дикнинг эшикдан учиб чиқиб, ерга йиқилганини кў-
ради. Унга туришга кўмаклашаркан, ҳамдардлик би-
лан сўрайди:

— Улоқтириб юборишдими?

— Э, ҳеч қисн йўқ. Ўзим ҳам кетмоқчи бўлиб ту-
рувдим.

* * *

Бармен полициячига шикоят қилади:

— Манави аблаҳ текинга ичимлик беришимни та-
лаб қиляпти. Олиб кетинг уни участкага!

— Нега, энди? Бизнинг участкамизда ҳам ичим-
лик бепул берилмайди.

* * *

Бир одам ресторанга кирипти.

— Официант, жанжал бошланмасдан тезгина
шўрва келтиринг.

Шўрвани ичиб бўлгач, депти:

— Энди жанжал бұлмасдан бифштекс олиб келинг.

Уни ҳам еб олгач, яна депти:

— Жанжал бошланмасдан, музқаймоқ олиб келинг.

Хўранда музқаймоқни еб бұлгач, официант сурштирипти:

— Қани, бир тушинтирингчи, қанақа жанжал бошланиши керак?

— Жанжал ҳозир бошланади-да! Гап шундаки, менинг ҳе мирим йўқ...

* * *

— Менинг кучугим ҳаётимни асраб қолди.

— Қандай қилиб?

— Мен касал бўлиб қолдим, итим келган врачни уйга киргизмади.

* * *

Эр: Гапларинг тентакни гапига ўхшайди.

Хотин: Сени тушунсин деб шунақа гапиряпман.

* * *

Мудир:

— Шун пайқадимки, Сидоров, сиз ишга ҳаммадан кейин келиб, ҳаммадан аввал кетар экансиз.

Сидоров:

— Эрталаб ҳам, кечқурун ҳам кеч қолсам, инсофдан бўлмайди-да.

* * *

Бир аёл дугонасига қўнғироқ қилипти:

— Жуда хафаман-да, Мери. Кеча бизникига меҳмон келган эди. Билль бир уят воқеани гапира бошлади. Уни ҳайдаб юборишга тўғри келди.

— Жуда тўғри қилибсан-да...

— Тўғрикуя, лекин воқеанинг охирини эшитиш учун меҳмонлар ҳам у билан бирга чиқиб кетишдида.

* * *

Полиция бошқармаси қидирилаётган жиноятчининг олти хил тарзда олинган сувратини ҳамма участкаларга тарқатди. Орадан кўп ўтмай, участкалардан биридан шундай ахборот келди: «Бештаси қамоққа олинди, олтинчисининг кетидан кузатяпмиз».

* * *

— Хотин масаласида сира омадим келмади-келмади-да... Биринчи хотиним мени ҳайдаб юборганди, иккинчиси кетиб қолувди, учинчиси ҳали ҳам бирга турипти-я...

* * *

Бир изқувар жиноятчининг кетидан кузатиб юриб, йўқотиб қўйипти. Уни полиция бошлиғи чақирипти:

— Қандай қилиб жиноятчини йўқотиб қўйдингиз!

— У кинога кириб кетди, мен бу кинони кўрган эдим.

* * *

Эрталаб ресторанга бир одам ҳовлиқиб кириб келипти.

— Кеча кечқурун мен шу ерда бўлганмидим?

— Ҳа, бўлган эдингиз.

— Ўтириб, икки минг сўмлик ичиб қўйдимми?

— Ҳа.

— Худога шукур-эй! Мен пулимни йўқотиб қўйдимми деб қўрқувдим.

* * *

Иккита эркак гаплашишяпти.

— Биласанми, мен қиморда муттасил ютиш йўлини топдим.

— Бу мумкин эмас. Қимор бўлгандан кейин бугун ютасан, эртага ютқизасан.

— Ҳа, баракалла, Мен ютқазадиган кунлари ўйнамайман.

* * *

— Доктор, эрим ўзини от деб тасаввур қиляпти. Сули еяпти, оёғига тақа қоқиб олди, гапирсам — кишнайди. Уни даволай олмайсизми?

— Албатта, даволай оламан. Лекин бу жуда қимматга тушади.

— Пул масаласи бизга чўт эмас. Утган ҳафта-нинг ўзида пойгада эрим икки марта биринчи бўлиб маррага келди.

* * *

Бир қиз таниш йигити ҳақида гапиряпти:

— Джонни сочини узун қилиб ўстира бошлагач, соқол-мўйлов ҳам қўйди. Ушандан бери анча зиёлинамо кўринадиган бўлиб қолди. Лекин, рост, башараси кўринмай кетган.

* * *

— Кел, ҳозир «Қирол яланғоч» деб қичқирамиз.

— Масофа жуда узоқ. Қиролнинг яланғочми — йўқлиги кўринмайди-ку.

— Нима қипти? Бизни қичқирганимизни ҳам эшитмайди-да...

* * *

— Лейтенант Драпфуль, сиз ўз ротангиз билан бирга олдинги маррадан қочишда айбланасиз. Айбингизга иқрормисиз?

— Йўқ! Ротамнинг ярими қочувди, холос. Қолган яримини мен ўзим қочганларни тутиб келиш учун жўнатдим. Кейин улар ҳам ротанинг биринчи ярми билан бирга қочиб кетмасин деб, уларнинг орқасидан ўзим ҳам югурдим.

* * *

— Фрау Эльза, нега йиғлаяпсиз? Ахир, эрингизга генерал унвонини беришди.

— Асти гапирманг! Генералнинг беваси бўлгандан кўра полковникнинг хотини бўлган яхшироқ-да...

* * *

— Виждонли одамни сотиб олса бўладими?
У Уни сотиш мумкин, лекин сотиб олиб бўлмайди.

* * *

Одамлар навбатда туришипти.

— Нима беряпти?

— Кремплён.

— Бу Дюманинг асарими?

— Билмадим, ҳали ичиб кўрганам йўқ.

* * *

Иккита пиёниста маслаҳатлашяпти:

— Нима қилдик, иккита оламузи ёки учтами?

— Учта олақолайлик.

— Учтани нима қиламиз, кеча, барибир, биттаси қолди-ку.

— Унда иккита оламуз.

Сотувчига мурожаат қилишади:

— Яхши қиз, тўртта ароқ, газзигга иккиту шўр бодринг беринг.

* * *

Чукча хитойларга уруш эълон қилипти. Хитойлар харитадан чукчалар яшайдиган жойни узоқ қидиришипти, ниҳоят, бир номаълум жойни топиб, ўша жойга боришипти. Қарашса, учта чайла турганмиш. Ичкарига кириб сўрашипти.

— Сизлар Чукчами?

— Ҳа, биз Чукчамиз.

— Бизга қарши уруш эълон қилганмисизлар?

— Ҳа, эълон қилганмиз.

— Қизиқ-ку! Биз миллиард кишимиз, сизлар оз экансизлар.

— Ҳа, бекор уруш эълон қилган эканмиз. Шунча одамни қаёққа кўмамиз?

* * *

Чукчидан сўрашипти:

— Овдан қайтганингда нима қиласан?

- Хотинимни суяман.
- Кейин-чи?
- Яна хотинимни суяман.
- Ундан кейин-чи?
- Ундан кейинми?
- Оёғимдан чангини ечаман.

* * *

Учувчи стюардессага:

— Йўловчиларга тушинтиринг. Самолётнинг юки оғирлик қиляпти. Уч-тўрт одам ихтиёрий равишда самолётни тарк этмаса, ҳалокатга учраймиз.

Стюардесса тушинтирипти. Инглиз ундан бир қадаҳ виски сўрапти, уни ичгач, «Яшасин Англия!» деган хитоб билан самолётдан тушиб кетипти. Кейин Француз келиб, бир қадаҳ коньяк сўраб олибдида, уни ичиб, «Яшасин Франция!» деган хитоб билан самолётни тарк этипти. Сўнг рус стюардессанинг олдига келипти, бир стакан арақ сўраб олипти, уни ичибди ва «Яшасин Африка!» деб хитоб қилипти-да, иккита негрни самолётдан улоқтирипти.

* * *

Бозорда.

— Айтинг-чи, товуғингизни нима бериб боққансиз?

- Нега сўраяпсиз?
- Мен ҳам озмоқчи эдим.

* * *

Инглиз, Француз ва рус қаттиқ ичгандан кейин ким қандай ўзига келиши ҳақида баҳслашиб қолишипти.

Инглиз депти:

— Кўзимни очаман. Бир ёнимда хотиним, бир ёнимда севимли итим. Ёнбошимда бош оғриқ қилгани бир стакан виски... Аҳволим чакки эмас.

Француз депти:

— Уйғонсам, ўнг томонимда битта маъшуқам, чап томонимда яна битта маъшуқам. Тепамда бош оғриққа бир стакан коньяк. Қайфим жуда чор.

Рус айтади:

— Уйғонсам, чап томонимда кўлмак; ўнг томонимда ахлат, устимда қарға ўтирипти. Аҳволим шунақа ёмон-ки, ҳатто «киш» дейишга мажол йўқ.

* * *

— Шу десанг, амаким вос-восга учраб қолипти. У ўзига ўзи товуқ бўлиб кўриняпти.

— Уни психиатрга кўрсатсанг бўларкан.

— Ҳо-о, нонуштага тухумсиз қолайми?

* * *

Икки ошна машинада соатига 150 чақирим тезликда кетяпти.

— Ғилдирак чиқиб кетса, аҳволимиз нима бўлади?

— Хавотир бўлма, менда яна битта эҳтиёт ғилдирак бор.

* * *

Миллионер машина ҳайдовчидан сўрайди:

— Сиз қандай қилиб машинага маст ҳолатда ўтирдингиз?

— Уртоқларим ёрдам берди.

* * *

Жиннихонада ёғочдан девор ўрнатиб, сариққа бўяб қўйишган экан, жиннилар деворни еб қўйишипти. Янгисини ўрнатиб, қизилга бўяб қўйишипти. Уни ҳам еб қўйишипти. Учинчи гал деворни зангори рангга бўяшипти. Қарашса, ҳамма жиннилар девор ёнида тизилиб, ўтиришганмиш.

— Ҳа, нега ўтирибсизлар?

— Ғўр экан, пишишини кутяпмиз.

* * *

Бир эркак икки қўлида шиша кўтариб кетяпти. Рўпарасидан ошнаси чиқиб қолди:

— Ҳа, йўл бўлсин? Шиша топширганими?

— Йўқ, хотиним билан уришиб қолдим.
«Бор — йўғингни олгин-у, кўзимдан йўқол!» — деб
ҳайдаб чиқарди.

* * *

Қизил шапкача ўрмонда бувисига сомса олиб кетяпти. Бирдан бир тўда югуриб келаётган болаларни кўриб қолади. «Ҳозир зўрлашади» деб ўйлайди. Ва ҳушидан кетиб йиқилади. Аммо ҳеч қандай воқеа рўй бермайди. Орадан бир неча кун ўтгач, Қизил шапкача бувисига сомса олиб кетаётганда яна болаларга дуч келади. «Бу гал, албатта, зўрлашади» деб ўйлайди у ва трусигини ечиб ёнига қўяди-да, ҳушидан кетади. Ҳушига келиб қараса, ёнида мактуб: «Трусикни ювиб қўйдик. Сомсани элтиб бердик. Темур ва унинг командаси».

* * *

Судда:

— Елғон гувоҳлиқ берсангиз нима бўлишини биласизми?

— Ҳа, биламан. Менга «Волга» ваъда қилишган.

* * *

Бир овчи дўстлари даврасида ўзининг зўр мерганлигини айтиб, мақтанибди. Шу пайт ўрдак учиб ўтипти:

— Мана, қаранглар, ҳозир нима бўлади?

Овчи отипти, ўрдак учиб кетаверипти.

— О, дўстларим, сизлар чинакам мўъжизани кўриб турибсизлар — ўлик ўрдак учиб кетяпти.

* * *

Француз, инглиз ва рус аёллари эрларининг сифатларидан баҳс қилишяпти.

— Менинг эрим кийикдек нафис ва мулойим, — дебти француз аёли.

— Меники буғидек бақувват ва олижаноб, — дебди инглиз аёли.

— Мен эримни нима деб таърифлашимни ҳам

билмай қолдим,— дебди узоқ ўйлангандан кейин рус аёли.— Лекин шуниси аниқки, у — ҳайвон.

* * *

Кўчада бир маст йўловчидан сўрайди:
— Марҳамат қилиб айтинг-чи, кўчанинг у бети қаерда?

Одамлар унга кўрсатишади...

—Тавба! Жинни бўлганми бу одамлар. Ҳозиргина бу томонни кўрсатишувди.

* * *

Бир одам тўтиқушга:

— «КПССга шарафлар!» дегин-чи!

— Тўғри, мен аҳмоқман, лекин бу даражада эмас.

* * *

Уртамиёна бир рассом дала-ҳовли қурипти-да, ички пардозлаш ишлари олдидан бир ўртоғига маслаҳат қилипти:

— Нима дейсан, деворларини бўяб қўя қолсаммикан ё уларга суврат ишласаммикан?

— Яхшиси, аввал суврат ишлаб, устидан бўяб қўяқол.

* * *

Боғ ичида белига арқон боғлаб олган одам боряпти. Уни милиционер тўхтатди:

— Нима гап?

— Узимни осмоқчиман. Хотиним ташлаб кетди.

— Унда арқонни бўйинга боғлаш керак.

— Боғлаб кўрдим. Нафасимни сиқиб юборди.

* * *

Француз, англиз ва рус гаплашяпти.

— Менинг ётоғимда ёзиб оладиган аппарат яшириб қўйилган. Командировкадан келиб, уни, ишлатаман-да, мен йўғимда хотиним нима билан шуғулланганини билиб оламан,— дейди француз.

Инглиз дейди:

— Менинг ётоғимда телекамера бор. Унинг ёр-
дамда ким келганини ҳам билиб оламан.

Рус дейди.

— Аппаратларга пул сарфлашнинг нима кераги
бор. Мен сафардан қайтиб, қўшнимникига кираман-
да, хотинига «нега эрингга хиёнат қиласан?» дей-
ман. У «мен хиёнат қиламанми?» дейди-да, бизни-
кида бўлган гапларни айтиб беради.

* * *

Жарроҳ касалхонадан дўконга қўнғироқ қилади:

— Бугун нечта одам мотоцикл харид қилди?

— Тўртта.

— Унда уйга кетмай туришим керак экан. Ҳозир-
ча касалхонага фақат — уч кишини олиб келишди.

* * *

Бир француз журнали танлов эълон қилипти —
эркаклар эрталаб нима иш қилишларини ёзиб бе-
ришлари керак экан. Қуйидаги иншо биринчи ўринни
олибди: «Эрталаб тураман, нонушта қиламан, ки-
йинаман-да, уйга равона бўламан».

* * *

Машҳур кинорежиссер бошловчи киноактрисага:

— Мен сизни янги кинофильмда бош ролни ўй-
нашга таклиф қиламан. Бир ойдан сўнг Сизда
Оскар бўлади. Бунга ишонаверинг.

— Қиз бола туғилса-чи?

* * *

Бир маст трамвайда вагоннинг ўртасига бориб
олиб, бақирипти:

— Орқамда қолган аёлларнинг ҳаммаси бузуқ,
олдимдагиларнинг ҳаммаси — аҳмоқ.

Унинг орқасида турган бир аёл маст ёнига келиб
дебди:

— Нималар деб алжираяпсиз? Мен эрга текка-

нимга йигирма йил бўлди. Ҳали бир марта ҳам эримга ҳиёнат қилган эмасман.

— Ундай бўлса олдимга ўтинг.

* * *

Белигача сочини ўстириб олган йигит навбатда турипти. Бир кампир сўраяпти:

— Яхши қиз, ҳой яхши қиз! Кети сенми?

— Мен қиз эмасман!

— Вой, ўлақол! Шу билан мақтанасанми?

* * *

Дўконга бир йигит билан қиз киради:

— Гуштли сомса борми?— сўрайди йигит.

— Бор.

— Гурунчлик сомса-чи?

— Бор.

— Нохатлик сомса-чи?

— Бор.

— Вермишеллик сомса борми?

— Йўқ.

Йигит қизга:

— Ана, кўрдингми? Сомса йўқ экан.

* * *

Бир қария роҳибга мурожаат қилди:

— Ҳазрат! Худонинг шикоятини қаранг. Мен саксон ёшдаман. Хотиним ўн саккизда. Қўчқордай ўғил туғиб берса бўладими?

— Бўтам,— деб жавоб берди роҳиб.— Ешлигимда кўп саёҳат қилганман. Бир куни рўпарамдан йўлбарс чиқиб қолди. Қўлимдаги ҳассани милтиқдек ўқталиб, «пақ!» дегандим, йўлбарс гуп этиб йиқилди.

— Бу ҳам худонинг инояти бўлган экан-да!

— Йўқ, бўтам. Орқамда ҳақиқий милтиқли овчи бор эди.

* * *

Брежнев Туркменистонга келиб, баланд бир адрга чиқипти. У ерда бир гуруҳ кексаларга рўпара келипти.

- Салом, саксовуллар!
- Булар саксовуллар эмас, оқсоқоллар.
- Нима фарқи бор?

* * *

Мамлакатлар ўртасидаги муносабатларни яхшилаш мақсадида Андропов билан Рейган котибаларини айрибош қилишти:

Икки ҳафтадан кейин америкалик котиба Рейганга қўнғироқ қилиб нолипти:

— Мистер Рейган, мен бу ерда ишлолмайман. Ҳар куни, узунроқ юбка кий, кўкрагингни беркитиб юр, деб ҳоли-жонимга қўйишмаяпти. Ҳадемай бирон жойим кўринмай қолади.

Икки ҳафтадан кейин Андроповнинг котибаси қўнғироқ қилипти:

— Уртоқ Андропов, мен бу ерда ишлолмайман. Ҳар куни юбкангни калта қил, кўкрагингни кўпроқ очиб юр, деявериб, ҳоли-жонимга қўйишмаяпти. Ҳадемай тўппончам кўриниб, эркаклигим билиниб қолади.

* * *

Бир одам врачга депти:

- Хотиним оғир ётипти. Ердам беринг, доктор.
- Зулук бериб кўрмадингизми?
- Бериб кўрдим, доктор. Учтасини еди. Қолганини емайман деб оёқ тираб туриб олди.

* * *

Заводда Чили халқи билан бирдамликка бағишланган мажлис бўляпти. Нотиқлар «Йўқолсин Пиночет!», «Луис Корваланга озодлик!», «Яшасин эркесвар Чили халқи!» деган хитоблар билан нутқларни тугатмоқда.

Мажлис охирида Кузокин деган ичиб олган чилангар минбарга кўтарилади:

— Ростини айтсам, Мен Чилининг қаерда эканини ҳам билмайман, шунингдек, Корвалан деганларининг ҳам қанақа йигитлигидан беҳабарман. Лекин қатъият билан айтаманки, бу шўринг қур-

ғурни эртагача қамоқдан бұшатишмаса, мен эртага ишга чиқмайман.

* * *

Икки дугона учрашиб қолипти.

— Биласанми, тушлик яхши бўлса, эрим овқатдан кейин сигарета чекади.

— Қўявер, йилда бир марта чекса, зарари йўқ.

* * *

Яна икки дугона учрашиб қолипти:

— Беш килограмм озибман-а?

— Упа-элигинг билан тортишувдими?

* * *

Брежнев у дунёдан Горбачёвга келипти:

— Анчадан бери мени мукофотлаганларинг йўқ.

— Ахир, сиз ўлгансиз-ку!

— «Вафотидан кейин» деб мукофотланглар.

* * *

Ленин туғилган куннинг 100 йиллигига тайёргарлик кунларида Шушенскоедан Ленинни кўрган бир қарияни телевидениега олиб чиқишипти. У хотираларини айтипти.

— Ленин жуда яхши одам эди. Жуда меҳрибон эди. Еб турган нонини камбағаллар билан бўлишарди. Хуллас, ҳозирги коммунистларга сира ўхшамасди.

* * *

Мамлакат боши берк кўчага кириб қолди. Президентлик кенгаши аъзолари Ленинни тирилтиришмоқчи бўлишипти. Ленин «ҳужжатларни ўрганиб чиқиб, эрталаб жавобини айтаман» депти. Эрталаб Ленин ўтирган хонани қарашса, Ленин ғойиб бўлипти.

Дзержинскийни тирилтиришипти ва унга Ленинни топишни буюришипти. Дзержинский Ленинни излай-излай тополмапти-ю, столнинг оёғидан унинг ха-

тини топиб олипти: «Феликс! Швейцарияга етиб бор! Ҳаммасини бошидан бошлаймиз!»

* * *

Арман радиосидан сўрашипти:

— Кичик театр нимадур?

— Чет эл сафаридан қайтган Катта театр.

* * *

Икки яхудий учрашиб қолипти:

— Йўл бўлсин?

— Узимни сувга ташламоқчиман.

— Эсингни едингми? Янги костюмда-я?!

* * *

Дўппи олиб кел, деса, бош олиб келадиган одамлардан бири цензор бўлиб қолипти.

— Бу қандай суврат?— деб сўрапти у газета ходимидан.

— Отнинг боши.

— Бўлмайди. Олиб ташлансин!

— Нега энди?

— Қулоғи билан кўзи бор.

— Нима бўлипти. От бўлгандан кейин қулоғи билан кўзи бўладида...

— Нима бўпти эмиш? Катталар ҳамма нарсага кўз-қулоқ бўлиб турипти деган маъно чиқади.

* * *

Эр туғруқхонага қўнғироқ қилса, «хотинингиз туғолмай қазо қилди» дейишипти. Эр туғруқхонага етиб келипти. Ҳамшира ундан уэр сўрапти.

— Кечирасиз, биздан хато ўтипти. Хотинингиз эгизак туғди.

— Бунақаси кетмайди! Бир сўзда туринг-да. Улдими — бўлди.

* * *

Бир куни Петька Чапаевдан сўрапти:

— Василий Иванович, бир пақир ароқ, бўлса ичаолармидингиз?

— Ичаолардим. Лекин бунинг учун бир бочка шўр бодринг керакда.

— Бир денгизнинг сувидай кўп ароқ бўлса-чи? Чапаев ўйланиб жавоб берипти:

— Йўқ. Ичолмайман. Бодринг етмайди.

* * *

Уй бекаси оқсоч ёллапти.

— Айтинг-чи, азизам, тўтиқушга ҳушингиз борми?

— Ташвиш қилманг, хоним, мен нима бўлса еявераман.

* * *

Чукча машинада Москвага келипти. Ишларини битиргач, уйга қўнғироқ қилиб уйга қайтаётганини айтибди. Уйдагилар бир ой кутишипти, икки, уч ой кутишипти — чукчадан дарак йўқ. Ниҳоят, бир йилдан кейин у уйга кириб келипти.

— Хўп бемаъни машина экан,— депти у.— Олдинга юришда тўртта тезлиги бор, орқага — фақат битта.

* * *

Эр-хотин чайқовчилик билан шуғулланар эканлар. Улар ҳар хил шаҳарларда иш юритиб, ўзаро телеграмма алмашиб туришар экан. Эрдан телеграмма келипти: «Азизим! 20 та чойшаб билан 20 жуфт аёллар трусигидан 2000 сўм фойда кўрдим».

Хотини жавоб берипти: «Жонгинам! Трусиксиз битта чойшабнинг ўзида 400 сўм ишладим».

* * *

Бир яхудий тарвуз кўтариб кетаётган экан. Ош-наси учраб қолипти.

— Хаим, тарвузингнинг биттасини бер.

— Иложим йўқ, дўстим. Менинг Сарам «Битта тарвуз учун ярим ҳаётимни берардим!» деган. Иккита тарвуз олиб кетяпман. Бутунлай ўлиб қўяқолсин...

* * *

- Эшитдингларми, Язов ўз-ўзини отган эмиш.
- Йўғ-е...
- Ҳа, отипти. Фақат ўқ унга тегмай, Пугога тегипти.

* * *

Иккита эркак суҳбатлашяпти.

— Курортда дам олишга нима етсин. Вокзалда поезддан тушишинг ҳамона сени гулдаста тутиб, кутиб олишади, зўр машинага ўтқазишади, энг яхши меҳмонхонага олиб боришади, энг яхши хонага жойлаштиришади, ваннада ювиниб олганингдан кейин, ресторанга олиб боришади, еб-ичасан, танца тушасан, кейин хонага келасан, келсанг ўринлар тўшалган, кечаси билан ҳузур қилиб чиқасан...

- Сен курортда бўлганмисан?
- Йўқ.
- Қаёқдан биласан, бўлмаса?
- Хотиним айтиб берган.

* * *

— Чинингизни айтинг, сиз Лумумбани ёқтирасизми?— деб сўрашипти совет элчисидан зиёфатда Африкадаги мамлакатлардан бирининг янги раҳбари.

- Ҳа, ёқтираман,— деб жавоб берипти элчи.
- Унда яна бир бўлак енг...

* * *

— Ўзи кичкина, шитирлайди, кўк, лекин пул эмас — нима у?

- Уч сўмлик...

* * *

Улим тўшагида ётган Маонинг олдида Фантомас келипти-да, ниқобини олипти.

— Эҳ, Петька, бизникилар бутун дунёга тарқалиб кетган-а...— депти Мао.

— Нимасини айтасиз, Василий Иванович, бизнинг Аннамиз Исроилда нималар қилаётганини билсангиз эди...

* * *

Белоруссияни озод қилиш операциясига тайёр-
гарлик бормоқда. Сталин аҳволни билмоқчи бў-
липти-да, Рокосовскийга қўнғироқ қилипти:

— Уртоқ Рокосовский, «Багратион» операцияси тайёрми?

— Тайёр, ўртоқ Сталин.

Коневга қўнғироқ:

— Уртоқ Конев, «Багратион» операцияси тайёрми?

— Тайёр, Иосиф Виссарионович!

Жуковга қўнғироқ.

— Уртоқ Жуков, «Багратион» операцияси тайёрми?

— Тайёр Иосиф Виссарионович!

— Ундоқ бўлса, кичик ерга подполковник Брежневга қўнғироқ қилинг, бошласин.

* * *

Урмондаги бир чуқурга яҳудий билан эчки тушиб кетипти. Кейин уларнинг ёнига бўри қўшилипти. Эчки аянчли маърай бошлапти. Яҳудий унга гап қотипти:

— Нега ҳадеб маърайверасан. Биринчи бўлиб кимни ейшни ўртоқ бўрининг ўзлари билади.

* * *

Кўп йиллар она шаҳарида бўлмаган бир одессалик Одессага келипти. Вокзалда поезддан тушиб, чемоданини ерга қўйиб, пешонасидаги терларини артиб депти:

— Шаҳар жуда ўзгариб кетипти. Уни таниёлмай қолдим.

Йўлни давом эттирай деб қараса, чемодани йўқ — аллақачон ўмариб кетишипти.

— Лекин одамларини таниб турипман...

* * *

Хаймдан сўрашипти:

— Совет ҳокимиятига муносабатингиз қанақа?

— Хотинимдай кўраман.

— Бу нима деганингиз?

— Жиндай қўрқаман, жиндай сўкиб юраман, жиндай яхши кўраман, лекин бошқасини хоҳлайман.

* * *

Ваня ишдан чарчаб келиб, ётиб ухлаб қолипти. Бир соатдан кейин хотини турткилаб уйғотипти.

— Ўз ҳолимга қўй, уйқим келяпти.

— Ваня, мени қучоқла!— деб яна унинг пинжига кирипти хотини бир соат ўтгач.

— Қўй деяпман!

— Уйғонсанг-чи! Менга эркак керак.

— Соат неча бўлди?

— Икки.

— Тунги соат иккида Одессада сенга эркакни қаёқдан топиб бераман.

* * *

Доктор — беморга:

— Сиз учун менда иккита гап бор: Емонидан бошлайлик — биз билмай соғ оёғингизни кесиб ташлабмиз.

— Ажаб!

— Яхши гап ҳам бор — касал оёғингизни даволаса бўлади.

* * *

Бир одам овчи дўстиникига борипти, қараса, ерда йўлбарснинг териси. Йўлбарс оғзини қаррақдай очиб ётганмиш.

— Сен унга неча марта ўқ уздинг?

— Ун марта.

— Нечтаси тегди?

— Биронтаси ҳам теккани йўқ.

— Нимадан ўлди, бўлмаса?

— Кулгидан...

* * *

Бир хотин врачга келяпти.

— Доктор, айтингчи, мен қайси ҳайвон тоифасига мансубман?

— Ие, нима деяпсиз? Сиз — одамсиз.

— Йўғ-е! Хўроздай саҳарлаб тураман. Заводда эшшакдай ишлайман. Ишдан кейин итдай магазин-ма-магазин изғийман. Уйга туядай халлослаб келаман. Уйда ҳам олмахондай тинмайман. Эрим келиб, «олиб кел, овқатингни, қўзичоғим» дейди. Уринга ётгандан кейин ҳам эрим «сурил, сигирдай ялпайиб ётмай!» деб таъна қилади. Қандоқ одам бўлдим мен?

* * *

Асир тушган оқларни биттадан Чапаевнинг олдига олиб келишади.

— Буни нима қилайлик?

— Отиб ташланглар!

— Буни-чи?

— Қилич билан чопинглар!

— Буни нима қилайлик?

— Бунисини бурнидан чиққунча ичирингларда, эрталаб бош оғриққа бир қултум ҳам берманглар.

— Емон бағритош одамсизда, Василий Иванович!

* * *

Брежнев билан Никсон вертолётда Москва тева-рагидаги ишчилар яшайдиган жойларни томоша қилишипти. Никсон баракларни ва уларнинг устидаги телевизион антеналарни кўриб депти:

— Сизлар бизлардан ўтиб кетипсизлар! Бизда ҳали чўчқахоналарда телевизор йўқ.

* * *

Тбилисига келган меҳмон пиво ичмоқчи бўлипти. Бу шаҳарда қайтим беришни ёқтиришмайди деб эшитган меҳмон пивофурушга бир сўм узатишти. У 50 тийин қайтим беришти.

— Сизларда қайтимини олиш қийин деб эшитувдим.

— Э, биродар, бугун пиво йўқ...

* * *

— Эр билан директор ўртасида нима фарқ бор?
— Директор ўринбосарини билади, эр — билмайди.

* * *

Хотинидан кўнгли қолган одам дўстидан сўрайди:

— Менга қара, агар Изаура ҳақидаги Бразилия киносидагидек Одессада ҳам хотинларни сотиш мўмкин бўлганда, менинг хотиним учун сен неча пул берардинг?

— Бир тийин ҳам бермасдим.

— Бўпти, келишдик деб ҳисоблайвер.

* * *

Сиёсий машғулот вақтида Рабинович сўрапти:

— Сиз ҳамма нарса жойида деяпсиз, хўш, ёр қаёққа ғойиб бўлди?

— Уйлаб кўриб, янаги машғулотда жавоб берман,— депти раҳбар.

Янаги машғулотда бошқа тингловчи қўл кўтарипти.

— Сиз ёр қаёққа ғойиб бўлди, деб сўрамоқчи бўлсангиз керак?— дебди раҳбар.

— Йўқ. Мен Рабинович қаёққа ғойиб бўлди деб сўрамоқчиман.

* * *

Озиқ-овқат магазинида бир кампир сўрапти:

— Сервилат борми?

— Йўқ.

— Краков колбасаси-чи?

— Йўқ.

— Чала дудланган Москва колбасаси борми?

— Йўқ, лекин заб хотирангиз бор экан-да. Қойил-ей!

* * *

Телеграмма: «Москва. Кремль. Ленинга. Уртоқ Ленин. Бечора яҳудийга ёрдам беринг. Рабинович».

Эртасига Рабиновични тегишли жойга чақиришипти.

— Эсингиз жойидами? Ленин ўлиб кетганини билмайсизми?

— Сизларники доим шу экан-да! Узингизга ке-

рак бўлса, «Ленин мангу ҳаёт». Бир бечора яҳудий-га керак бўлиб қолса, аллақачон ўлган!

* * *

Телефон жиринглайди:

- Рабиновични чақириб беринг.
- Рабинович йўқ.
- Ишдами?
- Йўқ.
- Отпускадами?
- Йўқ.
- Мен сизни тўғри тушундимми?
- Ҳа!

* * *

Бир одам балиқ ушлаб ўтирипти. Назоратчи келиб қолади.

- Бу ерда балиқ ушлаш тақиқланган.
- Шунинг учун битта ҳам балиқ илинмаётган экан-да...

* * *

- Кечирасиз, сиз менинг ўрнимга ўтирибсиз.
- Сизнинг ўрнингизга? Буни исбот қилаоласизми?
- Ҳа, албатта. Мен ўриндиқда музқаймоғимни қолдиргандим.

* * *

Соғлиқни сақлаш вазири жиннихонада жавоб теккан бемор билан гаплашяпти...

— Қалай? Яхши даволашдимиз? Бу ернинг шароитидан мамнунмисиз?

— О! Асти сўраманг! Жуда ҳам мамнунман. Сизни ҳам даволаб чиқаришади.

— Э, қадрли ўртоқ мен соғлиқни сақлаш вазириман.

— Парво қилманг! Бу ерга тушганимда мен ҳам Александр Македонский эдим.

* * *

Воқеа Чукоткада бўляпти. Ҳар оқшом денгиз соҳилига чукча келади-да, Америка томонга бақиради:

— Қашшоқлар!

— Нега қашшоқ дейсан, биздан яхши яшашади-ку улар?— деб сўрашади чукчадан.

— Аляскани сотиб олишган-у, Чукоткага пуллари етмаган.

* * *

«Телевизорлар» магазинида.

— Сотувда Япон телевизорлари бўлиб турадими?

— Ҳ, албатта. Тиқилиб ётипти.

— Қани, қаерда?

— Японияда.

* * *

Бир одам милиция бўлимнинг олдида скамейкада ўтириб баланд овозда сўкинмоқда.

— Нега сўкиняпсиз? Яна милиция бўлимнинг олдида-я!— деб сўрайди милиционер.

— Ёнимга ўтир, айтаман.

Милиционер ўтирипти.

— Скамейка бўялган экан...

* * *

Одессада ажнабий матрослар учун фоҳишахона очишмоқчи бўлишипти. Горкомга инқилобдан олдин ном чиқарган Мария деган фоҳишани чақиришиб, янги муассасага бошчилик қилишни таклиф этишипти.

— Йўқ, бўлмайди,— депти Мария.— Сизларнинг тартибларингизни яхши биламан. Ўнта каравот горкомга, йигирматаси обкомга, яна қанчаси органларга. Ҳар баҳорда қизларни экиш компаниясига олиб кетасизлар, кузда ҳосилни йиғишга. Мария ҳоланг эса бир ўзи ётиб планни бажаради, а?

* * *

Ҳомиладор аёл врачдан сўрайди:

— Доктор, мен қанақа ҳолатда туғаркинман?

— Қанақа бўларди! Қацай ҳолатда ҳомиладор бўлиб қолган бўлсангиз, ўша ҳолатда туғасиз.

— Вой шўрим! Орқа ўриндиқда, оёғимни деразадан чиқариб туриб туғарканман-да...

* * *

Телевизорлар устахонаси. Телефон жиринглайди. Уста дастакни кўтаради.

— Бир келиб кетинг. Овоз эшитилмаяпти.

— Нима бўлди?

— Қулоғимга мих тикқан эдим, телевизорнинг овози ўчиб қолди.

* * *

— Беш йилликнинг охирига келиб, бизда ҳар одамга ўн килограмдан гўшт бўлади,— деди лектор.

Охирги қаторда ўтирган Рабинович савол беради:

— Кечирасиз, ёмон эшитиляпти. «Га» дедингизми, «да» дедингизми?

— Саволингизга тушунмадим.

— «Ҳар одамга»ми ё «ҳар одамда»ми?

* * *

Кўчада икки одам жанжаллашяпти.

— Сен эшаксан!

— Узинг эшак!

Ўтиб кетаётган йўловчи уларга депти:

— Қариндош экансизлар, жанжалга бало борми?

* * *

Маргарет Тетчер Рональд Рейганга қўнғироқ қилиб нолипти:

— Азизим Рони, бугун жуда ёмон туш кўриб, босинқираб чиқдим: қизил кўйлақда, қизил туфлида, қўлимда қизил сумка билан Қизил майдоннинг ўртасида турганмишман.

Рейган айтипти:

— Мен ҳам ёмон туш кўрдим. Тушимда Брежнев менга телефон қилганмиш, столни муштраб, «Вашингтон области планни бажарадими, йўқми?» деб бақирганмиш.

* * *

— Социализм нима?

— Социализм — совет ҳокимияти билан жамики тиканли симларни электрлаштириш...

* * *

— Яхши қиз, мен билан кинога тушишни истайсизми?

— Истамайман.

— Сиз ўйламанг, мен ҳар қандай қизни ҳам кинога таклиф қилавермайман.

— Мен ҳам ҳар қандай йигитга йўқ деявермайман.

* * *

Танишганларидан бир неча ой ўтгач:

— Жонгинам, энди мени қариндошларинг билан таништирсанг ҳам бўларди.

— Билмадим, нима қилсам экан? Болаларим ҳозир қайнонамникида, хотиним бўлса санаторийда.

* * *

— Коммунизмда муҳаббат бўладими?

— Пул бўлмагандан кейин муҳаббат нима қилади.

* * *

— Ҳамма фоҳишаларнинг кўзи порлаб туради дейишади. Шу ростми?

Арман радиоси жавоб беришдан бош тортипти. Бу саволга Одесса радиоси жавоб берипти.

— Агар шундоқ бўлганда Одессада ҳаммиша оқ тунлар бўларди.

Дарҳол Ленинград радиоси аралашипти:

— Шама қилинмасин!

* * *

— Қандай аҳмоқни тузалмас аҳмоқ деб аташ мумкин?— деб сўрашди бир файласуфдан.

— Бир жойда икки марта қоқилган кишини...

* * *

Купеда икки йўловчи. Бири иккинчисига анча тикилиб туриб, деди:

— Мўйлов демаса, сиз жуда ҳам хотинимга ўхшар экансиз.

— Шунақами? Менда мўйлов йўқ.

— Хотинимнинг мўйлови бор-да.

* * *

— Официант, пашшаларингиз жуда жонимга тегди.

— Қайси бири? Аниқ кўрсатинг, ушлаб ўлдирман.

* * *

— Шоирнинг гапи эсингиздами? «Совет кишисининг ўз ғурури бор»?

— Жуда тўғри. Чунки ғурурдан бошқа ҳеч вақоси йўқ.

* * *

Ун олти яшар қиздан «сен ҳамма нарсадан кўранимани яхши кўрасан?» деб сўрашипти.

— Йигитим билан мотоциклда ўрмонга боришни,— депти қиз.

— Ие, онанг хавотир бўлмайдими?

— Йўқ! Бошимга шлем кийиб оламан-да...

* * *

Брежнев замонавий рассомлар кўргазмасига боришти. Сувратлардан бирининг олдига бориб сўрапти:

— Хунукдан хунук манави қари башара кимники бўлди?

— Леонид Ильич, бу суврат эмас, сиз кўзгуга қараяпсиз.

* * *

Одессада иккита яҳудий гаплашяпти.

— Эшитдингизми, бизнинг шаҳаримизда номаълум солдат Фима Рабиновичга ҳайкал қўйишди.

— Фима Рабинович деб ёзиб қўйган бўлса, нега номаълум солдат бўлади?

— Чунки Рабиновичнинг солдат бўлгани номаълум-да...

* * *

Ёш солдат уйдан хат олди. Хатни очганда ичидан бир варақ оқ қоғоз чиқди.

— Биласанми, оғайни,— деди у ўртоғига,— армияга жўнаш олдидан қайлигим билан уришиб қолгандик. Шундан бери гаплашмаймиз.

* * *

Ресторанда кутилмаганда кимдир қичқирди:

— Ермам беринг!

— Нима гап? Нима бўлди!

— Менга тезлик билан шу бифштексни кесиб берадиган одам керак.

* * *

Икки кўкнори суҳбатлашяпти.

— Сўнгги марта қачон чўмилгансан, оғайни?

— Бултур авжи саратон вақтида, бир тоғора сувни офтобда иситиб, бирров оёғимни тиқиб олгандим.

— Вой-бў-ў! Отанг ўрдак ўтганми?

* * *

— Нега сен ўзинг билан ўзинг гаплашасан?

— Ақлли одам билан гаплашишни яхши кўраман.

* * *

Илгари соқол-мўйлов қўйиб, сочини ўстириб юрадиган йигит, соқол-мўйловини ҳам, сочини ҳам олдириб, уйга келади. Хотини уни кўриб, юз-кўзларидан ўпа бошлайди.

— Хурсандмисан, Марцелла? Анча ёшариб қолибманми?

— Вой, ҳали бу сенмидинг, Том?

* * *

Идора бошлиғи хотинига:

— Шоферимни бўшатмасам бўлмайди. Бугуннинг ўзида унинг эътиборсизлиги туфайли икки марта ўлишимга оз қолди.

— Дарров бўшатиб юборсанг, нияти нима эканини билмай қоласан-да...

* * *

Қассоб ўғлини мактабга олиб келиб, ўқитувчига тайинлади:

— Домлажон, шу ёмонингизни ўқитиб одам қилиб беринг. Эти сизники, суяги бизники...

— Қани энди, гўшт тортаётганда ҳам шундай десангиз...

* * *

Қария:

— Нима учун хомишсиз, ўғлим?

Еш шоир:

— Браун Шекспирнинг ким эканини билмас экан.

Қария:

— Билмаса билмас. Сизга нима?

Еш шоир:

— Бир кун эмас, бир кун мени ҳам унутиб юбришлари мумкинда...

* * *

Профессор: Бирор моддада синил кислотаси бор-йўқлигини қандай билса бўлади?

— Талаба: Уша моддадан жиндайини татиб кўриш керак. Одам тил тортмай ўлса, демак, синил кислотаси бор...

* * *

— Хўш, куёвингиздан хурсандмисиз?

— Хурсандман-у, лекин шахмат ўйнашни билмас эканда.

— Бунинг нимаси ёмон?

— Ўйинни билмаса ҳам ўйнайвераркан.

* * *

Бир аёл сувратчидан илтимос қияпти:

— Нима қилсангиз ҳам, сувратни чиройли чиқаринг.

— Хотиржам бўлинг. Ҳаммаси кўнгилдагидек бўлади. Ўзингизни ўзингиз танимай қоласиз.

* * *

Браун хоним насияга автомобиль олди.

— Бу жуда қулай,— деб тушунтирди у эрига.— Ойига атиги 50 доллардан тўлаб турсак, тезда қутилиб кетамиз.

— Неча ойда қутилар эканмиз?

— Билмадим. Бунисини сўрамабман.

* * *

— Бундан буёқ ўғлимизнинг тарбияси билан ўзим шуғулланаман.

— Жуда яхшида! Фақат ўғлимиз эмас, қизимиз бор...

* * *

— Агар болалигингда бошқалар дарсларингни қилиб бермай, ўзинг қилганинда, ҳозир ўғлимизга масаласини ҳал қилиб берардинг.

* * *

— Тушимда профессор бўлиб қолган эмишман. Тушнинг ўнгга айланиши учун нима қилмоқ керак?

— Камроқ ухламоқ керак, биродар.

* * *

Бемор дўстига шикоят қилади.

— Иккита врачга мурожаат қилдим. Бирини денгиз бўйида бўлишни, иккинчиси пиёда юришни маслаҳат берди. Қайси бирини қилишни билолмай ҳайронман.

— Нимасига ҳайрон бўласан. Икковининг маслаҳати ҳам яхши. Денгиз бўйига пиёда борақол.

* * *

— Ҳайронман, хотинимнинг туғилган кунига нима олсам экан?

— Узидан сўраб қўяқол.

— Э, менда бунча пул қаёқда дейсан...

* * *

Судья:

— Нега овчилар жамиятининг аъзоси бўлмай туриб, қуённи ўлдирдингиз?

— Нега менинг оиламнинг аъзоси бўлмай туриб қуён менинг даламдаги карамни еди?

* * *

Автомеханик анча вақт автомобилнинг тагида ивирсиб юрди, кейин моторини титкилади, кейин туриб шапкасини олди, бошини қашлади-да, машина эгасига деди:

— Агар бу автомобилнингиз от бўлгани-да, уни отиб ўлдиришни маслаҳат берардим.

* * *

Бокс судьяси санаяпти:

— Бир, икки, уч...

— Менга қара,— деб шивирлайди секундант чўзилиб ётган боксёрга.— Саккизгача турма.

— Яхши — деб инқиллайди у.— Ҳозир соат неча бўлди.

* * *

Профессор:

— Имтиҳон вақтида талабалар қайси сўзни кўпроқ ишлатишади?

— Билмайман.

— Баракалла, жуда тўғри топдингиз.

* * *

Бир одам ательеда костюм буюртирибди.

— Уйланганмисиз, бўйдоқмисиз?— деб сўрабди бичиқчи буюртмани қабул қилар экан.

— Уйланганман.

— Астарининг тагида хуфия кармон бўлади,— дебди бичиқчи шогирдига.

* * *

Одам тўла автобусга бир киши чиқяшга урина бошлади:

— Э, инсоф борми сизда, қаёққа тиқиялбсиз? Қанақа одамсиз ўзи?

— Мен... шу автобуснинг ҳайдовчисиман.

* * *

Полиция бошлиғининг ҳузурига енглари шимарилган полициячи кирди.

— Шеф, айбланувчи айбига иқроп бўлди.

— Қайси айбланувчи?

— Анави, қизил бурунлиги.

— Ие, у жабрланувчи эди-ку...

* * *

Полициячи бошлиғига телефон қияпти:

— Қаллобнинг уйдан 50 минг франклик сохта пул чиқди. Уларни олиб борайми?

— Йўқ. Бу хавфли. Пуллар яхши ясалганми?

— Ҳақиқийсидан ажратиб бўлмайди.

— Ундай бўлса, пулларни менга почта орқали юборақолинг.

* * *

Врачлар базмида бир ҳамшира қиз лоторея сотиб юрарди:

— Агар сизни даволайман деб, ваъда берсангиз, ҳамма билетингизни сотиб оламан,— деди бир йигит.

— Бўпти, розиман,— деди қиз,— фақат, айтиб қўяй — мен туғуруқхонада ишлайман.

* * *

— Бу қандай гап!— деб ўшқирди бошлиқ котиба қизга.— Иш вақтида деразаларни ланг очиб, бамай-лихотир ухлаяпсиз?

— Врач менга очиқ ҳавода ухлашни тавсия қилган эди.

* * *

Марселлик икки киши учрашибди:

— Атлантика океанини тасаввур қила оласанми?

— Ҳа, албатта.

— Мен уни икки марта сузиб ўтганман.

— Улик денгизни биласанми?

— Ҳа, биламан.

— Уни мен ўлдирганман.

* * *

Заргарлик дўкониди:

— Анави узук неча пул туради?

— Ун минг.

— О, лаънати! Манави билак узукчи?

— Икки лаънати...

* * *

— Италия жойлашган ярим орол шаклига кўра нимани эслатади?

— Резинка этикни.

— Нега резинка?

— Уч томондан сув билан ўралганда.

* * *

— Соатинг неча бўлди?

— Бештакам.

— Бештакам неча?

— Билмадим. Соатимни мили тушиб қолган.

* * *

Она интернатда ўқиётган ўғлининг ўқитувчисидан хат олди:

— Ўғлингиз жуда қобилиятли, бироқ, у кўп вақтини қизлар билан ўтказади. Мен ҳозирги кунда унинг шу одатини тарк эттириш усули устида иш-ляяпман.

Она жавоб ёзди:

— Усулингиз яхши натижа берса, менга ҳам маълум қилинг. Мен уни ўғлимнинг отасига нисбатан қўллаб кўраман.

* * *

Циркда ҳайвонларни ўргатувчи аёл томоша кўрсатапти: Томоша сўнггида бир арслон аёлнинг оғвидан қанд олди. Томошабинлар буни қарсақлар билан олқишлади. Фақат бир кишигина ўтирган жойидан бақирди:

— Бу ҳамманинг ҳам қўлидан келади.

— Бўлмаса ўртага чиқинг.

— Чиқаман ҳам.

— Арслон нима қилган бўлса, мен ҳам шуни қила оламан.

* * *

Бир жувон ёнида боласи билан йиғлаб ўтирипти:

— Утиб кетаётган одам ундан кўнгил сўрайди: Бола танга ютиб юборган экан. Бояги одам боланинг оёқларидан кўтариб, танга тушгунча, силкилади:

— Раҳмат, доктор, сизни худо етказди. Сиз бўлмасангиз нима қилардим.

— Мен, доктор эмасман, хоним, мен молия маҳкамасида солиқ йиғувчи бўлиб ишлайман.

* * *

Мишо ўн тўртинчи қавағда яшайди. Лекин ҳаммиша уйига пиёда чиқади.

— Нега сиз тайёр лифтдан фойдаланмайсиз?

— Лифтга тўрт киши учун деб ёзиб қўйилган. Ҳар гал қолган учта шерикни қайдан топаман.

* * *

— Ўғлим бирон чолғу асбобини ўрганса дегандим.

— Унинг мусиқавий қобилияти борми?

— Ҳа, албатта. Шамни уч метрдан туриб, пуфлаб ўчира олади.

* * *

— Бугун отчопарга пойгага боргандим. Ғалати можарога дуч келдим. Биласанми, ботинкамнинг

ипини боғлаб олай деб эгилган эдим, аллақандай чавандоз, сакраб устимга миниб олди-да, икки биқинимни тешиб юборай деб ниқтади.

— Хўш, кейин нима қилдинг?

— Нима қилардим? Нонложликдан маррага биринчи бўлиб бордим.

* * *

— Нега энди сиз, мисс Джонсинг овозига шунчалар қойил қоляпсиз? Мисс Смитнинг овози уникига қараганда, бойроқ.

— Мисс Смитнинг овози бойроқ бўлса, мисс Джонсинг отаси бойроқ.

* * *

— Сиз билан сенъор Росси кўришгани келди,— дейди турма назоратчиси маҳбусга.

— Мени йўқ деб қўя қолинг.

* * *

Командир саф олдида дейди:

— Хатарли вазифани бажармоқ учун менга ўн та кўнгилли керак.

Шу зумдаёқ бир солдат сафдан чиқиб, бир чеккага йўл олди.

— Бу нима қилиқ, Дюпон?

— Кўнгиллилар учун жой бўшатыпман.

* * *

— Официант, бу нимаси? Балиқни шўрвадан олдин олиб келдингиз-ку!

— Шеф-повар айтдилар, балиқ ортиқ кутолмас экан...

* * *

— Эрга тегадиган куним кўпгина хушторларим учун қайғулик кун бўлади.

— Унчалик эмас-ов... Ахир, сен бир вақтнинг ўзида биттадан ортиқ одамга теголмайсан-ку...

* * *

Денгиз тубида ишлаётган ғаввосга кемадан телефон орқали хабар қилишипти: «Тезроқ чиқинг. Чўкяпмиз».

* * *

Бемор врачга мурожаат қиляпти:

— Операция учун йигирма минг франк оласизми? Жуда қиммат-ку!

— Ана, ҳамкасабам Дюпон келяпти. У сиздан бир тийин ҳам олмайди.

— Наҳотки? У бепул операция қиладими?

— Ҳа. Унга одатда беморнинг меросхўрлари ҳақ тўлашади.

* * *

Ресторанда:

— Бу қанақа бемаънилик! Овқатингиздан ичкилик ҳиди келяпти!

— Эндичи, хоним?— деб сўради официант уч қадам нарига бориб.

* * *

Темир йўл кассасида.

— Менга пастки ўриндиқдан билет берсангиз. Қари онам юқорига чиқолмайди.

— Пастки жойларга билетлар сотиб бўлинган. Вагонда биронтаси билан алмаштириб оларсиз.

— Нималар деяпсиз? Менинг қари онамни ким ҳам алмаштирарди.

* * *

Бир одам тиши оғриб, докторга борипти.

— Кечирасиз, жаноб,— деди докторнинг хизматкори эшикни очиб.— Доктор жаноблари бугун бўлмайдилар.

— Ростданми? Қандай яхши! Мумкин бўлса, яна қайси кунлари бўлмайдилар — айтиб берсангиз. Мен ўша кунлари келардим.

* * *

— Доктор, сиздан илтимос, мендан ҳеч нарсани яширмай айтингни, синган қўли тузалгандан кейин эрим яна идиш-товоқ юва оладими?

* * *

Бир хотин хасис эрининг дастидан онасиникига кетиб қолди ва у ерда худога илтижо қилди:

— Эй худо, қани энди бир миллионернинг хотинига айлантриб қўйсанг...

Буни эшитиб онаси гап қўшди:

— Бир йўла яхши ният қил қизим. Миллионернинг бевасига айланиб қолай дегин.

* * *

Хотин бир кун и эрига нозланиб:

— Қияй десам ҳеч кўйлагим йўқ.

— Жавонинг тўла кўйлак-ку!

— Уларнинг ҳаммасини кийганман. Бутун маҳалла бу кўйлақларимни кўрган. Энди ҳеч ким кўрмаган кўйлак кийишим керак.

— Ундай бўлса, бунинг йўли осон экан. Бошқа маҳаллага кўчиб қўяқоламиз.

* * *

Икки дўст гаплашяпти:

— Жак, юз йил сен учун нима?

— О, бир лаҳза холос.

— Юз франк-чи?

— Юз франкми? Бир чақа.

— Бўлмаса, менга бир чақа бер.

— Бажону дил. Бир лаҳза кутиб тур.

* * *

— Ие, ишларингни ўзинг машинкада кўчирыпсанми? Қотибанг бор эди, шекилли?

— Ҳа, бор эди. Ҳозир унга уйланганман.

* * *

— Мен дўконингиздаги тухум ва помидорнинг ҳаммасини сотиб олмоқчиман.

— Нима бало кечқурун янги хонанданинг концертига бормоқчимисиз, дейман?

— Йўқ. Мен ўша хонанданинг ўзиман.

* * *

Бир ресторан хўжайини «Бу ерда сизнинг чевараларингиз пул тўлайди» деган ёзувни илиб қўйипти. Ресторанга кирган хўранда, тўйиб овқатланибди-да, официант ҳисоб-китоб қилишни сўраганда бояги ёзувни кўрсатипти.

— Ҳисоб-китобни чевараларим қилади.

— Худди шундай, сиз учун чевараларингиз тўлайди. Лекин сиз ҳозир катта бувангиз учун ҳисоб-китоб қилмоғингиз керак.

* * *

Бир фермер ҳаётини суғурта қилдиради-ю, кўп ўтмай чўкиб ўлади.

Бева аёлнинг қўшниси дейди:

— Қандай бахт, эрингиз ўқишни ҳам, ёзишни ҳам билмасди-ю, лекин эҳтиёткор экан...

— Худога шукурки, у сузишни ҳам билмасди,— деди бева.

* * *

— Сизнинг асаларингиз мени чақиб олди,— деб шикоят қилди бир одам асалари боқувчи қўшниси-га.

— Қани, кўрсатинг ўша ярамасни, боплаб таъзини бериб қўяй.

* * *

Экскурсавод: Бу жуда машҳур каравот. Бунда Наполеон, Бальзак ва Гетелар ётишган.

Томошабин: Ажабо? Уччаласи қандай сиққан?

* * *

Эр командировкадан қайтгач, хотинига никоҳ узугини йўқотиб қўйганини айтди.

— Тушунолмаяпман, қандай қилиб бармоқдаги узукни йўқотишинг мумкин?

— Ҳаммасига сен айбдорсан. Ярим йилдан бери сенга айтаман-чўнтагим тешик.

* * *

Китоб магазинига кирган киши сотувчи аёлдан сўради:

— «Эркаклар аёлларни эъозлаши керак» деган китоб борми?

— Фантастика бўлими қўшни хонада.

* * *

— Бугун тўйимиз ўтганига бир йил тўлди. Сиз эъа буни эслаётганингиз ҳам йўқ.

— Нега энди!— деди эри.— Сутни тошириб юборганинг учун жанжал қилмаётганимдан сезмаяпсанми?

* * *

Икки аёл бир-бири билан жанжаллашиб қолишипти.

— Бекорларни айтибсан! Мен сенга ўхшаб, ҳамманинг гийбатини қилиб, кўчама-кўча санқимайман.

— Биламан, сен юрмайсан, чунки сенинг телефонинг бор-да...

* * *

— Официант, мен сизга бифштекс олиб келинг деб тўртинчи марта айтишим.

— О, таомларимиз сизга манзур бўлаётганидан беҳад хурсандман.

* * *

— Профессор, мана китобингиз. Мен уни ўқиб чиқдим. Ғоят таъсирландим.

— Шунақами? Саҳифалари қирқилмабди-ку?

— Ўқишга чандон берилиб кетганимдан, уларни қирқишни унутибман.

* * *

Икки ошна учрашипти.

— Турмушинг қалай деб сўра мендан?

— Турмушинг қалай?

— Асти сўрама!

* * *

Қизи онасига:

— Ойи, дадамга айтинг, кундалик ҳаражатларимга жиндай пул берсинлар...

— Узинг айтақол. Эртда-индин эрга тегасан, мустақил бўлишни ўрганишинг керак.

* * *

Қассоблик дўконида пештахтанинг орқа томонида жуда катта кўзгу илиб қўйилган. Харидор директордан сўрайди:

— Нега бу ерга кўзгу осиб қўйибсиз?

— Харидор аёллар тарозига қарамасин деб.

* * *

Психология профессори дейди:

— Биз «ёлғон» деган тушунчага келдик. Мен бу масала ҳақида «Ёлғон тўғрисида» деган илмий асаримда батафсил ёзганман. Қим уни ўқиган бўлса, қўлини кўтарсин.

Ҳамма талабалар қўл кўтаради.

— Жуда соз!— деб давом этади профессор.— Лекция учун жуда яхши мисолга эга бўлдик. Менинг китобим ҳам босмадан чиққани йўқ.

* * *

— Мен шикоят қиламан! Куяга қарши деб берган дорингиз ҳеч нарсага ярамас экан. Куя уни хузур қилиб еяпти.

— Унда ҳаммаси жойида. Куя дорини ейиш билан банд бўлса, кийим-кечакка иши бўлмайди.

* * *

Бир театрда спектакль тугагач, актерлар қизғин баҳс бошлашди:

— Бу спектаклда ҳеч қандай тўқнашув йўқ.

— Тўқнашув ролларни тақсимлаётганда бўлади,— деди Киндзюлис,

* * *

— Одам ичкиликдан воз кечиши керак. Ичилган ҳар бир шиша пиво, ҳар пиёла ароқ тобутингга қоқиладиган янги бир михдир!

— Доктор, тобутга қанча мих қоқилишининг аҳамияти борми?— деб сўради Киндзюлис.

* * *

— Йўқ, йўқ, афандим! Мишьяк олиш учун рецепт керак. Биргина қайнонанизминг суврати кифоя қилмайди.

* * *

— Сиз ғалати одам экансиз-ку! Шу пластинкадаги қўшиқларни Карузо айтган дейсизми? Ахир, у немис тилида қўшиқ айтган эмас-ку!

— Демак, бу таржимаси экан-да...

* * *

— Бу кимнинг ўғли?

— Генералнинг ўғли.

— Шунақами? Буни қаранг-а, кичкина бўлса-да, аллақачон генералнинг ўғли бўлиб олипти-я!

* * *

Аризонадаги кичик шаҳарлардан бирининг пивохонасига кўзлари қонга тўлган озғин бир ковбой ҳовлиқиб кириб бақирди:

— Ким отимни зангори рангга бўяб қўйди?

Утирганлар ичидан барзангидай ковбой кўтарилади.

— Мен бўядим. Яна нима гапинг бор?

Озғин ковбой тисарилар экан, мингиллади.

— Бўёқ қуриб қолди. Шуни айтгани келувдим.

* * *

Иккита қария гаплашишяпти.

— Ешлигимда қандай бўлса, ҳозир ҳам ўшандай бақувватман.

— Буни қаяқдан биласан?

— Дарё бўйида ётган анави тегирмон тошини кўраяпсанми? 18 ёшимда мен уни ўрнидан жилита олмасдим. Ҳозир ҳам жилита олмайман.

* * *

— Жаноб директор, кассир излаётган эмишсиз?

— Ҳа. Тўғрироғи иккита кассир излаяпмиз. Эскисини ҳам, янгисини ҳам.

* * *

Бир зиёфат вақтида хотин эрига дейди:

— Уялмайсанми? Виски олгани буфетга ўн беш марта бординг-а!

— Таъвиш қилма! Мен ҳар гал вискини сенга деб оляпман.

* * *

Оқсуяклар даврасида бир лорд ўзининг шажараси қадимийлигини айтиб мақтанаяпти. Бир одам энсаси қотиб сўрайди:

— Ҳадемай, «аждодларим Нуҳ пайғамбарнинг кемасида бўлган» ҳам дерсиз?

— Улсам ҳам бунақа демасман. У пайғамбарда аллақачон умр хусусий кемаларига эга бўлишган.

* * *

Капитан кема дафтарига ёзиб қўйипти:

«Штурман бугун маст эди». Бир неча кундан кейин штурман навбатчилик қилипти-да, кема дафтарига ёзиб қўйипти:

«Бугун капитан ичмаган эди».

* * *

Голливудда киноактер уйланаяпти. Дўстлари уни муборакбол қилишяпти:

— Табриклаймиз! Сен кўпдан бери бунақа гўзал қизга уйланганинг йўқ.

* * *

— Менинг хотиним ҳамма нарсани хомлай ейиш жуда фойдали дейди.

— Менинг хотиним ҳам овқат пиширишни ёмон кўради.

* * *

Йигит севган қизининг отасига мурожаат қилди:

— Сизга жиддий масалада мурожаат қиляпман: қизингизнинг менга тегишига розилик берасизми?

— Яхши йигит, сиз ичасизми?

— Раҳмат! Лекин, келинг, аввал ишни битирайлик.

* * *

— Сиз ҳали шеърингизни ҳеч кимга ўқиб берганингиз йўқми?

— Йўқ.

— Унда нега кўзингизнинг таги кўкарган?

* * *

— Менга қизингиз ёқади. Қандай қилиб у билан кўпроқ кўришиб турсам бўларкин?

— Менга уч фунт қарз беринг-да, бир йил мобайнида қарзни қистаб келаверинг.

* * *

— Мен ўзимнинг врачлик фаолиятимда фақат бир марта хатога йўл қўйганман.

— Қанақа хатога?

— Бир миллионерни миллионер эканини билмай, икки марта келганидаёқ тузатиб юборганман.

* * *

— Кеча яна қовоқхонадан чиқаётганингни ўзим кўрдим.

— У ерда ётиб қолишим керакмиди?

* * *

— Мюллер сир сақлай биладими? Унга маҳфий гапни айтса бўладими?

— Бемалол. Беш йил аввал унинг маошини оширишган эди, унинг хотини ҳозирга қадар бундан беҳабар.

* * *

— Бир гал Африкада жунглида бир дарахтнинг тагида тунаб қолишга тўғри келди. Биласизми, кечаси орқа томондан шер келиб қолса бўладими? У шу қадар яқин келдики, бўйнимда нафасини ҳис қилдим.

— Хўш, нима қилдингиз?

— Еқамни кўтариб олдим.

* * *

— Ганс, эшитдингизми, бензиннинг нархи жуда ошиб кетипти-ку!

— Сенга нима? Машинанг йўқ-ку?

— Машинам бўлмаса, зажигалкам бор.

* * *

Театрда:

— Марҳамат қилиб, гаплашишни бас қилинглар. Биронта ҳам сўзни тушунмаяпман.

— Хотиним билан нимани гаплашаётганим нима учун сизни қизиқтириб қолди?

* * *

— Сизнинг қишлоғингизда энг кекса одам ким?

— Ҳеч ким. Энг кексамиз яқинда вафот этди.

* * *

Бир аёл дугонасига телефон қилди:

— Биласанми, мен ажралиш сари биринчи қадамни қўйдим.

— Қанақа қадам экан?

— Эрга тегдим.

* * *

— Сут сотувчи аёл, ҳақида фикрингиз қандай?

— О, у жуда олижаноб ва ҳалол аёл. У ҳатто сутга сув аралаштирганида ҳам сувни, албатта, қайнатиб солади.

* * *

— Менга тушунтиринг-чи,— деб судья айбланув-
чига мурожаат қилади,— қандай қилиб ёлғиз ўзин-
гиз шунча сувратни ўғирладингиз ва жуда оғир ту-
гунни орқалаб чиқиб кетдингиз?

— Тушунтириб нима қиламан? Барибир, сиз-
нинг кучингиз етмайди буни қилишга.

* * *

— Нега бугун жуда хомушсан?

— Собиқ хотинимнинг эри қўнғироқ қилиб, у
овқат пиширишни билмаслиги учун мени роса сўк-
ди...

* * *

— Хўш, янги қўшниларингиз қалай экан, хоним?

— Билмадим, ҳали тузукроқ қизиқиб кўрганам
йўқ. Билганим фақат шу бўлдики, хотинининг ик-
кита хуштори бор экан, эри бўлса уч марта ўтириб
чиққан экан. Бошқа ҳеч нарса билмайман.

* * *

Просперни кучук қошиб олипти. Мазаси қочиб,
врачга борипти.

— Сизни қутирган ит қошибти, ҳамма белгилари
шундан далолат бериб турипти,— депти врач.

Проспернинг қовоқ-тумшуғи осилиб кетяпти. У
бирдан ўтириб, алланималарни ёза бошлапти.

— Ҳовлиқманг,— депти врач,— мен сизни туза-
таман. Васиятнома ёзишнинг ҳожати йўқ.

— Бу васиятнома эмас,— депти Проспер,— бу
мени тузатиб юборишингиздан аввал қошиб олишим
керак бўлган одамларнинг рўйхати.

* * *

Ходим бўлим мудиридан рухсат олиб, сингли-
нинг тўйига кетипти. Қайтиб келгач, мудир уни ёл-
ғончиликда айблаб, қаттиқ уришипти.

— Нега мени ёлғончи дейсиз?

— Чунки мен синглингизга қўнғироқ қилдим. У
эрга тегаётганим йўқ деди.

— Ундай бўлса, мсье, бу воқеада битта эмас, иккита ёлғончи бор.

— Қанақасига иккита?

— Қанақасига бўларди? Менинг, умуман, синглим йўқ.

* * *

Одам ато ва Момо ҳавво жаннатда сайр қилиб юришипти.

— Мени яхши кўрасанми?— деб сўрапти Момо.

— Бошқа кимни яхши кўрай?— депти Одам ато.

* * *

— Пивонинг нархи яна ошипти-я, Фру Олсен.

— Мен учун бунинг аҳамияти йўқ. Фру Хансен. Мен беваман.

* * *—

— Қандай қилиб хотининг билан тинимсиз жанжаллашасан-у, яна қайнонани ҳурмат қиласан?

— Бир замонлар айнан шу қайнонам уйланишимга қарши бўлган эди.

* * *

— Охирги марта овда мен битта қуён билан иккита ўрдак отдим.

— Бу менинг қўлимдан келмайди.

— Нима? Отишми?

— Йўқ. Ёлғон гапириш.

* * *

— Фаросатсизлар! Жиноятчини қўлдан чиқариб ўтирибсизлар-а!— дейди инспектор Браун.— Ахир буюргандим-ку, кинодан чиқадиган жойларнинг ҳаммасига кўз-қулоқ бўлинглар деб?

— Биз кўз-қулоқ бўлиб турувдик, афандим. Аммо у аблаҳ кирадиган жойдан чиқиб, қочиб қолганга ўхшайди.

* * *

— Айбланувчи, уйлангунга қадар нима иш қилар эдингиз?

— Хоҳлаган ишимни, жаноби судья.

* * *

Неврапатолог бемордан сўради:

— Сизда бир ҳолат бўлиб турадими — овозни эшитасиз-у, лекин ким қаердан гапирётганини билмайсиз?

— Тез-тез бўлиб туради, доктор.

— Жуда чатоқ-ку! Қай вақтларда шундай бўлади?

— Телефонда гаплашганимда...

* * *

Техаслик миллиардернинг уйида машҳур пианиночи чалаяпти. Қуйнинг сўнгги садолари янграйди, гулдирос қарсақлар чалинади.

— Энди бўлса,— дейди мамнуният билан уй эгаси,— бизга «Ойдин соната»ни чалиб беринг.

— Яна бир марта-я?— дейди пианиночи ажабланиб.

* * *

Иккита ота гаплашяпти.

— Хўш, мактабда ўғлингнинг ишлари қалай?

— Анча яхши, лекин ҳозирча ота-оналар мажлисига бировнинг номидан қатнашиб турибман.

* * *

Ун етти яшар Жан доимо майда-чуйда харажатларига отасидан пул сўрайверади.

— Менга қара, ўғлим,— дейди отаси.— Ҳаётда пулдан муҳимроқ нарсалар ҳам бор...

— Биламан, дада. Аммо шу муҳим нарсаларни танцахонага олиб боришим учун пул керак-да...

* * *

Завод директорининг олдига кутилмаганда хотини келиб қолади ва унинг ёнида ёшгина, дўндиққина котибани кўриб сўрайди:

— Ҳамиша котибам қари хотин дердинг-ку?

— Ҳа, ҳа,— дейди директор ҳижолат чекиб,— лекин бугун тоби қочиб қолиб, ўзининг ўрнига неварасини юборипти.

* * *

Полициячи машина ҳайдаб кетаётган аёлни тўхтатди. У анчагача сумкасини титкилайди-да, кейин табассум билан полициячига мурожаат қилади:

— Илтимос, мсье, сумкамдан ҳужжатимни ўзингиз топинг. Кўзойнаксиз бурнимдан нарисини кўролмаيمان.

* * *

Инспектор балиқчига пўписа қилади:

— Мсье, нега тақиқланган жойда балиқ тутяпсиз?

— Балиқ тутаётганим йўқ, чувалчангни чўмилтиряпман.

— Қани, бир кўрай-чи! Бўлди, жарима тўланг.

— Нима учун.

— Чувалчангни ялонғоч чўмилтираётганингиз учун.

* * *

— Нега жуда ҳомушсан?

— 500 долларни майдалай девдим...

— Шу ҳам қийин иш эканми?

— Қийин эмас-ку, менда йўқ-да...

* * *

Америкада ҳамма нарса ҳаддан ташқари тезкорлик билан қилинади. Масалан, эрталаб кетаётиб қарасанг, осмонўпар иморатнинг биринчи қавати қурилаётган бўлади. Кечқурун қайтаётиб қарасанг, унинг юқори қаватида истиқомат қилувчиларни ижара ҳақини тўламаганлари учун ҳайдашаётган бўлишади.

* * *

Касби ўқитувчилик бўлган балиқчи лаққа балиқнинг боласини ушлаб олибди-да, уни бироз томоша қилиб туриб, қўйиб юборипти.

— Бўпти, уйингга жунайвер, лекин эртага ота-онангни олиб кел.

* * *

— Альберт, бугун сен тўйимиз бўлган кундагига қараганда юпунроқ кийинибсан.

— Адашяпсан, жоним, устимда йигирма йил аввал тўй кунида кийган кийимим...

* * *

Бир хулиган тўрт кишининг кетидан қувиб кетяпти.

— Нега қочяпсизлар,— деб сўрайди улардан кампир.— Ахир, у бир ўзи, сизлар тўрт киши-ку?

— Қай биримизни қувлаётганини билмаймиз-да.

* * *

Бир дайди дейди:

— Менда миллион крон бўлиб қолишини хоҳлардим.

— Шундоқ бўлса, менга ярмини берарминдиг?

— Йўқ. Узинг хоҳлаб қўяқолсанг бўлади-ку!

* * *

— Сен мени севасанми?— деб сўрайди қиз.

— Ҳа, албатта!— деб жавоб беради йигит.

— Сен менга уйланасанми?

— Хўп қизиқ одатинг бор-да! Дарров гапни бошқа ёққа бурасан.

* * *

Умрбод қамоққа ҳукм қилинган икки маҳбус онла муаммосини муҳокама қиляпти.

— Сен уйланганмисан?

— Йўқ. Мен эркинликни афзал кўраман.

* * *

— Эшитишимча жуда бахтиёр эмишсан. Қандай қилиб бунга эришдинг.

— Жуда осон. Мен бадавлат эркак билан танишдим. Унинг пули, менинг тажрибам бор эди.

— Энди-чи?

— Энди унинг тажрибаси, менинг пулим бор...

* * *

Кайфи тароқ бир одам кўчада ўтиб кетаётган бир қиздан сўраяпти:

— Ойимқиз, айтинг-чи, бошимда нечта ғурра бор?

— Учта,— деб жавоб беради қиз хавотирланиб.

— Сизга ташаккурлар,— дейди маст тили қалтираб.— Демак, уйимгача яна бешта столба бор экан.

* * *

Бир одам ошнасига:

— Қизиқ! Нима учун ажралаётганда сабабини сўрашади-ю, никоҳ пайтида сўрашмайди.

* * *

Киноактриса ўзининг оқсочини ишдан бўшатипти.

— Сабаби нима?— деб сўрапти оқсоч.

— Сабаби шуки, сиз ҳаммага меникида ўттиз йилдан бери хизмат қилаётганингизни гапириб юрибсиз.

* * *

Бир машҳур сайёҳ Антарктикага жўнар экан, экспедиция таркибига жуда бадбашара аёлни ҳам қўшиб қўйипти.

— Сафарларда шу аёл кўзимга ойдеккина бўлиб кўрнма бошласа, биламанки, ватанга қайтиш фурсати келган.

* * *

Сан-Франсисколик банкирнинг ўғли одам ўлдириб қўйипти. Ташвишга тушган отаси Вашингтондан телеграмма билан таниш адвокатни чақирипти. Телеграммада «ишни ютиб чиқсанг, беш минг доллар оласан» дейилган экан. Икки соатдан кейин жавоб келипти: «Навбатдаги учоқда учта гувоҳ билан йўлга чиқяпман».

* * *

Бир хоним роҳибнинг ҳузурига тавба қилгани келиб, катта гуноҳи борлигини айтипти.

— Шуҳратга ўчман, падар. Ҳар гал ойнага қараганимда ўзимнинг ҳусни жамолимга қойил қолиб, ҳузурланаман.

— Ташвиш қилманг, бўтам,— депти роҳиб,— бу гуноҳ эмас, хато.

* * *

Маншхур профессорнинг ёрдамчиси ундан сўрапти.

— Устоз, ҳар гал сиз бемордан кун бўйи еган овқатини синчиклаб сўраб оласиз. Наҳотки, беморнинг касалини аниқлаш учун буни билишнинг аҳамияти бўлса?

— Йўқ, азизим. Буни билиш ундан қанча ҳақ олишни аниқлаш учун зарур.

* * *

Марсель шаҳрида денгиз соҳилида бир одам сувга тикилиб, ниманидир излаяпти.

— Бирор нарсангиз сувга тушиб кетдимиз?— деб сўрайди ўтиб кетаётган одам.

— Ҳа, кеча Атлантик океанида кўзойнагим сувга тушиб кетди.

— Ие, бу Ўрта ер денгизи-ку?

— Шунақами? Кўзойнаксиз таниб олиш қийин...

* * *

Иккита таниш кекса врач учрашиб қолишипти. Бири иккинчисига ўз беморининг тарихини айтиб беришти. Врачнинг хулосасига кўра бу бемор ўн йил аввал ўлиб кетиши керак экан. Аммо у ҳамон ҳаёт ва афтдан яна анча яшайдиганга ўхшайди.

Бу ҳикояни эшитиб иккинчи врач дейди:

— Мана сизга яна бир далил,— агар бемор астойдил яшашни истаса, ҳатто тиббиёт ҳам ожизлик қилади.

* * *

Сартарошнинг ошнаси унга қарз берипти.

— Раҳмат сенга, дўстим!— деб хитоб қилипти сартарош суюниб. Агар бошинга бирор мусибат тушса, бутун дунё сендан юз ўгирса, агар ота-онанг, хотининг, ака-уканг, опа-сингилларинг сени ташлаб кетса, менинг олдимга келавер — сочингни бепул олиб қўяман.

* * *

Тортинчоқ бир йигит қиз билан гаплашишга журъат қилолмайди. Ниҳоят, у гап бошлайди:

— Онангиз қалайлар?

— Раҳмат, яхши.

— Отангиз-чи?

— Шукур...

— Акаларингиз билан опаларингиз яхшими?

— Раҳмат, ҳаммаси жойида.

Йигит гапдан тўхтади. Шунда қиз дейди:

— Яна менинг бувам билан бувим ҳам бор...

* * *

Хонага ранги ўчган оқсоч аёл киради:

— Бекам, эрингиз меҳмонхонанинг ўртасида хушсиз ётипти, қўлида аллақандай қоғоз, ёнида — тугун.

— Худога шукур, ниҳоят мен буюрган мўйна пўстин етиб келипти.

* * *

— Менинг хотиним киядиган кийимим йўқ деб зорлангани зорланган.

— Сизлар тропикда яшасанглар бўларкан-да...

— Унда устимда ечадиганим йўқ деб зорланарди.

* * *

— Ҳеч ақлим етмаяпти — нима учун танқидчилар бу фильмни ақли норасолар учун деб ҳисоблапти. Мен уни бинойидек деб биламан.

* * *

Бир идоранинг котибаси ҳаммавақт ишга кечикиб келаркан. Директор дебди:

— Айтинг-чи, оймқиз, бугун оқшом ҳеч нарса билан банд эмасмисиз?

— Ҳеч нарса билан!— деб жавоб берипти котиба ширин хаёллар оғушида.

— Ундай бўлса эртароқ ётингда, ишга кечикмай келинг...

* * *

— Эринг билан ажрашаётган эмишсан?

— Ҳа, шунақа.

— Ундай бўлса сенга яхши бир ҳимоячини тавсия этишим мумкин.

— Раҳмат, керак эмас. Мен аллақачон ёқимтой инженер йигитни топганман.

* * *

Эри уйга тонг ёришай деб қолганда келипти ва хотинини уйғотиб юбормаслик учун оёқ учида юриб кирипти. Аммо хотини уйғоқ экан.

— Бу сенми?— деб сўрапти у.

— Нима бало, бошқа бировни кутяпсанми?

* * *

Икки дугона суҳбатлашяпти:

— О, Ядвига! Мен бирон оғиз ёмон гап айтолмайман...

— Кел, унда, бошқа одам ҳақида гаплашайлик...

* * *

Ярим кечада телефон жиринглаб, Никони уйқудан уйғотипти.

Гизо: Алло, Никомисан? Нима қиляпсан?

Нико: Тун ярмида одам нима қилиши мумкин? Карнай чаляпман.

Гизо: Жаҳлинг чиқди, а? Мени танидингми?

Нико: Албатта.

Гизо: Қимман?

Нико: Ҳайвонсан!

* * *

— Хўжайинингизни кўрсам бўладими?— деб сўрапти хоним қабулхонага кириб.

— Ҳа, албатта. Хўжайин сизни, албатта, дарҳол қабул қиладилар. У киши соҳибжамол аёлларни куттиришни ёмон кўрадилар.

— Ундай бўлса хўжайинингизга «хотинингиз келди» деб айтинг.

* * *

Машина ремонт қиладиган устахонанинг эшигига ёзиб қўйилипти: «Тормозларни текшириш — уч доллар, дафн маросими — уч юз доллар. Қиёсла ва ўйлаб кўр».

* * *

Темза дарёсининг бўйида фотоаппарат осиб олган бир эркак боряпти. Бир аёл ҳовлиқиб келиб, унга мурожаат қилади:

— Тезроқ юринг. Дугонам чўкяпти.

— Афсус, хоним. Менинг плёнкам тугаган.

* * *

Иккита дугона гаплашяпти:

— Эшитганмисан, эру хотин бир-бирига гап қайтаришдан олдин ўнгача санаши керак эмиш?

— Ҳа, эшитганман. Ҳозиргача қўшнилари мизнинг ишончи комил — бизни кун бўйи болаларига ҳисоб ўргатади деб ўйлашади.

* * *

Заргар қоровул изляяпти. Ниҳоят, бир номзод учрайди.

— Кечаси билан бир жойда ўтириб чиқиш керак. Бу анча мушкул. Қийналиб қолмасмикансиз?

— Йўқ. Мен яқиндагина турмадан чиққанман.

* * *

Харидор сотувчига дейди:

— Мен сиздан олтига апелсин сўраган эдим. Сиз атиги бешта берибсиз.

— Олтинчи апельсин ҳам ғўр, ҳам жуда кичкина экан. Барибир, уни ўзингиз ҳам улоқтириб юборардингиз.

* * *

Иккита дарахт кесувчи ўрмончининг уйини тақиллатишибди.

— Ҳой Джим! Биз ўрмонда кимнингдир жасадини топиб олдик. Сен бўлсанг керак деб ўйладик.

— Кўриниши қанақа?

— Бўйи сеникидай, устида...

— Бамази кўйлакми?

— Шундоқ.

— Оқ-қизил катак-катакми?

— Йўқ, кўкишроқ.

— Унда мен эмасман,— деди эшикни ёпатуриб Джим.

* * *

— Кирхонада кўйлагимни алмаштириб қўйишганга ўхшайди,— деб зорланди эри.— Ёқаси шунақа торки, бўғилиб кетяпман. Бу менинг кўйлагим эмас.

— Бўлмаган гапни гапирма,— деди хотини.— Кўйлак сеники. Лекин ўлгудай паришонхотирсан. Тугманинг тешигидан бошингни ўтказиб олибсан.

* * *

Боғда бир йигит скамейкада ёнида ўтирган нота ниш қизни ўпиб олипти. Ҳеч қандай қаршилиқ бўлмагач, у қизни яна ўпибди-да, ҳайрон бўлиб сўрапти:

— Нега индамай ўтирибсиз?

— Ҳеч қачон бегона эркаклар билан гаплашма деб ойим қаттиқ тайинлаб қўйган.

* * *

— Мен сенга чивинларга қарши аниқ бир тадбирни айтаман. Билл. Уйқуга ётар олдингдан олти қандақ вискини ичиб ол. Сен шундоқ етишасанки, туннинг биринчи ярмида, чивин чаққанини сезмайсан. Туннинг иккинчи ярмида чивинлар шунақа етишадик, сени чақишга кучлари етмай қолади.

* * *

Бир аёл бир оёқли тиланчига садақа берди.

— Ие,— деди у ажабланиб,— кеча ўнг оёғингизда тургандингиз, шекилли. Бугун чап оёғингизда турибсиз?

— Рост айтасиз, хоним. Аммо икки кун сурункасига бир оёқда тураверсанг жуда толиқиб қоласан, киши.

* * *

Иигит:

— Сени ўпганимни кичкина уканг кўриб қолди. Бу тўғрида ҳеч кимга оғиз очмаслиги учун унга нима берсам экан?

Қиз:

— Одатда бунақа ҳолларда унга чорак доллар беришади.

* * *

Театрдан чиқиб кетаётган томошабин қўшнисига дейди:

— Яхши ҳамки тақризни ўқиган эдим, бўлмаса бу пьеса менга маъқул бўларди.

* * *

Парда тешигидан залга қараган режиссёр актерларга далда беради:

— Қўрқманглар, бугун биз ўларга нисбатан сон жиҳатдан устунликка эга ҳолда саҳнага чиқамиз.

* * *

— Менга ишонаверинг, дўстим, инсон учун ҳамisha тилакнинг рўёбга чиққанидан кўра тилакнинг ўзи гўзалроқ.

— Кўриниб турипти, сиз ҳеч қачон шаррос ёмғир қуйиб турганида сўнгги автобус ортидан қувмаган кўринасиз.

* * *

— Агар бирор куни кўчада трамвай кўрмасангиз ажабланманг. Демак, трамвайчилар йўловчи ташиш планини муддатидан олдин бажарган.

* * *

Хотини эрига:

— Бунақа ҳаёт ҳиқилдоғимга келди. Утган куни сен уйга кеча келдинг. Кеча эса бугун келдинг. Агар бугун ҳам эртага келадиган бўлсанг, унда индинга ажралиш ҳақида ариза бераман.

* * *

Ҳар кунгидан уйига эрта қайтган эрига хотини ажабланиб дебди:

— Ие, ишингиздан бугун барвақт қайтибсизми?

— Уф, шу билан иккинчи алданишим. Ахир, кеча «ойимникига бориб, бир кеча ётиб келаман» деган эдинг-ку?!

* * *

— Хўжайин, менинг хотиним иш ҳақимни оширишни сиздан илтимос қилишим кераклигини айтган эди. Шунга...

— Яхши, яхши. Бу ҳақда хотиним билан маслаҳатлашиб кўрайчи...

* * *

— Қаримжон, сени узоқдаги туманга ишга жўнатамиз.

— Мен бораолмайман.

— Нега?

— Ўзингиз айтган эдингиз-ку — шу билиминг билан узоққа боролмайсан деб.

* * *

— Афандим, ярим соатдан бери оёғимни босиб турибсиз.

— Йўғ-е, шунақами? Вақтнинг тез ўтишини қаранг-а?

* * *

Имтиҳонда:

— Қани, турлашга мисол келтиринг.

Сукут.

— Нега индамайсиз? Савол қийин эканми?

— Йўқ, домлажон. Савол-ку қийин эмас-а, жаво-
би қийин бўляпти.

* * *

— Топ-чи, ҳозир менга ким қўнғироқ қилди?

— Бемаҳалда дўстинг Браундан бошқа ким ҳам
қўнғироқ қиларди?

— Республика президентининг шахсан ўзи қўн-
ғироқ қилди.

— Ие, у сенга нима деди?

— Ҳеч нарса. Номерни нотўғри терибди.

* * *

Бир қиз дугонасидан сўради:

— Сенинча хоккейнинг қизиқарли томони нима-
да?

— О, сен ундаги қучоқлашишлар ва ўпишишлар-
ни бир кўрсанг эди...

* * *

Эскигина бир уй олдига ҳашаматли машина ке-
либ тўхтади. Ундан башанг кийинган бир йигит ту-
шиб, уйга кирди.

— Ота,— деди у уй ичидаги қарияга мурожаат
қилиб,— мени танияпсизми? Мен ўғлингизман. Ун
йил аввал мени тамаки олиб келиш учун бозорга
юборган эдингиз. Мен ўшанда шаҳарда қолдим, ях-
ши иш топдим, уйландим. Ҳозир ўз уйим, автомоби-
лим бор. Бунга нима дейсиз, ота?

* * *

— Тамаки қани?

— Нега юбиляр асарларидан ҳеч нарса ижро
этишмаяпти?

— Қизиқмисиз, шундай яхши кечани бузишни ким
ҳам истайди.

* * *

— Скрипка чалаверганимдан қўшним безор бў-
либ, деразамни тош билан уриб синдирди.

— Жуда яхши бўпти-да. Энди у сенинг музиканг-
ни яхшироқ эшитади.

* * *

— Бу қанақаси?— деб сўради театрда бир одам қўшнисидан.— Ҳозиргина сиз бу ашулачига чириган олма отдингиз, энди бўлса қарсак чалиб саҳнага чақиряпсиз?

— Яна иккита чириган олмам қолган.

* * *

Она ашулачи қизидан сўради:

— Гастрол яхши ўтдимми?

— Ҳа, жуда зўр. Ҳамма жойда одам тирбанд бўлди. Фақат Люблинда зал бўм-бўш эди.

— Люблинда аввал ҳам қўшиқ айтганмидинг?

* * *

Йўловчи кўр тиланчининг олдидаги сочиққа танга ташлади, лекин танга сочиқдан четроққа тушди. Тиланчи ўрнидан туриб пулни олди.

— Ие, сиз кўр эмас экансиз-да!— деди йўловчи ҳайратланиб.

— О, йўқ, жаноб, мен ўринбосарман, холос. Бошлигим кинода.

* * *

Шоирдан сўрашипти:

— Сиз жаҳон адабиётида фавқулодда ўрин тутадиган юзта китобни айтиб бераоласизми?

— Очигини айтсам, билмайман. Мен ҳозирча атиги ўнта китоб чиқарганман, холос.

* * *

Икки ошна дўконга кирипти.

— Бугун хотинимнинг туғилган куни. Коньяк олишим керак.

— Хотининг коньякни хуш кўрадимми?

— Йўқ, мен хуш кўраман.

* * *

— Ижарага янги қўйган одамларингиз қалай экан?

— Э, сўраманг. Бемаза одамлар.

— Нега? Шовқин-сурон қилишадими?
— Аксинча. Шу қадар паст овозда гаплашишадими, нима дейишаётганини эшитиб бўлмайди.

* * *

Милиционер машинани тўхтатади:

— Нега катта тезликда кетяпсиз?
— Биласизми, тормоз бузилиб қолди. Шунинг учун авария бўлмасдан олдинроқ уйимга етиб олақолай деб ошиқяпман.

* * *

— Биласанми, Янош, донолик ҳам бир касал экан.

— Ташвиш қилмай қўяқол, сен соппа-соғсан.

* * *

Кўчада тез кетиб бораётган бир одамни тиланчи тўхтатиб дейди:

— Жаноб, ҳамёнингиз йўқолгани йўқми?

— Йўқ.

— Жуда яхши. Ундай бўлса, бирон нарса садақа қилинг.

* * *

Ёш рассом таниқли рассомга арз қилипти:

— Бир кунда хоҳлаган расмни ишлаб ташлайман, лекин сотишга келганида бир йил ҳам сотолмайман.

— Аксинча қилинг, расм ишлашга бир йил сарфланг, шунда уни бир кунда сотасиз.

* * *

Лондондаги тиббиёт билим юртининг ўқитувчиси қиролнинг шахсий табиби қилиб тайланибди. У гурурланиб, синф тахтасига ёзиб қўйипти: «Профессор Женнинг талабаларига маълум қиладики, у қирол Георг ҳазрати олийларининг шахсий табиби қилиб тайинланди».

Эртасига синф тахтасида профессорнинг ёзуви

остида шундай ёзув пайдо бўлипти: «Худо, қиролни ўзинг асра!»

* * *

— Менга зўр ютуқ чиқса мўйнали пўстин сотиб олардим,— депти хоним.

— Чиқмаса-чи?— деб сўрапти эри.

— Унда сиз олиб берасиз.

* * *

Бир киши йўлда кетаётган машинани тўхтатиб, деди:

— Малол келмаса, Римгача манави пальтони олиб кетмайсизми?

— Албатта, олиб кетаоламан. Аммо Римга боргач, пальтони кимга беришим керак?

— Қарши бўлмасангиз, пальтонинг ичида ўзим бўламан.

* * *

— Хафароқ кўринасиз, фрау Вебер?

— Хафалик ҳам гапми? Эрим қарта ўйнашни билмайди.

— Бунинг нимасига хафа бўласиз?

— Гап шундаки, қарта ўйнашни билмай туриб ўйнагани-ўйнаган.

* * *

Стадион трибунасида ўтирган хотин эрини кўнийди:

— Чопаётган қизга намунча тикилмасанг?

— Рашк қилма, азизим, барибир, мен уни қувиб етолмайман.

* * *

Балиқчилар мусобақасида қатнашаётган одам каттакон балиқ ушлапти. Лекин уни бироз томоша қилгач, чуқур хўрсиниб, қўйиб юборибди.

— Нега бундай қилдингиз?— деб ачинишибди дўстлари.

— Барибир ҳеч ким ишонмайди.

* * *

Театрда танаффус вақтида жуда дидсиз кийинган бир хоним орқасида ўтирган томошабинга дейди:

— Агар шляпам сизга ҳалақит бераётган бўлса, ечиб қўйишим мумкин.

— Асло! Сизнинг шляпангиз пьесада кўра кулгилироқ!

* * *

Еши ўтган икки аёл суҳбатлашапти:

— Қўшни столда ўтирган анави одам боядан бери мен томонга қараяпти.

— Таажжубланадиган жойи йўқ. У — археолог.

* * *

— Ақл бовар қилмайди! Наҳотки, шу Дантенинг «Дўзах»ини ўқимагансиз?

— О биродар! Хотиним, қайнонам ва болаларимнинг ўртасида бўлсам, бу китобга эҳтиёж сезмайман.

* * *

— Официант, қовурдоқнинг гўшти жуда қаттиқ экан.

— Сизга шницель келтиришим мумкин.

— Қўяқолинг, мен қовурдоқдан жиндай едим.

— Ҳечқиси йўқ. Бизда жиндай тишланган шницеллар ҳам бор.

* * *

— Кечаси уйга кеч қайтганимда хотиним индамайди-ю, қаҳр билан соатга қараб қўяди.

— Сенинг ишинг тузук экан. Менинг хотиним эса ҳар гал календарга қараб қўяди.

* * *

Бир йнгит бир чиройли қизни кўриб, унга тикилиб қолди. Кейин сўради:

— Яхши қиз! Сиз бир кўришда ошиқ бўлиш мумкинлигига ишонасизми?

— Йўқ, ишонмайман.

— Келинг, бўлмаса, иккинчи марта кўришайлик.

* * *

— Сиз менга уйланмоқчимисиз?

— Шундай, азизим.

— Мен билан танишганингизга энди уч кун бўлди-ку?

— Шунинг ўзи кифоя. Чунки меп икки йилдан бери отангиз пул қўядиган банкда ишлайман.

* * *

Хотин: Джек, кечир мени, кейинги икки ҳафтада сен билан гаплашмай анча хафа қилиб қўйдим.

Эр: Ҳечқиси йўқ, азизим. Қайтага тез-тез гаплашмай турсанг яхши бўлар экан. Сен билан гаплашмаганимиздан буён ўтган икки ҳафта ичида йигирма икки минг доллар пулим тежалди.

* * *

— Менга қара, Эрвин, яна ичадиган бўлиб қолибсанми? Сен ҳушёрлар жамиятига аъзо эдинг-ку...

— Энди аъзо эмасман.

— Нега?

— Аъзолик бадалини тўлашга пулим етмаяпти.

* * *

Бир хотин дугонасига дебди:

— Эрим билан келишиб олдик — унинг сийқаси чиққан латифаларини эшитиб мен куладиган, у эса менинг шляпамни масҳара қилиб кулмайдиган бўлди.

* * *

— Дунёда ҳалол одамларга яшаш қийин бўлиб қолди-да...

— Майли, қўявер. Сенга нима?

* * *

Хонага ҳовлиқиб кирган аёл дебди:

— Доктор, менга ҳамма гапни яширмай, очяқ-ойдин айтиб беринг.

— Яхши, фақат мен уч нарсани айтаман: биринчидан, сиз йигирма килограммча озинг. Иккинчидан, қизил бўёқ ва сурмани қанча кам ишлатсангиз, шунча яхши. Учинчидан, мен рассомман. Доктор учинчи қаватда туради.

* * *

Лиқ тўла трамвайда бир йигит бир одамнинг оёғини босиб тураверипти. Ҳалиги одам оёғини тортиб олиш ўрнига йигитдан сўрапти:

— Неча ёшга кирдингиз, йигитча?

Йигит ҳайрон бўлиб дебди:

— Йигирма ёшга кирдим.

— Менимча, йигирмага кирган одам ўз оёғида туролса керак?

* * *

Хотин: Соат икки бўлди. Мен сартарошга кетяман. Бирор соатда қайтаман.

Эр: Яхши, малагим. Фақат кечқурунги овқатга кечикма.

* * *

Қайнона: Жанна, эрингиз овқатга тўймаса, унга яна нима берасиз?

Жанна: Менми? Эримнинг шляпаси билан пальтосини бераман.

* * *

— Том, сен Мэрига муҳаббат изҳор қилдингми?

— Йўқ. У мендан бошқа Эдгар По, Чарльз Диккенс, Марк Твен ва Бернард Шоуларни ҳам яхши кўрар экан. Бир варакайига тўртта эркакни яхши кўрган қиздан нима кутиб бўларди?

* * *

Бир жувон дугонасидан сўрайди:
— Сен нега Джонга эрга тегмадинг?
— Мен ҳаётни обдан аччиқ-чучугини кўрган,
ўрганган йигитга эрга тегмоқчиман.
— Ҳа, тушундим. Сен хотини ўлган йигитга тег-
моқчи экансан.

* * *

Судья: Хотинингиз билан бўлган жанжалнинг тафсилотини гапириб беринг.
Айбланувчи: Саккизта сут шишаси, ўн иккита тарелка, иккита пиёла, тўртта коса синганидан кейин жанжал муваффақият билан тугади.

* * *

Такси жуда секин юриб боряпти. Йўловчи тоқат-сизланиб ҳайдовчидан сўрайди:
— Наҳотки тезроқ юролмасангиз-а?
— Менми? Юроламан. Лекин машинадан тушгим келмаяпти-да.

* * *

— Француз тилини дурустроқ билмас эдинг. Парижда қийналмадингми?
— Мен-ку қийналганим йўқ. Лекин французлар ёмон қийналишди...

* * *

Судья: Сиз жабрдийда чўмилаётганида кийимини ўғирлаб кетибсиз. Узингизни оқлаш учун нималар деяоласиз?
Айбланувчи: У ерда чўмилиш тақиқланган, тақсир.

* * *

Тўртинчи қаватда турадиган одам учинчи қаватдаги қўшнисига дейди:
— Қўшнижон, кеча бизникида озгина ўтириш

бўлган эди. Кавалерия эскадронида бирга хизмат қилган дўстларим келган эди. Туни билан сизни безовта қилмадикми?

— Ҳечқиси йўқ, биродар. Мен фақат бир нарса-ни тушунолмаяман — шунча отни тўртинчи қаватга қандай олиб чиқдингиз?

* * *

Еши анчагина ўтиб қолган аёл эрига дейди:

— Сочимни калта қилиб олдирганимдан кейин унча кампирга ўхшамай қолгандирман.

— Ҳа, чиндан ҳам кампирга ўхшамайсан. Энди сен чолга ўхшаб қолибсан, холос.

* * *

Қариндоши бўлажак келинни куёвга мақтаяпти:

— Келинимиз жуда яхши рассом, моҳир чавандоз, роялни зўр чалади, куйлайди, рақс тушади...

— Нуқсонлари ҳақида етар,— дейди куёв,— энди фазилатларидан гапиринг.

* * *

— Айтинг-чи, бу ерда чўмилса бўладими?

— Маслаҳат бермайман. Бу ерда тимсоҳ кўп.

— Қаерда йўқ улар?

— Йкки чақиримча қуйида, дарё денгизга қуйиладиган жойда тимсоҳ йўқ.

— Аниқ йўқми?

— Ҳа, албатта! Тимсоҳлар акуладан жуда қўрқади.

* * *

Милован ўзини моҳир мерган деб ҳисоблайди. Ов вақтида тўнғиз қочган томонга милтиқни бўшатади-да, қичқиради:

— Ҳо Мартин! Тирикмисан?

— Тирикман.

— Сен-чи Михаль, тирикмисан?

— Тирикман.

Шунда Милован енгил тортади:

— Худога шукур! Демак, ўқим тўнғизга тегипти.

* * *

Америкалик врач танишларига дейди:

— Беморни уйига бориб кўрсам эллик доллар оламан, кабинетимга келса — қирқ доллар, телефон орқали маслаҳат берсам ўн беш доллар, рецепт ёзганим учун ўн доллар...

— Кечирасиз, бемор ҳузурингизда аспирин ичса неча доллар оласиз?

* * *

Бир одам хотинини уриб абгор қилипти-да, иши судга тушибди. Хотини беҳолликдан судга келолмапти. Судья депти:

— Хотинингизга шунақа муомала қилгани уялмайсизми?

— Жаноб судья, сиз хотинимни кўрганмисиз?

— Йўқ, кўрган эмасман.

— Унда беҳуда гапиришнинг нима кераги бор?

* * *

Доктор: Чап оёғингизнинг оғриши қариликдан.
Бемор: Қариликдан? Ўнг оёғим оғримайди-ку?

* * *

— Ташвишли кўринасиз, жаноби элчи?

— Сиздан яширмайман, ҳазрати олийлари, зиёфат вақтида тилла соатим йўқолди.

— Чакки бўлибди-ку! Кимдан гумошингиз бор?

— Менимча анави одам олди-ёв...

— У менинг адлия вазирим...

— Э-э, узр; ҳазрати олийлари. Адашибман.

Қирол кетади-да, беш дақиқадан кейин қўлида соат билан қайтади.

— Шуми соатингиз?

— Худди ўзи, ҳазрати олийлари! Жаноб адлия министри нима дедилар?

— Нима деди дейсизми? У сезгани ҳам йўқ.

* * *

Бир одам кўчада кетиб бораётиб ҳа деб қарсак чалади.

- Нима қиялсиз?
- Тимсоҳларни ҳайдаб соляпман.
- Бу ерда тимсоҳ йўқ-ку?
- Ҳайдаб солганим учун йўқ-да...

* * *

Тиш докторининг қабулхонасида.

— Тишингизни олаётганда бақирдингиз — жуда оғридами?

— Мен эмас, врач бақирди. Мен унинг бармоғини тишлаб олдим.

* * *

— Менинг хотиним озмоқчи. Шу мақсадда эрта-ю кеч от миняпти.

— Хўш, натижалар қалай?

— От ўн килограмм озди.

* * *

Доктор тантанавор оҳангда!

— О сэр! Сизнинг касалингиз медицинани бойнатиладиган бўлди.

— О худойим-ей! Мен бўлсам беш-олти доллар билан қутиларман деб ўйловдим.

* * *

Семизликка қарши дори сотадиган фирмага мактуб келди: «Дориларингиз беҳад зўр экан. Икки ҳафта давомида хотиним уларни ичиб олти килограмм озди, бир неча кун аввал эса бутунлай ғойиб бўлди Камоли эҳтиром билан сизлардан миннатдор Майкл Смит».

* * *

Черков эҳтиёжлари учун иона йиғаетган қиз мистер Браунга мурожаат қилди:

— Бу пуллар кимга аталган?— деб сўради мистер Браун ҳамёнидан пул чиқараётиб.

— Худога.

— Ёшингиз нечада?

— Ун тўққизда.

— Мен эса саксон еттига кирдим. Уйлайманки, худони мен сиздан анча олдин кўраман,— деди Браун пулни ҳамёнига қайтариб солар экан.— Пулни унга ўзим бериб қўяқолганим ҳам маъқул.

* * *

— Азизим, сен кўпдан бери «сен учун ўзимни ўтга уришга тайёрман», деган гапни айтганинг йўқ.

— Жонгинам, сен кимга эрга теккансан — масъул ходимгами ё ўт ўчирувчигами?

* * *

— Нима учун худо аввал эркакни яратиб, шундан кейингина аёлни яратган?— деб сўради дин муаллими ўқувчидан.

— Чунки худо эркакни яратаётганида аёл киши маслаҳат беравериб безор қилмасин деган.

* * *

Икки аёл гаплашишяпти.

— Менинг эрим аҳён-аҳёнда бўлса ҳамки, менга кўмаклашиб туради. Бугун у календар варагини йиртди.

* * *

Машина ҳайдовчи бир семиз одамни туртиб юборди.

— Нима, ёнимдан айланиб ўтсангиз бўлмасми-ди?— деди у одам зарда билан.

— Уф,— деди маъюс оҳангда ҳайдовчи,— айланиб ўтишга бензиним етмай қолади деб ўйловдим.

* * *

Кампир сотувчига мурожаат қилади;

— Унингиздан менга ўн килограмм тортиб беринг... Йўғ-е, ўн килограммни кўтариб кетолмасман.

— Бемалол олаверинг, бувижон. Мен сизга шундай тортиб бераманки, ҳеч қийналмай кўтариб кетасиз.

* * *

Эр адвокатнинг ҳузурида.

— Хотиним билан ажрашмоқчиман.

— Нима бўлди?

— Хотиним ҳар кун ресторанима-ресторан юриди.

— Наҳотки? Хотинингиз шунақа даражада пиёниста бўлса?

— Йўқ, у мени излайди.

* * *

— Сиз чўчқа билан унинг еттига боласини ўғирлашда айбланасиз,— деди судья айбланувчига.

— Чўчқани ўғирлаганим рост, лекин чўчқа болаларини ўғирлаганим йўқ. Уларнинг ўзи орасининг кетидан югуришиб келишди.

* * *

— Жуда ҳам ялқов бўлиб кетдинг-да! Уйда совуқ сувга қўл ургинг келмайди-я!— деб хотини ўпкалади эридан.

— Нега энди? Колхозда яхши ишлайман-ку.

— Нимада кўринади яхши ишлаётганинг?

— Эшитмадингми, радиодан айтишди: «Тонг колхозида ўғит ташишда Дмитриенко, Петренко, Коваленко ва бошқалар яхши ишламоқда».

— Хўш, нима бўпти? Сенинг фамилиянг йўқ-ку?

— Нега йўқ бўлар экан? «Ва бошқалар» деганида, мен ҳам борман-да...

* * *

— Менга трамвай билети учун бир форинт қарз бериб тур.

— Афсуски, фақат йигирма форинтлигим бор.

— Майли, беравер. Таксида кетсам кетарман.

* * *

Машина бир одамни туртиб юборипти ва унинг оёғи шикастланипти. Судда жабрланган одам эллик минг форинт жарима ундириб беришни сўрапти.

— Нима бало, мени миллионер деб ўйлаяпсиз, шекилли?— дебди норози бўлиб машинанинг эгаси.

— Сиз бўлсангиз мени қирқ оёқ деб ҳисоблайсиз, шекилли?

* * *

— Балет ҳушингизга ўтиришадими?

— Жуда! Фақат бир нарсани тушунолмайман — нега қизлар оёқ учида рақсга тушади. Ундан кўра бошида новчароқ қизларни олишса бўлмайдими?

* * *

Йигит билан қиз кинода ўтиришипти. Йигит қизни қучиб эркалайди. Ниҳоят, орқада ўтирган аёл йигитга дейди:

— Менга қаранг, шу ишингизни уйда қилсангиз бўлмайдими?

— Жон-жон дердим-у, уйда хотиним бор-да...

* * *

Қиз: Агар сенга тегишга рози бўлмасам, сен жонингга қасд қиласанми?

Йигит: Ҳа, албатта. Мен доим шундай қиламан.

* * *

Она қизидан сўрайди:

— Бултур бир йигит катта-катта гулдаста кўтариб тез-тез олдингга келиб турардику! Қаерга гум бўлди ўша йигит?

— Гул сотувчи қизга уйланиб кетди.

* * *

Ота талаба ўғлини кўргани шаҳарга келади. Саҳарлаб ўғли турадиган уйни топиб боради, эшикни жиринглатади ва эшик очган одамдан сўрайди:

— Марҳамат қилиб айтинг, Флетчер деган талаба шу ерда истиқомат қиладими?

— Ҳа, ҳа, шу ерда. Ҳозирча уни йўлкага ётқизиб қўйинг. Бир зумдан кейин ўзим уйга олиб киритаман.

* * *

Хотини жовонни роса титкилаб излаганини тополмагач, эридан сўрайди:

— Оқшом киядиган кўйлагимни яшириб қўйганга ўхшайсан-а?

— Йўқ, мен текканим йўқ.

— Унда қўлингга яшириб олганинг нима?

* * *

Судья гувоҳга:

— Нимага асосланиб айбланувчини маст эди деяпсиз? Далилингиз нима?

— Судья жаноблари, далилим шуки, у телеграф устунини силкитиб-силкитиб, кейин энгашдида, ердан олмалар қидира бошлади.

* * *

— Браунларнинг топиши дурустми?

— Эри ҳафтасига 50 доллар олади. Хотини ҳам 50 доллар олади.

— Чакки эмас, эру хотин ҳафтасига 100 доллар олишса, ёмон эмас.

— Йўқ, аслида пул эллик доллар. Уни аввал эри олади, ундан хотини олади.

* * *

Нью-Йорк кўчасидаги суҳбатдан:

— Эшитдингми? Бугун кечқурун бир артист хотин қип-ялонғоч ҳолда от миниб шаҳар марказидан ўтар эмиш.

— Албатта, кўргани бораман. Ун йилдан бери тирик отни кўрганим йўқ.

* * *

Бир бадавлат одам ҳаддан ташқари ўлимдан кўрқар экан. Қамбағал одам унга таклиф қилипти:

— Бизникига кўчиб ўтақолинг. Бизнинг уйимизда шу пайтга қадар ҳали биронта ҳам бадавлат одам ўлган эмас.

* * *

Бир одам ошнасига маслаҳат берапти.

— Февраль ойида уйланма, март ойида уйлан.

— Нима фарқи бор?

— Бир ой ютасан.

* * *

Никоҳ вақтида аёллардан бири қўшнисига:

— Ҳар ҳолда, келин жуда ҳорғин кўринади.

— Бўлмасамчи! Ахир у бу ўрин учун ўн йил муттасил курашди.

* * *

Бир одам оғайнисига дейди:

— Ошпамизнинг қанчалик қариб қолганини кўраётгандирсан. Бечора энди аввал менюга қараб, кейин официант аёлга қарайдиган бўлиб қолипти.

* * *

Паркнинг хилват бир гўшасида йигит бўса олиш ниятида қиз томон эгилди. Қиз эса унинг кўкрагидан итариб, унамади.

— Мен эрга теккунимга қадар бунга йўл қўймайман.

— Яхши, ундай бўлса, менинг телефонимни ёзиб олинг-да, эрга тегишингиз билан менга хабар қилинг.

* * *

Бир одам чойхонада тўрқовоққа солиб осиб қўйилган беданани кўриб, чойхоначидан сўрапти:

— Беданангиз неча пул?

— Икки минг сўм.

— Қовуриб олиб келинг.

Ярим соатдан кейин чойхоначи беданани қовуриб, чиройли қилиб олиб келибди. Буюрган одам

анчагача беданани айлаштириб, у ёқ-бу ёғини кўрибди-да, чуқур хўрсиниб дебди:

— Сонидан бир сўмлик қирқиб беринг.

* * *

— Кэг, уялмайсизми? Узим кўрдим, анави француз сизни хилватда бир неча марта ўпди. Нега индамадингиз?

— Бунинг иложи йўқ эди, афандим. Мен француз тилини билмайман.

* * *

Журналист таниқли актёрдан сўрайди:

— Сизнинг фикрингизча, жаҳонда ҳозирги кунда кимларни энг яхши артистлар дейиш мумкин?

— Биз бир неча кишимиз,— деб жавоб беради актёр камсуқумлик билан.

* * *

— Ие, сиз артистмисиз? Айтишга уялади-ю, киши, лекин ростини айтсам театрга бормаганимга ўн йил бўлди,— дейди банкир тасодифан учраб қолган суҳбатдошига.

— Ҳижолат бўлмай қўяқолинг,— деб жавоб беради актёр,— менинг банкка бормаганимга ўн йилдан ҳам ошди.

* * *

Хачир фермерининг қайнонасини тегиб олибди-ю, қайнопа қазо қилипти. Унинг жанозасига келган роҳиб тўпланган одамларни кўриб ҳайрон қолипти:

— Афтидан, бу аёл жуда ажойиб инсон ўтган кўринади. Шунча эркак ишини ташлаб, дафн маросимига келипти.

— Улар дафн маросимига келгани йўқ,— деб изоҳ берибди, фермер,— уларнинг кўпчилиги хачирни сотиб олмоқчи.

* * *

Қассир: Кечирасиз, пулимиз бироз эзилган ва кироқ. Микроблардан қўрқмасиз деб ўйлайман.

Ишчи: Хавотир бўлманг. Биронта микроб бу пулда узоқ кун қўролмайди.

* * *

— Ҳой биродар, уч соатдан бери орқамда туриб, елкам оша ўйинни томоша қиляпсиз. Ундан кўра ўзингиз ўтириб бир қўл ўйнаб ташласангиз бўлмайдами?

— Э, нималар деяпсиз? Шаҳмат ўйнашга тоқат қайда?

* * *

— Бир ҳафта аввал сиздан кресло сотиб олган эдим. Бугун у бўлак-бўлак бўлиб кетди.

— Нима бало, унга биров ўтирдими?

* * *

Ҳимоячи: Айтишингизга қараганда сиз воқеа содир бўлган жойдан 35 фут узоқда бўлгансиз. Қани айтингчи, неча фут масофани аниқ кўра оласиз?

Гувоҳ: Уйқудан уйғонишим билан кўзим қуёшга тушади. Демак, мен 93 миллион мил наридагини кўра оламан.

* * *

Футбол ўйини бошланмасдан ўн дақиқалар аввал стадион бўйлаб дикторнинг овози янграйди: «Мистер Абрагам Смитнинг ўйиндан кейин ушланиб қолмасдан, тезроқ уйга етиб бориши сўралади. Унинг уйига ўт тушган!»

* * *

Кафедаги эълон: «Агар кофе қуйиладиган ликобчага сигарета кулини ташлаш одатингиз бўлса, официантни олдиндан огоҳлантириб қўйинг. У сизга қофени ликобчада эмас, кулдонда олиб келади».

* * *

— Имтиҳонда тарихдан бошқа ҳамма фанлардан йиқилдим.

- Тарихни яхши биларкансан-да?
— Йўқ. Тарихдан имтиҳон бўлгани йўқ.

* * *

- Еш агроном деҳқонга танбеҳ беряпти:
— Сизнинг усулларингиз жуда эскириб қолган.
Бу усулингиз билан шу дарахтдан лоақал ўн кило
олма ололсангиз ҳайрон қолардим.
— Мен ҳам ҳайрон қолардим, чунки бу нок да-
рахти.

* * *

- Нима оғирроқ — бир литр сувми ё бир литр
виноми?
— Бир литр сув, жаноб ўқитувчи, нега десангиз
вино ҳеч қачон тўла бўлмайди.

* * *

- Ошна, сиз опера театрига бориб турасизми?
— Йўқ, бормайман. Ҳуррак тортаман. Бошқа-
ларнинг уйқусига ҳалақит бераман.

* * *

- У жуда художўй одам-да...
— Қаёқдан биласан?
— Ҳеч қачон якшанба ва ҳайит кунларида хоти-
нини урмайди.

* * *

- Жекнинг хотини қарий бошлапти.
— Қаёқдан билдинг?
— Йлгари унинг сочи оқиш бўларди, энди қоп-
қора бўлиб қолипти.

* * *

Чикаго телестудияларидан бирининг диктори те-
лекамера қаршисида эснагани учун ишдан бўша-
тилди. Орадан кўп ўтмай у яна экранларда пайдо
бўлиб қолди. Бу гал энди у хобдориларни реклама
қила бошлади.

* * *

— Филипп чиндан ҳам Мерига уйланмоқчимми?
— Ҳа шунақа. У Мери учун ҳарқандай аҳмоқ-
ликни қилишга ҳам тайёрман деди.

* * *

Қиз: Ота, қайси куни айтган йигитга турмушга
чиқаман.

Ота: Уни фақат ўн кундан бери танийсан-ку?
Ростдан уни севасанми?

Қиз: Бу менинг ишим.

Ота: У-чи? У сени севадимми?

Қиз: Бу унинг иши.

Ота: Ҳўп, қандай яшайсизлар. Икковингда ҳам
тирикликка яшайдиган ҳеч вақо йўқ-ку.

Қиз: Бу сизнинг ишингиз.

* * *

Профессор: Қани гапиринг, аммиак ҳақида нима
биласиз?

Талаба: Аммиак кўздан ёш келтиради, домлажон.

Профессор: Сизнинг жавобингиз ҳам.

* * *

Санаторийда, қариялар орасида:

Врач: Сиз қайси корпусдансиз, бемор?

Бемор: Генерал Доватор корпусидан.

* * *

— Сиз бу ҳикоя тўғрисида нима дейсиз?

— Нима десам экан? Тахминан, сизнинг фик-
рингизга қўшилмоқчиман.

— Мен батамом бошқача фикрдаман.

— Жуда тўғри! Мен ҳам худди шундай.

* * *

Театр афишасининг олдида:

— Нега «лампа шуъласи» деб эмас, «рампа
шуъласи» деб ёзилган?

— Саводсиз одам ёзган-да...

* * *

Врач: Бу касалингиз билан яна 60 йил бемалол яшашингиз мумкин.

Бемор: О-оҳ! Демак, аҳволим оғирлашибди-да...

Врач: Нега?

Бемор: Утган йили шу касалинг билан 100 йил яшашинг мумкин дегандингиз.

* * *

— Менга қаранг, чемоданингиз тоқчада зўрга турипти. Ҳозир устимга тушиб кетади.

— Хавотирланманг, ичида синадиган нарса йўқ.

* * *

Америка газеталаридан бирнда эълон босилипти: «Квартира керак — у етарли даражада катта бўлсин, токи хотинимда ота-онасиникига кетиб қолиш истаги туғилмасин. У айни чоқда етарли даражада тор бўлмоғи керак, токи хотинимнинг ота-онаси қизииникига кўчиб келишни ихтиёр этмасин?».

* * *

Хўранда: Бу бифштекс жуда қаттиқ-ку! Кесолма-япман.

Хўжайин: Официант, дарҳол бу кишининг пичоғини чархлаб беринг.

* * *

Бир толиба имтиҳонда биронта ҳам саволга жавоб беролмапти.

— Яхшиси эртага келинг, — депти профессор. Қиз йиглаб юборипти.

— Нега йиғлайсиз?

— Эртагача бутун билганларим эсимдан чиқиб қолади-да...

* * *

Бир кишиникига узоқ қариндоши меҳмонга келиб, роса ётиб олипти. Мезбон қараса, меҳмон ҳали-бери жўнайдиган эмас. Мезбон шаъма қилипти:

— Бу дейман, бола-чақаларни ҳам соғингандир-сиз?

— Жуда соғиндим. Телеграмма юбормасам бўлмади. Эртага келишади.

* * *

Қанчалик кўп ўқисак, шунчалик кўп биламиз. Қанчалик кўп билсак, шунчалик кўп унутамиз. Қанчалик кўп унутсак, шунчалик оз биламиз. Қанчалик оз билсак, шунчалик оз унутамиз. Қанчалик оз унутсак, шунчалик кўп биламиз. Бинобарин, ўқиб нима қиламиз?

* * *

— Ҳарбий хизматдан қайтгач, кўнглинг нима тилайди?— деб сўради Браун ҳамқисмларидан биридан.

— Менга милтиқ бўлса бас.

— Милтиқни нима қиласан?

— Уйга қайтгач, уни ҳовлининг ўртасига тик қилиб ўрнатаман. Ёмғир ёққан пайтларда деразанинг ёнига ўтириб олиб, «зангла, итвачча, зангла» дейман.

* * *

Ота: Биласанми, Том, Линкольн сендай вақтида жуда яхши ўқирқан. У синфдошлари орасида энг аълочиси экан.

Ўғил: Ҳа, шундай. Буни биламан, дадажон. Ахир сиздек вақтида у Қўшма Штатларнинг президенти бўлган.

* * *

Машҳур боксчи ресторанга кириш олдидан пальтосини ечибди-да, ўғирлаб кетмасинлар деб, унинг ёнига қоғоз ҳам илиб қўйипти. Қоғозда ёзилган экан: «Бу пальто машҳур боксчи Том Браунники». У бир неча минутдан кейин қайтиб келади.

Боксчи овқатланиб чиқиб қараса, пальто йўқ, лекин қоғоз турипти. Фақат унга қўшимча қилиб ёзиб қўйилипти: «Пальтони машҳур югурувчи ўғирлади. Қувиб овора бўлма».

* * *

— Мен сендан жуда хафаман. Нега энди мен никоҳ тўйингга таклиф қилинмадим.

— Узр, хафа бўлма. Янаги гал, албатта, айтаман.

* * *

— Менга қара, агар сен яна хотинимга шилқимлик қилсанг, бошингни калтак билан ёраман.

— Кечирасиз, калтагингиз йўқ-ку?

* * *

— Нега бу ерда совуқ қотиб турибсан?

— Кутяпман.

— Кимни?

— Сен билан шу ерда учрашамиз деб келишган эдик-ку?

* * *

Ешгина қиз дўконга кирипти:

— Манави матонинг метри неча пул?

— Қиммат эмас, ойимқиз. Бор-йўғи, бир метрига битта бўса, холос.

— Жуда яхши! Менга саккиз метр ўлчаб беришг. Мана менинг адресим. Ҳақини бувим тўлайди.

* * *

Тиббиёт институтида гигиена дарсида:

Профессор: Нима учун биз уйимизни доим тоза тутишимиз керак?

Талаба: Чунки кутилмаганда меҳмон келиб қолиши мумкин.

* * *

Харидор: Қеча тўрт метр деб берган материалгингни уйга бориб ўлчасам, 20 сантиметр кам чиқди.

Сотувчи: Уйингиз узоқ бўлса, боргунча озгандир-да...

* * *

— Менга ярим кило печенье билан қанднинг майдасидан беринг.

— Майдасини нима қиласиз? Йириги ҳам борку.

— Майдасидан бераверинг. Хотиним бошқа нш буюрмайдиган бўлади.

* * *

Бир одам соатсоздан соатини олиб, уйнга келиб қараса, соати юрмаётган эмиш. У соатсознинг олдига қайтиб бориб, газаб билан дебди:— Соат бутунлай тўхтаб қолипти. Сиз уни бутунлай бузиб қўйибсизку!

— Ҳеч ҳам-да. Мен унга қўлимни ҳам теккизганим йўқ.

* * *

Доктор: Операциядан яхши чиқиш имконияти ўнтадан битта, холос. Операция бошланишидан олдин, сизга бирон ёрдамим тегмасмикан?

Бемор: Нега тегмасин? Менга пальтом билан шляпамни кийишга ёрдамлашиб юборинг.

* * *

Адвокатнинг хотини эридан гина қилади:

— Ажаб! Умр бўйи мени эмас, аллақаяқдаги безори, йўлтўсар ва қароқчиларни ҳимоя қиласан-а!

* * *

— Сени «эшак»,— деган йигит қайси?

— Билмадим. Уни биринчи марта кўришим.

— Қизиқ, бир кўришда сени қаёқдан таний қолди у?

* * *

Нотиқ узундан-узоқ нутқидан кейин тингловчилардан сўради:

— Саволлар борми?

— Бор.

— Марҳамат.

— Соат неча бўлди?

* * *

Ота қизидан сўрайди:

— Мэри, кеча кечқурун автомобилда сени кўрдим. Аллақандай йигит билан ўпишаётган эдинг. Ким эди ўша йигит?

— Автомобилнинг ранги қанақа эди?

* * *

— Эримга жуда кичик кваргира беришипти, ал-маштирмаса бўлмайди.

— Нимани? Квартираними?

— Йўқ, эримни.

* * *

— Сэр, туринг, тезроқ, туринг, уйғонсангиз-чи!

— Нима гап? Нима бўлди?

— Уйқу дори ичадиган вақтингиз бўлди.

* * *

Томошабинлардан бири ёнида ўтирган одамга лебди:

— Мунча овози ёқимсиз? Ким экан бу ашулачи?

— Менинг хотиним...

— Ие, ие, узр... Овози ёмон эмас. Лекин қўшиқнинг ўзи бемаза экан. Бунақа тутуруқсиз қўшиқни ким ёзган экан?

— Мен.

* * *

— Бошимга мусибат тушди, синьора Капдида! Кеча кучукчам йўқолиб қолди.

— Шунақа денг! Чатоқ бўлипти-ку. Дарров газетага эълон беринг.

— Э, фойдаси йўқ. Кучукчам ўқишни билмайди.

* * *

Журналист бир киноактрисадан сўрапти:

— Сиз Шекспирни яхши кўрасизми?

— Бунақа саволларга жавоб беришни истамайман.

— Бироздан кейин актриса юмшабди:
— Ҳа, майли. Биз у билан қалин дўстмиз. Шундай деб ёзақолинг.

* * *

— Кечирасиз, хоним, балки шляпангизни оларсиз. Мен кинога икки шилинг тўлаб кирганман.
— Мен эса шляпамга 20 шилинг тўлаганман. Энди уни ҳамма кўришини истайман.

* * *

— Доктор, менга очигини айтинг, Мени тузатиб юбора оласизми?
— Ҳа, албатта! Сизникига ўхшаган холларда юзта одамдан фақат биттаси тузалади.
— ???
— Сиз юзинчисиз. Қолган тўқсон тўққиз киши оламдан кўз юмди.

* * *

Бир одам мулладан «араблар овқатнинг совуганини нима дейди?» деб сўрапти.
— Араблар овқатни иссиғида ейди,— деб жавоб берипти мулла.

* * *

Эру хотин фолбинга боришипти.
— Эримнинг келажаги мени мутлақо қизиқтирмайди. Менга кеча кечқурун унинг қаерда бўлганини айтиб берсангиз, бас.

* * *

Бошлиқ кассирни ҳузурига чақирипти:
— Браун, сейфда юз доллар етишмаяпти. Унинг калити сизу менда бор, холос.
— На илож, хўжайин,— дебди кассир.— Келинг бўлмаса, ҳар биримиз 50 доллардан тўлайлиг-у, бу хунук ишга хотима қўяйлик.

* * *

— Бу Френк кўп ғалати йигит экан-да. Бир вақтлар мендан китоб олиб, бир неча йилгача қайтармай юрди, энди қизимни олиб, бир ойга қолмай қайтариб олиб келипти.

* * *

— Бугун ишдан барвақтроқ кетишга рухсат берсангиз, хўжайин. Хотиним билан у-бу харид қилмоқчи эдик.

— Мутлақо жавоб йўқ.

— Миннатдорман, хўжайин. Катта раҳмат!

* * *

Америкалик эру хотин Италия бўйлаб сафардан қайтишипти.

— Қалай, Флоренция ёқдимиз?

Миссис Стаун ҳайрон бўлиб эрига қарайди;

— Флоренцияси қайси? Менга қўлқоп олиб берган шаҳарингми?

* * *

Уғли қум ютиб қўйипти. Отаси унга бир неча стакан сув ичирипти-да, врачга мурожаат қилипти.

— Энди нима қиламан, доктор жаноблари?

— Энди, энг муҳими — эҳтиёт бўлинг. Болага бир қошиқ ҳам цемент ичира кўрманг.

ИЧАК УЗДИ ҲАНГОМАЛАР

*«Шарқ» нашриёт-матбаа концернининг Бош
таҳририяти
Тошкент — 1994*

Муҳаррир Ш. Р. Эргашева.

Бадий безакловчи Т. Ли.

Бадий муҳаррир М. М. Аъламов.

Техник муҳаррирлар Т. Грешникова, Е. Р. Лукьянова.

Теришга берилди 24.08.93 й. Босишга рухсат этилди 04.01.94 й
Бичими 84×108^{1/32}. Бадий гарнитура. Юқори босма. Шартли
босма листи 22,68. Нашриёт ҳисоб листи 17,84. Тиражи 100.000
нусха. Бюджет № 2314. Баҳоси шартнома асосида.

**«Шарқ» нашриёт-матбаа концернининг босмахонаси,
700083, Тошкент шаҳри, «Буюк Турон» кўчаси, 41 уй.**